

וועדת שימור – תמליל

מספר הוועדה : 8

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : ז' באב תשפ"ד (11.08.2024)

מזכיר הוועדה בדיון : אסנת יעקובוב

שעת תחילת הוועדה : 09:10

שעות סיום הוועדה : 14:20

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג ו R ים

יוחנן וייצמן:

טוב, בוקר טוב לכולם, תאריך ז' אב תשפ"ד, אנחנו מתחילים וועדת שימור, לשם שינוי פעם ראשונה בהרכב מלא בפתיחה. נוכחים איתנו ד"ר לורה ורטון, סגן ראש העיר הרב חיים כהן, הרב משה גורא, האדריכלית הממונה על המחלקה שרון דינור, נוכחים איתנו יועץ משפטי דני ליבמן, נוכחים גם בחדר מזכירת וועדה אסנת יעקובוב, נוכחים בחדר גם כן הגברת ציפי רון יקירת ירושלים והאדריכלית צפי שלף מהמועצה לשימור אתרים. אנחנו מתחילים תיק ראשון, מישור רוצה להציג?

שרון דינור:

כן, אני רוצה רגע להגיד מילה בבקשה. אוקי, הסיפור פה הוא מעניין כי אתם רואים את המבנה בכ"ט בנובמבר 28, זה מבנה, כשעשו את תכנית האב שאושרה אגב בוועדת השימור וגם בוועדה מקומית מחוזית למושב הגרמנית בסביבה ההיסטורית שמה, האדריכל גובי קרטיס קבע מספר מבנים שהם מבנים מודרניים לשימור. זה, אפשר להגיד שזה, אני לא יודעת אם זה היה תקדים אבל אני חושבת שזה פעם ראשונה שבתכנית שימור הכניסו את המבנים המודרניים.

לורה ורטון:

זה מתקופת המנדט כתוב.

שרון דינור:

לא, לא, לא, לא,

ציפי רון:

לא, לא, לא,

יוחנן וייצמן:

לא, זה ישראלי.

שרון דינור:

תכנית האב הייתה ב-2014.

יוחנן וייצמן:

זה שיכון.

שרון דינור:

עכשיו, השיכון הוא שיכון, הוא באמת, יש כמה שיכונים אבל לא כל שיכון,

לורה ורטון:

אז,

שרון דינור:

אני מראה לכם רגע, תיכף. לא כל שיכון נבחר ומסומן כבניין לשימור. הוא נבנה בעקרונות האבסולוטיים של בניין מודרני, גם קומת העמודים החופשית, שזה מעבר מתחת לקומת העמודים שאתם רואים אותו פה, שמוביל פה, במקרה הזה, לחדרי המדרגות. יש את הגינה המשותפת שהיא מאד מאד יפה ומאפיינת, יש את השיכון עצמו, אתם רואים שסך הכל המבנה הוא חמש קומות, ויש לו את ה-, כעיקרון איפה שלא סגרו, נגיד, בוא נסתכל ב-, הופה, סליחה.

לורה ורטון:

אגב, כתוב ש-, הנה,

(מדברים ביחד)

שרון דינור:

רגע, שניה. אתם רואים שיש פה גם את המרפסות, את הנסיגה, שזה כמו קופסאות כאלה. יש דלת, יש נגרות מאחורה, זה החלק המקורי, יש שתי דלתות עם מין מסגרת תריס כזה מעץ שהוא זיז. הבניין הזה הוא יושב על שטח יחסית גדול, בוא נחזור לפה. אתם רואים? עם גינה מאחורה. הוא היה אצלנו כמה פעמים בתמ"א 38 בכל מיני ניסיונות, ועכשיו אנחנו, שלא צלחו, לא הבשילו. עכשיו אנחנו מקבלים אותו אחרי שבחנו חלופות ואפילו הסכמנו על חלופה מועדפת. סך הכל היה פה נושא עקרוני אחד האם אפשר יהיה להרוס את החזית כי זה בניין לשימור והוא סומן כבניין לשימור, כעיקרון ההנחיה הבסיסית היא שהוא לא להריסה והוא לא לפני 100 שנה וכזה, הוא נבחן לאחרונה. אבל מאחר שהבניין הזה הוא לא, יש לו סיפור אדריכלי אבל זה לא שטכנולוגיות הבנייה שלו הן סופר ייחודיות הסכמנו לסיפור הזה של שחזור של העקרונות של הבנייה המודרנית בבניין החדש, תיכף יציגו לכם, ויש חלופה שהיא סך הכל מקובלת. אנחנו נמצאים פה ממש בניואנסים, הם מגיעים לתב"ע עם בנייה חדשה, תיכף אתם תראו אותה, יש להם את הבלוק לשימור, את החזית שלו לשימור ומעליו בנייה שהיא הרבה יותר משמעותית.

יוחנן וייצמן:

לא לשימור, לשחזור כאילו.

שרון דינור:

אנחנו אמרנו שאנחנו מסכימים לשחזור למרות שהתלבטנו על זה, בסופו של דבר אני חושבת שעשינו החלטה נכונה לאור מה שהסברתי לכם. יהיה פה שחזור. יש להם כמה הערות,

חיים כהן:

אני בעד שזה יהיה גם במקומות אחרים.

שרון דינור:

בסדר, יש מקומות שאנחנו מפעילים שיקול דעת. אז עכשיו הם יסבירו לכם איפה הנקודות שבהם אנחנו, ביחס לחוות דעת שלנו, שימו לב, חוות הדעת היא לא מאד ארוכה. אז הנה, אני אפתח להם את ה-,

לורה ורטון:

רק רציתי לשאול, כתוב ש-,

אסנת יעקובוב:

יוחנן, יש לך שמה אורות?

לורה ורטון:

המדיניות,

יוחנן וייצמן:

אורות? כן, ברוח,

לורה ורטון:

המדיניות, אויש,

שרון דינור:

כן,

לורה ורטון:

שהמדיניות, ככה הבנתי, רגע,

דוברת:

בעמוד 2 למעלה.

לורה ורטון:

מספר הקומות המרבי כ-6. ואז המצב המוצע הוא 11 קומות. איך, איך, לא הבנתי.

שרון דינור:

זה המשמעות של פינוי בינוי, זה הכל כפוף ל-,

לורה ורטון:

...

שרון דינור:

זה נכון, הם חורגים. אנחנו, בוא נסתכל על זה ואחרי זה נעשה את הדיון הזה.

יוחנן וייצמן:

... תקן שמאי, השאלה אם הם יכולים לעמוד בהם או לא. יש פה שתי שאלות מבחן, אחד, אם אנחנו החלטנו, צריך להחליט את זה, שאנחנו מוכנים לעשות שם פינוי בינוי, אז ברור שזה לא יהיה במכפיל 1.5.

שרון דינור:

הצומת, אתם חייבים להבין שאם אני פותחת עכשיו,

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

אפשר לפתוח את התכנית אב, כל שלושת הפינות של הצומת הם במרקם שהוא סופר שימורי, אי אפשר לעלות שם יותר מחמש קומות. זה מבנים לשימור, אם אני פותחת את השכבה של השימור, רגע, אני אפתח אותה. הנה. הם כולם,

דובר:

רפאל,

שרון דינור:

כל המבנים פה הם לשימור,

דובר:

רפאל,

אסנת יעקובוב:

רפאל.

שרון דינור:

והם נמוכים.

לורה ורטון:

חמש,

שרון דינור:

שניה, רגע,

לורה ורטון:

עד חמש שש קומות?

שרון דינור:

זה הצומת, רגע, תסתכלו, מבנה כזה היסטורי, מבנים היסטוריים, לא מבנים שאנחנו ניתן אותם להרוס ו-,

לורה ורטון:

והם עד חמש-שש קומות, נכון? פחות אפילו. אז, כן.

שרון דינור:

נכון. נכון. אוקי, אז בואו נקרא להם והם יציגו, ואחר כך אם יהיו לכם שאלות נוספות אז,

יוחנן וייצמן:

בסדר. תכניס אותם.

אסנת יעקובוב:

אני אקרא להם.

לורה ורטון:

זה תקדים.

אסנת יעקובוב:

אתם יכולים להיכנס.

לורה ורטון:

... ממה שראיתי שם זה שלוש-ארבע-חמש. יש גם שם, כמה עצים?

דובר:

בוקר טוב.

שרון דינור:

רגע, קרלוס, אם אתה רוצה להציג אז קח את העכבר.

יוחנן וייצמן:

העכבר בשבילך.

שרון דינור:

שמנו את המצגת שלך

יוחנן וייצמן:

העכבר מתנה בשבילך. ... אתה הולך להיכנס לקרבות עם שמעון.

צפי שלף:

אשכרה יש היום ...

אסנת יעקובוב:

משה לא, לא מחובר.

דובר:

נראה לי שהוא בזום.

אסנת יעקובוב:

לא, הוא ירד מהזום, הוא היה, הוא המתין וכרגע אני לא רואה אותו. שלחתי לו וואטסאפ, אבל עדיין לא ...

דובר:

הוא לא בזום עכשיו? אנחנו רוצים להתחיל,

יוחנן וייצמן:

כן.

דובר:

ואתה לא בזום. אתה עולה? הוא ממתין לאישור, יכול להיות?

קרלוס פריוס:

לא, בינתיים הוא לא ממתין.

דובר:

תנסה להתנתק.

קרלוס פריוס:

שיתנתק ו-, אה, הנה,

דובר:

אה, הנה, עכשיו, עכשיו,

שרון דינור:

כן, כן. תודה רבה.

דובר:

בסדר, יאללה, ביי.

אסנת יעקובוב:

משה.

דובר:

משה, אתה שומע אותנו? הוא אמור להיות איתנו.

צפי שלף:

טוב, אבל אפשר להתחיל.

שרון דינור:

טוב, יאללה, כן, בכבוד.

קרלוס פריוס:

כן? אוקי, אנחנו מדברים על פרויקט של בניין קיים ברחוב כ"ט בנובמבר 28. הוא יושב על חלקה של 2.4 דונם, יש בו 40 דירות קיימות. כאן נמצא הפרויקט, זה רחוב כ"ט בנובמבר, כובשי קטמון, הפלמ"ח. ... בלוק רציף, כ-60 מטר אורך. 5 קומות, בקומת הקרקע אין יחידות, זה חצי קומה באמת בגלל הטופוגרפיה, וכאן כל ... כזה זו דירה, הרוחב הוא 6 מטר,

לורה ורטון:

ועצים יפים.

קרלוס פריוס:

מה?

לורה ורטון:

הרבה עצים יפים.

קרלוס פריוס:

כן, ... אבל לא משנה, זה ירוק וזה יפה. מה שכן, בצד שלנו אנחנו שומרים על כל החזית, אנחנו לא ... ולא מזיזים את החזית ומשאירים את, לא בונים שום דבר על המבנה מלבד בתת הקרקע. הבניין הוגדר כשימור ב', תכנית אב למושבות, אני מתאר לעצמי שמשה יציג קצת מההיסטוריה שלו,

שרון דינור:

נראה לי שזה ברור,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אתם לא צריכים להתמודד עם זה כאשר ההמלצה היא להרוס.

קרלוס פריוס:

אנחנו, כן, רוצים להרוס את הבניין ולבנות מחדש עם שחזור מוגבל של החזית המקורית. בדקנו מספר חלופות, צריך להיזכר, צריך לזכור, סליחה, שיש כאן דיירים והדיירים ביקשו סדרה של בקשות. הם לא רצו לעשות בניין עורפי, כי זה מה שהם גרים כרגע, בבניין עורפי שיש אוורור בשני קצוות של הבניין, אז הם לא רצו את הדבר הזה, הם רצו דירות פינתיות, אז התחלנו עם חלופה של שני בניינים נפרדים ואז כל יתר החלופות אמרנו, ... אמרנו שאנחנו הולכים לשמור על החזית, גם אני אומר מבחינה מוגבלת בגלל עניין של גובה של הקומות שנבנו אז וכיום כבר לא סטנדרט מקובל, ובחנו מכל החלופות האלה לפתח את החלופה הזאת. היו כמה דיונים עם מחלקת השימור ועם מחלקת התכנון, עם אמי, וקידמנו בהתחלה את החלופה הזאת, ובסופו של דבר סוכם לפתח את החלופה האחרונה.

חיים כהן:

מה הפריע לך בחלופה הקודמת?

קרלוס פריוס:

הגובה.

שרון דינור:

לא אמרת, בתכנית ... מציעה פה פחות קומות, ורצינו כמה שפחות לחרוג. אז קודם כל כאילו היו שני תנאים בסיסיים, אחד חריגה מינימלית, ושניה, שהחזית נשמרת. כאילו, אז כל החלופות התכנסו בסופו של דבר לחלופה שנבחרה.

קרלוס פריוס:

כן, זה גובה 14 קומות ... , זה בעיקרון התכנית לקחה את כל החזית הזאת, את החזית,

יוחנן וייצמן:

המשוחזרת.

קרלוס פריוס:

המקורית, לא המקורית אבל המשוחזרת. זאת ההצעה שלנו לפרויקט.

יוחנן וייצמן:

כן, העמדה של הוועדה היא מאוד מאוד בעד שחזור. זאת אומרת, אנחנו,

צפי שלף:

לא, לא של כל הוועדה.

יוחנן וייצמן:

לא של, של הוועדה. את לא חברת וועדה.

דני ליבמן:

עוד לא.

לורה ורטון:

אני יכולה גם לחרוג.

קרלוס פריוס:

אנחנו משחזרים את החזית הזאת, ומה שאנחנו רק מבקשים, להתאים את הגובה. ...

שרון דינור:

כדאי לוועדה להיזהר גם עם האמירה הזאתי, כי זה לא שחזור, גם על, זה לא, יש פה כמה בקשות שתגיעו אליהם אולי, שתראו מה אתם מבקשים.

(מדברים ביחד)

חיים כהן:

כמו שאתה. אולי ... ,

דני ליבמן:

לא, אני לא.

חיים כהן:

אולי.

יוחנן וייצמן:

אולי ...

שרון דינור:

חברים, תתרכזו רגע,

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

אנחנו מגיעים להערות שלנו.

יוחנן וייצמן:

כן, לסוגיות שאנחנו צריכים להיכנס.

שרון דינור:

כן.

קרלוס פריוס:

אוקי, אז קודם כל אנחנו, את החזית הזאת שומרים במקום שהיא, המקור. הנה, גם החזית הצידיית לרחוב,

צפי שלף:

בוסתנאי.

קרלוס פריוס:

בוסתנאי, כן, כאשר מרבית קומת הקרקע זה לטובת המטרים לכלל דיירים.

לורה ורטון:

למה עוקרים את כל העצים ...

צפי שלף:

למה כל העצים מסומנים בצהוב?

לורה ורטון:

כן, למה מורידים את כל העצים? אמרת שאתם שומרים על החזית הזאת.

קרלוס פריוס:

בגלל החניה. בעיה מאד קשה,

צפי שלף:

כל אלה?

קרלוס פריוס:

אלה,

לורה ורטון:

וגם אלה מאחורה. למה? למה הכל לכריתה?

דני ליבמן:

... חופרים,

קרלוס פריוס:

צריך לבנות את כל הקומה התת קרקעית לטובת החניות.

צפי שלף:

אבל גם יש פה חניה ...

יוחנן וייצמן:

טוב, אני הייתי מציע, האדריכל קרלוס, בוא תגמור, אני לא רוצה שיתפרצו לדברייך.

קרלוס פריוס:

זה התכנית הכללית, המרפסות האלה רציפות, אנחנו כאן,

ציפי רון:

כמה כניסות, כמה כניסות יש היום?

קרלוס פריוס:

שתי כניסות. אה,

ציפי רון:

שתי כניסות?

קרלוס פריוס:

כמה כניסות יש היום? לא, היום יש,

דובר:

יותר.

קרלוס פריוס:

כל שתיים, כניסה.

ציפי רון:

זאת אומרת, היום יש ארבע כניסות?

קרלוס פריוס:

יש המון כניסות.

ציפי רון:

שלוש?

דובר:

ארבע.

ציפי רון:

ארבע כניסות, ואתם עכשיו מציעים שתיים?

קרלוס פריוס:

כן, שתי כניסות. שתי קומות מעל הקומות של החזית לשימור, זאת החזית שאנחנו מציעים. אנחנו גם מציעים במרכז לא לבנות בניין, זאת אומרת, הכוונה זה ...

יוחנן וייצמן:

... עם שני דיירים, בסדר.

קרלוס פריוס:

כן, אבל ה

רציפות של המרפסות ימשיך, זה יהיה איזה מין משרבייה שפתוח לחלל, שמקורה, לחלל שמקורה מימינם,

ציפי רון:

מה יש בקומת הקרקע? ...

קרלוס פריוס:

קומת הקרקע יש ... ,

ציפי רון:

מה זה?

קרלוס פריוס:

זה קומת עמודים,

ציפי רון:

קומת עמודים?

קרלוס פריוס:

שחלק ממנה, איפה שיש ... שירותים לדיירים,

ציפי רון:

מועדון?

קרלוס פריוס:

מועדון או,

ציפי רון:

אולמות לדיירים?

קרלוס פריוס:

אולמות של דיירים, ויש מספר דירות, בהחלט, לא בחלק הקדמי.

ציפי רון:

ואין דירות, ואין דירות בקומה הזאת?

קרלוס פריוס:

יש דירות,

ציפי רון:

יש דירות?

קרלוס פריוס:

.... כאן, כאן יש דירות, כאן יש דירות, הנה, כל מה שצבוע ... ,

שרון דינור:

קרלוס, תתקדם בבקשה להערות.

קרלוס פריוס:

... כאן רואים את ... השקוף, ... לבנות את הדבר הזה, נראה לנו שדווקא האלמנט הזה הוא מה שיוסיף לסיפור של השחזור של ה.... אם לא, לפי דעתי, זה ייראה כמו תוספת על בניין קיים, זה פחות יעניין את הנושא של השימור או של השחזור, זה סיפור על הבניין. יש מספר הערות בהתייחסות שלנו להמלצה של המחלקה, שהם מבקשים שתשוחזר, התאמה מלאה עם ... המקורית. יש לנו בעיה עם הגובה של הקומה הקיימת, כי זה נותן ... חצי מטר, מבחינת הסטנדרט שלהם זה היה בסדר גמור, אבל היום יש ספרינקלרים ויש מיזוג אוויר ויש דברים שלא היו צריכים לעשות אז, אז רק מבקשים שהגובה יהיה במקום 2.80 מטר, כגובה הקיים, שיהיה 3.20 מטר או 3.15 מטר.

יוחנן וייצמן:

אז בעצם אבל המופע כבר ייראה 13 קומות, 12 קומות, לאזור.

לורה ורטון:

אם כל קומה היא גדולה יותר ממה ש-,

שרון דינור:

3.2 זה המינימום שלך או שזה,

קרלוס פריוס:

לא המינימום, לא,

שרון דינור:

זה לא המינימום?

קרלוס פריוס:

אני, לדעתי זה מספק אותנו. זאת אומרת, לא רוצים, ... רוצים לשמור על הפרופורציות כמה שיותר קרוב.

שרון דינור:

כן. אז אני אומרת, 3.2 זה המינימום שאתה יכול,

קרלוס פריוס:

לא,

שרון דינור:

לרדת אליו,

קרלוס פריוס:

אה, כן,

שרון דינור:

או שאתה יכול לרדת,

קרלוס פריוס:

3.15, 3.15,

לורה ורטון:

אז זה כפול 11, זה גבוה מאד.

שרון דינור:

זה, גם לחדשות הם יהיו באותו גובה? אגב, סתם,

קרלוס פריוס:

לא, אותו גובה.

שרון דינור:

לא, יכול להיות שהחדשות, כאילו, הקומות החדשות אולי אתה עושה אותם,

קרלוס פריוס:

לא, לא, לא,

שרון דינור:

אוקי, בסדר.

קרלוס פריוס:

לא מבקשים בהם יותר ממה שצריך. כאן גם בשטח יש התייחסות שלא נוכל לפי המלצת המחלקה, לא נוכל לעשות את הסגירות האלה שמופיעים כאן בתכנית, למרות שכאן כמעט כל החזית סגורה. זאת אומרת, אם אנחנו מדברים על שחזור, צריך לראות באיזה תקופה. בכל זאת אנחנו מבקשים כן לאפשר לנו את,

יוחנן וייצמן:

מה תרוויוחו מזה? זה מה שאני מנסה להבין.

שרון דינור:

שטח של הדירה.

צפי שלף:

שטח,

קרלוס פריוס:

עוד שטח.

צפי שלף:

דירות יותר גדולות.

יוחנן וייצמן:

הגדלה של הדירות. לא, תגיד לי, סתם, דרך אגב, אני רוצה לברך על זה שאתה עם מכפיל יחסית די נמוך למה שאנשים אוהבים היום להשתולל בירושלים, אבל במטרים כמה המכפיל שלך, לא ביחידות דיור? 2.25 זה ממש, מגיע לכם נשיקות, אני מודה. זאת אומרת, אבל, אבל במטרים מה המכפיל שלכם?

קרלוס פריוס:

בוא תסתכל,

דובר:

אפשר לבדוק את זה,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה ללמוד את זה לפרויקטים אחרים, אני עושה אצלך שיעורי בית כעת.

קרלוס פריוס:

בסדר גמור.

דובר:

לדעתי אנחנו במכפיל די דומה ביחס של המטרים,

יוחנן וייצמן:

2,

דובר:

ליחידות דיור, אבל אני אבדוק, אני לא רוצה סתם להגיד.

קרלוס פריוס:

גם התחלנו לחפש טכנולוגיות של שחזור של האלמנטים של החזית, שהם, בעיקרון זה בטון צבוע, ועוד אלמנטים שסוגרים את המרפסות האלה, זה אלמנטים טרומיים עם,

יוחנן וייצמן:

סלח לי שאני משקע אותך, תחזור בחזרה אולי שניה להדמיה של הבניין איך שהוא הוקם.

שרון דינור:

איך שהוא מה?

יוחנן וייצמן:

איך שהוא הוקם, הבניין כאילו,

דובר:

אה, עם שימור?

יוחנן וייצמן:

היה לך בהתחלה תמונה היסטורית.

קרלוס פריוס:

איך הוא קם? ככה .

יוחנן וייצמן:

הרעיון של המחלקה לתת זיכרון למבנה השימור,

שרון דינור:

לא, סליחה,

יוחנן וייצמן:

הוא חשוב.

שרון דינור:

הרעיון שלנו לא לתת זיכרון, הוא לשמור חזית, כאילו, כי הוא מבנה לשימור.

יוחנן וייצמן:

אנחנו לא שומרים חזית, אנחנו הורסים ובונים.

שרון דינור:

אבל זה שחזור, שחזור חזית,

יוחנן וייצמן:

שחזור, כן.

שרון דינור:

לא לתת זיכרון, לא נתנו שלט, כאן היה,

יוחנן וייצמן:

לא, סליחה, אז יש לנו פרשנות שונה על המילים לתת זיכרון, בסדר.

שרון דינור:

השחזור של החזית הוא,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

בגלל זה כתוב פה שהוא קרוב למקור. צריך להיות, וגם יש הסכמה על הנושא הזה, אז לא צריך להתחיל להגיד שזה רק זיכרון, זה לא, זה ממש,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אני קראתי לזה זיכרון, את זיכרון קוראת רק לשלט תכלת, ואני זיכרון מבחינתי זה גם ה-, בסדר, אנחנו דיברנו על אותו דבר,

שרון דינור:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

לא חלקתי על המשמעות. בסדר.

קרלוס פריוס:

בסדר.

דני ליבמן:

אני חושב שיש סופר שמסכים איתך.

שרון דינור:

איזה סופר?

דני ליבמן:

שלשמור רק חזית או פסדה זה,

יוחנן וייצמן:

זה זיכרון.

דני ליבמן:

זה יותר זיכרון, כן. קוראים לו חיים באר.

שרון דינור:

אם היו ... לו חיים בורות מים, הייתי ... ,

יוחנן וייצמן:

טוב, שלום.

קרלוס פריוס:

... עוד משהו, אוקי, זה החלקים שאנחנו משאירים בעיקר לטובת הציבור, אפילו עוד יותר.

יוחנן וייצמן:

עוד שאלה באמת, סליחה שלא שאלתי. אתם דיברתם על קומת קרקע,

קרלוס פריוס:

כן.

יוחנן וייצמן:

עוד לא עברתם וועדה מקומית, אבל יש סיכוי גדול שהוועדה המקומית תגיד, 50 דירות חדשות, תביא
גן ילדים או משהו לגיל השלישי,

שרון דינור:

מה אומרים במדיניות תכנון?

קרלוס פריוס:

לא קיבלנו כרגע,

ציפי רון:

מטלה לקהילה, מטלה לקהילה.

לורה ורטון:

מטלת יזם.

יוחנן וייצמן:

זה לא מתנה, זה לא מתנה, זה לא מתנה לקהילה.

ציפי רון:

אמרתי מטלה, אמרתי מטלה.

יוחנן וייצמן:

כן.

דני ליבמן:

מטלה, מטלה.

קרלוס פריוס:

... מטלות, עכשיו ... פרוגרמתי אתה מתכוון.

יוחנן וייצמן:

כן, כן.

קרלוס פריוס:

נגיע גם לנקודה הזאת, לא כרגע.

יוחנן וייצמן:

לא בוועדת שימור, אבל לא, כשאתה מדבר על הקומה ושקופה, בסוף קח בחשבון שחלק כנראה תצטרכו לתת,

קרלוס פריוס:

יכול להיות.

יוחנן וייצמן:

לאהרל'ה.

קרלוס פריוס:

יתאמו, נצטרך באמת להתאים את, ... יש גני ילדים, כל מה שאתה רואה כאן,

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא מכיר את הצרכים באזור, אני דיברתי כרעיון.

קרלוס פריוס:

... של גני ילדים.

יוחנן וייצמן:

בסדר. יש דברים שאת רוצה לסכם איתם בתוך הוועדה,

אסנת יעקובוב:

רגע, שניה,

יוחנן וייצמן:

או את רוצה דיון פנימי?

אסנת יעקובוב:

רגע, שניה, משה רוצה גם לדבר אבל לא שומעים אותו משום מה, שניה.

צפי שלף:

והוא לא אמר כלום על הסקר עצים.

לורה ורטון:

כן.

אסנת יעקובוב:

שומע? מי שבזום לא מצליח, הוא מדבר אבל לא שומעים אותו, וזה פה על פול.

לורה ורטון:

35 עצים.

שרון דינור:

אם העצים, בואי, אני מתחברת לשאלה של לורה וציפי אני מניחה. אם קומת החניה שלכם היא תהיה, אתה יכול להראות לנו אותה, יש לכם אותה פה? אם היא לא מגיעה עד אפס, אם היא לא תגיע עד אפס ואפשר יהיה לשמור עצים, את המשמעותיים יותר כלפי השוליים,

ציפי רון:

אפשר לראות סקר עצים? יש לכם סקר עצים?

דובר:

בוודאי שיש.

שרון דינור:

אבל רגע, יש פה שאלה, שאלה שניה רגע. באמת, אם החניה יכולה כאילו לסגת לתחום הבינוי איפה שלפחות, איפה שפונה לרחוב, אז אפשר יהיה לשמור חלק מהעצים פה. אז מה דעתכם על זה?

קרלוס פריוס:

העניין שצריך לבדוק אם העצים האלה שווים לשימור,

שרון דינור:

אז בוא נסתכל, כי את הוועדה פה מאד מעניין,

יוחנן וייצמן:

יש לכם סקר עצים?

לורה ורטון:

תשעה עם ערך גבוה,

שרון דינור:

נפתח רגע את הסקר עצים, נסתכל ביחד.

יוחנן וייצמן:

יש להם סקר עצים.

לורה ורטון:

יש 35 עצים, וממה שאני רואה פה, רק שישה שומרים עליהם.

שרון דינור:

רגע, בוא נראה אם יש לי את זה בשלוף.

יוחנן וייצמן:

יש את הסקר עצים,

(מדברים ביחד)

אסנת יעקובוב:

משה מדבר ואנחנו לא שומעים אותו.

ציפי רון:

... שיטה ידועה.

שרון דינור:

אוקי, אוקי, אז יש לנו את כל העצים פה שיש להם ערכיות די גבוהה פה מעל, 12, 13, 12, 15, זה מאד גבוהה, כריתה. אז כל, בואו, בלי, אני אומרת אמירה כללית כזאתי, מה שבתחום הבינוי באמת מאד קשה להימנע כאילו מאלה שפה נמצאים, אבל מה שבשוליים אפשר על ידי נסיגה בקומת החניה לשמור עליהם, אז אולי זה משהו ששווה לשקול אותו.

קרלוס פריוס:

כן, יכול להיות אולי נקודתי שאנחנו נוכל, העניין הוא שהם מבקשים,

שרון דינור:

למה, למה,

קרלוס פריוס:

רדיוס בדרך כלל די רחב.

שרון דינור:

אבל, כן, אבל אם אתה נצמד לחזית הקיימת אז כנראה שהרדיוס הזה יספיק. אם אתה נסוג לאיפה שהחזית הקיימת אז,

קרלוס פריוס:

לא, זה בטח, ...

שרון דינור:

הנה, תסתכלו רגע, בוא נסתכל. כי היום קומת החניה שלכם היא באמת ממש ממש עד לפה לחשוב על לרדת,

קרלוס פריוס:

יש לנו שלוש קומות חניה,

דני ליבמן:

לא, עכשיו רואים,

לורה ורטון:

רואים אבל לא שומעים.

דני ליבמן:

אנחנו רואים את הזום בגדול.

שרון דינור:

אה, אתם לא רואים את,

דובר:

אה, להראות לך את המחשב?

אסנת יעקובוב:

כן, רגע, שניה. משה, אתה יכול רגע לדבר רק שנראה שזה עובד?

משה שפירא:

עובד?

שרון דינור:

כן.

משה שפירא:

הו, אז יפה. אני רק רציתי להגיד לפני כן על הדבר שנעשה, שזה,

יוחנן וייצמן:

תגיד, אתה בכוונה מתיישב מאחרי החלון הזה?

דני ליבמן:

לא, זה רקע.

משה שפירא:

לא, לא, לא, זה גלויה, גלויה, גלויה.

יוחנן וייצמן:

גלויה.

ציפי רון:

זה לא אמיתי.

יוחנן וייצמן:

סתם עובד עלינו.

משה שפירא:

הרב וייצמן, לגבי מה שאמרת לגבי השחזור, אני אומר, יש כאן אינטרפרטציה סופר אינטליגנטית של הרעיון הזה של המשרביה ולקחת את זה מהפרט הקטן ולהביא את זה לרמה של בניין, מה שהמשרבייה בפרט הקטן מייצרת עכשיו כל החזית המשוחזרת מייצרת, ולכן זה, רק על הרעיון הזה, אני אומר, זה הדבר החשוב פה, הוא יותר חשוב מ-,

שרון דינור:

סבבה, פרס נובל לשלום באדריכלות.

משה שפירא:

וזה ברור שזה,

שרון דינור:

טוב, בוא תענה רגע על מה ששאלנו רק, אה, בעצם זה לא אתה. לגבי החניה אתם לא יודעים להגיד לנו אם זה,

דובר:

אז אני עכשיו מסתכל על נספח התנועה, הבעייתיות היא שיש שמה בעצם רמפה שעוברת בצמוד לדופן,

שרון דינור:

הרמפה עוברת כאן, אה, הנה, כאן, אנחנו רואים אותה פה,

דובר:

כן.

שרון דינור:

סתם בתור הדגמה.

דובר:

כן. לא, עכשיו,

שרון דינור:

הרמפה עוברת,

דובר:

בשביל להמשיך לקומות התחתונות,

שרון דינור:

כן,

דובר:

תשימו לב, היא צמודה ממש עד גבול המגרש.

שרון דינור:

נכון, בסדר, לא אמרתי שלא תשנו את התכנון, עכשיו זה על הנייר, עוד אפשר לשנות. השאלה אם אפשר לעשות איזה משהו כדי שכן,

לורה ורטון:

תהיה פחות פגיעה.

שרון דינור:

החלק הזה יהיה אולי,

דובר:

אני לא רואה כל כך מה שאת מסמנת,

דובר:

שניה, שניה.

שרון דינור:

אה. סליחה.

דובר:

אני מסדר את זה שתוכלו לראות.

שרון דינור:

רגע, משה שפירא, אתה רצית עוד להגיד משהו? אם לא, אז אנחנו מעלים חזרה את הזה. בסדר.

דובר:

הוא הציג, ...

שרון דינור:

בסדר. גם יש לו תנועות שהוא רוכב על אופניים, נכון? זה כזה,

(צוחקים)

צפי שלף:

לא, הוא משתלט לנו על המסך.

דובר:

אני אראה, אני משתלט, אני בודק מה,

שרון דינור:

או, הנה, הנה, הגענו.

דובר:

סבבה.

שרון דינור:

טוב.

צפי שלף:

תודה.

שרון דינור:

זה יפריע לכם אם הוועדה תבקש לבחון את הנושא הזה?

קרלוס פריוס:

לא, לא,

דובר:

לבחון אפשר כל דבר, לבחון בוודאי שאפשר.

קרלוס פריוס:

רק ש-,

שרון דינור:

אנחנו לא נקבע פה כי אנחנו לא יודעים פה, אין לנו את האינפורמציה,

דובר:

אני רק יכול להגיד שמהסתכלות ראשונית על נספח התנועה, המשמעות של זה יכולה להיות לבטל ממש שורה שלמה של חניות בקומת החניה.

ציפי רון:

זה,

קרלוס פריוס:

זה להוסיף עוד קומה.

דובר:

ואז המשמעות של להוסיף עוד קומה ואז המשמעות של לעלות לגובה, זה הכל בסופו של דבר לופ כזה של תקן ושטחים.

שרון דינור:

בסדר.

ציפי רון:

כמה חניות לכל דירה?

קרלוס פריוס:

יש תקן.

דובר:

אני חושב שאחת.

ציפי רון:

שתי חניות?

דובר:

אחת.

שרון דינור:

אתה יודע להגיד, מה זה, חושב או יודע? תהיה וודאי. כאילו, גם הדירות היוקרתיות יותר מקבלות רק אחת לאחת?

דובר:

ככלל אנחנו בדרך כלל בפינוי בינוי מתכננים, אני שניה אומר לך את הנתון במדויק.

קרלוס פריוס:

... אם את ראתה את תכנית התמ"א, אם את שמה,

משה שפירא:

אולי נסתכל באיזה עצים מדובר.

שרון דינור:

ראינו, משה, הסתכלנו.

קרלוס פריוס:

תראי ב-GIS לכמה תמ"אות הוגשו בפרויקט הזה, לא יישאר עץ אחד.

דובר:

התקן למגורים הוא,

קרלוס פריוס:

אז עדיף לעשות פינוי בינוי מאשר תמ"א 38.

דובר:

התקן למגורים הוא אחד לאחד לכל הדירות.

קרלוס פריוס:

לפחות אנחנו משאירים שטח ירוק ... מתוכנן, שאם היה תמ"א לא היה נשאר כלום שם.

צפי שלף:

גם עכשיו לא נשאר.

יוחנן וייצמן:

התכנית הזאת משפרת מאוד, זה ברור.

קרלוס פריוס:

לא נכון, אנחנו מחדשים בשטח הזה,

שרון דינור:

הנה, תראו רגע, יש לנו את העצים, לכל הפחות את העצים, אנחנו מדברים על עצים 10-1 שמלווים את הרחוב. לכל הפחות אלה שבעלי הערכיות הכי גבוהה, מה שאנחנו רואים פה, 4, 6, 7,

קרלוס פריוס:

מה זה 4, 6, 7? בוא נראה,

שרון דינור:

יש לנו פה תמר מצוי,

דובר:

כליל החורש.

שרון דינור:

כליל החורש, ... מצוי,

ציפי רון:

אני מסתכלת על התות הלבן,

שרון דינור:

ברוש קירח,

ציפי רון:

שזה העץ המאפיין.

דני ליבמן:

חרוב.

ציפי רון:

התות הלבן, שזה העץ המאפיין של מה שהיה בשכונה הזאת בעבר. הכל נכרת. הנה, אני רואה יותר מ-
, כמה עצי תות לבן שנכרתים.

שרון דינור:

טוב, בקיצור, אנחנו נכתוב, כאילו נעשה המלצה שהתכנון יתחשב בזה. אולי אפילו נקודתית אם
תצליחו לסגת באיזשהו מקום,

קרלוס פריוס:

יכול להיות.

שרון דינור:

גם יהיה הצלחה. אתה מבין? טוב.

ציפי רון:

אני מבקשת שתבדוק את זה עוד פעם, את העניין של העצים.

שרון דינור:

שאלות נוספות מהקהל?

ציפי רון:

אני אומרת שאני מבקשת לבדוק עוד פעם את העניין של העצים, אם מדובר על עצים בוגרים.

שרון דינור:

הם בוגרים.

ציפי רון:

אני מבינה שאתה מתכוון בחזית לעשות פינה חדשה, הכל, הכל בסדר,

שרון דינור:

מסומנים רק עצים בוגרים.

קרלוס פריוס:

מה שאני מציע,

שרון דינור:

ציפי,

לורה ורטון:

35,

שרון דינור:

עצים לא בוגרים לא מסומנים,

קרלוס פריוס:

מה שאני מציע,

שרון דינור:

הם לא מסומנים.

לורה ורטון:

35 עצים בוגרים.

ציפי רון:

אני יודעת, 35 עצים בוגרים, מתוכם תשעה בעלי ערכיות גבוהה. אז אני מנסה לחשוב איך אנחנו שומרים, ומה אפשר לעשות לשמור קצת יותר. אני יודעת שזה זניח לעומת פרויקט כל כך גדול, אבל בסך הכל אנחנו מדברים על שכונה שהיא שכונה היסטורית והאופי והמהות שלה זה גם הירק וגם העצים הבוגרים וגם הוותק של השכונה, וזה חלק מהעסקה. אז אני הייתי רוצה לדעת איך בכל זאת

עושים מאמץ עוד יותר גדול כדי לנסות לשמור כמה שיותר. זה חלק מהיופי ומהאופי של המקום. אני לא רוצה להתחיל את הכל כל פעם מחדש.

קרלוס פריוס:

אפשר לחשוב גם על סוג השתילה. זאת אומרת, אנחנו יכולים איכשהו לתכנן שהשתילה תהיה בדומה או משהו ... ממה שמאפיין את השכונה, אבל מה שאני אומר, השטח הזה הוא יהיה ירוק, לא יהיה סתם אספלט.

ציפי רון:

כן, אבל הוא יהיה חדש, אבל הוא יהיה חדש,

קרלוס פריוס:

כן, חדש.

ציפי רון:

והכל, כל מה שהיה זה הוותק של המקום, אז הייתי רוצה שבכל זאת יעשה מאמץ כמה שיותר גדול לשמור על הדברים הוותיקים.

שרון דינור:

רק שניה, אני רק רציתי לראות, אתם מציעים אדמה גננית פה בזה? תראו שניה, אם זה, אם זה ה-, אני לא בטוחה אם, איזה מהחתכים פה, רגע, אני צריכה להתארגן עוד. האם אתם משאירים אדמה גננית כלפי הרחוב? זה נראה כרגע שזה לא, שאתם מציעים משהו שהוא לא, כי הוא לא עמוק מספיק, אז זה גם בעיה.

קרלוס פריוס:

בסדר, זה ברמה,

שרון דינור:

אוקי? זה לגבי עצים חדשים, לא,

קרלוס פריוס:

זה, תחשבי שזה ברמה של תב"ע, זה ... תכנון,

שרון דינור:

אבל אם אנחנו לא עושים את זה ברמה של תב"ע זה לא נמצא.

קרלוס פריוס:

אז בבקשה, תרשמו.

שרון דינור:

אז אנחנו, אם אין לכם,

קרלוס פריוס:

אין בעיה, תרשמו.

שרון דינור:

טוב, בסדר.

קרלוס פריוס:

עומק מסוים, אין בעיה עם זה.

שרון דינור:

אתם מנהלים את הדיון, חברים.

יוחנן וייצמן:

כן, לא, סיימנו.

שרון דינור:

ביי.

דובר:

תודה רבה.

קרלוס פריוס:

תודה רבה.

לורה ורטון:

תודה רבה.

דובר:

שבוע טוב.

אסנת יעקובוב:

משה, להתראות.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

אם יוכל לי להתייחס לטענות אחת אחת אני אגיד לכם, כי יש כמה דברים שאני מסכימה איתם ויש כמה דברים שאני לא מסכימה. אולי אני אתחיל עם ההסכמה. כאילו הנושא של הגובה קומה אני מסכימה איתו, כי אם פה הורסים,

יוחנן וייצמן:

אנחנו ב-2025,

שרון דינור:

ומחזירים,

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

ואנחנו רוצים בכל זאת סטנדרט בינוי חדש, והוא לא מציע פה 4.5 מטר לקומה, הוא מציע פה 3.15 שזה משהו ... זה נשמע לי סביר. אני חושבת שהעין האנושית לא תראה את הדיספרופורציה ביחס למה שקיים היום שהוא 2.80. אבל מה שאני עומדת עליו מההתחלה וגם אמרתי להם את זה הרבה פעמים, והסיבה שהיא לא עושים את זה היא לא סיבה תכנונית, זה זה שהחזית פה היא חזית מיוחדת והיא לא מתבטאת רק במעקה, וברגע שמחלקים את זה לשתי מסות, הדבר הזה, וזה נהיה חור באמצע, אנחנו מאבדים את הסיפור של הבלוק. כל הסיפור היה לשמור על הבלוק. הסיפור של הבנייה של הבלוק, אני אמרתי להם והם גם אמרו לי שהם יעשו את זה, והם פשוט סתם לא עשו. לחבר את זה כאן בחדר נוסף, וכל דירה פה תקבל חדר. עכשיו, זה יכול גם לפתור לי את הנושא הזה שהוא מאד חשוב לי גם כן, שלא יהיה את הבליטות האלה למרפסות. המרפסות הן צריכות להיות משוחררות מהבליטות האלה, הן מרפסות חופשיות. אמרנו, היה לנו המון המון דיונים של התלבטות אם להכניס את הבניין הזה,

יוחנן וייצמן:

אני לא קלטתי, מה, איך זה ... המרפסות.

שרון דינור:

אני רוצה רגע להסביר. היה לנו המון דיונים פה אם להכניס את הבניין הזה בכלל להריסה ובניה מחדש כשהוא מסומן לשימור, כי יש איזושהי, אני לא רוצה להגיד חרדה, אבל זה לא איזה בניין שהוא בכרטסת, כן כרטסת, כן זה, בניין שראוי לשימור מלא, לא שימור חזית, בתכנית אב,

חיים כהן:

שרון,

שרון דינור:

ועכשיו הם מגיעים והורסים אותו.

חיים כהן:

שרון, סליחה שאני אומר, ... זה בלט מאוד, אני גם ראיתי את הזה, את החזית הזאת של האמצע, זה מיותר, כולם מבינים את זה, מבחינתי צריך באמת שמה איזושהו זה, תתקדמי, הלאה.

שרון דינור:

אוקי.

חיים כהן:

הבנו.

שרון דינור:

אז הנושא השני, אמרתי, זה הבליטות לתוך החזית הזאת,

חיים כהן:

בסדר, צודקת,

שרון דינור:

אוקי.

חיים כהן:

הלאה.

שרון דינור:

אז זה הדבר הזה. בוא נראה מה עוד היה לנו פה.

ציפי רון:

תגידו, ביקשתם,

שרון דינור:

רגע.

ציפי רון:

ביקשתם חוות דעת מגובי?

שרון דינור:

לא, לא ביקשנו ממנו חוות דעת,

ציפי רון:

אז אולי ... לשאול אותו,

שרון דינור:

הוא לא אוהב גם לתת את חוות הדעת האלה, עד כמה שאני יודעת.

חיים כהן:

מי, מי?

יוחנן וייצמן:

מי שעשה את התכנית.

שרון דינור:

האדריכל המקורי שעשה,

חיים כהן:

אה, אוקי.

שרון דינור:

עכשיו, הנושא,

משה גורא:

שרון, את רוצה להראות רגע את הבליטות? אני לא כל כך הבנתי,

יוחנן וייצמן:

למה הכוונה עם הבליטות?

שרון דינור:

כן, כן, כן. אחד, פעם אחת אמרנו, זה בלוק. הסיפור הוא בלוק.

חיים כהן:

זה כן, זה בסדר.

שרון דינור:

הסיפור הוא לא מעקה אלא בלוק. אוקי? אז זה הבנו, חיים אמר שאתם מסכימים. הדבר השני זה שיש חריגה בתוך הדירה, הבינוי,

חיים כהן:

שובר את הרצף.

שרון דינור:

בדיוק, ואז אנחנו מקבלים משהו שהוא לא,

משה גורא:

את יכולה בהדמיה להראות,

שרון דינור:

אוקי,

משה גורא:

את יכולה להראות את זה בהדמיה? בהדמיה רואים את זה?

שרון דינור:

כן, אני אנסה להראות את זה, רגע, שניה, זה אומר, בוא נראה, רגע, שניה. הנה, תראו, כאן, אוקי? הדבר הזה, אנחנו אומרים, רוצים למלא.

משה גורא:

אוקי, זה הבנתי,

שרון דינור:

... פה, אתם רואים? המקומות האלו, צריך להיות נקי. זה שיש היום עבירות בנייה, אני לא מתווכחת. אבל כל אחת החלופות שקודמו לאורך השנים תמיד התעקשנו לפנות את עבירות הבנייה כי זה מה שאנחנו עושים, אז להשאיר את הרצף,

משה גורא:

זה משלים את זה, בעצם אם ...

שרון דינור:

אז נכון, במקום לבלוט לפה, תבלטו לצד פנימה,

חיים כהן:

נכון,

שרון דינור:

זה מה שאמרנו.

חיים כהן:

זה מה ש...

שרון דינור:

עכשיו, הדבר הנוסף שחשוב הוא הדבר הזה, אוקי? יש כאן קומת עמודים שהיא משוחררת. אחד מהעקרונות של הבינוי המודרני זה שהולכים מתחת לקומת עמודים, שיש את העמודים, מקורה, ויש אז את, הם סוגרים את הכל, הם סוגרים את המעבר שבין העמודים בזכוכית. אנחנו לא רצינו את זה, רצינו שיהיה מעבר מתחת לזה, זאת אומרת,

חיים כהן:

לדעתי זה גם כן לא יהיה רלוונטי בגלל שאם יהיה הפרשות,

יוחנן וייצמן:

כן, זה לא,

חיים כהן:

אז יעשו את ההפרשות שמה, אז ככה שזה,

שרון דינור:

אבל יש להם מלא מקום לעשות הפרשות,

חיים כהן:

בסדר,

שרון דינור:

גם בלי זה,

חיים כהן:

.... לכן אני אומר, לכן אני אומר, תורידו את הזכוכית, ... יורידו את זה,

שרון דינור:

אז זהו, אז אני רוצה,

חיים כהן:

כי בהפרשות הם יעשו את זה שמה.

שרון דינור:

אז כל השאר, אמרנו שנעשה, נוסיף את ההערה על העצים, אני מצטערת שלא שמתי לב לזה בעצמי,

חיים כהן:

טוב.

שרון דינור:

אבל אני לא חושבת שהיה עוד הערות,

חיים כהן:

אז גמרנו.

שרון דינור:

אה, רגע, רגע, אני אגיד לכם, היה עוד משהו אחד, היום הבינוי שם הוא כולל את תריסי ההזזה האלה שהם מעצים. זה פרט מיוחד, הם רוצים,

יוחנן וייצמן:

אבל השאלה עד כמה יראו את זה.

שרון דינור:

יראו את זה, זה מאד מאד בולט, זה מאד בולט. ברגע שאתה עושה את זה, מתקן את המצב, רגע, אני מנסה, איפה היה לנו תמונה אחת בגדול?

יוחנן וייצמן:

אולי נבקש את זה דמוי עץ אבל כל אחד יחליף את זה מחר, אי אפשר בכלל לשמור,

שרון דינור:

אלף, דווקא בפרויקטים שעושים פינוי בינוי יש לנו הזדמנות פעם אחת לתת מקום. לא כל אחד יחליף. יש לנו בתל אביב, אתם רואים את המקומות האלה שיש תריסי עץ. עכשיו, אני מוכנה שיהיה שילוב, אני לא אומרת, אני חושבת שהם צודקים שבין המקום הזה של להגיד שהכל יהיה בדיוק מאחורה כמו שזה לבין המקום שהכל זכוכית ואין קשר, צריך להיות, אז בואו תשאירו את התריס מעץ שהוא נורא יפה, הוא אלגנטי, הוא משהו שהוא מתאים ותעשו ליד זה את הזכוכית,

חיים כהן:

בסדר, טוב.

שרון דינור:

זה ההערות שלי.

חיים כהן:

יופי, תיק הבא.

שרון דינור:

זה הכל.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז.

שרון דינור:

אז רגע, אני צריכה,

יוחנן וייצמן:

רגע, בוא נשנה את הסעיפים רק לפי,

שרון דינור:

רק, רגע,

ציפי רון:

אוקי.

שרון דינור:

אז קודם כל אני אתקן את מה שהם אמרו, זה באמת,

יוחנן וייצמן:

את הגובה.

שרון דינור:

לא, לא שחזור, תוך שחזור, בוא נכתוב ככה,

ציפי רון:

רק שניה, יש לי כמה, כמה הערות.

חיים כהן:

עכשיו? סיימנו.

ציפי רון:

לא סיימנו.

חיים כהן:

זהו.

לורה ורטון:

אנחנו עוברים,

יוחנן וייצמן:

לא, היא רוצה,

ציפי רון:

לא, לא, לא סיימנו,

יוחנן וייצמן:

בטח לדבר על העצים, זה בסדר,

ציפי רון:

אני מחכה, יש לי כמה הערות בעניין הזה, אם אפשר.

לורה ורטון:

כן.

ציפי רון:

קודם כל אני מאד מוטרדת מהמסה של הבנייה, למרות שהחשובים אומרים, צריך 11 קומות,

יוחנן וייצמן:

לטעמך לא לאשר?

ציפי רון:

אני מאד מוטרדת מהמסה כי זה יקרה, תהיה לזה השפעה על כל השכונה, מעבר לעובדה שאנחנו מדברים על הצורך כאילו ועל הכלכליות, על ההיבט הכלכלי שמצדיק את הפינוי בינוי וכן הלאה. אנחנו מדברים פה על שכונה שרוב הבתים בה הם בתים נמוכים ובתים קטנים ובניינים לשימור. אין ספק שלמסה כזאת יש השפעה לטווח ארוך על כל השכונה. החישוב של השטחים בתוספות יש לזה השפעה, אז כדאי לתת על זה את הדעת.

יוחנן וייצמן:

לא, המחלקה עשתה את המאמצים,

ציפי רון:

כדאי לתת על זה את הדעת. אני מוטרדת מהעניין. עכשיו, נקודה נוספת, הירוק נעלם. דיברנו על זה, הירוק נעלם. אני חושבת שאי אפשר לאשר את התכנית לפני שמקבלים פתרון למה עושים עם כל,

יוחנן וייצמן:

... סעיף 5 ו-7.

ציפי רון:

עם עשרות העצים שנעלמים כאן, וזה האופי של השכונה, אי אפשר לוותר על זה ואי אפשר לאשר את זה בלי לראות מה קורה במקום ובלי לראות שנעשה מאמץ להשאיר כמה עצים, יותר מהעצים, לפחות אותם עצים שהם בעלי ערכיות עצומה. אני חושבת שיש פה עוד עצים שזולו בהם,

לורה ורטון:

כן, זה רק עצים בעל זה,

ציפי רון:

ולא נתנו להם את הערכיות,

לורה ורטון:

בוגרים.

ציפי רון:

ולא נתנו להם את הערכיות הראויה. ואני מציעה למחלקה בפעם הבאה, כשמגישים תכנית באזורי שימור ויש את הבדיקה הזאת של יועץ, של יועץ העצים וכן הלאה, ללכת ולראות. כי יש נטייה להפחית בערכיות של עצים, מה לעשות? זה קורה הרבה מאד וזה שווה בדיקה, וזה שווה התייחסות.

יוחנן וייצמן:

את בטוחה שאת הריצופים אנחנו צריכים?

ציפי רון:

עכשיו, הנושא הבא שאני רוצה להגיד, אז אני אומרת, הירוק נעלם. נושא נוסף, זה לא מקרה שגובי קרטיס בתכנית הזאת, שדנו בה בוועדה הזאת אינספור פעמים ואינסוף זמן, קבע את הבניין הזה לשימור. אני הרבה פעמים מדברת על העניין של השיכונים שנבנו בראשית שנות ה-50. הצורך איכשהו לאזכר ולא לאבד לגמרי את הנושא של השיכונים בשנות ה-50. זה חלק מהאופי של העיר, של השכונה, של המדינה, ובכלל. אז אני לא מתווכחת כאן עם העובדה שהתושבים רוצים לשדרג ורוצים לשנות וכן הלאה, אני מוטרדת מהמסה, אני מוטרדת משני המגדלים האלה, ואני לא, אני מקבלת,

יוחנן וייצמן:

תגידי לי, את ראש הממשלה, מה את מציעה לעשות?

ציפי רון:

להרוס את הכל, את כל המדינה, ולבנות מחדש.

(צוחקים)

יוחנן וייצמן:

לא מופרך,

ציפי רון:

להתייעץ עם חמאס,

יוחנן וייצמן:

לא מופרך, סינוואר מוכן לעזור לך.

ציפי רון:

לקבל ייעוץ מהחמאס,

יוחנן וייצמן:

כן.

ציפי רון:

מהחמאס לפני זה. עכשיו, מה שאני רוצה לבקש כאן, עוד דבר אחד, מה שאני רוצה לבקש כאן, עוד דבר אחד. בכל מקרה, שיהיה שילוט בכניסה שמאזכר את מה היה כאן, איך נבנה,

יוחנן וייצמן:

את תולדות השיכון הציבורי, אני בעד.

ציפי רון:

אז אני מבקשת לקבוע את העניין הזה ושזה יהיה באותו מקום של המעבר הציבורי שרוצים לשמור וכן הלאה. אני אומרת לכם בכנות, אני מבינה את הצורך אבל אני מאוד מוטרדת מהמסה, אני מאוד מוטרדת ממה שזה עושה לסביבה.

יוחנן וייצמן:

מה שהיא מציעה ואני חושב שהיא צודקת, אולי תנסי לנסח את זה, כאילו,

שרון דינור:

כן?

יוחנן וייצמן:

יש שני לובים של בנינים, כל לובי בקיר שלא עליו ישימו בסוף עגלות, שלא יכסו את ה-, יהיה מצבה לצורך העניין, תמונה של, חרוט באבן, אני לא יודע, משהו, צריכים לחשוב את הפתרון, התמונה של הבניין הישן וכמה מילים על השיכון הציבורי, בן גוריון והלאה.

לורה ורטון:

אני גם,

שרון דינור:

דקה אני אתייחס לזה.

יוחנן וייצמן:

אני בעד.

שרון דינור:

בסדר, אפשר דקה, אני רק רוצה רגע לסמן את, אם יש עוד משהו שפספסתי.

דני ליבמן:

שרון,

ציפי רון:

ועוד פעם, לבדוק בצורה הרבה יותר יסודית את העניין של העצים.

שרון דינור:

מה?

דני ליבמן:

3.15 תוסיפי מטר, מטרים.

ציפי רון:

ולא לקבל את מה שנאמר כאן, לא לקבל כאן את חוות הדעת שניתנו לגבי העצים בצורה כוללנית וכן הלאה.

יוחנן וייצמן:

עוד דבר אחד, למה את צריכה שימור ריצופים?

ציפי רון:

שרון,

שרון דינור :

איפה יש שימור, איפה ראית,

יוחנן וייצמן :

אז אולי אני לא רואה כל כך רחוק.

שרון דינור :

אולי אני פספסתי, רגע,

ציפי רון :

שרון, אם צריך לצאת לשטח,

יוחנן וייצמן :

בסעיף 3.

ציפי רון :

שרון, אם צריך לצאת לשטח עוד פעם ולבדוק את עניין העצים,

שרון דינור :

אני לא זוכרת, אני יכולה לברר את זה רגע, כי יכול להיות שהיא שמה לב פה למשהו מיוחד, רגע, אני לא מספיק ... שניה, אני אבדוק את זה.

יוחנן וייצמן :

תבדקי, כי אם אין צורך,

שרון דינור :

תיכף, תיכף,

יוחנן וייצמן :

זה סתם לא,

שרון דינור :

... תשאלי אותה אם לא, יש פה תמונות, תיכף נסתכל עליהם ביחד, לאיזה ריצופים היא התכוונה. יכול להיות שאפשר להוריד את זה.

צפי שלף:

איפה כתוב על החתך של החניה?

שרון דינור:

אני עוד לא הכנסתי פה,

יוחנן וייצמן:

אני אומר את האמת,

שרון דינור:

לא את העצים, אני עוד רגע,

יוחנן וייצמן:

ממש לא נעים, אבל הם החליטו לבנות את הבניין, אפשר לנסות לשמר. זאת אומרת,

דני ליבמן:

יש שמה,

יוחנן וייצמן:

שיטעו כמה שיותר עצים בוגרים אבל באמת, בסוף בן אדם החליט לעשות חניה, אני מצידו שלא
לאשר לו בכלל חניות אבל זה לא הולך לקרות,

צפי שלף:

אבל אין סיבה שהוא ... ,

יוחנן וייצמן:

זה לא הולך לקרות,

ציפי רון:

מה שאני מציעה,

צפי שלף:

אין סיבה,

ציפי רון:

רק רגע, מה שאני מציעה, מאחר שמדובר כאן על כמות עצומה של עצים,

לורה ורטון:

35.

ציפי רון:

על 40, על 35 עצים שמתוכם משמרים כמעט כלום, אני מציעה לצאת לשטח עוד פעם ולראות,

אסנת יעקובוב:

... ריצופים.

ציפי רון:

חוות הדעת הזאת, עם כל הכבוד, שווה בדיקה.

יוחנן וייצמן:

יש לנו סקר עצים, אני קורא אותו, הוא פתוח מולי.

אסנת יעקובוב:

בסדר. ביי.

ציפי רון:

אז אני אומרת,

אסנת יעקובוב:

טוב.

ציפי רון:

שצריך לצאת לשטח ולעשות בדיקה ולראות באמת מה זה אומר,

אסנת יעקובוב:

... היא אומרת ש-,

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

... מבחינה תכנונית מאפשר שימור או רצוי לשמר וכן הלאה.

שרון דינור:

הורדתי, הורדתי את הריצופים. אוקי, יש לבחון הסטת החניה התת קרקעית, כתבתי לבחון, אוקי? בתחום הבינוי בחזית ... כלפי הרחוב על מנת לשמור על העצים הבוגרים המוצעים לכריתה. בנוסף, בנוסף, ... לייצר אדמה,

יוחנן וייצמן:

רוב העצים שנכרתים בתוך הבינוי, מה נעשה?

שרון דינור:

... עצים בוגרים, לכל הפחות,

לורה ורטון:

פה אני גם רוצה להגיד גם,

יוחנן וייצמן:

כן.

לורה ורטון:

ליוחנן, דיברנו כבר בסוף הישיבה הקודמת אני חושבת, על איזה ישיבה, לא יודעת, עם אורחים נוספים בשימור, לעשות,

יוחנן וייצמן:

כן, אני רוצה לעשות איזה יום עיון, אולי, אולי,

לורה ורטון:

כי אני חושבת שיש בעייתיות,

יוחנן וייצמן:

אולי אחרי החגים. ... נדבר יותר,

לורה ורטון:

אני חושבת שיש בעייתיות, הושקע המון עבודה על התכנית למושביות ולשימור והמרקם, וכל הבניינים מסביב, שלושה, שלוש ארבע קומות, אתה פורץ פנימה,

שרון דינור:

אה, הנה,

ציפי רון:

פחות, פחות,

שרון דינור:

תסתכלו רגע,

לורה ורטון:

עם 11, זה משנה את הכל,

ציפי רון:

את כל המרקם.

לורה ורטון:

וזה גם תקדים מסוכן, זאת אומרת, אם אנחנו באמת לוקחים ברצינות את הרעיון של שמירה על שכונה שככה הייתה המדיניות, אני מבינה, אז זה ממש פריצה נוראית בעיניי.

ציפי רון:

אני הייתי בכל זאת מנסה להתייעץ גם עם גובי קרטיס.

שרון דינור:

גובי לא רוצה שיתיעצו איתו, לדעתי, בדרך כלל. ניסינו לפנות אליו כמה פעמים. הוא אומר, התכנית סיימתי אותה, כרגע היא אצלכם, אני כבר לא לוקח אחריות על מה שקורה.

לורה ורטון:

זהו, אז הוא קבע,

ציפי רון:

אוקי, אני,

שרון דינור:

הוא לא רוצה כבר,

ציפי רון:

אני, אני,

לורה ורטון:

עד חמש קומות, ואנחנו עושים 11,

ציפי רון:

אני אנסה לדבר איתו.

לורה ורטון:

זה בעייתי.

שרון דינור:

אלף תיקנתי פה, ובית רציתם עוד משהו להוסיף בזמן שכתבתי. הוספתי את המילים ככל הניתן לגבי השחזור, אנחנו רוצים להגיע לכיוון של הזה,

יוחנן וייצמן:

בשלב ההיתר, כן.

שרון דינור:

כתבתי שבשלב ההיתר ייעשה תיאום איתנו, הורדתי את המילה ריצופים, כתבתי שדלת ההזזה מעץ תשולב בתכנון,

לורה ורטון:

יפה.

שרון דינור:

לא תותר סגירת קומת עמודים,

יוחנן וייצמן:

את רוצה את הדלת הזאתי או דלת,

שרון דינור:

לא חייב את הדלת הזאתי,

יוחנן וייצמן:

...

שרון דינור:

אבל משהו דומה,

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

למקור כאילו שזה, בוא נגיד שדלת,

יוחנן וייצמן:

אם הם יעשו מתכת דמוי עץ?

שרון דינור:

למה אבל?

יוחנן וייצמן:

למה. שמעתי.

שרון דינור:

תראו,

לורה ורטון:

למה דמוי עץ?

שרון דינור:

תראו, בואו נשאיר את הגמישות הזאת,

יוחנן וייצמן:

שמעתי,

שרון דינור:

לשלב התכנון.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

יש לבחון הסטת החניה התת קרקעית,

ציפי רון:

ואיפה יעשו ... ?

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

ואיפה יעשו ... ?

לורה ורטון:

רגע, מה לגבי החניה? עוד פעם.

יוחנן וייצמן:

לא בדיוק, אם זה הוראה תב"עית,

שרון דינור:

אוקי, בנושא של החניה כתבנו, יש לבחון הסטת החניה התת קרקעית לתחום הבינוי בחזיתות הפונות כלפי הרחוב על מנת לשמור על עצים בוגרים המוצעים לכריתה. בנוסף, חובה לייצר אדמה גננית בעומק מספיק עבור עצים בוגרים. לכל הפחות להחריג את העצים בעלי הערכיות הגבוהה ביותר ולמצוא פתרון עבורם, נקודתי, ולמצוא פתרון נקודתי עבורם, נקודתי עבורם אשר לא יצריך את כריתתם. יש לסגת עם קו בניין תת קרקעי מקו מגרש צפוני, בגלל שיש שם את העצים של הארז, בעלי ערכיות גבוהה. זהו, זה,

לורה ורטון:

מה זה שמחקת ... ?

שרון דינור:

מחקתי כי העברתי אותו למעלה, לא מחקתי אותו,

לורה ורטון:

אה,

שרון דינור:

העברתי אותו לכיוון העצים,

לורה ורטון:

הבנתי, הבנתי, אוקי, בסדר.

שרון דינור:

זהו, סיימנו? בסדר?

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, כן.

שרון דינור:

אוקי.

לורה ורטון:

מה, יש לי רק שאלה, עם מטלות יזם וזה, באיזה שלב?

שרון דינור:

בדיון בוועדה המקומית אתם,

יוחנן וייצמן:

זה לא אנחנו.

לורה ורטון:

אבל, כי זה משנה את כל התכנון.

שרון דינור:

זה לא חייב לשנות כי, בואי נסתכל רגע, אם יש לך פה,

יוחנן וייצמן:

בקומת קרקע,

שרון דינור :

קומת קרקע.

יוחנן וייצמן :

נעשה בית כנסת, מה העסק הגדול?

לורה ורטון :

...

שרון דינור :

הנה.

לורה ורטון :

זאת אומרת, יהיה,

שרון דינור :

אז תראי, כל הכחולים פה זה amenities,

לורה ורטון :

amenities, כן.

שרון דינור :

amenities, סליחה. כל מיני אזורי שירות וזה. נגיד היית לקחת את כל החזית פה האחורית,

יוחנן וייצמן :

זה לא יהיה ככה.

שרון דינור :

מבטלת דירה אחת, עושה פה גן, אוקי? גן ילדים. סתם אני אומרת.

לורה ורטון :

לא, אבל זה, אז כל החלוקה שם תשתנה, אני מקווה שזה גם לא ישפיע על דברים אחרים,

שרון דינור :

לא, זה,

לורה ורטון:
כמו הכניסות,

שרון דינור:
מה שהם יגידו, ברגע שאת, אם את תבטלי את החלק האחורי פה בקומת הקרקע ותגידי שאת עושה פה גן, יכול להיות שהוא מאד נדרש ויש לו חצר פה והכל, עדיין הם יגידו, תתני לי פיצוי על זה, אני צריך לפי תקן שמאי עוד קומה, במקום 11 קומות אני צריך 12 קומות, או במקום 10 אני צריך 11. זה המשמעות, כאילו, השטיח הוא קצר.

לורה ורטון:
כן, קצר, אוקי, לא, כי אני,

דני ליבמן:
השמיכה קצרה.

לורה ורטון:
כי פשוט הם דיברו,

שרון דינור:
השמיכה קצרה. סליחה.

ציפי רון:
אבל השאלה מי קובע את הערכיות, אבל השאלה מי קובע את דמי החליפין כאילו, מה במקום מה.

דני ליבמן:
השטיח יישמט מתחת רגלינו.

ציפי רון:
זה משא ומתן, זה משא ומתן, זה לא מה שהיזם אומר, כזה ראה וקדש.

שרון דינור:
תראו, לנו, בדרך כלל במקרים האלה,

ציפי רון:

כי זה ...

שרון דינור:

השמאי של הוועדה המחוזית הוא מי שבודק את זה. הם יש להם את השמאי שלהם,

ציפי רון:

אז,

לורה ורטון:

אוקי, כי פשוט,

ציפי רון:

אגב, יש גם שני עצי תמר בכניסה.

לורה ורטון:

אם יהיו, אם יהיו שימושים שונים אז אולי הכניסות ישתנו.

ציפי רון:

יש גם שני עצי תמר בכניסה, כתוב עצי ארז, לא ראיתי שכתוב עצי תמר.

צפי שלף:

לא, לא, הארז זה בחזית הצפונית.

ציפי רון:

אני יודעת, אבל יש עצי תמר, שני עצי תמר,

שרון דינור:

אבל כתוב, בסקר עצים כתוב את עצי התמר.

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

טוב, יאללה, זה מספיק, לתיק הבא, נהיה מאוחר.

ציפי רון:

למה, למה לא להזכיר אותם,

שרון דינור:

הנה תמר, הנה תמר, תראי,

יוחנן וייצמן:

אנחנו באיחור של חצי שעה, חברים, אנחנו עוברים לעמק רפאים. התיק הזה סיימנו.

שרון דינור:

סקר עצים,

יוחנן וייצמן:

די, סיימנו עם התיק הזה, עמק רפאים.

שרון דינור:

אוקי, הלאה. תנו לי רגע לסגור, שזה לא יעמיס לנו. רגע. עמק רפאים, התיק הבא בסדר היום, תמ"א 38, סליחה רגע.

לורה ורטון:

... תמ"א 38 לסגור ו-,

שרון דינור:

כן.

אסנת יעקובוב:

האחרון, האחרון,

שרון דינור:

זה?

אסנת יעקובוב:

כן.

לורה ורטון:

... קומות מיותרות.

יוחנן וייצמן:

לא, יש הערות לטבלה.

אסנת יעקובוב:

... למה שלא יפתח?

יוחנן וייצמן:

... להכניס אפשרות, צריך לבדוק שבמקומית ידונו,

(מדברים ביחד)

דני ליבמן:

מה הם חשבו על זה,

יוחנן וייצמן:

אני חשבתי, קפצתי בהתחלה.

דני ליבמן:

בקומת העמודים, שהילדים ישחקו קצת.

לורה ורטון:

כשיש מקום.

דני ליבמן:

כשהילדים קטנים אז השכנה כועסת, אבל כששלה אז הם יכולים לשחק.

ציפי רון:

כן, כן. ועגלות, ואופניים.

שרון דינור:

טוב, עמק רפאים,

יוחנן וייצמן:

זה הבניין?

שרון דינור:

עמק רפאים 51, א' או ב'?

דני ליבמן:

א'. לא, ב'.

שרון דינור:

לא, כתוב פה בזה ב'. רגע, אז יכול להיות שזה לא הזה? אה, הנה, הנה, הנה, נפתח משהו. נכון, זה זה?

צפי שלף:

והוא גם לשימור ב'.

שרון דינור:

זה זה?

דני ליבמן:

איפה ...

שרון דינור:

אז מה שקורה פה זה שיש לנו פה בניין בתמ"א 38, אתם רואים, האמת היא שאני אוהבת שהם שמו ישר את הלפני ואחרי. הבניין הוא מוגדר כבניין לשימור ב', שימור עם תוספת בנייה. ביחס להוראות 10038 הוא בניין היסטורי, הוא באזור העיר ההיסטורית. סך הכל הבינוי בגדול הוא מקובל, היו לנו רק הערות שיפור, אוקי? אז אין פה איזה משהו שהוא דרמטי. בוא נקרא להם שיציגו ואז הם יגידו איפה ההערות שלנו פה פגשו אותם.

אסנת יעקובוב:

יאללה, בואו.

ציפי רון:

תראי רגע את ההדמיה,

יוחנן וייצמן:

התיקים הבאים זה מע"ר צפון, הם לא לשימור, אין לך בעיה.

ציפי רון:

תשימו לב לדבר מעניין לפני שהוא נכנס, תראו את ההבדל בין הקומה השנייה והשלישית,

יוחנן וייצמן:

כך. וואו.

ציפי רון:

לקומה הראשונה.

שרון דינור:

יש לזה סעיף ספציפי,

יוחנן וייצמן:

כן.

ציפי רון:

בקומה הראשונה השתמשו באבן הכי טובה שיש, שזה מיזי יאהודי אחמר, ובקומה העליונה השתמשו בקעקולה,

יוחנן וייצמן:

סעיף 2.

ציפי רון:

אתם רואים את כל השחור?

לורה ורטון:

כן.

ציפי רון:

מה שנקרא, מזויף.

רות קלפיש:

שלום.

שרון דינור:

היי.

יוחנן וייצמן:

צריך עוד כיסאות או יש לכולם?

רות קלפיש:

מה נשמע?

ציפי רון:

בסדר.

צפי שלף:

יש לכולם.

ציפי רון:

בואי.

רות קלפיש:

היי.

לורה ורטון:

יש גם מומחית ... ,

רות קלפיש:

רגע, קארין לא פה.

שרון דינור:

את רוצה שהיא תבוא?

רות קלפיש:

פשוט הכל היה מתואם איתה אז חשבתי,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

רות קלפיש:

שזה יהיה נחמד, אבל לא ... ,

אסנת יעקובוב:

אפשר לקרוא לה.

שרון דינור:

רגע, קחי את ה-,

דוברת:

אפשר.

אסנת יעקובוב:

את יכולה לעלות?

רות קלפיש:

אנחנו,

דוברת:

זה המצגת,

שרון דינור:

בואי אני אעשה לך זה, control +.

רות קלפיש:

אוקי, אז אנחנו מדברים על בניין ברחוב עמק רפאים 51.

שרון דינור:

האמת היא, חייבים לדבר על העמוד חשמל שבחדר. מה זה הדבר הזה?

דוברת:

כן,

שרון דינור:

... התמונה שלכם.

דוברת:

התמונה מאד,

רות קלפיש:

איזה קטע. צודקת, בחירה גרועה של תמונה. כבר הערה. כן. אז ככה, יש ברחוב עמק רפאים, זה לא בדיוק על הרחוב, זה קו שני לרחוב, יש איזה מין מובלעת כזאת של מין מפרץ חניה כזה של ארבע בניינים שבעצם סביב מפרץ החניה הזה ואנחנו הפנימיים יותר. עכשיו, הצורה של המגרש היא קצת מאתגרת מבחינת מה קווי הבניין, איזה קו בניין קדמי אחורי ולכן איפה להגדיר את התוספות של הממ"דים, אז בכל התהליך הזה מה שעשינו זה דבר ראשון באנו לשימור, עוד אפילו לפני שבכלל התחלנו לתכנן,

שרון דינור:

זה היה אצלנו, רק שתבינו, היה איזה תמ"א 38 המון שנים, עם כל מיני אדריכלים.

רות קלפיש:

כל מיני ניסיונות, נכון.

דובר:

כן? זה אני לא יודע.

רות קלפיש:

אבל לפנינו, לפניי ולפניך גם. ואז בעצם בזמנו אנה מרום עבדה על זה ואנה וקארין הגיעו ביחד לאיזשהו תיאום וממש נתנו לנו הנחיות איזה חזיתות רוצים לראות תוספת ואיזה חזיתות לא רוצים לראות תוספת ורוצים לשמר, ומתוך זה גזרנו מה בכלל קווי הבניין הקדמיים והאחוריים כדי להגדיר את התוספת לתמ"א. זאת אומרת, זה ממש התחיל משימור ולכן גם אנחנו באים די בהסכמה באופן כללי על התוספת. זאת ההדמיה של,

צפי שלף:

מה קרה לברוש הגדול?

רות קלפיש:

תשאלו גם מה קרה לעמוד חשמל, נעלם באורח פלא.

שרון דינור:

אי אפשר לראות את התכנון ...

רות קלפיש:

מה?

שרון דינור:

לא, אני אומרת, מהדמיות ...

רות קלפיש:

כן, כן, כן, ... לראות. אז יש את הקומה הראשונה שהיא בעצם מתקופה, אני לא יודעת אם זה משנות ה-,

דוברת:

30.

רות קלפיש:

30, כן, ואחר כך בנו עוד שכבה שניה בערך בשנות ה-60, 70, ואנחנו מנסים,

שחר ברלי:

בשנת 54'.

רות קלפיש:

54'. אוקי.

דוברת:

יש לנו היתר שמה, אבל זה לא היה של הבניין, זה התוספת,

שחר ברלי:

לא, לא, לא, זה 54',

רות קלפיש:

נכון, נכון. עוד שתי קומות נוספות, ואנחנו מוסיפים עוד שתי קומות עם נסיגה לפי אם המושבות, כשבחזית,

שרון דינור:

... תוספת שתי קומות, ההיתר בנייה לתוספת שתי קומות הוא משנת 55', לא ... ,

רות קלפיש:

55', נכון, סליחה. לא, היה איזשהו היתר בנייה שבלבל אותי שהיה אחר כך תכנון ... עכשיו, אנחנו מסירים את כל המפגעים בחזית. אם אתם רואים, לפני כן יש מרפסות שסגרו אותם, אבן שהיא מלוכלכת, ואנחנו אוספים את הכל, גורמים לדיירים גם בעצם, מצד אחד הם מקבלים ממ"דים, מצד

שני הם ממש צריכים להרוס את כל עבירות הבנייה שהם כבר שנים ככה, הם קנו אותם ככה. אנחנו בעצם משפרים את כל החזית הקדמית של הבניין,

לורה ורטון:

מה עם החומה?

רות קלפיש:

של כל הממ"דים, סליחה?

לורה ורטון:

החומה, הקיר ... ,

רות קלפיש:

זה, החומה הזאתי היא לא היסטורית ואני אדבר עליה.

לורה ורטון:

אוקי.

רות קלפיש:

ואז בעצם ריכזנו את כל הממ"דים בחזית האחורית כשיש לנו פה שלוש עמודות ממ"ד לשלוש דירות בכל קומה, ובאמת בשפה האחורית יש משהו יותר מודרני ועכשווי, ובחזית הקדמית ... את זה קצת אחרת.

דוברת:

שלום.

רות קלפיש:

טוב. אז ככה, הנקודה הראשונה, אין התנגדות לבקשה, הכל בסדר. נקודה שתיים, אין התנגדות להרחבת הבנייה, כמו שאמרתי יש לנו הסכמה. שימוש בכפוף לפירוק ושימוש חוזר באבנים מקוריות קיימות. יש לצרף להרמוניקה פריסת חזית דרום מערבית ודרום מזרחית, מצב קיים ומוצע לפירוק ושימוש חוזר בבנייה חדשה,

יוחנן וייצמן:

שלחי אותנו מה זה דרום מערבי דרום מזרחי.

רות קלפיש:

תוך שמירה על אבני בניין. מה?

שחר ברלי:

החזיתות,

יוחנן וייצמן:

מה זה החזית הדרומית?

שחר ברלי:

החזיתות האחוריות,

יוחנן וייצמן:

החדשה?

שחר ברלי:

איפה שעושים את תוספות הבנייה.

רות קלפיש:

זה החזית האחורית,

יוחנן וייצמן:

כן, הבנתי, הבנתי, בסדר.

רות קלפיש:

זה החזית הדרומית, אוקי? עכשיו, אין התנגדות לבנייה קודם כל. עכשיו, בכפוף לפירוק ושימוש חוזר באבנים המקוריות, אנחנו לא מסכימים לזה. אנחנו חושבים שהמאמץ לשמור על ערכי השימור בחזיתות הקדמיות הוא מובן, אבל בחזיתות האחוריות בכל מקרה הכל חדש, הכל תוספת שיוצאת החוצה והכל משתלב בשפה המודרנית עם ה-HPL ואנחנו לא כל כך רואים טעם להשתמש באבן. גם עשינו איזושהי מדידה ראשונית של לראות כמה אבן יש לנו בחזית הקיימת שאנחנו הורסים וכמה יש לנו בבליטות של הממ"דים וגם אין לנו מספיק גם ככה, אז אנחנו לא כל כך רואים טעם לדרישה הזאתי אז אנחנו מבקשים ממש להוריד אותה.

ציפי רון:

מה זה HPM?

שחר ברלי:

לוחות אלומיניום.

ציפי רון:

מה?

תלכי להדמיה,

שרון דינור:

לוחות,

רות קלפיש:

הלוחות האלה שפה רואים את זה רק בקומה למעלה, ופה רואים את זה,

שרון דינור:

את רואה שיש חומר שהוא לא אבן,

רות קלפיש:

זה,

שרון דינור:

שהוא בין הגושים של,

רות קלפיש:

זה אלומיניום. יש לתקן בשרטוט האדריכלי שהקומות א' וב' שאמרנו שהן מאוחרות יותר, בשנת '54, לסמן אותם באפור, תיקנו כבר. יש לבחון חלופה של פירוק ובניה מחדש אבן מעטפת הבניין בקומות הקיימות שאינן היסטוריות וחיפוי באבן טבעית מרובעת מסותתת, זאת אומרת, הדרישה היא בעצם לקחת את שתי הקומות האלה, להוריד את האבן ולשים אבן חדשה כדי שנוכל להשתלב יותר בקלות אולי עם התוספת. היזם כאן יגיד מה דעתו על זה.

שחר ברלי:

ככה, העבודה הזאתי היא דרישה שבעיניי היא לא מידתית, גם ביחס לעלויות הכבדות שזה ישית על הפרויקט וגם ביחס למשמעויות שנגזרות מהדבר הזה. הטובזה פה זה לא כמו בבנייה מודרנית שאתה עושה קודם כל את השלד בטון ואחר כך אתה תולה את האבן ואם אתה מוריד ומחזיר. פה לטובזה יש גם משמעות קונסטרוקטיבית, היא חלק מהקיר, אז אני לא רוצה להגיע למצב שאני מסתכן בזה שאני, במהלך העבודה מפרק אבנים ואז יבוא מהנדס שלד ויגיד, תשמע, בוא, עכשיו צריך להיכנס,

שרון דינור:

יש לי,

שחר ברלי:

לעבודות הרבה יותר מורכבות.

שרון דינור:

יש לי שאלה טכנית רגע, בוא, איך אתה, אם אתה בעצם שומר על האבן ומחפה אותה בלי לפרק אותה, איך אתה נשאר,

שחר ברלי:

אני לא מחפה,

שרון דינור:

באותו...?

שחר ברלי:

אני לא מחפה, אני מנקה אותה, אני מנקה אותה, ואנחנו מגיעים עם טובזה בקומה, בקומה וחצי החדשות,

רות קלפיש:

בקומות החדשות,

שחר ברלי:

שאנחנו מוסיפים,

רות קלפיש:

כדי להשתלב.

שחר ברלי:

אנחנו ממשיכים את הקו של שתי הקומות,

שרון דינור:

רגע,

יוחנן וייצמן:

איפה החיזוקים שלך בחזית הזאת?

דובר:

מימין.

שחר ברלי:

מימין.

יוחנן וייצמן:

מימין.

שחר ברלי:

אנחנו מפרקים, מגלחים ... ,

יוחנן וייצמן:

... זה תמ"א 1,

שחר ברלי:

כן.

יוחנן וייצמן:

אתה מוציא את הדיירים,

רות קלפיש:

בדיוק.

שחר ברלי:

מוציא את הדיירים החוצה,

דוברת:

גם הוא מוסיף מעלית פנימית ושומר על חדר מדרגות,

שחר ברלי:

אנחנו מגלחים את הקירות מבפנים, שותלים עמודים וכל החיזוק הוא פנימי בחזיתות לשימור. מה שאני הייתי רוצה לעשות זה פשוט להשאיר את הטובזה כמו שהיא, לנקות אותה, לעשות עבודת ניקיון, יש גם חומרים חדשים שאפשר למרוח עליה,

ציפי רון:

בקומה, בקומה הראשונה,

שחר ברלי:

כדי שהיא תספיק לשתות,

ציפי רון:

בקומה הראשונה הבניין ההיסטורי, לא צריך לעשות ניקיון, האבן בסדר גמור.

שחר ברלי:

לא, אני לא דיברתי על הקומה הראשונה,

קארין הלוי:

אולי נראה צילום רגע?

שחר ברלי:

אני לא דיברתי על הקומה הראשונה, רק על,

קארין הלוי:

אולי נראה צילום?

(מדברים ביחד)

שרון דינור:

היה להם,

ציפי רון:

... מעל זה,

קארין הלוי:

לא, לא,

שרון דינור:

הנה, הנה,

יוחנן וייצמן:

הנה, הנה, זה צילום.

ציפי רון:

עד החלון של הקומה השניה זאת הטובה,

שרון דינור:

אתם צריכים להבין,

ציפי רון:

... המיזי אחמר הנהדרת, לא צריך ...

שרון דינור:

שזו סיטואציה לא רגילה כי בדרך כלל אנחנו מבקשים לשמור על האבנים, גם אין כמעט טובה יותר ולא בונים יותר בטובה, פה אנחנו מבקשים,

שחר ברלי:

היה בקרן היסוד דווקא בניין שלם מטובה.

שרון דינור:

שניה, אני מנסה להגיד, נגיד במקומות שהם, כמו רמת אשכול שיש בה טובה, כשאנחנו עולים לגובה וזה אנחנו כבר לא מבקשים בכלל את הדבר הזה, זה מאד כבד. השאלה פה אם יש לך משהו, דווקא פה יש סיטואציה של משהו נורא עדין בקומת הקרקע, ואחר כך משהו הרבה יותר מאסיבי,

דוברת:

נכון.

שרון דינור:

שאותו כאילו אתם בוחרים לשמר ולהמשיך את המאסיבי הזה מאד מאד כבד, גם לקומות העליונות. השאלה נטו, באמת אני אומרת את זה, עיצובית, כי זה,

שחר ברלי:

עיצובית,

שרון דינור:

ההדמיה מהממת ואתם מאד מוכשרים, השאלה אם זה לא מאד מאד כבד על הבניין.

שחר ברלי:

המאסיביות,

שרון דינור:

זה ה-,

שחר ברלי:

אני אגיד לך מה השיקול.

שרון דינור:

כאילו, אפילו אני, כן, הבנתי, את השיקול ההנדסי והכלכלי,

שחר ברלי:

לא רק ההנדסי,

שרון דינור:

וזה, אני מבניה, אבל אני רגע מדברת על שיקול עיצובי.

שחר ברלי:

אז מבחינת השיקול העיצובי, אנחנו לא רצינו להגיע למצב שיש יותר מסוגי אבן בבניין. כי אם יש לך קומה ראשונה וורודה, שתי קומות לבנות ואז שתי קומות צהובות זה קצת נראה כמו קרקס.

קארין הלוי:

זה בדיוק מה שאנחנו חוששים ממנו, אנחנו רוצים,

שחר ברלי:

אבל מה אמרנו שאנחנו רוצים לעשות?

קארין הלוי:

אז אולי נבדוק עם מהנדס? אתם חברה מאד מכובדת,

שחר ברלי:

נכון, אנחנו חברה שהיא,

קארין הלוי:

ואנחנו,

שחר ברלי:

קבלן מבצע,

קארין הלוי:

עשינו עבודה עם נירי גם,

שחר ברלי:

אני אומר, בגלל שאנחנו קבלן מבצע,

קארין הלוי:

כן.

שחר ברלי:

ובגלל שאנחנו מכירים את הפרויקט ובגלל שהוא נמצא מול המשרד שלנו ואנחנו ירדנו לשטח בעצמנו לא מעט פעמים לפרויקט הזה,

דוברת:

כדי לבחון את האבן.

שחר ברלי:

כי הוא מורכב וקשה, הגענו למסקנה שכדי להמשיך אותו כמו שצריך אנחנו צריכים להמשיך עם הטובזה.

שרון דינור:

טוב, בוא נעבור להערה הבאה, בסדר?

רות קלפיש:

גם, אני אגיד עוד איזה מילה על העיצוב. אני חושבת שבנייה משנות ה-30, זה משהו שגם אם נרצה לבנות כמות לא נצליח לעולם. זה לא הטכניקות שאנחנו יודעים להשתמש היום,

שרון דינור:

את אומרת את זה,

רות קלפיש :

זה לא,

שרון דינור :

בהקשר של מה?

רות קלפיש :

אז לכן אני מאמינה שדווקא לקומה א' וב' אנחנו יכולים להשתלב איתה יותר בצורה יעילה.

שחר ברלי :

אנחנו,

רות קלפיש :

להשוות אליה יותר טוב.

שרון דינור :

כן.

שחר ברלי :

מה שאנחנו רוצים זה להישאר ... ,

שרון דינור :

אמרנו לעבור ל-,

יוחנן וייצמן :

מה... אני אגיד, אולי, שוב, צריכים לחשוב באמת, כמעט שלחנו אותו לתמ"א 2.

דובר :

להוריד את הקירות.

שרון דינור :

אולי הוא היה שמח. יאללה, בוא נמשיך.

יוחנן וייצמן :

אבל זה חישוב זכויות אחר, זה הבעיה.

רות קלפיש :

אני אקפוץ ישר לנקודה 7 כי זה עוד איזשהו נושא שאנחנו צריכים לחשוב עליו. יש לבחון אפשרות להרחיב מרפסות. אני אשמח, קארין, להבין בוודאות מה התכוונת פה בנקודה הזאת.

יוחנן וייצמן :

תעלי את זה,

שרון דינור :

אני אראה לך,

רות קלפיש :

יש לך פה אפשרות לעשות מרפסות ...

יוחנן וייצמן :

תעלי את החזית,

שרון דינור :

אם יש לך את התכנית, אנחנו נראה לך בחזית אחורית.

רות קלפיש :

כן.

שרון דינור :

היה לך,

רות קלפיש :

שניה.

שרון דינור :

...

רות קלפיש :

לא, זה על הדמיה, מעולה,

שרון דינור :

היה רווח קטן כזה בין,

קארין הלוי:

כן, כן,

רות קלפיש:

אנחנו מדברים על זה, נכון?

קארין הלוי:

כן.

רות קלפיש:

שיש פה רווחים.

קארין הלוי:

נכון,

רות קלפיש:

נכון? זהו,

קארין הלוי:

כי זה לא טוב לדיירים, בדיוק. בשבילם.

רות קלפיש:

לא, לא,

קארין הלוי:

לא, מרווח כזה ו-, תכנון.

רות קלפיש:

אני אשמח, העניין הוא שזה מחוץ לקווי בניין,

קארין הלוי:

למה?

רות קלפיש:

אז אני יכולה רק להתבסס,

קארין הלוי:

זה בפנים.

רות קלפיש:

על קונטור קיים.

שחר ברלי:

זה לא, זה לא מחוץ לקווי בניין.

קארין הלוי:

בטח שזה בפנים.

רות קלפיש:

אז זה בתוך הקווי, אז אם אני יכולה,

שחר ברלי:

אמרנו ש-,

(מדברים ביחד)

רות קלפיש:

מבחינה רישוית לעשות את זה, אני ממש אשמח.

קארין הלוי:

אנחנו גם.

רות קלפיש:

אז אנחנו נבדוק את זה,

שרון דינור:

כתבנו, יש לבחון, אוקי?

רות קלפיש:

בדיוק,

דוברת:

אין בעיה, אין בעיה.

רות קלפיש:

ולכן,

קארין הלוי:

תעשו את זה, ואנחנו נרשום לתכנון עיר,

רות קלפיש:

אז אני אשמח, בדיוק, אז זה מה שאני מבקשת,

קארין הלוי:

הכל פשוט,

רות קלפיש:

נמשיך. יופי.

קארין הלוי:

זה לא מסובך.

רות קלפיש:

מעולה.

שחר ברלי:

תחזרי רגע לחזית הקדמית.

רות קלפיש:

יש לשחזר ככל הניתן פתחים בחזית צפון מזרחית קומת הקרקע, יציאה למרפסות בקומה 1 ו-2,

קארין הלוי:

ברור, כתנאי למתן היתר, זה שתי הקומות האלה שעשו בהם שינויים.

רות קלפיש:

אנחנו מדברים על אלה?

קארין הלוי:

לא, לא, לא, אלה,

רות קלפיש:

אלה.

קארין הלוי:

שאנחנו לא יודעים מה יש. ברור שזה יהיה כתנאי למתן היתר. הלאה.

שרון דינור:

את צריכה להסביר,

קארין הלוי:

מה?

רות קלפיש:

אז אנחנו,

קארין הלוי:

הפתחים, לא יודעים אם עשו הרחבות, זה, אין לנו מושג,

רות קלפיש:

אז אנחנו,

קארין הלוי:

מה קורה שם.

רות קלפיש:

זהו, אז עברתי בתיק התיעוד ואני לא הייתי בטוחה מה היו הפתחים המקוריים, אז אנחנו נשב על זה עם האדריכל שימור, ואנחנו ננסה לבדוק את זה.

קארין הלוי:

רות קלפיש:

אני כן מבקשת שזה יהיה,

קארין הלוי:

ברור.

רות קלפיש:

כמו שביקשתי, בשלב הבא. סיימנו פה. אוקי, יש לתקן בחזית צפון מערבית לשימור קיר אבן קיים הפונה למרפסת דירה 2 שסומן לפירוק, קיר מוצע מערכות טכניות, אינסטלציה, ממוקם בחזית הפנימית של חדר מדרגות,

קארין הלוי:

אין בעיה.

רות קלפיש:

הצמוד ל-, מקובל?

קארין הלוי:

אני רואה שיש לכם קושי עם זה, פשוט גם, בנספח פרטים האדריכל שימור יפרק את האבנים, ידקק אותם, ישים אותם ב ...

רות קלפיש:

מושלם, תודה רבה.

קארין הלוי:

בסדר? וצריך לרשום את זה.

רות קלפיש:

מעולה. יש לבחון עם מהנדס שימור עמוד חיזוק פנימי.

קארין הלוי:

בסדר,

רות קלפיש:

שוב, נבדוק את זה איתו.

קארין הלוי:

כן.

רות קלפיש :

תודה. לא יותקנו מערכות, אוקי, אז הנה, קארין, בואי תגידי לנו את על ה-,

קארין הלוי :

מה נעשה שהוא רוצה שתיים וחצי?

רות קלפיש :

בדיוק.

קארין הלוי :

אבל המיקום שאמרנו הוא הכי טוב, מאחורי הרמפה. תכלס.

יוחנן וייצמן :

תראי, תראי לנו,

רות קלפיש :

אז אני אראה לכם,

יוחנן וייצמן :

תראי לנו את זה,

קארין הלוי :

שזה לא יהיה בחזית של בן אדם שנכנס,

רות קלפיש :

רק שניה,

ציפי רון :

רק רגע, אני לא מבינה,

קארין הלוי :

כאן,

ציפי רון :

אתם רוצים לפרק גם את קומת הקרקע?

קארין הלוי:

כאן, 2.

שחר ברלי:

לא, לא, לא, אנחנו לא נוגעים בה.

ציפי רון:

לא, את קומת הקרקע אתם לא מפרקים, רק בקומות שלמעלה.

רות קלפיש:

רגע, רגע, מה שאת אומרת זה,

קארין הלוי:

פה, שתיים, אחד אחרי השני.

רות קלפיש:

יופי, אז אנחנו ניכנס, אפשר לעשות מפה פתח שניכנס מפה, ואז פה יהיו שתי,

קארין הלוי:

או ש-, שאלתי את מונאל, הוא לא העביר ... אבל בגלל שהגדר מאוד מאוד קטנה, אם תרצו להשתמש בפתח שאתם מציעים,

רות קלפיש:

אז בדקנו, הוא קטן,

קארין הלוי:

במרכז ולהרחיב אותו,

רות קלפיש:

הוא קטן.

קארין הלוי:

לא, אבל זה חדש, את הולכת לבנות אותו מחדש, הוא מעפן.

רות קלפיש:

בשני עמודי אבן, אני לא, אנחנו לא נבנה את זה חדש.

קארין הלוי:

אבל זה הכל שם חדש ולא מעניין.

דובר:

כן, בסדר, אין בעיה, נפרק את זה,

קארין הלוי:

תבדוק את זה, בשבילכם, מה אכפת לכם? למה שני שערים?

דוברת:

זה לא אמור להיות סגול, רותי,

קארין הלוי:

זה לא שימור, זה הכל חדש ומגעיל, אתם עושים חדש.

רות קלפיש:

צודקת, צודקת.

קארין הלוי:

בהצלחה.

צפי שלף:

יש שם עץ,

רות קלפיש:

אוקי,

קארין הלוי:

התיק הזה פשוט.

רות קלפיש:

התיק הזה מאד פשוט, אני מסכימה איתך.

ציפי רון:

מה?

רות קלפיש:

אוקי, בכל מקרה, מה שאנחנו מאד מבקשים זה,

קארין הלוי:

ללכת לדיון.

רות קלפיש:

בדיוק, לרוץ לדיון, אחר כך נשב על פרטי השימור, זה באמת פרטים,

קארין הלוי:

אין בעיה, גם גדר,

רות קלפיש:

... אז אנחנו ב-,

שרון דינור:

טוב, תודה רבה.

ציפי רון:

רק רגע, רק רגע,

שרון דינור:

אפשר את ה-,

ציפי רון:

אני רוצה, שרון, שניה אחת. סעיף 2 שלכם, כתוב כאן שימוש חוזר בפירוק קומת קרקע. אז,

שחר ברלי:

בחזית,

ציפי רון:

קומת קרקע לא מפרקים.

שחר ברלי:

לא,

שרון דינור:

לא,

קארין הלוי:

החלק שעושים את הממ"דים,

שרון דינור:

החלק האחורי,

ציפי רון:

מה, מה?

שרון דינור:

החלק האחורי, שהוא נהיה,

דוברת:

פה, בחלק האחורי.

שרון דינור:

שהוא נהיה חזית חדשה.

שחר ברלי:

בחזית ה... דרומית, יש שתי חזיתות,

ציפי רון:

אז בוא תציינו שבחזית הקדמית לא נוגעים.

יוחנן וייצמן:

ברור.

ציפי רון:

לא כתוב.

יוחנן וייצמן:

זה צבוע בסגול בתכנית, בסדר.

דוברת:

כן, בתכנית זה ממש,

ציפי רון:

צריך, צריך לציין את העניין הזה, כי עבודת האבן בחזית הקדמית היא יוצאת מן הכלל, בקומת הקרקע.

שרון דינור:

אין פה,

ציפי רון:

ואסור לגעת בה.

שרון דינור:

אין פה דילמה בנושא.

קארין הלוי:

זה בחזיתות צידיות.

שחר ברלי:

אבל זה מסומן לשימור בתכנית.

יוחנן וייצמן:

כן, זה ברור.

שרון דינור:

אבל העניין הוא שהם, הם לא רוצים בכלל לשמר את,

קארין הלוי:

כן.

שרון דינור:

תראו רגע, זה עניין רק, שתדעו לכם שאני מתלבטת לגביו, אני חושבת שכן צריכים להציע חלופה פה. כי יש לכם, החזית האחורית היא כן נצפית, גם יש לידה שביל וגם יש לידה מגרש חניה, היא גם חשופה.

עכשיו, העיצוב שלהם, אני לא ... הוא נראה מהמם, אנחנו בעיר ההיסטורית ויש משמעות לאבן ... אם אפשר לשלב את האבן ההיסטורית, לא בכל הבניין, אני מבינה שזה לא מספיק, אם אפשר, כדי שלפחות מה שפונה לרחוב שומר על ה-,

שחר ברלי:

אגב,

שרון דינור:

אם יש,

שחר ברלי:

לגבי ...

שרון דינור:

איזשהו משהו הגיוני שיכול להשתלב שם, זה הזמן להציע. אם לא, בוא ניקח את זה לגדרות,

דוברת:

אין בעיה לבחון את זה,

שרון דינור:

בוא ניקח את זה לגדרות, בוא ניקח את זה לריצופים,

שחר ברלי:

אין בעיה.

דוברת:

אוקי.

שחר ברלי:

רק לגבי הנצפות,

ציפי רון:

שרון,

שחר ברלי:

מה שצריך לקחת בחשבון,

ציפי רון:

במקרה הזה,

שחר ברלי:

ברחוב הרכבת כבר בונים בנייה חדשה, אוקי? והמגרש חניה הוא מגרש חניה בייעוד מגורים בבעלות פרטית, אז זה רק עניין של זמן עד שגם שם ירימו בניין של שש, שמונה קומות, ואז אין לך נצפות.

קארין הלוי:

נכון, בגלל זה לא היינו קטנוניים לגבי ההצמדה של חצרות שהולכת לייצר לנו טוריות כזאת,

שרון דינור:

אבל אולי,

קארין הלוי:

לא אופיינית.

שרון דינור:

אבל אולי באמת לגדר הקדמית או, אנחנו,

קארין הלוי:

לגדר.

שרון דינור:

אנחנו רוצים להשתמש באבנים האלו.

(מדברים ביחד)

דוברת:

אפשר לגדר, זה רעיון מאד יפה לגדר.

קארין הלוי:

אין יותר,

דוברת:

אם אנחנו מדברים על הגדר בכניסה, זה בכלל רעיון.

קארין הלוי:

זה לא תיק יוצא דופן במובן הזה שכל אבן שמישהו עושה חיזוק חיצוני, מפרק.

שרון דינור:

אפשר, ציפי רוצה להגיד משהו ואני ביקשתי ... ,

ציפי רון:

לא, אני רוצה להגיד שאני לא רואה,

שרון דינור:

את העכבר. סליחה,

דוברת:

כמעט חשבתי שאת רוצה את הפירות והירקות ...

שרון דינור:

... כן. ממש.

ציפי רון:

האמת, אני לא רואה טעם בשימור של האבן בקומות ה-,

קארין הלוי:

לא, זה רק בקומת קרקע.

ציפי רון:

רק בקומת קרקע. קומות 2, 3,

קארין הלוי:

ברור.

ציפי רון:

זאת אבן ... ,

קארין הלוי:

נהפוך הוא, אמרנו להם ... ,

ציפי רון:

אז במקום לזרוק אותה, מצידי יכולים להשתמש בה לגדרות או אני לא יודעת מה אבל לא לשימור כי זה קעקולה, זה לא משהו,

קארין הלוי:

החלטה שלו.

ציפי רון:

שרצוי ושווה.

שחר ברלי:

לא, אנחנו ננקה אותה, אנחנו ניתן לה טיפול שהיא תפסיק לשתות,

ציפי רון:

לא יעזור לך שתנקה אותה.

שחר ברלי:

לא, אחרי הניקוי, אחרי הניקוי יש חומרים שאת יכולה לצפות ולחפות,

ציפי רון:

אין בעיה.

שחר ברלי:

שהאבן תפסיק לשתות,

דוברת:

הבאנו דוקטור של אבן, באמת,

שחר ברלי:

ואז היא תחזור להיות ...

דוברת:

הקבלן הראשי, הבאנו אותו,

ציפי רון:

אין בעיה, אין בעיה.

יוחנן וייצמן:

טוב, בסדר, תודה רבה.

שחר ברלי:

תודה רבה.

רות קלפיש:

תודה רבה רבה.

צפי שלף:

יש לה אפילו שם מתאים.

דוברת:

מה?

צפי שלף:

... קעקולה,

דוברת:

קעקולה? לא ידעתי.

לורה ורטון:

כל הכבוד על ה-,

דוברת:

תודה רבה.

לורה ורטון:

... הטובה של ה ...

דוברת:

ביי, להתראות.

יוחנן וייצמן:

אני הייתי,

שרון דינור:

אלף, הם,

יוחנן וייצמן:

פחות לוחץ אותם בנושא השחזור.

שרון דינור:

מה? מה? רגע, שניה רגע, אני תיקנתי כבר,

יוחנן וייצמן:

אה, לכן ... שלו, לא ידעתי למה.

(מדברים ביחד)

שרון דינור:

רגע, שניה, שניה, שניה.

יוחנן וייצמן:

אני הייתי מנסה כן לזרום איתם בנושא השימוש החוזר, אם הן לא חשובות. שאר הדברים אני מבין שהם ברי תיאום.

שרון דינור:

אני כן,

יוחנן וייצמן:

איך ניסחת את זה?

חיים כהן:

אני רוצה להגיד מילה טובה.

ציפי רון:

אה, יש לי שאלה.

חיים כהן:

אני חושב שאני ראיתי שיש פה שיתוף פעולה מלא עם המחלקה,

שרון דינור:

הן מקסימות וגם מוכשרות.

חיים כהן:

אני חושב שזה דבר חשוב מאוד להקליט את זה, בניגוד ל...

יוחנן וייצמן:

אה, שתיהן אדריכליות?

שרון דינור:

הן לא אדריכליות אבל,

חיים כהן:

הן,

שרון דינור:

אין לי מה להגיד,

חיים כהן:

זה כבר פעם שניה שאני רואה אותן פה בוועדה ותמיד בצורה מתואמת לחלוטין ובצורה, עם דרך ארץ,
גם כשהם חולקים על משהו שהמחלקה מנסה,

שרון דינור:

אז תקשיבו,

ציפי רון:

יש לי שאלה,

שרון דינור:

תיקנתי,

ציפי רון:

יש לי שאלה למחלקת,

יוחנן וייצמן:

איך תיקנת? שניה, תקריאי לנו מה שתיקנת. שניה, שניה אחת.

שרון דינור:

תיקנתי,

ציפי רון:

משהו חשוב, לפני שגומרים את הדיון.

יוחנן וייצמן:

לפני שגומרים את הדיון, כן.

ציפי רון:

כן, משהו חשוב. העניין הזה של יותר שימוש חיפוי ב-HPL בין החלקים שמה, החומר הזה, המתכת הזאת המצופה. אני רואה יותר ויותר שימוש בחומר כזה בצבעים שונים בירושלים, זה בניגוד לבנייה באבן, זה בולט, אנחנו הופכים להיות העיר בשחור או בחום או באני לא יודעת מה. תסתכלו ברחוב הרצוג על הבתים שחידשו מול הגן הבוטני, ומול שמה,

יוחנן וייצמן:

כן, הם תל אביב.

ציפי רון:

אנחנו לא תל אביב, וגם בתל אביב זה בעיה קשה מאד,

יוחנן וייצמן:

לא, אני אמרתי,

ציפי רון:

כי העיר הלבנה הופכת לעיר השחורה. אז אני מבקשת, שרון, שרון,

שרון דינור:

כן.

ציפי רון:

לפני שאנחנו מאשרים HPL במשטחים כל כך גדולים בבניין, לא משנה אם הצבע חום, שחור, אפור או ירוק,

שרון דינור:

אני רק אגיד שהמשטחים פה הם לא גדולים.

ציפי רון:

אני חושבת שיש לנו פה בעיה קשה.

שרון דינור:

המשטחים הם לא גדולים. עכשיו, אני אגיד לך משהו, עוד משהו,

ציפי רון:

... באזור היסטורי,

שרון דינור:

אני רוצה להגיד משהו שממשיך את מה שחיים אמר.

ציפי רון:

רק שניה, הם באזור היסטורי,

שרון דינור:

נכון.

ציפי רון:

והם במשטחים לא קטנים.

שרון דינור:

נכון. אבל הם משטחים לא גדולים. אני חושבת שכשאתה מוסיף לבניין, אני מסבירה, מנסה להסביר משהו. כשאתם מוסיפים לבניין שהוא, הנפח שלו גדל וכו', זה, אני חושבת שאלמנט ממתן זה דבר שהוא חיובי. הם עשו איתנו עבודה ש-, זה לא נובע מה שהם עשו עכשיו עם ה-HPL בגלל איזושהי גחמה יזמית או איזה עניין, טריק של שטחים. יש להם קונספט שלם לעיצוב של הבניין, אני מעריכה את זה, כאילו, אני פשוט מעריכה דברים כאלה, זה נראה בעיניי טוב ומשתלב יפה,

יוחנן וייצמן:

מה שאמרה הגברת רון,

שרון דינור:

ויש לנו,

יוחנן וייצמן:

שזה קצת לא ירושלים.

שרון דינור:

גם בעיר ההיסטורית יש מקומות שבהם אבן, משתלבת עדיין הבניין הזה הוא 90% אבן,

ציפי רון:

לא,

שרון דינור:

אז זה, כן.

ציפי רון:

אז רגע, אז אני אענה,

שרון דינור:

כי רק בחזית אחת יש,

ציפי רון:

שרון היקרה, שרון היקרה, באים הנה אדריכלים, כל אדריכל בא ומדבר פה מדם ליבו והוא חשב על הקונספט והוא רצה לעשות,

שרון דינור:

לא, לא כל אדריכל,

ציפי רון:

את הדבר הכי יפה,

שרון דינור:

לא מסכימה איתך, לא כל אדריכל אומר את זה.

ציפי רון:

אני מכבדת אותם, כל אחד בא עם הדבר הכי יפה שהוא חשב שהוא יכול לעשות, והכי מוצלח והכי וכן הלאה. ואנחנו רואים יותר ויותר שימוש בחומרים האלה, גם בוועדה הקודמת קודמת שהייתי היה איזה חומר ירקרק-אפור ליד ימק"א. בכל מקום אנחנו מקבלים יותר ויותר מהחומרים האלה. ואני שולחת את כולכם להסתכל על מה שקורה ברחוב הרצוג. יש לנו בעיה, בואו נקיים על זה דיון. זה לא עניין שאם האדריכל עשה עבודה טובה, והוא יקר לליבי ואני מכבדת אותו, זה לא ...

יוחנן וייצמן:

כן, זה פחות מ-10% בבניין, אפשר קצת לשחק.

ציפי רון:

אני רואה בזה בעיה קשה מאד. אני רואה שזה הולך ומתגבר ביותר ויותר.

יוחנן וייצמן:

אני מסכים.

ציפי רון:

אני מרגישה צורך להעיר את ההערה הזאת, בא' ובע', ותחשבו,

יוחנן וייצמן:

בסדר, בוא נעבור כעת לתיק ...

ציפי רון:

לכולם יש מה להגיד, בבקשה.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

תראו, כתבנו ככה, אין התנגדות להרחבת הבניין, שימוש חוזר באבנים המקוריות ... ניתן להשתמש גם בגדרות ההיקפיות ובתיאום, גם להשתמש בגדרות ההיקפיות ובתיאום מחלקת שימור,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא ביקש לא לקלף ולהחזיר ואני על פניו,

שרון דינור:

זה סעיף אחר. אני מזכירה לך.

יוחנן וייצמן:

אה, זה הסעיף ...

שרון דינור:

זה הסעיף של השימוש,

יוחנן וייצמן:

אה, זה 3, הבנתי.

שרון דינור:

זה הסעיף של השימוש החוזר באבן, אמרנו, בואו נתאם את זה, בסדר, נעשה בגדרות וכו'. הסכימו, קארין הסכימה,

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

הם הסכימו, זהו. את זה הורדתי פשוט, אני חושבת,

יוחנן וייצמן:

את סעיף 3 הורדת?

שרון דינור:

הורדתי,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

את החלק שקשור לזה,

יוחנן וייצמן:

אני הבנתי שזה הדבר כמעט הכי חשוב שלהם.

שרון דינור:

ואת 9 הוספתי שניתן לדקק קירות בתיאום מהנדס שימור,

יוחנן וייצמן:

ניתן לדקק,

שרון דינור:

זהו. זה ה-,

יוחנן וייצמן:

שאר הדברים אני הבנתי,

שרון דינור:

שאר הדברים יש הסכמה.

יוחנן וייצמן:

שבכל מקרה הם רוצים לתאם. מאה אחוז, שלום.

שרון דינור:

אין לנו בעיה.

ציפי רון:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

יאללה.

ציפי רון:

אז אני מבקשת לכתוב שאני מסתייגת מסעיף 4.

שרון דינור:

אני צריכה,

יוחנן וייצמן:

לפרוטוקול.

שרון דינור:

הפסקה של דקה וחצי,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז.

שרון דינור:

בסדר?

ציפי רון:

לפרוטוקול.

לורה ורטון:

רגע, סליחה, אני רק חוזרת לעניין,

יוחנן וייצמן:

את יכולה ...

לורה ורטון:

5? אפשר לראות?

יוחנן וייצמן:

סעיף 5, תגללי ל-5.

לורה ורטון:

העניין של הגדרות, לא הבנתי מה. סליחה על ה-,

ציפי רון:

יש לסמן גדרות לבנייה מחדש, לא גדרות לשימור.

צפי שלף:

יש לסמן,

ציפי רון:

הגדר בחזית היא גדר חדשה יחסית, אז הם בונים אותה מחדש.

לורה ורטון:

אוקי. אז,

ציפי רון:

יש שמה רק עמוד אחד,

לורה ורטון:

יש את ה-,

ציפי רון:

היסטורי שהוא שייך לבית שעל יד, והגדר שלהם כולה חדשה, מתישהו,

צפי שלף:

גם היא תשתלב ...

ציפי רון:

משנות ה-50, 60, 70, אז אין בעיה שיבנו אותה מחדש.

לורה ורטון:

אוקי.

ציפי רון:

מצידי שישתמשו באבן מהלמעלה, מהקעקולה, ושימו אותה בגדר, שלא יקלקלו עוד מחצבה.

לורה ורטון:

טוב.

ציפי רון:

שלא יעשו עוד מחצבה. אבל העניין הזה, צפי, אין לך מה להגיד על החומרים האלה? על ה-HPL, כל מיני כאלה?

יוחנן וייצמן:

אני חושב שצריך לעשות גם סמינר על הנושא הזה, כבר ישבנו פעם אחת עם אדריכל העיר, אבל שוב, באמת, אם פחות מ-10%,

ציפי רון:

ישבנו איתו על הזכוכית, יש יותר ויותר מבנים,

יוחנן וייצמן:

לא, גם על סוגי אבן,

ציפי רון:

שיש בהם זכוכית.

יוחנן וייצמן:

וגם על,

ציפי רון:

וישבנו איתנו על העניין של האבן,

יוחנן וייצמן:

כן.

ציפי רון:

מה קורה למדיניות של הבנייה באבן.

צפי שלף:

אני בעיקר מודאגת מהפרויקט הקודם, לא מזה. מכ"ט בנובמבר,

ציפי רון:

אני מודאגת,

צפי שלף:

אני מאד מודאגת.

ציפי רון:

תראי, כל דבר מתחיל בקטנה, ואני רואה בניינים שלא עברו כאן ואני רואה מה קורה בעיר עם החומרים האלה. אני עוד פעם שולחת אתכם,

צפי שלף:

לא, לא מבחינת חומרים, מבחינת נפח,

ציפי רון:

שולחת אתכם לרחוב הרצוג.

צפי שלף:

מבחינת גובה,

ציפי רון:

תפתחו את העיניים, תראו בניינים שחורים,

יוחנן וייצמן:

אני יכול להגיד לך, גם במקור ברוך יש בניינים שגועל נפש.

ציפי רון:

אז מה, נרדמנו בשמירה? מה קרה? אני מציעה לקיים על זה דיון ולחשוב, ולהיות מאד זהירים בעניין הזה, זה הכל.

שרון דינור:

החלטתם משהו נוסף?

אסנת יעקובוב:

איזה זריזה.

יוחנן וייצמן:

לא, לא קיבלנו החלטות.

צפי שלף:

לא, חיכינו לך.

ציפי רון:

אמרנו, שרון, שצריך לקיים דיון על הנושא הזה של חומרים,

יוחנן וייצמן:

נעשה את זה.

ציפי רון:

ולהתייחס לזה הרבה יותר בזהירות.

שרון דינור:

בוא נעשה את זה.

יוחנן וייצמן:

צריך אולי בחורף לעשות כמה ימים על,

שרון דינור:

אולי כל פעם נושא אחר.

יוחנן וייצמן:

נושאים,

שרון דינור:

אפשר לעשות את זה גם בבית המודל או,

יוחנן וייצמן:

אפשר בבית המודל, אפשר לפעמים שעה לפני וועדה או שעה אחרי וועדה, אבל להעלות נושאים,

ציפי רון:

כי לאט לאט,

יוחנן וייצמן:

שהם רוחביים.

ציפי רון:

כי לאט לאט העיר משנה את פניה.

יוחנן וייצמן:

עכשיו, שני התיקים הבאים הם בעצם מע"ר צפון אז זה, השני הוא בכלל לא לשימור,

שרון דינור:

כן, אבל אני חושבת שעשינו אותו ממש רגוע.

יוחנן וייצמן:

הראשון זה 2874, אני מציע להיצמד להוראות של 2874, השאר לא מעניין אותי. אבל בוא, שייכנסו.

אסנת יעקובוב:

את לא רוצה להציג לפני כן?

שרון דינור:

רגע, שניה רגע. אשתורי הפרחי, רגע. יש לנו פה באשתורי הפרחי מבנה שהוא מבנה היסטורי, יש לו גם חלקים ... שהם מסומנים לשימור ב-2874. לוקח כמה דקות עד שזה, סך הכל התכנית הזאת,

חיים כהן:

הוא מבנה לשימור באשתורי הפרחי?

שרון דינור:

החזיתות לשימור לפי תכנית 2874. יש פה טעות טכנית, זה מה שאתה הערת לי, נכון? זה התיק שהערת לי?

יוחנן וייצמן:

לפי מה הוא מבנה לשימור?

דני ליבמן:

כן, אבל,

שרון דינור:

לא, אמרתי שהוא מבנה היסטורי ושיש לו חזיתות שמסומנות לשימור.

יוחנן וייצמן:

אה, יופי, מצוין.

שרון דינור:

2874. עכשיו, הם גם, הם תיקנו כבר את התכנון, ויש לנו הצעה מתוקנת שאנחנו דנים בה היום שהיא לא מציעה את ההריסה של המבנים, היא מציעה את השמירה שלהם. רגע.

דני ליבמן:

זה מה שאני אמרתי.

שרון דינור:

נכון, זה מה שאמרת. זה התחיל בתור תב"ע כזאתי של הריסה, אבל בסופו של דבר שומרים חלקים משמעותיים בבניין.

דני ליבמן:

אז,

שרון דינור:

אז סך הכל, תראו, יש לנו פה שבע הערות, אוקי?

דני ליבמן:

אז הם יקבלו את הזכויות של תמ"א 1?

שרון דינור:

מה זה?

דני ליבמן:

הם יקבלו את הזכויות של,

שרון דינור:

הם מקבלים את הזכויות, הם מקבלים.

דני ליבמן:

של תמ"א 1?

שרון דינור:

הם מקבלים. לא, הם שומרים את הרוב, רגע, שניה רגע,

דני ליבמן:

זה מה שאני רציתי להבין.

יוחנן וייצמן:

זה לא מבנה לשימור.

דני ליבמן:

לא, הם ביקשו להרוס, אוקי?

שרון דינור:

רגע, רגע, המצגת שלהם יותר קצרה,

דני ליבמן:

ההמלצה של השימור היא לא להרוס,

יוחנן וייצמן:

כן.

דני ליבמן:

אז אם ההמלצה של השימור היא לא להרוס,

שרון דינור:

תראו רגע,

דני ליבמן:

אז זה לא תמ"א, והיא תתקבל, אז זה לא תמ"א 2.

שרון דינור:

שניה רגע,

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו,

שרון דינור:

לא,

יוחנן וייצמן:

חושבים ש-,

שרון דינור:

דני, סליחה שאני אומרת,

יוחנן וייצמן:

עמדת הוועדה היא כן להרוס.

דני ליבמן:

לא, בסדר,

יוחנן וייצמן:

כן.

דני ליבמן:

אני אמרתי ... הדיון, להבין,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז.

שרון דינור:

סליחה רגע, הבקשה שיש מולנו היום היא בקשה מתואמת, הם הורסים חלקים מהפנים ושומרים עליהם. אז נכנס לתמ"א 2, אין שום בעיה להיכנס דרך,

דני ליבמן:

מה הם הורסים?

שרון דינור:

הנה, אני מראה לכם,

דני ליבמן:

אוקי, בסדר.

שרון דינור:

בגלל שאתם שואלים אז אני מראה לכם. לא רק בגלל שאתם שואלים, גם בגלל שראוי לראות את מה שמדברים עליו. יש פה הריסה של חלקים מהפנים ולכן הוא נכנס לתמ"א 2. הוא שומר את החצר, הוא שומר את הגושים הקדמיים. הנה התכנית שלנו, מה שבסגול הוא לשימור, לכן הוא נהנה משני העולמות. הוא גם בתמ"א 2, הוא לא בניין לשימור, יכול להיכנס לתוך תמ"א 2 והוא גם הורס חלקים אז הוא בתמ"א 2.

דני ליבמן:

כמה אחוז מהפנים הוא הורס?

שרון דינור:

הנה, הוא הורס ממש המון, את כל החלקים האלה.

דני ליבמן:

40%?

שרון דינור:

שמשומנים בצהוב,

דני ליבמן:

50%?

שרון דינור:

אני לא יודעת וגם אין הגדרה,

דני ליבמן:

זה חשוב.

שרון דינור:

וגם ב-10038 אין הגדרה, ואנחנו רוצים שהאנשים האלו, למען השימור, ייכנסו. כי המדיניות שלנו תומכת בנושא הזה. אז עכשיו, כמה שהחלטה שלנו תהיה פתאום דבקנית ונידבק,

דני ליבמן:

לא, אז,

שרון דינור:

בכמה אחוזים לשימור,

דני ליבמן:

זה חשוב.

שרון דינור:

שאף פעם לא עשינו את זה, בשום מקרה, אז אנחנו,

דני ליבמן:

אז אני,

שרון דינור:

אז אנחנו נאבד את השימור, כי ...

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לומר את המדיניות שלי, שיהיה לכם גם לתיקים הבאים, אני חושב שכבר אמרתי את זה ב-100 תיקים. יש לנו את 2874, בכל שלבי התיאומים, אתם באים אליי כעת ואני רואה את זה פעם ראשונה, את הצבע הסגול החמוד הזה. מבחינתי אני מכיר את 2874, מה שסגול שמה אני רוצה שיהיה סגול פה, את השאר, ירצו ישמרו, לא ירצו לא ישמרו, לא מעניין אותי.

שרון דינור:

זה התכנית כבר שמוגשת.

יוחנן וייצמן:

שיעשו מה שהם רוצים, אני לא אמרתי,

שרון דינור:

אז אנחנו מאשרים להם את מה שהם רוצים,

יוחנן וייצמן:

לא אמרתי להם לא, אבל,

שרון דינור:

אז אני אומרת, אנחנו,

יוחנן וייצמן:

אין פה, אני אומר, כל הדברים שהם רוצים לעשות זה בסדר,

שרון דינור:

אז אין לך הערה,

יוחנן וייצמן:

לא מכוח סטטוטוריקה.

שרון דינור:

אז מה ההערה שלך לפה?

יוחנן וייצמן:

לא מכוח סטטוטוריקה.

שרון דינור:

כי פה הם כבר מסמנים את זה,

לורה ורטון:

לא הבנתי את ה-,

שרון דינור:

אז מה הבעיה? אני שואלת,

יוחנן וייצמן:

יש פה תב"ע שקובעת מה לשמר ומה לא.

לורה ורטון:

כן.

יוחנן וייצמן:

הם פה משמרים הרבה יותר.

לורה ורטון:

כן.

יוחנן וייצמן:

וזה בסדר, רק אני אומר, אנחנו עושים את זה מרצונם ולא שאנחנו נחייב אותם. לצורך הבניין, ירצו בשלב הבנייה כן להשאיר שמה דלת, לא להשאיר שמה דלת, שיעשו מה שהם רוצים בהיתר, לא, שימור,

שרון דינור:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

הדרמה של השימור זה למה שבשימור.

שרון דינור:

וייצמן, בנושא, בוא נהיה מתונים,

לורה ורטון:

אז מה אתה אומר, לא לציין את הדברים?

שרון דינור:

מה בהערות שלנו פה,

לורה ורטון:

לא הבנתי מה,

שרון דינור:

אתה רוצה לשנות?

יוחנן וייצמן:

הכל בסדר.

שרון דינור:

הכל בסדר?

יוחנן וייצמן:

אני אמרתי, אני לא יודע, אני לא יודע לקרוא את ההערות שלכם, אני יודע לקרוא את 2874,

שרון דינור:

אני שואלת, ההערות שלנו אתה יודע לקרוא אותם, הם בסדר, אני לא רואה כאן איזשהו פער,

יוחנן וייצמן:

אז בוא, שייכנסו ונדבר.

שרון דינור:

אני קוראת להם.

לורה ורטון:

אז זה לא שאתה מתנגד, אתה רק אומר שהם יעשו וזה לא צריך להיות כתוב,

דני ליבמן:

לא, הוא לא,

לורה ורטון:

כי זה לא מחייב? זה מה שאתה אומר?

יוחנן וייצמן:

אני חושב שאם האדריכל חושב שזה יותר יפה ככה והוא ימכור ככה יותר יקר את הדירות, והשימור מועיל לו והשימור אמור להועיל לו אולי, שיעשה את זה.

לורה ורטון:

אז אתה לא,

יוחנן וייצמן:

אני,

לורה ורטון:

אתה לא,

יוחנן וייצמן:

לא מחייב אותו.

לורה ורטון:

אתה לא מתנגד אבל אתה לא רוצה שזה יהיה כתוב,

דני ליבמן:

לא, לא,

לורה ורטון:

כדי לא לחייב אותו?

דני ליבמן:

לא, הוא לא מתנגד אבל הוא אומר, אם הוא עכשיו היה אומר, היא אומר גם להרוס יותר, אז הוא לא היה, הוא היה מסכים גם להרוס יותר.

לורה ורטון:

בסדר, אבל,

יוחנן וייצמן:

כן.

לורה ורטון:

כעיקרון העניין הוא שיש פה הסכמה, זה רק,

דני ליבמן:

כי,

לורה ורטון:

השאלה אם לכתוב את זה או לחייב או לא, אבל אין משהו שהוא מתנגד לו.

דני ליבמן:

לא, לא.

לורה ורטון:

אוקי.

דני ליבמן:

מה שהוא אומר זה לא,

לורה ורטון:

זה נשמע כאילו הוא מתנגד,

דני ליבמן:

לא, הוא אומר,

לורה ורטון:

אני מבינה שאתה לא.

דני ליבמן:

הוא אומר, יש פה תב"ע עם ...

לורה ורטון:

וזהו.

דני ליבמן:

...

לורה ורטון:

להוסיף.

שרון דינור:

תקשיבו, בואו, בואו נעשה את זה בבקשה קצר.

דובר:

לגמרי.

שרון דינור:

סך הכל הבקשה,

דובר:

לגמרי.

שרון דינור:

היא מקובלת, והיא, אני פתחתי את המצגת רק כי לקח 100 שנה כאילו עד שהדבר הזה, רגע, אז סך הכל הבקשה היא יפה ומקובלת ורק, וגם הצגתי אותה, תסלחו לי שעשיתי את זה בלעדיכם. תגידו רק מה ההערות שלכם לגבי ההערות שלנו,

דובר:

אנחנו מבסוטים.

שמחה גרף:

אני חייב לומר שקיבלנו, היה מאוד מאוד,

שרון דינור:

וייצמן,

שמחה גרף:

עבודה מאד יעילה,

שרון דינור:

אני מבקשת איזה ח"ח פה,

שמחה גרף:

מאד מאד יעילה, היה עבודה,

יוחנן וייצמן:

לא, אז אני אומר את עמדותי,

שמחה גרף:

עבודה מאד יעילה מול המחלקה עם יונתן,

לורה ורטון:

נהדר.

שמחה גרף:

הוא מאד מאד ברור, מסודר,

אנה לדיז'נסקי:

אז גם אם הצגת כבר,

שמחה גרף:

ומקצועי.

שרון דינור:

טוב, תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

אני רק אומר את דעתי, מה שאני אמרתי קודם. מצידי, הוראות השימור שצריכים להיות לתב"ע הזאתי, לתמ"א הזאתי, להיתר לפי תמ"א, הוא צריך להיצמד להוראות של השימור של 2874. אם אתם רוצים לשמר יותר, אנחנו שמחים אבל זה החלטה שלכם.

שמחה גרף:

שמה?

יוחנן וייצמן:

מצידי מה שכתוב ב-2874 לשימור, לשימור. השאר לא לשימור.

שרון דינור:

אתם מגדילים ראש.

יוחנן וייצמן:

זה, אם אתם מגדילים ראש זכותכם, אם אתם חושבים שככה אתם מועילים לעיר אז דווקא,

שמחה גרף:

אני, שום יום לא מחפש להיכנס לזה, כל עוד הגדלת ראש בזה זה עוד כסף. רק אני לא נכנסתי איתו, עם יונתן לפינות. אם יש דברים שאני יכול, פחות שאני אגדיל ראש,

שרון דינור:

אז אני,

שמחה גרף:

אשמח אם תכתבו הערה שבהתאם לשימור תב"ע. אפשר לעשות כזה דבר?

שרון דינור:

תראה, אם אנחנו עכשיו עושים בהתאם לשימור תב"ע, זה אומר שכל התכנית הזאתי,

ציפי רון:

סליחה,

שרון דינור:

היא לא מתקיימת, כל מה שתיאמנו כאילו, כי התב"ע היא אומרת רק חזית לשימור. ואז אתה כאילו, לדעתי זה חבל אבל מה שאתה רוצה. זה לא מקובל עלינו.

שמחה גרף:

... להגדיל ראש, תודה רבה.

שרון דינור :

עלינו זה על המחלקה, לא על הוועדה.

שמחה גרף :

רק, רק חזית,

שרון דינור :

הוועדה מבחינתה מספיק לה,

יוחנן וייצמן :

כן.

שרון דינור :

שתשמור את החזית,

שמחה גרף :

רק חזית ולא מה למשל?

שרון דינור :

אתה שומר פה, אתה שומר פה את,

צפי שלף :

מעטפת.

שרון דינור :

את החזית הפנימית,

שמחה גרף :

את הקירות האלו למשל גם?

שרון דינור :

החזית,

ציפי רון :

החיצוניים.

שרון דינור:

החזיתות פה, אתה מציע אותן לשימור, הן חזיתות מאד משמעותיות בעינינו. אבל אם, אבל אומר פה החבר שהוא יתמוך, וייצמן, שאם אתה רוצה להרוס אותם זה מבחינתו היינו הך.

אנה לדיז'נסקי:

לא, אבל חצר גם, לחצר יש גם משמעות לא רק שימורית.

שרון דינור:

ברור, היא משמעות תפקודית לבניין שלך.

אנה לדיז'נסקי:

נכון, לגמרי.

ציפי רון:

זה האופי של המקום.

שמחה גרף:

כן, כן, את החצר אני, זה החלטה שקיבלנו להשאיר.

ציפי רון:

גם מי שיגור צריך מקום כזה,

שמחה גרף:

את החצר קיבלנו,

אנה לדיז'נסקי:

כלומר, זה לא רק יפה, זה גם פרקטי.

שרון דינור:

אני לא רוצה לשכנע.

אנה לדיז'נסקי:

לא, אני, אה? אני הייתי ממשיכה,

ציפי רון:

אפשר לראות את החזית? אפשר לראות את החזיתות?

שמחה גרף:

אני חושב שאני אמשיך, שרון, עם ההמלצות האלו.

לורה ורטון:

טוב.

שמחה גרף:

ואם אנחנו כן נראה שאנחנו ... נהיה צריכים לחזור לפה.

שרון דינור:

הנה, זה החזיתות, תסתכלי בבקשה, שפונות לרחוב.

ציפי רון:

ואת החצר?

שרון דינור:

יש לך אולי בתיק תיעוד את החצר?

אנה לדיז'נסקי:

כן. לא, היום לא תראו אותה, כי כולה בנויה, מלאה בהרחבות ותוספות.

שמחה גרף:

אנשים בנו שם, הכל בתוספות,

ציפי רון:

כן, אבל אפשר בכל זאת לראות את הקירות שפונים,

אנה לדיז'נסקי:

שרון, במצגת בהתחלה איפה שיש קצת ... יש שמה חצר. עוד, עוד, עוד, הנה.

שרון דינור:

תראי את החצר, למה אי אפשר, קשה להבין מה קורה בפנים, את רואה את כל ה-?

שמחה גרף:

זה משהו,

שרון דינור:

בוא נראה,

יוחנן וייצמן:

... של המבנים, תנסי להגדיל את זה.

שרון דינור:

רגע, אני אנסה לראות אולי בתיק תיעוד יש משהו. רגע. הנה, זה הפנים,

שמחה גרף:

זה הפנים של החצר.

שרון דינור:

הוא מכוסה בדברים ש-, את רואה? כל הכתומים פה זה תוספות.

ציפי רון:

פשוט יוצא מן הכלל.

שמחה גרף:

כן.

שרון דינור:

הנה, יש פה כמה קטעים שנשארו.

ציפי רון:

רואים,

שרון דינור:

נורא יפה. וייצמן, אתה לא יכול להגיד,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

שזה לא יפה,

יוחנן וייצמן:

מאד יפה,

שרון דינור:

כן, נורא מוסיף לחצר.

יוחנן וייצמן:

אם הוא רוצה לשמר את זה, שישמר את זה.

לורה ורטון:

טוב שזה ככה.

יוחנן וייצמן:

אני אמרתי לו לא לשמר את זה? אמרתי ש-, אני לא אומר לו לא לשמר. אני אומר לו, מה שאנחנו דורשים, מה שהוועדה דורשת זה שימור של מה שהתב"ע שבתוקף דורשת ממנו.

שרון דינור:

טוב.

יוחנן וייצמן:

שישמר מה שהוא רוצה, אני לא רוצה שמתני שהוא יגיע לזה אז יגידו לו צריך אישור, הוא יזיז פה קיר, שם קיר, אז הפקח יגיד לו כן טוב ולא טוב, כי זה אני לא רוצה שיקרה. גם אותו דבר גג הרעפים.

שרון דינור:

טוב, אז בואו, אם אנחנו בסדר פה אז,

ציפי רון:

... יורידו את הבלטות, את הבלטות, ...

יוחנן וייצמן:

לנספח פרטים לקירות, נספח פרטים לקירות הפנימיים,

שמחה גרף:

לא, לא, לא, מכרו את זה לפני שנה,

יוחנן וייצמן:

לא צריך לדעת.

שמחה גרף:

מכר,

ציפי רון:

מכרו את האבנים?

שמחה גרף:

מכרו את האבנים.

ציפי רון:

מכרו את האבנים?

שמחה גרף:

לפני שנים.

אנה לדיז'נסקי:

מהמדרגות,

שמחה גרף:

מכר,

ציפי רון:

חשבתי שאם יורידו את הבלטות,

שמחה גרף:

מכר, הם מכר, עשו איתם,

ציפי רון:

ימצאו את האבנים.

שמחה גרף:

אני שואל אותך, רגע, איפה החצר ...

יוחנן וייצמן:

יש תב"ע, נצמדים אליה.

ציפי רון:

שמעת? אמרתי שאם הם יורידו את הבלטות ימצאו את האבנים, אז אמרו שמכרו את האבנים כבר לפני הרבה שנים.

ציפי רון:

מכרו, שאלתי ... מכר לאיזה ערבי. הגיע ... שם פה משהו אחר, זה שווה.

שרון דינור:

אתם מבינים,

יוחנן וייצמן:

את הבלטות? וודאי שזה שווה,

שרון דינור:

נבנים שמה בתים לשימור.

יוחנן וייצמן:

וודאי שזה שווה.

אנה לדיז'נסקי:

אצל הערבים יש אבנים לשימור שלנו.

ציפי רון:

איך קוראים לבלטות האלו היפות? ... הבלטות הוורודות.

שרון דינור:

טוב, תודה רבה.

שמחה גרף:

בסדר? תודה,

יוחנן וייצמן:

שלום.

שמחה גרף:

הרבה הצלחה.

שרון דינור:

התיק הבא הוא,

יוחנן וייצמן:

שניה אחת, בואו את התיק הזה רק נסגור. ההצעה שלי היא להיצמד להוראות של השימור של 2874,

דוברת:

צפי,

צפי שלף:

כן, סליחה.

דוברת:

זה?

יוחנן וייצמן:

ההצעה שלי בתיק הזה היא ככה, יש להיצמד להוראות של השימור של 2874, וזה יהיו דרישות המחלקה. עכשיו, ככל שהוא רוצה לעשות,

שרון דינור:

אני לא מבינה את הדבר הזה.

יוחנן וייצמן:

אני אגיד לך למה, כי התיק הזה,

שרון דינור:

כי אתה בעצם,

יוחנן וייצמן:

אני רואה אותו היום פעם,

שרון דינור:

הוא הסכים פה להכל הכל הכל.

יוחנן וייצמן:

שיעשה את זה.

שרון דינור:

אבל למה אני משנה?

יוחנן וייצמן:

אני לא דורש את זה ממנו.

שרון דינור:

אבל למה אתה מפחית כרגע, הוא אומר אני מוכן לעשות את כל מה שכתוב פה.

יוחנן וייצמן:

שיעשה.

שרון דינור:

אתה אומר לי שאני אוריד את כל הזה,

יוחנן וייצמן:

שיעשה.

שרון דינור:

לא, אם זה לא החלטה הוא לא יעשה,

דוברת:

הוא אמר ש-,

יוחנן וייצמן:

הוא אמר ש-,

שרון דינור:

הוא לא יעשה את זה אם זה לא החלטה.

יוחנן וייצמן:

הוא לא יעשה? אז שלא יעשה.

ציפי רון:

אבל הוא אמר שהוא מוכן לעשות את זה.

שרון דינור:

נכון. אני לא מבינה,

יוחנן וייצמן:

הוא מוכן, שיעשה. אני אמרתי לו לא לעשות? אני ממש לא אומר לו לא לעשות.

לורה ורטון:

אז בוא נגיד, הוסכם שכך וכך.

ציפי רון:

הוסכם, הוסכם,

יוחנן וייצמן:

לא,

ציפי רון:

לקיים את החלטות,

לורה ורטון:

אבל הוא הסכים,

יוחנן וייצמן:

יסכים,

לורה ורטון:

זאת האמת.

יוחנן וייצמן:

שיעשה, אני לא מפריע לו.

ציפי רון:

לא, אבל,

יוחנן וייצמן:

שיעשה, הוא רוצה לשמר את זה, שישמר.

ציפי רון:

אבל אם כתוב לפעול לפי המלצות, לפי המלצות המחלקה,

שרון דינור:

אם כתוב ...

ציפי רון:

אז זה בסדר.

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

נכון.

ציפי רון:

זה מה שסוכם.

יוחנן וייצמן:

ההצעה שלי זה להיצמד,

שרון דינור:

אז אולי תציע הצעה אחרת, כאילו, כי באמת המשפט הזה ...

לורה ורטון:

אני חושבת שאם כותבים מוסכם, לא אכפת לו.

יוחנן וייצמן:

אם הייתי רואה את זה קודם הייתי מרים דגל קודם. אני ראיתי את זה רק כעת ולכן אני אומר את זה רק כעת.

שרון דינור:

מה ראית רק כעת? סדר יום נשלח ביום ראשון שעבר.

יוחנן וייצמן:

לפני שבוע, זה לא משנה, זה כעת.

שרון דינור:

אבל מה, מה לא,

יוחנן וייצמן:

הייתי אמור לראות את ההמלצה הזאת לפני חצי שנה, אני רואה את זה רק כעת, אני אומר, רבותיי, לא מקובל עליי, יש פה תב"ע לשימור,

שרון דינור:

מה?

יוחנן וייצמן:

נצמדים לתב"ע,

שרון דינור:

אבל הוא אמר לך שזה בסדר, אז למה,

יוחנן וייצמן:

שישמר, אני לא אומר לו שלא.

שרון דינור:

אבל אתה, לא, אתה אומר לו להפחית, אם אתה אומר לו תיצמד,

יוחנן וייצמן:

הוא יכול לעשות,

שרון דינור:

ל-2874,

יוחנן וייצמן:

הוא חושב שזה טוב יותר השימור שיעשה,

שרון דינור:

אבל הנה, הוא עשה,

יוחנן וייצמן:

הוא חושב שזה לא טוב, שלא יעשה.

ציפי רון:

... לפי המלצות הוועדה.

שרון דינור:

אתה שולח אותו עכשיו לשנות את כל התכנית שלו. אתה אומר לו, תיצמד ל-2874,

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר,

שרון דינור:

אז זה להשאיר רק מה שלשימור.

דני ליבמן:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

שמבחינה סטטוטורית החלטת וועדת השימור שתוצג לוועדה המקומית לפי 10038 בתמ"א, לפי ההוראות של תמ"א, אומרת יש להיצמד להוראות של 2874. עכשיו, כמובן אם היזם בא ואומר זה מוצא חן בעיניי, זה מוצא חן בעיניי, אני איתו לחלוטין, שיעשה מה שהוא רוצה.

לורה ורטון:

אבל, אבל,

שרון דינור:

לכן אני לא רוצה, בגלל זה אני לא רוצה לשנות.

יוחנן וייצמן:

אנחנו מחייבים אותו,

שרון דינור:

כי אין לי דרך אחרת, מחר, משהו, לא יודעת מה קורה, הוא משתנה, הוא מחליט,

יוחנן וייצמן:

אז ...

לורה ורטון:

זה גם,

שרון דינור:

זה ההחלטה שלנו לגבי התיק.

לורה ורטון:

זה גם עובדתית תיאור נכון של מה היה בוועדה, הסכמנו,

יוחנן וייצמן:

נכון, שיעשה את זה, אני מסכים שהוא יעשה את זה.

לורה ורטון:

אז למה לא לכתוב,

יוחנן וייצמן:

אין לי שום התנגדות.

לורה ורטון:

מה שהיה?

יוחנן וייצמן:

אני מחייב אותו,

לורה ורטון:

לא אמרנו שמחייבים.

יוחנן וייצמן:

יש, מה לעשות? יש לארץ הזאת, יש לנו תב"ע בתוקף, הוא ייצמד אליה. זה הכל. אם רוצים להצביע על זה, לא אכפת לי.

לורה ורטון:

אני חושבת שזה,

שרון דינור:

לא, אני ...

לורה ורטון:

תיאור נכון של מה שהיה פה.

שרון דינור:

הנה, בוא נעשה ... הוועדה מאשרת מה שבא לה. מה לכתוב?

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

לכתוב מה שבא לה?

יוחנן וייצמן:

הוועדה מבקשת,

שרון דינור:

2874 זה פשוט,

יוחנן וייצמן:

הוועדה,

שרון דינור:

יש פה משהו שמסכים,

יוחנן וייצמן:

מסכים,

שרון דינור :

ואתה מפחית, אתה מפחית,

יוחנן וייצמן :

נכון.

שרון דינור :

אתה יושב ראש וועדת שימור,

יוחנן וייצמן :

נכון.

שרון דינור :

ואתה פוגע בשימור,

יוחנן וייצמן :

נכון.

שרון דינור :

כשמישהו מסכים. למה, למה? למה זה ככה?

יוחנן וייצמן :

אני אמרתי לו לא לשמר?

שרון דינור :

הבן אדם של קידום עסקים,

דני ליבמן :

רגע, יוחנן,

שרון דינור :

פועל לקידום עסקים, אתה בוועדת שימור פועל לא לקידום השימור,

דני ליבמן :

יוחנן, בוא, אני אגיד משהו,

שרון דינור:

למרות שהוא פה אומר לך שהוא מוכן.

יוחנן וייצמן:

כן?

דני ליבמן:

אולי נציג את זה אחרת. זה שאתה אומר אני מחייב אותך מה שאומרת התב"ע, זה לא אתה מחייב אותו, זה התב"ע והחוק מחייבים אותו.

יוחנן וייצמן:

לא, הוא בתמ"א כעת. לא משנה.

דני ליבמן:

לא, הוא בתמ"א,

יוחנן וייצמן:

הוא בתמ"א אז ...

דני ליבמן:

לא,

שרון דינור:

הוא לא יכול לחרוג מהתמ"א,

יוחנן וייצמן:

לא, בתמ"א הוא יכול לחרוג.

שרון דינור:

הוא לא יכול לחרוג,

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

מהוראות שימור.

דני ליבמן:

רגע, רגע,

יוחנן וייצמן:

אם המבנה לא לשימור הוא יכול. לא,

דני ליבמן:

רגע, רגע, רגע,

שרון דינור:

אבל את ההוראות של השימור הוא חייב לקיים, הוא לא יכול לא בתמ"א 1 ולא בתמ"א 2.

דני ליבמן:

את הוראות השימור של החזיתות הוא חייב לקיים.

יוחנן וייצמן:

כן.

דני ליבמן:

זה לא בגללך ולא בגלל,

יוחנן וייצמן:

זה תמ"א.

דני ליבמן:

אולי בגלל,

יוחנן וייצמן:

כן.

דני ליבמן:

כנציג החוק והתב"ע, אבל,

יוחנן וייצמן:

נכון.

דני ליבמן:

עכשיו, בתמ"א 38 הוא יודע שחוץ מזה שהוא משמר את החזית הזאת הוא מבקש יותר זכויות, לא חייבים לתת לו.

יוחנן וייצמן:

נכון.

דני ליבמן:

גם אם וועדת שימור תמליץ לתת לו,

יוחנן וייצמן:

כן.

דני ליבמן:

שהוא הורס את הכל כולל החזית, אולי גם אם הוועדה המקומית תמליץ לו אותו דבר, המחוזית יכולה להעיר הערות ואחר כך מישוהו יכול לקרוא אותו לבית משפט ולשאול למה נתתם לו להרוס, נתתם לו יותר זכויות. רגע. אז הוא אומר, אני לא רוצה, ... אני לא רוצה להיכנס לתוך כל זה. אוקי? ישבתי עם השימור, ישבתי עם יונתן, אני מבקש פה יותר זכויות, אפילו תמ"א 2, כשאני בקושי הורס בפנים, אוקי?

יוחנן וייצמן:

כן.

דני ליבמן:

אז אני מוכן לשמר יותר ממה שהתב"ע דורשת ממני, אז למה שהמלצת וועדת השימור לא תהיה בהתאם?

יוחנן וייצמן:

כי וועדת שימור יש לה מדיניות באזור הזה והמדיניות אומרת שלא מבקשים, גם אם ביקשו במהלך הדרך.

שרון דינור:

אלף, לא עשינו על זה דיון אף פעם, לא אמרנו את זה,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל זה לא משנה, המדיניות זה כתוצאה,

שרון דינור:

לא, אז אני לא מוכנה להגיד יש לוועדה זה,

יוחנן וייצמן:

לוועדה, המדיניות היא נגזרת של החלטות של עשר שנים אחורה וזה המדיניות.

דני ליבמן:

אז כשיגיע היום,

שרון דינור:

זה לא נכון, ... פה, וייצמן,

דני ליבמן:

... רק תשמור את החזית הזאת, אז אפשר להגיד לו, אתה יכול לבוא ולהגיד גם מבלי לקבוע לגבי בקשות אחרות שירצו להרוס יותר, בבקשה הזאת אנחנו ממליצים לפי הסיכום שלו. ...

שרון דינור:

מילא אם היה לנו איזה דיון עם היזם, אבל זה שהבן אדם אומר,

יוחנן וייצמן:

שיעשה,

שרון דינור:

אני מוכן לעשות את הזה שלכם,

יוחנן וייצמן:

אני לא,

שרון דינור:

ואתה אומר בוא נפחית לו, זה ממש הזיה בעיניי.

יוחנן וייצמן:

אני לא מפריע,

שרון דינור:

זה כאילו יבוא מישהו מקידום עסקים ויגיד אני רוצה לקדם עסקים, אתה תגיד לו לא, לא נקדם לך את העסק. אתה מבין? התפקיד שלך, אני לא מבינה את זה, באמת.

יוחנן וייצמן:

התפקיד שלי, לשמר את מה שצריך ולא לשמר את מה שלא צריך.

שרון דינור:

אבל זה מקום שכולם מסכימים,

יוחנן וייצמן:

ופה אני רוצה חזיתות,

שרון דינור:

אדריכלית השימור מסכימה והיזם מסכים,

ציפי רון:

אבל ... השימור.

יוחנן וייצמן:

אז שיעשה את זה,

שרון דינור:

אז למה אתה בהחלטה שלך משנה את זה? תגיד שזה,

יוחנן וייצמן:

שיעשה את זה,

שרון דינור:

שהדבר הזה הוא יוצא מהכלל,

יוחנן וייצמן:

שיעשה, אני לא מפריע לו.

שרון דינור :

כי אתה אומר לו, תיצמד רק להוראות.

יוחנן וייצמן :

נכון.

שרון דינור :

נו, אז מחר מה?

יוחנן וייצמן :

אני רוצה גם ש-, מחר יבוא מישהו אחר, ידע מה המדיניות שלנו.

שרון דינור :

זה לא המדיניות שלנו, סליחה,

יוחנן וייצמן :

זה המדיניות שלנו.

שרון דינור :

לא עשינו על זה שום החלטה,

דני ליבמן :

אז תגיד,

שרון דינור :

לא עשינו דיון על המדיניות, לא עשינו יום עיון על המדיניות,

דני ליבמן :

ההחלטה הזו,

יוחנן וייצמן :

עשינו יום עיון על המדיניות,

שרון דינור :

לא,

יוחנן וייצמן:

לפני שנכנסת, כן,

שרון דינור:

לא עשינו.

יוחנן וייצמן:

עשינו.

שרון דינור:

ואני, מאז שנכנסתי,

יוחנן וייצמן:

עשינו, שלחתי החלטות,

שרון דינור:

יש לי המון החלטות שהחלטנו כאן, כולנו ביחד כולל אני שאנחנו כן שומרים חלקים, ואפילו אתה אמרת שדברים ראויים לשימור,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

לורה ורטון:

רגע, אני חושבת ש-,

יוחנן וייצמן:

לא, ב-2874 לא.

לורה ורטון:

רגע, אני חושבת שהשאלה פה היא פשוט איך מציגים את זה, מה כותבים, ואם היועץ המשפטי מציג את זה שזה לא משהו,

יוחנן וייצמן:

כן.

לורה ורטון:

שמחייב אלא סיכום של הדיון,

יוחנן וייצמן:

סיכום, בסדר,

שרון דינור:

אני הייתי רוצה,

לורה ורטון:

אז אפשר להשאיר את זה,

שרון דינור:

לורה ורטון:

אז אפשר,

שרון דינור:

ושאתה תגיד משהו שלך, בנוסף אליהם.

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר, לא,

לורה ורטון:

אז אפשר,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה ש-,

שרון דינור:

אף אחד מהם לא נשמר,

לורה ורטון:

....

שרון דינור :

אז למה עשינו את הדיון הזה,

לורה ורטון :

למה לשנות את מה שכבר הוסכם,

שרון דינור :

שהוא אמר שהוא הסכים?

יוחנן וייצמן :

... יופי,

חיים כהן :

שניה, שניה, שניה,

יוחנן וייצמן :

כעת עלית על המוקש, למה לא שאלת אותי לפני חצי שנה למה לדבר איתו? לא שאלת אותי כי רצית לא לשאול אותי,

שרון דינור :

... אני לא רציתי לשאול אותך?

יוחנן וייצמן :

כי החלטת לא לשאול אותי ואני לא מסכים, וזהו זה,

שרון דינור :

על מה אתה מדבר?

יוחנן וייצמן :

הנה, הגיע הרגע.

שרון דינור :

על מה אתה מדבר? מי רוצה לא לשאול אותך משהו? אנחנו,

יוחנן וייצמן :

שום דבר,

שרון דינור:

זה א' ב',

יוחנן וייצמן:

היה, פעם היו שואלים אותי, את הפסקת לשאול אותי ולכן,

שרון דינור:

מה רצית שאני אשאל אותך?

יוחנן וייצמן:

ולכן, ולכן אנחנו נמצאים פה כעת במצב הזה.

שרון דינור:

סליחה, מה אני אמורה לשאול אותך? מה אני אמורה לשאול אותך?

יוחנן וייצמן:

מה,

שרון דינור:

מה לעשות? איך לעבוד?

יוחנן וייצמן:

לתת לו, לפני שנותנים,

שרון דינור:

איך לתת חוות דעת?

יוחנן וייצמן:

כן, לפני שנותנים לו הנחיות לשאול מה, כן, זה הנוהל העירוני,

שרון דינור:

בסדר, תעשו מה שבא לכם.

יוחנן וייצמן:

אתם גם לא עמדתם בנוהל העירוני.

שרון דינור:

ממילא אתם עושים מה שבא לכם, הנה.

יוחנן וייצמן:

יש נוהל, אני מוכן להקריא אותו,

לורה ורטון:

סליחה,

יוחנן וייצמן:

לפרוטוקול לצורך ההחלטה הזאתי,

לורה ורטון:

אז למה לצעוק? אני לא מבינה,

יוחנן וייצמן:

אתם לא עומדים בנוהל העירוני ואני חייב,

שרון דינור:

הנוהל הזה, הנוהל הזה הוא לא רלוונטי יותר,

יוחנן וייצמן:

נכון,

שרון דינור:

כי שינינו ועשינו דברים מדהימים, אנחנו עובדים טוב, אין המתנה,

יוחנן וייצמן:

הוא לא רלוונטי, כשאני מפקח, אני יושב ראש וועדה, מחזיק תיק, סמכויות ראש עיר, הוא לא רלוונטי, אתה לא תקבל את החומר עד הרגע,

שרון דינור:

איזה חומר? איזה חומר?

יוחנן וייצמן:

את שומעת מה שאת אומרת בכלל?

שרון דינור:

איזה חומר,

יוחנן וייצמן:

את שמעת מה אמרת?

שרון דינור:

לא.

יוחנן וייצמן:

לא רלוונטי. יש נוהל שאני אמור לקבל בראשית הדרך על כל תיק, את אומרת לי, לא, הוא לא רלוונטי.

שרון דינור:

... לך כל תיק?

יוחנן וייצמן:

... אתה מקבל סדר יום.

שרון דינור:

אבל וייצמן,

יוחנן וייצמן:

לא, שלום,

שרון דינור:

כל תיק עובר אליך, למה,

יוחנן וייצמן:

אני מציע הצעה להיצמד להוראות של 2874.

שרון דינור:

אני לא מוכנה שתצעק עליי, אתה צועק עליי, אנחנו סוגרים את הדיון. אני לא צועקת עליך.

יוחנן וייצמן:

בסדר, את צעקת, את צעקת, לא אני. את צעקת.

לורה ורטון:

רגע, למה, למה,

יוחנן וייצמן:

את צעקת.

שרון דינור:

אני לא צועקת.

ציפי רון:

רק רגע,

לורה ורטון:

שניה,

ציפי רון:

... להרגיע את הרוחות, רק רגע אחד,

לורה ורטון:

בוא נשמע,

ציפי רון:

חברים, רק רגע,

לורה ורטון:

אי אפשר,

יוחנן וייצמן:

טוב, אני מציע להיצמד להוראות של 2874,

שרון דינור:

אני מציעה שנעשה רגע הפסקה,

יוחנן וייצמן:

אני מוכן להפסיק.

שרון דינור:

תפסיקו את ההקלטה עכשיו,

יוחנן וייצמן:

אני מוכן להפסקה, אין בעיות.

אסנת יעקובוב:

רפאל, אתה יכול לכבות?

יוחנן וייצמן:

אפשר לכבות הקלטה לכמה דקות.

שרון דינור:

וייצמן, אני ביקשתי מכל הרפרנטים לשלוח לך,

אסנת יעקובוב:

רפאל, אתה יכול לעצור הקלטה?

שרון דינור:

לשלוח לך את התיקים.

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

הם שולחים לך עכשיו את הכל.

יוחנן וייצמן:

לא, קחי את המחשב שלי, תגידי אם הוא שלח. הנה הזהו שלך. אה, זה אל תכבי. תגידי לי ב'שלח' או שתגידי שאני מוחק מיילים, חפשי במיילים שלי ב'שלח'.

אסנת יעקובוב:

לכבות הקלטה או לא?

יוחנן וייצמן:

לא, לא צריך. תחפשי במיילים שלי אם הוא שלח.

חיים כהן:

אני יכול להציע משהו?

יוחנן וייצמן:

כן.

חיים כהן:

אפשר?

יוחנן וייצמן:

כן.

חיים כהן:

דני, אני רוצה שתשמע אותי.

דני ליבמן:

אני שומע, ...

חיים כהן:

לא, אתה לאחרונה שומע ליו"ר. אני חושב שמכיוון, אני, עוד פעם, אולי אני אנסה לנסח את עצמי, היה כאן דיון על התיק הזה, שפחות או יותר הגיעו לאיזושהי הבנה מול המגישים והמחלקה. ... עם קשר, ממה שאני מבין מהיו"ר, לא היו צריכים להגיע בכלל. יש את התב"ע ונצמדים להוראות התב"ע, נגמר העניין. האם ניתן,

שרון דינור:

הם חייבים להגיע כי הם בתמ"א 38, הם לא יכולים לא להגיע.

יוחנן וייצמן:

כן, הם חייבים להגיע לוועדה.

שרון דינור:

התב"ע מחייבת אותם.

חיים כהן:

עכשיו, השאלה היא האם ניתן לנסח את ההחלטה לא, זאת אומרת, ככה, שבעצם היה איזשהו הבנה אבל מצד שני הם צריכים לדעת שיש את האפשרות גם הזאת. כאילו מין, להכניס להם את ה-,

שרון דינור:

אני הייתי שמחה אם היינו לא מבטלים את כל העבודה של המחלקה פה בשניה אחת.

חיים כהן:

לא, לא, אני מתכוון להגיד שבעצם אנחנו הולכים, מה שהוא טוען, הוא טוען והיועץ החוקי ואני מבין שהוא צודק בדבר הזה. אלא מה, הטיעון הוא, למה אנחנו צריכים להגיע לשם אם הם מסכימים בעצם עם מה שאנחנו רוצים?

דני ליבמן:

וגם זה מה שהציגו,

חיים כהן:

עכשיו, אבל מצד שני כואב לו שיש כאן איזושהי הנחיה ש-, לשיטתו אם היו נאמרים הדברים ברורים לצד המגיש יכול להיות שלא היו מגיעים לכל ההבנות שהגיעו לפה, וזה מה שבוער לו והוא צודק, מצד אחד. אז לכן, אבל מכיוון שבכל אופן היה כאן איזשהו הסכמה, אז השאלה אם ניתן לנסח את ההחלטה שבעצם הוועדה שמעה וניתן להגיע להסכמה 1, 2, 3, ולהכניס סעיף שלא גורע שבעצם ניתן להיצמד לתב"ע וכולי וכולי, ואז משאירים כאן איזשהו שיקול,

דני ליבמן:

אוקי, אז אפשר, אני אומר,

חיים כהן:

שיש את הצד ה-, מה?

דני ליבמן:

אני אומר, כיוון,

חיים כהן:

נכון? ככה אני חושב. ואז כל מה שהוא אומר שהוא רוצה שיהיה בתב"ע ככה וככה וככה ומצד שני, אני חושב שהיזם, המגיש יגיד, רגע, אם הגעתי להבנה כזאת, יהיה גמישות לשני הצדדים,

דני ליבמן:

המגיש,

חיים כהן:

... קדימה, ככה אני חושב.

דני ליבמן:

המגיש יש לו אדריכלית שהיא גם אדריכלית שימור, ... היא גם יודעת תב"ע וגם יודעת מה זה שימור. עכשיו, התכנית שראינו כאן, התכנית שהציגו לנו היום, היא התכנית לאחר שהם,

שרון דינור:

קארין אומרת שהיא שולחת לך, שהיא שלחה, כבר יצאה ... מאז ההנחיה,

יוחנן וייצמן:

יופי, היחידה ששולחת,

שרון דינור:

בוא נראה מי עוד, אני שואלת אותם עכשיו,

יוחנן וייצמן:

אמת לאמיתה, כמו שאמרת, אני שלחתי לך גם מייל,

דני ליבמן:

חיים, התכנית שהם הציגו כאן,

יוחנן וייצמן:

ושוב, גם זה לא טוב,

דני ליבמן:

זה לא התכנית המקורית שאולי הם חשבו עליה אלא אחרי ש-

חיים כהן:

אני מסכים, ולכן ... ,

דני ליבמן:

בניגוד,

חיים כהן:

אבל מצד שני,

דני ליבמן:

בניגוד לתיק הקודם,

חיים כהן:

מצד שני, אבל מצד שני, אני מסכים, אבל מצד שני,

דני ליבמן:

בסדר.

חיים כהן:

יש את מה שהיו"ר אומר ובצדק, ולכן אני הייתי שם את זה,

דני ליבמן:

אפשר להוסיף את זה.

חיים כהן:

בדיוק.

יוחנן וייצמן:

אז נוסיף סעיף 8, ככל ש-,

דובר:

איך תנסח אותו? ח',

חיים כהן:

סעיף 8,

דני ליבמן:

הרי אתה,

חיים כהן:

לא בא לגרוע,

דני ליבמן:

לא,

חיים כהן:

מהסעיף בתב"ע שאומרת, אני לא זוכר, אני לא מכיר,

דני ליבמן:

... שרון אומרת, אתם מדברים, רגע, שניה, חיים, לפעמים אנשים אומרים,

יוחנן וייצמן:

... להיצמד להוראות התב"ע?

חיים כהן:

כן, לא יודע, תתייעץ, כי אז בעצם יש גם את מה שאתה אומר וגם מה שסיכמנו.

דני ליבמן:

כי אנחנו מתייחסים לבקשה שהוגשה. הבקשה היום, כפי שהיא היום מוגשת זה מה שראינו כאן, כל המצגת הזאת.

יוחנן וייצמן:

כן, ברור, כן.

דני ליבמן:

אז אפשר להוסיף שאנחנו מתייחסים לבקשה הזאת שמוצגת היום שהיא משמרת,

חיים כהן:

ולא גורע,

דוברת:

כן.

דני ליבמן:

בחרה לשמר יותר מהדרישות המינימליות של התב"ע,

ציפי רון:

חברים, חברים, אף אחד, אף אחד לא פגע,

דני ליבמן:

אבל לא קובעים עכשיו מדיניות על התיק הזה,

ציפי רון:

נכון,

דני ליבמן:

מדיניות על כל השכונה.

יוחנן וייצמן:

ככל שירצו,

ציפי רון:

אף אחד לא פגע, סליחה שניה, אף אחד לא פגע לא בזכויות בניה, להיפך,

חיים כהן:

לא, לא דיברתי על הזכויות.

ציפי רון:

לא, לא, אני אומרת, הבן אדם מקבל,

חיים כהן:

אמרתי, לא גורע מהסעיף,

ציפי רון:

נכון.

חיים כהן:

שיוחנן אמר בנושא של התב"ע,

יוחנן וייצמן:

בסעיף ח',

דני ליבמן:

בסדר, זה לא גורע,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מוסיפים את המילים,

דני ליבמן:

בוודאי שזה לא גורע.

ציפי רון:

עכשיו, בכל מקרה התמ"א ...

יוחנן וייצמן:

טוב, ההצעה שלי להוסיף סעיף ח', ככל שירצו יוכלו להיצמד לתכנית 2874,

חיים כהן:

לא, תדגיש את הסיכום,

יוחנן וייצמן:

זה פה אחד או?

חיים כהן:

נאמר שיש סיכום,

יוחנן וייצמן:

לא, את יכולה להשאיר את הכל,

חיים כהן:

הכל להשאיר.

יוחנן וייצמן:

סעיף ח',

שרון דינור:

אלף אני מודה לכם, באמת כי אני אומרת, עשינו פה עבודה, אני ממש,

יוחנן וייצמן:

סעיף ח',

חיים כהן:

טוב, די, די, שרון, די,

שרון דינור:

לא,

חיים כהן:

אנחנו אחרי,

יוחנן וייצמן:

סעיף ח', שלום, בסדר, סעיף ח'. ככל שירצו,

שרון דינור:

רגע,

לורה ורטון:

מחזירים את הכל.

חיים כהן:

על בסיס זה, לא,

דני ליבמן:

אז הם יצטרכו לבוא עוד פעם לתכנית אחרת, שאולי הוועדה המחוזית מתנגדת.

חיים כהן:

טוב, וועדה מחוזית, וועדה מחוזית.

יוחנן וייצמן:

כן, וועדה מחוזית, תתנגד.

שרון דינור:

אתם יכולים להכתיב לי בבקשה? כי אני לא רוצה,

יוחנן וייצמן:

... ככל שירצו, יוכלו להיצמד לתכנית 2874.

צפי שלף:

ולהגיע שוב לדיון.

יוחנן וייצמן:

להגיע שוב לדיון. בסדר, מקובל עליי.

חיים כהן:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

מקובל.

חיים כהן:

ברור, כי אז זה תכנית אחרת.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, צפניה.

חיים כהן:

בסדר?

יוחנן וייצמן:

זה פה אחד או בהצבעה?

שרון דינור:

פה אחד.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז. וסליחה שהתעצבנתי.

דוד היימן:

בסעף.

שרון דינור:

אני גם מתנצלת שהתעצבנתי, זה לא מתאים לי בכלל,

חיים כהן:

אז טוב שהקלטה לא נכבתה,

דוד היימן:

... שרון,

חיים כהן:

יש גם את הרישא וגם את הסיפא, והכל בסדר.

שרון דינור:

מה זה?

דוד היימן:

בסעיף.

חיים כהן:

יאללה, נעבור לתיק הבא.

שרון דינור:

טוב, אני חושבת ש-,

חיים כהן:

אבל אני, לפני שעובר הדיון, אני מבקש, שרון, לא, הנושא של התיאום,

שרון דינור:

אני יודעת,

חיים כהן:

מה שהוא ביקש,

שרון דינור:

... זה באמת לא בסדר שזה לא עבר.

חיים כהן:

אני רוצה שזה,

שרון דינור:

אם זה לא עבר.

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר גם שוב,

שרון דינור:

אני גם ביקשתי עכשיו מכל אחד מהרפרנטים לדווח לי באופן ...

חיים כהן:

זה גם יעזור להתנהלות הוועדה, כי ברגע שהוא יהיה בקיא בחומר, יראה, יהיה פחות תקלות.

שרון דינור:

אני מסכימה.

חיים כהן:

זהו.

שרון דינור:

טוב, לגבי,

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא יפתור את הבעיה אבל בסדר.

חיים כהן:

יהיה פחות תקלות.

שרון דינור:

טוב, התכנית הבאה היא עוד יותר פשוטה כי יש פה תב"ע נקודתית בצפניה 58, תכנית של תמ"א 38. בתב"ע התקפה היא מהשנים האחרונות, לא זוכרת אם זה לפני שנה או לפני שנתיים, 896266, ולכן,

לורה ורטון:

ולכן?

שרון דינור:

רק רגע, אני פותחת את זה, שניה. התב"ע שאושרה פה היא לא מתייחסת, היא לא מתייחסת לנושא שימור בכלל, והיא מציעה את, אתם רואים? זה התב"ע שאושרה פה בצפניה 58. היא לא מסמנת את הבניין לשימור, אין בה התייחסות לשימור, למעשה נוספו למבנה הזה תוספות רבות, זה מבנה שהוא מבנה היסטורי ופגעו כבר בערכיות שלו ולכן אין לו איזה ערך מיוחד ואנחנו, בעצם, מה שביקשנו שהחזוקים החיצוניים שמוצעים עליו כרגע ישתדלו להיעשות באופי המקום, זה הכל. אז ההמלצה שלנו היא בעצם של שלושה סעיפים,

לורה ורטון:

זה בכלל לא לשימור.

שרון דינור:

הסעיפים שלנו הם נורא פשוטים, קודם כל שהעטיפה של המבנה ההיסטורי הקיים שכבר פוגעים בו, שהחזוקים ישמרו על האופי ההיסטורי ברמת הבחירה של האבן והעיבוד שלה והסיתות שלה, שזה גם בהוראות התב"ע התקפה, כמו שאתם רואים. ושלא יהיה חיפוי אלומיניום בחזיתות שאינו מתאים לסביבה הזאת, זה ציפי, בשבילך, ושהריסת עבירות הבנייה יהיו תנאי, שזה אלמנטרי. זהו,

חיים כהן:

מה,

שרון דינור:

זה שלוש ה-,

חיים כהן:

מה התיאומים שהיה לכם איתם?

שרון דינור:

עם מי?

חיים כהן:

עם המגישים, היה איזשהם תיאומים או לא?

שרון דינור:

לא,

חיים כהן:

לא ... הכל הסכימו והכל?

שרון דינור:

זה נורא משהו פשוט,

יוחנן וייצמן:

ההצעה שלי היא גם פשוטה כמו בזהו הקודמת, להיצמד להוראות התב"ע, אין צורך שימור. עכשיו אני אזכיר,

שרון דינור:

לא כתבנו פה משהו על,

יוחנן וייצמן:

לא, אני גם לא צריך אישור מחלקת שימור לביצוע כלל פעולות השימור הנדרשות, אין פה שימור, אין פה שום דבר,

שרון דינור:

אין פה ...

יוחנן וייצמן:

הדבר היחיד שצריך, להיצמד להוראות התב"ע, ולכן אני לא צריך החלטת שימור, הוועדה מבקשת להיצמד להוראות התב"ע. בזה גמרתי את התיק הזה.

שרון דינור:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

עכשיו שוב, התיק הזה,

שרון דינור:

שניה,

יוחנן וייצמן:

היה פה בזמנו.

שרון דינור:

וייצמן, וייצמן,

יוחנן וייצמן:

סליחה.

שרון דינור:

סליחה, ההוראות של התב"ע, לא, הכל בסדר, לא צריך,

יוחנן וייצמן:

כן?

שרון דינור:

ההוראות של התב"ע אומרות פה שאנחנו נדבר על הנושא, כל סעיף 1 זה מתוך הוראות התב"ע, שהם אומרים ש-, בתוך הוראות התב"ע, סעיף 4.1.2 ה' שהבנייה תבוצע באבן טבעית מרובעת מסותתת. אני חושבת שאנחנו הגורם שבחר את זה, אין פה גורם אחר שהעין שלו תראה את זה אם אנחנו לא נראה את זה, ולכן זה גם מופנה אלינו לפי 10038. אין גורם אחר שיהיה על זה. אז סעיף 1 נשאר. סעיף 2 זה הערה כאילו, וואלה, כאילו, נשמע לי מאד כללי וטכני ואפשר להוריד אותה אם אתם מתעקשים אבל זה נראה לי, והפעולה של ג' זה, אפשר להוריד את זה, אין בעיה, אבל נגיד שזה מישהו אחר,

ציפי רון:

אבל למה בכלל עולה השאלה? הרי הבניין נכלל ברשימת השימור, לא?

יוחנן וייצמן:

לא,

ציפי רון:

אז בוודאי שהוא צריך,

שרון דינור:

הוא לא ברשימת השימור,

יוחנן וייצמן:

הבניין היה, הוא לא נכלל ברשימת שימור,

שרון דינור:

שימור מוצע ...

יוחנן וייצמן:

הבעיה, הבניין היה,

ציפי רון:

צפניה, צפניה, רגע, בצפניה?

יוחנן וייצמן:

כן.

ציפי רון:

אנחנו מדברים על צפניה?

יוחנן וייצמן:

הבניין היה פה, היה בוועדה המקומית,

ציפי רון:

למה הוא בכלל ברשימת השימור?

יוחנן וייצמן:

הוא היה בוועדה המחוזית, החליטו לא לשמר בו כלום, החליטו כבר, היה דיון, היה דיון,

ציפי רון:

רגע, אז הוציאו אותו,

יוחנן וייצמן:

החליטו, אין שימור,

ציפי רון:

אז הוציאו אותו מרשימת השימור?

שרון דינור:

הוא לא היה ברשימת השימור,

יוחנן וייצמן:

הוא לא היה,

ציפי רון:

בכלל? בכלל?

שרון דינור:

הוא היה ברשימת השימור המוצעת.

ציפי רון:

מוצעת. עכשיו, עוד פעם,

שרון דינור:

כשעשו סקר, שקלו להכניס אותו.

ציפי רון:

הרשימה המוצעת,

יוחנן וייצמן:

נכון, אני גם לא אוהב את הניסוח רשימת שימור מוצעת, צריכים למצוא איזה שם אחר.

ציפי רון:

היה, הרשימה המוצעת נעשתה בעבודה,

יוחנן וייצמן:

מה?

דני ליבמן:

יש לו מספר אתר.

ציפי רון:

העבודה,

דני ליבמן:

לבית שלי אין מספר אתר, אבל הוא יש לו מספר אתר.

יוחנן וייצמן:

מי שרוצה,

ציפי רון:

הרשימה,

יוחנן וייצמן:

יכול לעשות ... מה שהוא רוצה,

לורה ורטון:

רגע רגע, אפשר?

יוחנן וייצמן:

אני לא אעשה לו כלום,

ציפי רון:

אני ממש מצטערת להגיד את זה, חברים, הרשימה המוצעת באזור הזה נעשתה בצורה מדוקדקת, אחרי הליכה בשטח, אחרי בחינה של כל בית ובית עם אנשים מכל המגוון של האנשים שעסקו בזה. אי אפשר לזלזל בזה. זה לא מקרה שהבניין נכנס לרשימה, אז אם התכנית הזאת לא אושרה או כן אושרה, הבניין נקבע לשימור, והוא נעשה, זה נעשה בכובד ראש ובהרבה מאמץ.

שרון דינור:

הוא לא נקבע לשימור,

יוחנן וייצמן:

לא,

ציפי רון:

ברשימה,

דני ליבמן:

לא,

ציפי רון:

נכלל ברשימת שימור מוצעת.

יוחנן וייצמן:

את נהנית להתווכח.

שרון דינור:

אני יודעת מה כתבתי, נזכר, הוא נזכר,

יוחנן וייצמן:

הבניין היה בוועדה המקומית, בוועדה המחוזית ובוועדת השימור והחליטו לא לשמר אותו, מה אפשר לעשות?

שרון דינור:

זה הבניין, תסתכלו רגע, בואו תסתכלו על מה,

יוחנן וייצמן:

החליטו לא לשמר אותו,

שרון דינור:

זה הבניין,

ציפי רון:

אז אני חושבת שזו טעות.

שרון דינור:

אפשר?

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז יש פה טעות, יש פה סך הכל,

שרון דינור:

אבל,

יוחנן וייצמן:

בואו נחזור לעצמנו. יש פה סוגייה אחת, שיש פה הוראת עיצוב בתב"ע. שיעשו אותה, זה הכל. יש הוראה בסעיף ה',

שרון דינור:

אבל מי יעשה אותה אם לא אנחנו?

יוחנן וייצמן:

למה?

שרון דינור:

אנחנו אלו שעושים אותה,

יוחנן וייצמן:

מה פתאום?

שרון דינור:

מהנדס העיר ביקש ממני להיות אחראי על הנושא הזה.

יוחנן וייצמן:

צוות ה' יכול לעשות את זה גם, הוא עושה את זה בכל,

שרון דינור:

לא,

יוחנן וייצמן:

כמו שהוא עושה,

שרון דינור:

בתמ"א 38 אנחנו הגורם.

לורה ורטון:

אבל ...

יוחנן וייצמן:

כמו שהוא עושה את זה בתמ"א 38 בקריית יובל אם יש הוראה כזאתי, הוא יעשה את זה פה. הבניין הזה מנותק מהשימור.

ציפי רון:

אני חושבת שלא.

שרון דינור:

מה שאתם, הוא לא מספיק, תראו,

ציפי רון:

תראי את הבניין הזה עוד פעם,

יוחנן וייצמן:

יש לו הוראה בתב"ע,

שרון דינור:

... הבניין הקודם,

יוחנן וייצמן:

אני מרגיש,

שרון דינור:

הערך שלו ...

יוחנן וייצמן:

אני מרגיש מגוחך, אני מרגיש מגוחך.

ציפי רון:

למה אתה מרגיש מגוחך? למה? יש פה שכונה,

יוחנן וייצמן:

יש פה תב"ע. יש פה תב"ע, זה הכל.

לורה ורטון:

היא אמרה, הסבירה שמהנדס העיר נתן, ביקש,

יוחנן וייצמן:

רוצה לרשום יש להסב את תשומת לב צוות ה',

לורה ורטון:

שהוועדה תטפל בעניין הזה,

יוחנן וייצמן:

לסעיף התב"ע? בבקשה.

שרון דינור:

אני לא רוצה לכתוב את זה, כאילו,

יוחנן וייצמן:

אז לא, אז שלום, אז הם יעבדו לפי התב"ע.

שרון דינור:

בוא נראה שיעבדו עלינו, לדעתי, כי תסתכלו איך הבניין הזה נראה היום, באמת זה כאילו, זה הבניין, זה חזות העיר ירושלים, אוקי? ...

יוחנן וייצמן:

אני יכול להגיד לך, לי יש טענה אחת נגד הבניין הזה ונגד התב"ע הזאתי, אני הייתי מוכן לתת לו עוד שלוש קומות, שיפרוץ דרך לשנלר.

דני ליבמן:

מה יעשה?

יוחנן וייצמן:

הוא מעצבן אותי.

דני ליבמן:

שמה יעשה?

יוחנן וייצמן:

מה?

דני ליבמן:

מה?

יוחנן וייצמן:

הייתי מוכן לתת לו עוד חמש,

דני ליבמן:

ש-?

יוחנן וייצמן:

ושייתן פה מעבר לשנלר, לשצ"פ הגדול.

דני ליבמן:

אה.

יוחנן וייצמן:

תראו, אין מישהו שבדק את הנושאים האדריכליים האלה בהמשך, אדריכל העיר לא בודק את זה, בניגוד ל ...

יוחנן וייצמן:

צוות ה' בודק את זה.

שרון דינור:

ומהנדס העיר לא מרוצה מהבדיקה שלהם, ביקש מאיתנו לקחת את הנושא הזה.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

ציפי רון:

זה נכון שיש כאן הרבה מאד עבירות בנייה,

שרון דינור:

יש,

ציפי רון:

שפוגעות בסביבה.

שרון דינור:

בניין שמגיע להיקפים כאלה של בינוי, שכבר מגיע ל-, לא יודעת, חמש שש קומות, ראוי שהוא יעשה extreme make over, מישהו כאילו,

ציפי רון:

נכון.

שרון דינור:

ולא צוות ה', כי בתמ"א 38 זה התפקיד שלנו.

ציפי רון:

נכון.

שרון דינור:

אני אמרתי ליואל אבן, מהנדס העיר, אמרתי לו, אני רוצה להתפטר מהמשימה הזאתי, כי לא נותנים לי לעשות אותה, והוא אמר לי, אני מבקש שתישארי ...

יוחנן וייצמן:

טוב, בתיק הזה נדבר איתו ביחד, בסדר?

דני ליבמן:

יוחנן, אני רק אומר,

ציפי רון:

יש כאן בניין, יש כאן ...

דני ליבמן:

אתה אומר, לפי התב"ע הוא יכול היה להרוס אותו ולבנות בניין חדש.

יוחנן וייצמן:

נכון.

דני ליבמן:

רגע. הוא לא רצה לעשות את זה,

יוחנן וייצמן:

נכון.

דני ליבמן:

הוא רוצה להשאיר את הבניין הזה,

יוחנן וייצמן:

נכון.

דני ליבמן:

מה? כרגע, או להוסיף עליו ולהשאיר אותו.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא, הוא הורס אותו,

דני ליבמן:

מה? לא, בבקשה הזאת,

יוחנן וייצמן:

הוא הורס ...

ציפי רון:

לא.

שרון דינור:

הוא לא הורס אותו,

דני ליבמן:

הבקשה,

יוחנן וייצמן:

הוא הורס אותו,

דני ליבמן:

מוצע תוספת שתי קומות, מעלית,

יוחנן וייצמן:

בסדר, ... אין לי מושג, יכול להיות.

דני ליבמן:

אני לא ראיתי פה את המילה הריסה.

ציפי רון:

הוא לא רוצה להרוס,

יוחנן וייצמן:

נכון, אתה צודק.

שרון דינור:

גם התב"ע היא לא להריסה, אם זה היה להריסה היה פה חניה.

דני ליבמן:

לא, אז כיוון שהוא משאיר את הבניין אז אנחנו רוצים שמה שישאר,

ציפי רון:

זה חיזוק חיצוני,

דני ליבמן:

יהיה לו צורה,

ציפי רון:

זה חיזוק חיצוני,

דני ליבמן:

יהיה לו צורה,

ציפי רון:

נכון.

דני ליבמן:

יהיה לו צורה טובה,

יוחנן וייצמן:

צוות ה' יודע לעשות את זה טוב.

צפי שלף:

מי?

דני ליבמן:

צורה,

שרון דינור:

תמ"א 38 לא עוברת דרך צוות ה',

ציפי רון:

אבל זה מה שהוא רוצה,

שרון דינור:

לא עוברת,

יוחנן וייצמן:

לא, עוברת דרך צוות ה'.

שרון דינור:

רגע, צוות ה' זה רחלי?

יוחנן וייצמן:

זה רחלי, כן.

שרון דינור:

היא מבקשת מאיתנו את ההתייחסות הזאת. מצטערת, ככה זה עובד. היא מקבלת מוצר מוגמר, היא לא נותנת חוות דעת.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אני אחזור אליך ...

ציפי רון:

במבנה השתמרו אלמנטים היסטוריים, פתחים מקוריים, פרטי אבן, ... וכן הלאה. אני לא מבינה למה צריך ללכת בצורה כל כך טוטאלית ולמחוק אותו, זה הכל.

יוחנן וייצמן:

הבנייה תבוצע מאבן טבעית. את, לטעמך באמת,

ציפי רון:

לטעמי,

יוחנן וייצמן:

בוא נגיד שזה לא צוות ה' שהוא צוות יחסית מקצועי יותר מהאחרות, אולי צוות א' גם מקצועי,

ציפי רון:

תראי עוד פעם את הבניין, תעלי אותו רגע,

יוחנן וייצמן:

אבל,

ציפי רון:

אני רוצה להגיד לך.

יוחנן וייצמן:

יש לו הוראה לעשות באבן תואמת, למה פקיד רגיל לא יודע לעשות את זה?

שרון דינור:

בתמ"א 38,

ציפי רון:

פקיד רגיל לא מכיר ...

שרון דינור:

המשימה הוטלה על תכנון עיר,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

ושימור בתוכו,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

ככה זה עובד,

ציפי רון:

תראי,

שרון דינור:

רחלי מקבלת,

ציפי רון:

רגע, רגע,

יוחנן וייצמן:

אין צורך,

ציפי רון:

לא, לא, יש לי רק שאלה,

יוחנן וייצמן:

אין צורך פה תכנוני, התב"ע הזאתי ...

ציפי רון:

רק שניה, וייצמן, למה לא פקיד רגיל? למה מינו בזמנו וועדה שהיו בה נכבדי העיר,

יוחנן וייצמן:

בסדר, שלום.

ציפי רון:

ואנשי אקדמיה ואחרים שהלכו בעיר רחוב רחוב בית בית, למה חשבו שזה חשוב? למה אנשים,

יוחנן וייצמן:

תיק הבא ירד מסדר יום, אז אנחנו,

ציפי רון:

... הקדישו מחשבה?

יוחנן וייצמן:

טוב, התיק הבא, טוב, התיק הבא ירד מסדר יום,

ציפי רון:

אם פקיד היה יכול לעשות את זה?

יוחנן וייצמן:

אז יש לנו כעת חצי שעה הפסקה. אני יכול להיות מלצר?

אסנת יעקובוב:

רגע, יוחנן, אנחנו גם ככה בפיגור של זמן אז בוא,

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

אנחנו בפיגור של זמן?

יוחנן וייצמן:

אני טועה? הפוך.

שרון דינור:

אחת עשרה, רגע,

ציפי רון:

למה הרב שלמה זלמן ברוק עליו השלום הלך לוועדה הזאת יום יום,

יוחנן וייצמן:

התיק הבא אמור להיות 11: 30.

דוברת:

... 10: 30.

ציפי רון:

אם זה לא חשוב?

יוחנן וייצמן:

יש לנו חצי שעה הפסקה,

אסנת יעקובוב:

רגע, אבל, רגע, אסתי מחכה בחוץ,

יוחנן וייצמן:

היא מחכה בחוץ? סיימנו את הדיון.

אסנת יעקובוב:

כן, אבל,

יוחנן וייצמן:

מי צריך אותה?

אסנת יעקובוב:

אני יודעת שסיימנו אבל,

יוחנן וייצמן:

מה? תגיד לה שסיימנו. היא רוצה להיכנס? עזבי, אין צורך. בוא נראה את הכישרונות שלי בתור מלצר.

ציפי רון:

וייצמן, מה אכלת היום לארוחת בוקר?

יוחנן וייצמן:

מה? ...

ציפי רון:

מה אכלת היום לארוחת, אתה יודע שיש במשפטים,

יוחנן וייצמן:

..., בבקשה, חברים,

ציפי רון:

שיש במשפטים,

דני ליבמן:

יוחנן,

ציפי רון:

פסק דין,

דני ליבמן:

טוב שלא דיברת אחרי שראית את מכתב,

ציפי רון:

סגרת את ההקלטות, כן?

דני ליבמן:

היועצת המשפטית לממשלה מהיום.

יוחנן וייצמן:

על מה?

ציפי רון:

ההקלטה נסגרה? ההקלטה נסגרה?

יוחנן וייצמן:

על המעונות?

דובר:

על המעונות?

דני ליבמן:

כן. יצא מכתב חדש.

ציפי רון:

אתה יודע שבמשפטים,

יוחנן וייצמן:

אם אתה לא מבין כמה ...

ציפי רון:

וייצמן, במשפטים, בוא, אני רוצה להגיד לך משהו,

יוחנן וייצמן:

כן.

ציפי רון:

במשפטים יש מה שנקרא,

יוחנן וייצמן:

חברים,

ציפי רון:

אסכולת ארוחת הבוקר. שפסק הדין נקבע לפי מה שהשופט אכל בבוקר.

יוחנן וייצמן:

כן.

ציפי רון:

תדע לך, לומדים את זה בפקולטות למשפטים.

יוחנן וייצמן:

מי רצה צמחוני? גברת ורטון, נכון? בבקשה.

חיים כהן:

.... מה אתה רוצה?

יוחנן וייצמן:

הכל דגים.

(הפסקת ההקלטה)

שרון דינור:

איזה מספר הוא בסדר היום? 6 בסדר היום, גת 2.

אסנת יעקובוב:

הם עוד לא הגיעו, קצת מקדימים. אולי נעשה את רשימת השימור?

שרון דינור:

למה? לא, אנחנו מתחילים בזמן ...

אסנת יעקובוב:

כן, כן,

שרון דינור:

אני אתחיל להציג,

אסנת יעקובוב:

אנחנו בזמן, סליחה, אנחנו בזמן.

שרון דינור:

תגידו, אפשר לסגור שם את הדלת או שזה בעייתי?

דוד היימן:

כן.

שרון דינור:

כאילו, שזה ... עושה מלא רעש.

ציפי רון:

שהריח של האוכל יצא.

יוחנן וייצמן:

חוצפה שבתשעת הימים ספרדים טוענים על קיפוח, מילא באלול, אבל,

לורה ורטון:

שמה?

שרון דינור:

מה, הריח של הדג?

יוחנן וייצמן:

... בית ספר ספרדי מבית וגן. מה?

לורה ורטון:

לא, זה לא מבית הספר בבית וגן,

יוחנן וייצמן:

לא?

לורה ורטון:

לא, מרמות.

יוחנן וייצמן:

מרמות?

דובר:

מרמות?

לורה ורטון:

אני גם חשבתי שזה מבית וגן,

יוחנן וייצמן:

כי כל העיר מלאה מודעות בית וגן, לכן חשבתי.

לורה ורטון:

אני גם ראיתי כל הפשקווילים, זה, כן.

שרון דינור:

תראו, אנחנו בתכנית 6 בסדר היום, תב"ע, בגת 2 קריית משה 12, זה בדיוק על פינת הרחובות. עכשיו, זה תיק מאד מעניין ומאד מיוחד. יש לנו פה,

(מדברים ביחד)

לורה ורטון:

זה ירד מסדר יום. סליחה.

שרון דינור:

בוא נסתכל רגע על המיקום,

ציפי רון:

ירמיהו, רגע, על מה אנחנו מדברים?

שרון דינור:

על גת,

לורה ורטון:

על גת 2.

ציפי רון:

על גת 2, קריית משה.

שרון דינור:

כן. אוקי, בואו נסתכל המיקום. זה ציר של הרכבת הקלה, כאן יש לנו את מתחם גת הגדול, ובשוליים בלי קשר למתחם גת אבל על רחוב גת פינת קריית משה יש לנו פה את המבנה הזה ש-

לורה ורטון:

זה של ה-,

שרון דינור:

... בארוך, שהחלק הקדמי שלו זה למעשה וילה מנדטורית שהיא שמורה בצורה מאוד מאוד יפה, תיכף אני אראה לכם תמונות מהתיק תיעוד, אפילו יש פנס מנדטורי בגינה כזה שעדיין שמה והצמחייה משגעת וכו', ופה יש את, מולו, רק שיהיה לכם את האוריינטציה, יש את הבית היפה הזה של האחיות, רגע. לא מזמן,

לורה ורטון:

רגע, בבית הזה יש מועדון גמלאים וגן?

שרון דינור:

פה הבית הזה הוא נטוש לחלוטין, כנראה לפני כמה שנים עוד גרו פה, קנה את זה יזם ויש לו כל מיני מחשבות, תיכף אנחנו נראה לכם. כל החלק האחורי שלו הוא לא בנוי, מה שפונה למתחם גת, והחלק הקדמי שלו גם זה גינה מאוד יפה עם צמחייה משגעת. יש לו שיש גם בפנים, בתוך הווילה עצמה, למרות

שהיא, היא לא ברמת תחזוקה גבוהה. היזם שהגיע, האדריכל שהגיע אלינו, ירון קופרשטוק, הוא למעשה אמר שהוא רוצה לעשות פה עיבוי משמעותי והוא הציג לנו תכנית כבר לפני שנה בערך, עליה נתנו הערות אבל אף אחת מההוראות שלנו אולי למעט אחת, לא תוקנה. למעשה הבקשה בבסיסה היא אומרת, בואו נהרוס את החלק האחורי, האגף האחורי הוא אגף משנות ה-50, ונשמור רק את החלק המנדטורי ואז אני אראה לכם רגע מתוך נספח הבינוי שלו רק בשביל זה, אז מה שבאדום זה הבניין לשימור, מעליו בזיז אתם רואים בנייה עם מרפסות סופר ייחודיות שלא כל כך אופייניות, ובנייה בזיז מעליו על עמודים. ואם תראו גם את נספח הבינוי אתם תראו שהבנייה פה היא בקו אפס כמעט, מעבר לקווי בניין בכל המקומות, כי הוא שומר פה על הגינה. הכניסה, כלומר, זה אני חושבת הסיבה. והכניסה לחניה פה היא, רגע, הנה, הכניסה לחניה, אתם רואים, עם איזה רמפה כזאתי שנכנסת מרחוב קריית משה. עכשיו, אני מציעה שהוא יציג. אנחנו דחינו את הבקשה על הסף בגלל שהיא חורגת מכל הפרמטרים של תכנון,

לורה ורטון:

כן, זה נראה ככה.

שרון דינור:

גם בנפחים, גם מבחינת השימור, אז זהו. הוא לא עשה איתנו שום תיאום, כלומר, הוא הציג לנו מה הוא הולך לבקש אבל הוא לא עשה איתנו, אז,

דובר:

רוצה להראות את תיק התיעוד שניה?

שרון דינור:

תיק התיעוד, בוא נראה רגע אם יש.

חיים כהן:

אני רוצה לפני שהם נכנסים,

שרון דינור:

כן?

חיים כהן:

להגיד לפניכם שוויצמן ואני היינו ביום שישי במקום, רצינו סיור במבנה.

שרון דינור:

כן. רגע, תסתכלו רגע על הפרטים כי בטח הייתם בחוץ, אני לא יודעת אם הייתם בפנים. כל הרצפה פה היא רצפת שיש, היא לא מנוקה פה, אבל היא רצפת שיש באיכות מאד גבוהה. יש פה, כל החלק הפנימי הוא חלק מעוגל כזה, יש פה עבודה של, גם של מסגרות, גם של נגרות, זה הייתה ווילה ברמה מאד גבוהה. תסתכלו את הכניסה, היא שחורה אבל אפשר לנקות אותה רק במים וסבון כדי שהיא תיראה טוב. אפילו תיבת הדואר פה ממתכת שהיא מובלעת בתוך הקיר, סופר מיוחד פה.

חיים כהן:

את ראית מה קורה מסביב?

שרון דינור:

כן.

חיים כהן:

לא, אני מדבר מה יש ממול.

שרון דינור:

אני ראיתי, ממול יש מגדל על שטח שהוא פי אלף יותר גדול, ...

חיים כהן:

על שני מגדלים.

שרון דינור:

כן, בוא נסתכל על השטח, כאילו, זה השטח.

ציפי רון:

זה היה על שיכון, ...

שרון דינור:

זה השטח שלו, וזה השטח של שני המגדלים. הוא פי 15 יותר מהגודל שלו.

ציפי רון:

לא, שם עשו פינוי בינוי.

שרון דינור:

יש לנו, הוא גם,

ציפי רון:

על השיכון,

שרון דינור:

ציר רכבת קלה, ופה יש לנו מדיניות,

חיים כהן:

נכון, משני הצדדים.

שרון דינור:

מסוימת. נכון.

חיים כהן:

משני הצדדים,

שרון דינור:

כאן יש מדיניות לרחוב הזה שהיא עד שש קומות. שש, שש וחצי, שמונה. פה הוא מציע משהו שהוא באמת מאד גבוה. רגע, ובואו נראה רגע, יש גם הגינה, אתם רואים? יש עיטורים, יש פרטי בנייה. אני רוצה להגיד לכם שגם החלק, תראו את המדרגות המתעגלות שעולות פה, הפנס המנדטורי שדיברנו עליו,

לורה ורטון:

כן.

שרון דינור:

שהוא במרכז הגינה. החלק האחורי הוא באמת חלק שיש בו צריף, אני חושבת שהוא היסטורי, אבל לא מצאנו לו ערכים, שהם מצדיקים את השימור שלו. ומה עוד נראה לכם? זהו, אוקי. אז עכשיו לגבי הבנייה חדשה אפשר להכניס אותם שהם יציגו.

יוחנן וייצמן:

את רוצה להגיד, לדבר על התיק השני?

חיים כהן:

אותו דבר,

שרון דינור:

לא, התיק השני, להבנתי הוא רק עבור פטור מהיטלי השבחה, אני לא מבינה למה אנחנו צריכים לשתף את זה,

חיים כהן:

למה לא מאחדים את זה?

שרון דינור:

זה היתר שהוא, הוא היתר כאילו כבר מציע הריסה שהוא אומר לנו - אני לא מתכוון להרוס, ורק כדי שאני לא אצטרך לשלם פטור מהיטל השבחה, או משהו כזה, משהו מוזר להגיד למישהו ש - , גורם עירוני. אנחנו צריכים היטלי השבחה בשביל להתפקד, לא? זה לפחות.

יוחנן וייצמן:

כן, בן אדם מנצל את הזכויות שלו, בסדר.

שרון דינור:

זה דברים שלא קשורים אחד לשני. כלומר מי שמנצל את הזכויות, בבקשה שישלם היטל השבחה. שלום.

דובר לא מזוהה:

שלום, שלום.

ירון קופרשטוק:

להתחיל?

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן,

דובר לא מזוהה:

מה השם רק?

ירון קופרשטוק:

ירון קופרשטוק. טוב, אז תראו אנחנו מציגים אלטרנטיבה אחת מתוך שתיים שמדברים עליהם לאחרונה לא מעט. אנחנו בעצם עשינו מאמץ להראות איך אפשר לתת פתרון אדריכלי על הפרויקט מבלי לפנות את הוילה ולהזיז, למרות כנראה שה האופציה העדיפה לדעת כולם. אני אראה את האופציה בלי הפירוק והזזה, ואחרי זה תוכלו לשפוט האם נכון לעשות את המהלך השני. אז ככה, אז אנחנו נמצאים בעצם על פינת הרחובות קריית משה וגת, יש פה, אוקי. כן, יש פה וילה משנות ה-50, כשהוסיפו עליה מאחורה, תוספת, כן? וילה המקורית היא קצת יותר מוקדם 46, והתוספת היא ממש ב-59, אנחנו כמובן מתייחסים לוילה המקורית כמבנה שצריך להתייחס אליו. אנחנו בעצם מה שאנחנו הצגנו באלטרנטיבה שלנו, וזו כבר אלטרנטיבה שהיא מתוקנת לאור הערות של צוות השימור, בעצם צבענו אותה באדום, כדי שלא יהיה ספק למה אנחנו מתכוונים. אנחנו בעצם משאירים את הווילה ובעצם כאן אתם רואים את זה ממבט ציפור, אבל בעצם אם אני הולך ברחוב קריית משה, הנוכחות שלה כוילה היא נשמרת לחלוטין, זה נכון שבשביל החניון, אנחנו נצטרך את כל הקירות האדומים האלה של הפיתוח לפרק ולהרכיב מחדש, אבל בעצם לוקחים את הווילה כמבנה היסטורי שומרים עליו, המבנה המודרני רוכב מעליו, אבל הבקשה שלנו הוא רוכב באיזה שהוא ריחוק באיזה שהוא, נותן לו אוויר, אני חושב שזה נאמר הרבה ע"י הצוות, מגמד אותו נותן לו אוויר, אני חושב,

שרון דינור:

אנחנו ראינו,

ירון קופרשטוק:

אתם ראיתם,

שרון דינור:

בחנו חלופה עם עמודים,

ירון קופרשטוק:

עם העמודים, כן, עכשיו העמודים י רדו גם בגלל ההערה שלכם, גם שיש לנו פה ממ"ד, אבל גם אני חושב, בעצם הקומה הזאתי שהיא פה, הקומה מעל, שהיא בנסיגה עם המרפסות, היא זו שנותנת את האוויר לוילה, אתם יכולים לראות את זה כאן, הכניסה לבניין היא פה מהצד, ובעצם הווילה המקורית נמצאת ברחוב, היא נמצאת בהופעה מלאה, אתם רואים את זה עכשיו ממבט קצת אחר, אפילו את השער, אפשר לזה, את המדרגות כמובן, את הערוגה, בעצם גם הירידה לחניון, לא נוגעת בוילה, זה, זהו אופציה, זו אופציה ראשונה. אני חושב שלגבי ההתייחסות לגובה, אני יכול רק להגיד דבר אחד, כל הזמן משייכים את זה לקריית משה, של פעם, קריית משה של היום היא 7.5 קומות,

שרון דינור:

אז למה אתה רוצה 7.5 קומות?

ירון קופרשטוק:

אנחנו לא, אנחנו לא מסוגלים, אם הנסיגה פה של ה – 10 מטר בכניסה, אנחנו לא מסוגלים להגיע לפרויקט שאפשר בכלל להגיע אליו,

רועי לביא:

מאיזה בחינה?

ירון קופרשטוק:

זה מבחינת הרווחיות של הפרויקט, מבחינת ההיתכנות של את זה, עכשיו לכן אני חושב עולה שוב ושוב ההיתכנות לדחוף את הוילה קדימה, ולפרק אותה, לדחוף אותה קדימה, זה גם יאפשר את ה - , את הבנייה של החניון בצורה יותר פשוטה, וזה גם ייתן לנו את ה - , את ה - ,

רועי לביא:

אתה יכול שנייה להסביר על הנושא הזה של ההיתכנות, למה פרויקט של 4 קומות לא ריאלי, ושל 6 לא ריאלי, ושל 8 הוא לא ריאלי, ושל 9 הוא כן?

ירון קופרשטוק:

כבעל הקרקע קנה את הקרקע הזאת, הבניין הזה לא מסומן לשימור בשום צורה, הוא בכלל חשב שהוא, יפנה את המגרש ובונה. אני לא נכנס לשיקולים הכלכליים שלו.

שרון דינור:

מתי הוא רכש את הקרקע?

ירון קופרשטוק:

מה?

דובר לא מזוהה:

מה?

רועי לביא:

מתי רכשת את הקרקע?

דובר לא מזוהה:

סוף 20.

שרון דינור:

סוף 20 הוא כבר היה מסומן ב –

דובר לא מזוהה:

לא היה מסומן.

ירון קופרשטוק:

לא היה,

דובר לא מזוהה:

לא היה מסומן.

שרון דינור:

שנייה רגע, הוא היה מסומן בכרטסת השימור, כי היה לנו את התוכנית אב שעשו פה, והיה מסומן פה ב – GIS,

דובר לא מזוהה:

לא היה מסומן ב – GIS, לא היה מסומן,

ירון קופרשטוק:

הוא לא היה מסומן.

דובר לא מזוהה:

הוא לא היה מסומן חד-משמעית,

רועי לביא:

אמרת משהו, אני לא נכנס לויכוח, רק שתסביר, אמרת שאין לו היתכנות, על בסיס מה, מה מקור ההיתכנות,

ירון קופרשטוק:

כאילו רועי, אנחנו שנינו יודעים הבנייה על המבנה לשימור ובוודאי החפירה מתחת למבנה לשימור והתלייה שלו אנחנו עושים את זה לא פעם, ולא פעמיים, אבל התליה שלו אנחנו יודעים בדיוק כמה היא עולה, יהיה משקל מאוד כבד על הפרויקט. בכדי שהפרויקט הזה יוכל להתקדם, זה ה - , המעטפת שאנחנו מבקשים.

רועי לביא:

לא, בסדר אין בעיה שאתם מבקשים, אבל אין לזה היתכנות,

שרון דינור:

לא,

רועי לביא:

לא שאין לזה היתכנות,

שרון דינור:

את האופציה של, זה האופציה של תמ"א/38 היא לא? היא לא (לא ברור)? את הנושא הזה של ההיתכנות?

ירון קופרשטוק:

לא, אין, שוב, אנחנו תמ"א/38 לא מתייחסת בכלל לווילה שנמצאת בעומק המגרש 10 מטר, שאנחנו צריכים עוד להתרחק, נכון סיכמנו ביחד, אנחנו מתרחקים עוד 4 מטר יותר בעצם מעבר לעיגול אנחנו התרחקנו עוד 4, זאת אומרת אנחנו כבר מגיעים לאיזה 17 מטר מזה, אין, המגרש לא נשאר, לך תראו, אנחנו חלק מהדיון הזה, זה היתר שאנחנו,

שרון דינור:

אוקי,

ירון קופרשטוק:

רואה פה על הפרק, שאפשר להוציא בהיתר, בלי תב"ע ובלי כלום, 4 קומות, על הווילה הקיימת, זה אפשרי. אני חושב, אני חושב ש - , אם אנחנו במוטיבציה שימורית, אני מעדיף לתת כבוד למבנה היסטורי, אז הפרויקט הזה למרות הגובה שלו, מחברת הרבה יותר את ה - , את המבנה ההיסטורי מאשר,

רועי לביא:

יש שמה היום זכויות בנייה ל - 4 קומות?

ציפי רון:

סליחה, סליחה, אולי אתה יכול להראות, אנחנו בדרך כלל מבקשים לראות את חתך, את חתך הרחוב,

ירון קופרשטוק:

אז רגע, בקריית משה, וגם גת,

רועי לביא:

מבחינת הזכויות התקפות היום, יש להם זכויות בנייה מאושרות ל – 4 קומות?

ירון קופרשטוק:

כן, אתה מציג את הפרויקט שלך, נכון? (לא ברור). כן,

רועי לביא:

אני שואל,

יוחנן וייצמן:

לא, אני גם,

שרון דינור:

כמה זכויות מאושרות?

יוחנן וייצמן:

אני רוצה שנייה להפוך את היוצרות, סליחה. דבר אתה קודם. אכפת לכם?

שרון דינור:

תני לי רק את ה - ,

אסנת יעקובוב:

זה כבר התיק הבא.

יוחנן וייצמן:

התיק הבא. תסבירי אותו,

ציפי רון:

אני רק ביקשתי, לראות את זה בחתך הרחוב, גם ברחוב קריית משה, וגם ברחוב גת, בדרך כלל מקובל עלינו,

יוחנן וייצמן:

גת הולך ל – 30 קומות,

ציפי רון:

לבקש חתך רוחב, בוא נראה, מה?

ירון קופרשטוק:

תיק תיעוד, פה החתך, לא, אז יש,

שרון דינור:

בוא תסביר רגע, אחרי זה אני אעבור לחתך רוחב, אני לא אשכח את הבקשה של זה,

ירון קופרשטוק:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

בוא, אני רוצה רק לך את העבודה לשתי דברים, אחד, תסביר לי מה אתה, מירכאות, אני רוצה כעת, שתיים, למה אתה חושב שאתה יכול לקבל את זה חוקי, ושלוש מה באמת אתה מתכוון להשיג.

יצחק רוטנברג:

אוקי,

דובר לא מזוהה:

מה השם?

יצחק רוטנברג:

שלי יצחק שלמה רוטנברג, אנחנו פתחנו את התיק,

ציפי רון:

איך קוראים לך?

יצחק רוטנברג:

יצחק שלמה רוטנברג, תיק הבא,

צפי שלף:

זה כתוב בעמוד 19.

ציפי רון:

כן, כן, אמור להיות,

יצחק רוטנברג:

התיק הזה פתחנו עוד לפני ש - , עוד לפני שזה היה בכרטסת השימור, עוד לפני זה שמישהו דיבר על זה שהבניין לשימור למרות שחלק גדול, גם שיש רשימת שימור, פה לא הופיע כלום, הגשנו בקשה להריסה ובנייה מחדש של הכול. בהמשך הזמן, אוקי, מה אנחנו עכשיו לקבל, הקלות, אפשר לקבל כאן בעצם 4.5 קומות, למה עד חצי, כי יש כאן שיפוע שאפשר לקבל עד רק התחתונה, ולכן יש לנו פה 4.5 קומות, עם 4, מעל ה - 00, חצי קומה מתחת ל - 00, מקבלים פה הרבה זכויות בנייה. מאחר ונוצרה כאן הנושא של,

יוחנן וייצמן:

מה גודל המגרש?

יצחק רוטנברג:

נדמה לי, 136,

דובר לא מזוהה:

960.

יצחק רוטנברג:

960? 960, אוקי, אז אנחנו מבינים שאזור מגורים 2, (לא ברור) רחובות, אפשר להגיע ללא זכויות האלה, בלי ההקלות, אפשר כאילו להגיע לדבר הזה, עכשיו במידה ואנחנו שומרים את הבניין, ואז לא נוכל לנצל את כל הבנייה הזאת, ויש לנו הרבה זכויות קיימות שלא נוכל לנצל אותם. אז יש כאן, עכשיו הבעיה, יתרה מזאת, שגם אם משמרים את הבניין, אומרים לי, אוקי בוא נעשה פאוז, נעשה תב"ע, היטל השבחה תתקזז, יגידו לך, מה יכולת לקבל, מה לא יכולת לקבל. מה שקורה בדרך כלל בהיטלי השבחה מסתכלים אך ורק על הזכויות העיקריות לא מתחשבים בכלל היתר הזכויות, שזה ממ"דים, וכל מה שאפשר להכניס בבניין, שבעצם (לא ברור) שטח עיקרי, והם לא מתחשבים את זה, וזה מצריך (לא ברור) להגיע לבתי משפט, לוועדת ערר, שבביל להוכיח מה המצב, מה היה המצב המקורי. היה לי כבר מקרה ברחוב אגריפס להגיש היתר היפותטי, עד ששלמה אשכול חתם ביחד עם הצוות העירוני, שאכן יהיה נקבל את זה, ורק אז קיבלנו את ה - , ההכרה שאלו יהיו הזכויות.

שרון דינור:

אבל איך הם, כאילו, אני חושבת שזה יותר מידי היפותטי, כי יש לך פה בכל זאת בניין לשימור, בניין היסטורי, עכשיו, אם הוא מגיע אלינו כבקשה רגילה להיתר, כמו שהגיע, אנחנו דוחים אותו על הסף, איך אפשר להניח, שהיינו מאשרים את זה?

יצחק רוטנברג:

הנה זה לבד מוכיח לך, שבזמן שאנחנו פתחנו את התיק, זה לא היה ברשימת השימור, כי אם זה היה ברשימת השימור,

שרון דינור:

היה מסומן בנקודה אדומה, יש לנו פשוט את הנתון הזה.

יצחק רוטנברג:

יש לי, אני צילמתי מאז,

שרון דינור:

מסומנת גם בבקשה.

יצחק רוטנברג:

הנקודה היה ממול על הגג,

שרון דינור:

היה גם וגם, תראה בתוכנית האב שהכינו, הכינו, זה נמצא שמה.

אסנת יעקובוב:

זה נמצא בנקודה אדומה, הנה,

שרון דינור:

נמצא בנקודה אדומה, כשאנחנו עשינו את הרשימה,

יצחק רוטנברג:

(לא ברור) הזה?

שרון דינור:

כן, כן, וכשאנחנו עשינו,

יצחק רוטנברג:

אני לא חולק, אני חושב שיש לי עדיין צילומי מסך מאז מ – 2020, במשרד, כי אז התכתבנו,

שרון דינור:

לא שזה רלוונטי, מישהו ניגש למבנה שהוא נראה, עדיין מישהו,

אסנת יעקובוב:

700 ומשהו,

שרון דינור:

שיש לך ניסיון בנושא הזה, אז בוודאי שאתה,

יצחק רוטנברג:

אז מה שאני חשבתי שיקרה במקרה הגרוע,

שרון דינור:

כן,

יצחק רוטנברג:

ואני אסביר מה שרציתי, זה שהגישה, הרי יש לנו אפשרות בתוכנית המתאר, לקבל גם קומה חמישית, ושישית בהקלה, עכשיו כשאני מגיש את הבקשה הזאת בהקלה, או אז,

שרון דינור:

סליחה, אני לא יודעת, זה נכנס לי בטעות משהו. הנה.

יצחק רוטנברג:

בסדר?

שרון דינור:

כן,

יצחק רוטנברג:

או אז אני חייב לשלם על זה היטל השבחה, כי זה בהקלה, ומה את זה כאשר (לא ברור) שלי, אז לא נשלם היטל השבחה. לכן אני הגשתי את הבקשה הזאת בצורה כזאת. עכשיו אם אתם רוצים לבקש שאני אשמור את הבניין, ונעשה פירוק והרכבה לקדימה, וכך נוכל לנצל את הזכויות הקנייניות שיש לנו, נצטרך להגיע לקומה חמישית, לכל הפחות, אפילו חלק בשישית, אז אנחנו יכולים להציג, לא דרישת יזם, אלא דרישה עירונית, ואז אנחנו נהיה פטורים מהיטל השבחה.

שרון דינור:

זה הכרטיס אתר שלו, זה לא עשינו עכשיו. זה משהו שקיים לו,

יצחק רוטנברג:

(לא ברור) את זה?

שרון דינור:

מהתקופה שהיה עליה נקודה אדומה, אני רק מסבירה לך את זה,

יוחנן וייצמן:

כן, זה עדיין לא אומר שלא היינו מאשרים לו פירוק והרכבה.

יצחק רוטנברג:

מה כתוב על זה? בוא נסתכל מה כתוב על זה בסוף? ההמלצה.

שרון דינור:

זה לא עקרוני כרגע, מה שפה זה שאני אומרת כל הזמן זה היה מסומן,

יוחנן וייצמן:

לא, בוא, גם אם לא היה על התיק נקודה, כן היה זה פחות סוגיה, כי ברור שטחים משותפים שרואה את הבניין הזה, לא חושב ששולחים אותו לאלף עזאזל,

יצחק רוטנברג:

לכן אני,

יוחנן וייצמן:

השאלה מה,

יצחק רוטנברג:

כן, שנייה אחת,

יוחנן וייצמן:

מתאים.

יצחק רוטנברג:

אופציה אחת זה פירוק והרכבה, כי היום נמצא בעומק 12 מטר מקו המגרש, (לא ברור) אותו חזרה ל – 6 מטר, זה קו בניין שיש לנו, ואז נוכל לנצל כמה שאפשר, ועדיין לא נוכל לנצל את זכויות הבנייה שיש לנו, נצטרך (לא ברור) הקלה בקומה חמישית, ושישית. ואני מבקש כדרישה עירונית.

חיים כהן:

דרישה עירונית למה?

יצחק רוטנברג:

מה זה?

ציפי רון:

לשימור, לשימור,

יצחק רוטנברג:

מבחינת השימור. זה דרישה של הוועדה, זה יגיע לוועדה משנה, גם הם ידרשו את זה, אז זה לא שם, זה יזם ביקש הקלה.

יוחנן וייצמן:

בוא נאמר, הוא אומר אם הדרישה מגיעה מהעירייה, מכירים בה.

ציפי רון:

אז הוא פטור ממס השבחה.

יצחק רוטנברג:

על ההקלה הזאת, זה שאני מנייד את זה, כאילו מקומה ראשונה לקומה החמישית.

יוחנן וייצמן:

אפשר לפי המתאר לתת שם 5? איך?

יצחק רוטנברג:

מותר 4, אבל בהקלה, מבינת החוק סטייה ניכרת מותר חמישית, ושישי גם.

יוחנן וייצמן:

מותר 4 באזור הזה? לא שתיים?

יצחק רוטנברג:

לא, 4. 4. מתאר נותנת 4, לא 2. אז מותר לי 4 קומות, עכשיו אני רוצה לנייד זכויות קנייניות שיש לי קומה, מהקומות המותרים, לקומות מעבר למה שמותר, זה הקלה. אז משלמים היטל השבחה במחיר של כמו 6, זה הרבה כסף. אם זה דרישה עירונית.

רועי לביא:

הלוגיקה, אם אני מבין אותה נכון, היא באה ואומרת, יש פה בניין לשימור, בשביל הבניין לשימור הזה, אנחנו יכולים בין אם זה בהקלה או לא ב - , או בתב"ע, זה לא משנה מבחינה סטטוטורית, להוסיף קומה שנתיים, כנגד ה - 6 קומות האלה, אוקי,

יוחנן וייצמן:

ואז לשמר.

רועי לביא:

ואז לשמר האם,

יצחק רוטנברג:

מה?

רועי לביא:

לשמר, לא, לשמר.

יוחנן וייצמן:

לשמר, בסדר, נחליט מה לשמר.

רועי לביא:

מה שאנחנו רוצים,

יוחנן וייצמן:

נדון.

רועי לביא:

האם הדבר הזה קורה בהליך של הקלה, או בהליך של תב"ע, אני לא חושב שלנו כוועדת שימור זה משנה, וועדת שימור באה ואומרת, אני רוצה לשמר את הבניין, ואפילו אנחנו אומרים גם אם יבנו שם 6 קומות בשביל השימור הזה, אנחנו מוכנים,

שרון דינור:

יש לי, יש לי גם שאלה,

רועי לביא:

אז כאילו,

שרון דינור:

טכנית, אם,

יוחנן וייצמן:

השאלה, השאלה,

חיים כהן:

שנייה, שנייה,

שרון דינור:

יש לי שאלה, אם אנחנו,

חיים כהן:

שרון, רועי ככה נכנס ככה,

יוחנן וייצמן:

הוא חידד את הסוגיה מעולה,

חיים כהן:

חבל על הזמן, אנחנו תמיד אנחנו אומרים,

שרון דינור:

רציתי להציע משהו,

חיים כהן:

הנושא של הבינוי זה במקומות אחרים, אנחנו לא צריכים להתערב, תאמין לי, אני מתחבר לכל מה שאמרת. אנחנו צריכים עכשיו להסתכל רק על הנושא של השימור,

ציפי רון:

נכון,

חיים כהן:

מה התוספת שלמעלה, זה כבר לא, אנחנו (לא ברור),

לורה ורטון:

זה מה שהוא אמר,

חיים כהן:

אמרת שלגבי 6, 7, 8,

רועי לביא:

לא אמרתי 6, 7,

חיים כהן:

הם נידונו, אני אומר אמרת 5,

לורה ורטון:

אם לצורך זה, זה מה שהוא אמר,

חיים כהן:

אמרת שהנושא הוא, אז הדיון הוא שימור, זה אנחנו צריכים לדעת,

לורה ורטון:

זה לא מה שהוא אמר.

רועי לביא:

לא, אני אגיד שוב, את מה שאמרתי, אפשר לחלוק עלי כמובן.

חיים כהן:

כן,

רועי לביא:

אמרתי שאנחנו כוועדת שימור יכולים להגיד, שסביר, לייצר תוספת של קומה, שתיים, עד 4, מ – 4 עד 6, זה מה שהוא מבקש במסגרת הפרויקט הזה, בכל לשמר את המבנה, אוקי, הגובה של המבנה בוודאי שהוא שיקול שימורי, כי הפרופורציה בי מבנה של קומה אחת, ו – 4 מעליו, או 5 מעליו או 6, או 7, או 8 מעליו, הוא מופע אחר לגמרי, ביחס למבנה לשימור, אני אומר במנדט רק של הדיון השימורי, מה שלא מעניין אותי ההליך, האם זה קורה בהיתר, והקלה, בתב"ע ולזה אני זניח, הדיון פה הוא תכנוני גרידא, זה כל מה שאמרתי.

שרון דינור:

אני רציתי לשאול אם, אם הסיפור הזה יכול להיפטר ע"י זה שאנחנו נגיד, התוכנית שמולנו כרגע לא מקובלת, היא מציעה הריסה, אנחנו ממליצים להגיש תוכנית כזאתי שמשתמשת בהקלה, אבל אנחנו

דוחים את מה שלפנינו כי הוא מציע הריסה של שימור, אני לא רואה איך אנחנו מאשרים את זה, זה כן מספיק טוב בשבילך, בשביל (לא ברור)? כי אז אתה בא לתוכנית החדשה ואומר - אוקי, אני שיניתי את זה, ועשיתי את זה בעקבות הדחייה שקיבלתי שמה, שבה נאמר לי, שאם אני אעשה את זה בהקלה, אז אני אוכל לקבל את זה.

יצחק רוטנברג:

אני חושב ש - ,

יוחנן וייצמן:

או תצטרך לפרסם היתר להיות בהקלה, ו -

יצחק רוטנברג:

אני אחדד טיפה את הדבר הזה, זה חייב להגיע, לכאורה מה שבדקתי עם עורכי דין, שהוועדת המשנה, תגיד, הזכויות האלה מקובלים עלינו, אבל לא בצורה הזאת, אלא כלפי מעלה.

שרון דינור:

אז אנחנו דוחים את הבקשה.

יצחק רוטנברג:

דוחים, דוחים את התוכנית במצב הנוכחי,

שרון דינור:

איך אני יכולה להגיד הזכויות, אם לא ראיתי את (לא ברור) שלהם? אני יכולה להגיד,

יצחק רוטנברג:

המספרים,

שרון דינור:

אבל אני לא יכולה מספרים בלי לראות את הזה,

יצחק רוטנברג:

לא,

שרון דינור:

כאילו כי אני לא, לא, אני לא מתמטיקאית, אני צריכה לראות.

יוחנן וייצמן:

למה? תראי אם אנחנו יודעים לאשר פה,

יצחק רוטנברג:

רגע,

יוחנן וייצמן:

אם אנחנו יודעים לאשר פה תב"ע של 10 קומות אז אני גם יודע לאשר 9, 6 קומות,

שרון דינור:

אני לא אמרתי, עוד לא דיברנו על התב"ע,

יוחנן וייצמן:

לא דיברתי על, לא דיברתי על סטטוטוריקה, דיברתי על רעיונית,

שרון דינור:

אבל וייצמן, אני צריכה לדעת, איך זה בא לידי ביטוי בבינוי, מבחינת אדריכלות, אני לא יכולה לדעת את זה, כי הוא יצטרך,

יוחנן וייצמן:

אני לא רואה בעיה לאשר.

יצחק רוטנברג:

אני יכול להגיד לך,

יוחנן וייצמן:

אם נחליט לאשר, אני לא רואה בעיה,

יצחק רוטנברג:

אז אני חושבת,

יוחנן וייצמן:

לא אמרתי שצריכים להחליט לאשר.

שרון דינור:

אני חושבת שצריך,

יוחנן וייצמן:

ככל שאנחנו רוצים לאשר, אין לי בעיה,

שרון דינור:

אני לא יודעת למה, אגב אני לא בטוחה שצריך להיות חלק פה מהדיון הזה, אני לא יודעת למה צריך כל כך לרצות לבטל היטל השבחה, אני אומרת שאדריכלית לא אכפת לי בכלל שלדחות את זה, ולהגיד שחלופה שמציעה ככה וככה, וככה, יכולה להיות מקובלת, 6 קומות, אני יכולה להגיד, קווי בניין אני יכולה להגיד, כי זה יש לי מדיניות, כשיש לי מדיניות, אני מרגישה טוב. אז אני אומרת חלופה שתוגש בהיתר בנייה, שישתמש,

רועי לביא:

ככל שתוגש.

שרון דינור:

ככל שתוגש כזאתי, שמתאימה למדיניות, שלא חורגת ממדיניות תוכנית אב, את זה אני יכולה להגיד.

יצחק רוטנברג:

מצוין,

שרון דינור:

מה שאני אומרת על זה,

יצחק רוטנברג:

קווי בניין 3 מטר,

שרון דינור:

מה שכתוב במדיניות,

יצחק רוטנברג:

גובה 6 קומות,

שרון דינור:

כן,

יצחק רוטנברג:

לדעתי זה בסדר,

שרון דינור:

כן,

יצחק רוטנברג:

החלק הזה,

שרון דינור:

כן, שומרת, אבל אני לא מאשרת מראש, אני צריכה לראות את השימור כאילו שזה נשמר, כי כאן הוא מציע פה, כל מיני דברים, הוא מציע פה את ההריסה מוחלטת של ה - ,

יוחנן וייצמן:

הוא מדבר על הריסה מוחלטת,

שרון דינור:

לא, עכשיו אני אומרת, ברור שאני לא מאשרת את ההריסה המוחלטת, איפה זה ברח לי?

יוחנן וייצמן:

בסדר, הוועדה תשב על זה,

שרון דינור:

לא, אמרתי שיש פה עוד דברים חוץ מסוגיית הבינוי שלא מקובלים עלי, הריסה טוטאלית של הגינה, וזה שיש חניות מכאן, ומכאן, ומכאן, יש פה עוד כל מיני סוגיות, בוא, לא בחנו את הדבר הזה, זה עוד לא, הכינו את זה,

יצחק רוטנברג:

אולי אם זה ייהפך להיות חזית לשימור, גם תראו (לא ברור), הפחתה בתקן, זה 50% אפשר כבר לאשר את ה - ,

שרון דינור:

אני אומרת זה לא תורה שבעל פה, אני צריכה לראות את זה, צריכה לראות,

יצחק רוטנברג:

בוודאי.

שרון דינור:

אבל כאילו אני אומרת בסדר, הכיוון הזה.

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר שיש דברים שאנחנו יכולים לקבל החלטות על רעיונות כן, אבל, בסדר.

רועי לביא:

לא החלטה להיתר, אבל הרעיון,

יוחנן וייצמן:

זה מובן, שימשיך לרוץ עם זה, אבל לתת לו הנחיות איך לרוץ. אני לא צריך שהוא יחזור אחרי זה לוועדה, שימשיך,

שרון דינור:

אני חושבת הנחייה,

יוחנן וייצמן:

עם הנחיות שקיבלנו.

רועי לביא:

וועדת שימור,

יוחנן וייצמן:

זה דבר שניתן,

חיים כהן:

(לא ברור).

יוחנן וייצמן:

דבר שניתן,

יצחק רוטנברג:

לי יש החלטות וועדה לקווי בניין, תראו, או שימור מה יגידו, ומספר קומות, אני כבר קיבלתי מה שודאי,

שרון דינור:

כן,

יצחק רוטנברג:

הנחיות שלי,

שרון דינור:

כן,

יצחק רוטנברג:

אני אומר התכנון,

יוחנן וייצמן:

אתה לא רוצה החלטה שלנו, אתה רוצה החלטה של הוועדה המקומית. מה עשית?

יצחק רוטנברג:

אני בסוף צריך להגיע לוועדה המקומית, וצריכים לראות איך להכניס את זה שמה,

יוחנן וייצמן:

איך?

יצחק רוטנברג:

כן,

יוחנן וייצמן:

לא, אני רוצה רק לומר דבר אחד, דיברתם, אני רוצה,

שרון דינור:

על הפירוק והרכבה,

יוחנן וייצמן:

קריאת ביניים, דיברתם על היטל השבחה, האם אנחנו עוזרים או לא, התשובה היא, הוועדה המקומית עושה איזה מעשים שבכל יום,

שרון דינור:

אני לא, אני לא הגורם שראוי לטעון את זה, סליחה.

חיים כהן:

אם אני מבין נכון מה שהם מציעים זה פירוק והרכבה.

צפי שלף:

גם אני הבנתי,

שרון דינור:

אני לא הבנתי,

יוחנן וייצמן:

והוא מציע הריסה מוחלטת,

שרון דינור:

לא, כרגע הוא מציע הריסה מוחלטת, ואומר, ככל שאת רוצה לשמור את השימור, ואת מוכנה להגיד לי, אני דוחה את הפירוק והרכבה, לשימור, אני מוכן להגיע ל – 6, את זה אני מוכנה לתת, כאילו, ואז הוא מקבל את זה בהקלה,

צפי שלף:

לא, אבל הוא מבקש,

שרון דינור:

ואז הוא לא יציע פירוק והרכבה,

צפי שלף:

הוא מציע פירוק והרכבה, בגלל שהוא רוצה לשלב, לשנות לקווי בניין,

יצחק רוטנברג:

אני הכול פתוח לי, מה שתחליטו, הנחיה את זה מה שאני אעשה, פירוק והרכבה לקבל את האופציות,

יצחק רוטנברג:

גם חניונים אחר כך, מבחינת (לא ברור).

שרון דינור:

אי-אפשר לעשות פה פירוק והרכבה,

יוחנן וייצמן:

למה?

שרון דינור:

כי הבית הזה הוא גדול והוא ברמה איכותית,

יוחנן וייצמן:

איך הוא יוכל לנצל את כל רוב השטחים?

שרון דינור:

אי-אפשר, זה לא קיר, יש פה קיר ובפנים, ורצפות ופרטים, אי-אפשר לעשות את זה,

יצחק רוטנברג:

רצפות,

ציפי רון:

הווילה הזאת צריכה להיות לשימור,

שרון דינור:

לא, אי-אפשר, זה לא לגו, זה לא,

ציפי רון:

אפשר לבנות עליה, ולצידיה ומעליה, אבל זה עוד לא ברור איך.

יצחק רוטנברג:

המשמעות של בלי פירוק בפנים, שאין לי חניונים,

שרון דינור:

יש לך בחלק האחורי,

ציפי רון:

אבל אתם בעצמכם אמרתם,

שרון דינור:

מציר רק"ל מבקשים זכויות על הרקע הזה.

יצחק רוטנברג:

זה רק 45 מטר (לא ברור).

שרון דינור:

בסדר,

ציפי רון:

רגע, הם אמרו שהם יכולים לתלות, ובגלל זה הם רוצים תוספת קומה,

שרון דינור:

בסדר,

ציפי רון:

רגע, הם אמרו, שהם יכולים לתלות, ובגלל זה הם רוצים תוספת קומה וכן הלאה,

שרון דינור:

לא, זה היה בתב"ע, הוא עכשיו לא בתב"ע,

ציפי רון:

כן,

יצחק רוטנברג:

אני בהיתר,

שרון דינור:

הוא בהיתר,

ציפי רון:

אוקי, אבל הדברים יכולים להיות תקפים, הרעיון יכול להיות תקף. אם אפשר לפתור, אם צריך לשמור את הבית אז איז, וצריך לתת פתרון לחנייה, אז אחת הדרכים היא לתלות חלק ממנו,

רועי לביא:

בוא (לא ברור).

שרון דינור:

לא יהיה, לא יהיה.

ציפי רון:

זה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

זה הדיון הראשי, אני חושב ש - , אני הייתי אומר, באמת, אני נגד, בגדול אני נגד חניות, אבל, זאת אומרת מצדי, חנייה, כמו שאת,

ציפי רון:

לא תמכור (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

כמו שאת נרדמת בלילה יותר טוב שהורדת קומה בעיר, אני נרדמתי,

ציפי רון:

מעולם לא תמכור,

יוחנן וייצמן:

נרדם יותר טוב כשהורדתי חנייה בעיר, אבל,

עו"ד דני ליבמן:

תוריד חנייה, ואם (לא ברור).

ציפי רון:

וייצמן, אז תיתן להם 3 לדירה, תיתן להם אחד לדירה.

יוחנן וייצמן:

אבל בכל אופן, אם, יש פה חצר, לא מנוצלת, אם אנחנו מצליחים לשמור, היינו שם גם בסיוור, אני לא רוצה שיפגעו בעצים שנמצא, אם אנחנו מצליחים לשמר את העצים, וצריך (לא ברור) להם.

חיים כהן:

ביום שישי, הוא לקח אותי בשעה, אחד וחצי שנים, שאלות החום מקום,

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

כי אמרתי זה מאוד מעניין אותי ה - ,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שלשמר את ה - , לשמר את העצים חייבים, אבל,

שרון דינור:

אבל לא הייתם בתוך הבניין, נכון?

יוחנן וייצמן:

לא,

חיים כהן:

לא, לא, בתוכו לא היינו, הסיור הוא,

שרון דינור:

הבניין הוא מיוחד, פנים וחץ.

יוחנן וייצמן:

כן, ראינו את התיק תיעוד,

חיים כהן:

כי ראיתי שהמרחק בין הזה, היה חשוב לראות אותה הקווי בניין,

יוחנן וייצמן:

בסדר, לא. להגיד,

שרון דינור:

אם הוא היה, אם הוא היה ברחביה,

יוחנן וייצמן:

אני באמת אין לי בעיה פירוק והרכבה שם.

שרון דינור:

אני לא יודעת מתי יש לך כן בעיה עם פירוק והרכבה, אבל,

יוחנן וייצמן:

אני,

שרון דינור:

המקרה הזה הוא מקרה קלאסי.

יוחנן וייצמן:

אני אומר את האמת, לדעתי פירוק והרכבה זה חלק מהשימור, אם אנחנו יותר,

שרון דינור:

חלק מהיטלים, אבל,

יוחנן וייצמן:

אם אנחנו נלך יותר,

לורה ורטון:

(לא ברור) זה.

יוחנן וייצמן:

אנחנו נוכל הרבה יותר לתת שימור, אם אנחנו,

שרון דינור:

אם אנחנו,

יוחנן וייצמן:

נהיה יותר ליבראליים, בפירוק והרכבה.

שרון דינור:

פירוק והרכבה צריך לשמש פה בצורה מבוקרת, אבל,

יוחנן וייצמן:

נכון,

שרון דינור:

אבל פה לקחת ווילה שהיא כל כך מרשימה לשימור, והגינה שלה היא חלק מזה, והעצים שלה היא חלק מזה, אז לא, אז לא, יש לו מספיק מקום מאחורה.

יוחנן וייצמן:

אני מסכים, דרך אגב אני בעד גינות, ואם היו ברחביה, אני הייתי, לא הייתי, הייתי רוצה לראות את ה – 10 מטר האלה סביב הבניין, זה קריית משה, זה לא רחביה.

שרון דינור:

זה קריית משה שאישרנו,

חיים כהן:

זה גם לא,

שרון דינור:

רשימת שימור,

חיים כהן:

אתה רואה מה זה,

שרון דינור:

אין סיבה.

יוחנן וייצמן:

אנחנו הולכים שמה, הרגע לקחת בגת ולעשות את הכול 30 קומות,

שרון דינור:

לא, אין תוכנית כזאתי, עוד לא אישרו שום דבר,

יוחנן וייצמן:

לא אישרו, אני יודע, אבל אנחנו יודעים מה מתבשל,

חיים כהן:

GIS ברחוב,

יוחנן וייצמן:

אנחנו בתוך עמנו יושבים ו - , להגיד שפה 10 קומות,

שרון דינור:

אבל אני רוצה להגיד לכם, שלצד פיתוח אינטנסיבי, צריך לשמור על המקומות האלה,

יוחנן וייצמן:

אני בעד לשמור, לכן אני מציע את הפירוק והרכבה,

שרון דינור:

אבל למה?

יוחנן וייצמן:

אני לא מציע את ההריסה שלה, אני לא רוצה,

שרון דינור:

(לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה את הבניין,

חיים כהן:

נקיים דיון פנימי,

שרון דינור:

אני רוצה להגיד לכם,

חיים כהן:

נעשה את זה בדיון פנימי, שרון, נעשה את זה בדיון פנימי.

ציפי רון:

אבל אם תעשה פירוק והרכבה, אז גם העצים ילכו.

חיים כהן:

נעשה את זה בדיון פנימי.

יוחנן וייצמן:

לא, חלילה, (לא ברור).

חיים כהן:

הדמיה,

יצחק רוטנברג:

נשים שמה,

יוחנן וייצמן:

באפס,

יצחק רוטנברג:

עכשיו זה 10 מטר.

חיים כהן:

על הרחוב,

יצחק רוטנברג:

שניים הראשונים, אפשר להסתכל על זה.

לורה ורטון:

טוב.

ציפי רון:

עליהם השלום.

לורה ורטון:

דיון פנימי?

יוחנן וייצמן:

עוד לא, קופרשטוק רוצה להציע את ההצעה שלו.

לורה ורטון:

התיק השני.

שרון דינור:

זה מתחילת הרחוב, אבל זה עוד, זה צילום ישן, כן?

חיים כהן:

לא,

שרון דינור:

לא,

חיים כהן:

אז תעברי לשני, היותר מעודכן,

שרון דינור:

(לא ברור) פשוט רוצה מה –

חיים כהן:

כן, כן,

ציפי רון:

אתם יודעים מי גר ברחוב הזה? מישוהו מאוד מפורסם.

חיים כהן:

תעשי 22,

ציפי רון:

אייזנשטיין, (לא ברור) את כל סיפור הפרפרים בארץ ישראל, כתב את, חקר הפרפרים, הוציא את הספרים הראשונים על הפרפרים פה בשיכון, ברחוב גת בדיוק ממול.

לורה ורטון:

כן,

חיים כהן:

פרפרים?

ציפי רון:

יצחק אייזנשטיין, מומחה לפרפרים.

דובר לא מזוהה:

הוא היה גם בשיכון שהופכים אותו עכשיו ל – 30 קומות?

ציפי רון:

הוא היה מת. אז אשתו הייתה נהנית.

דובר לא מזוהה:

30 קומות,

ציפי רון:

אם היו משלמים לה כמו שצריך, היא הייתה מסכימה להכול.

חיים כהן:

הנה, תסובבי את זה,

יוחנן וייצמן:

הנה זה הבניין נכון,

חיים כהן:

בדיוק.

יוחנן וייצמן:

אנחנו רואים את העצים,

חיים כהן:

הנה תראו,

יוחנן וייצמן:

תראו חצר ענקית,

חיים כהן:

תראה, תראי מה קורה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אני לא הייתי אומר, שהחצר זה אופי של קריית משה.

חיים כהן:

מה קורה בחזית, מה קורה ברחוב, ממול?

יוחנן וייצמן:

מה זה הווילה שמה?

שרון דינור:

הם לא מגיעים לגובה הזה, מה זה רלוונטי?

חיים כהן:

לא, לא, אני אסביר לך משהו,

יוחנן וייצמן:

הם מחר יגיעו לגובה הזה.

ציפי רון:

השיכון יגיעו,

שרון דינור:

המדיניות היום היא 6 קומות,

חיים כהן:

זה מה שראיתי כשהייתי במקום.

שרון דינור:

היינו פה בקריית משה בדיון פה, וגם שמה לא אישרו,

יוחנן וייצמן:

כמה מאשרים כבר 40 קומות,

חיים כהן:

הכי פשוט, אנחנו מדברים,

ציפי רון:

עוד אחד,

יוחנן וייצמן:

העיגול,

ציפי רון:

כו,

חיים כהן:

מה קורה פה, ממול,

שרון דינור:

כן, אוקי, שיגיע לגובה הזה,

חיים כהן:

לא, תראי מה קורה, תראי,

דובר לא מזוהה:

6 קומות,

יוחנן וייצמן:

זה תמ"א,

שרון דינור:

המדיניות היא 6, הוא עושה 6, עשו פה 6.5,

יוחנן וייצמן:

פה תמ"א.

רועי לביא:

8.5,

חיים כהן:

8 בהמשך.

שרון דינור:

אבל אנחנו לא מכירים את זה שיש אולי, אין לנו את הדברים האלה כאילו,

חיים כהן:

אני רק אומר לך, מה עיני ראו, כשהייתי במקום.

שרון דינור:

איפה ראית שיש פינוי בינוי פה, של,

חיים כהן:

זה פינוי בינוי, זה,

שרון דינור:

באזור הזה עוד לא אישרו שום דבר, עוד אין,

חיים כהן:

אחד שיושב,

שרון דינור:

כן,

חיים כהן:

ואני רואה מה התוכניות עתידיות, אני אומר לך, מה הולך להיות בכל הציר הזה.

שרון דינור:

אתה רק מחדד זה, שהמקומות האלה צריך לשמור אותם.

חיים כהן:

לא, אני לא נופל על, לא נופל, זה שצריך לשמר (לא ברור), אני ממש לא נופל עם זה, כי יחסית כשאני מסתכל מה יש ממול ופה,

שרון דינור:

מה זה קשור? אני לא מבינה מה זה קשור?

חיים כהן:

ההסכם הזה, בדיון הפנימי, לא רוצה את (לא ברור) כי אני לא רוצה,

שרון דינור:

אוקי.

לורה ורטון:

יש שמה זה,

שרון דינור:

אתם רוצים לחזור עכשיו אולי לדיון לתב"ע?

יוחנן וייצמן:

עוד חצי דקה, אני כן הייתי מנסה לסיים את התיק איתו, אם אנחנו הולכים על פירוק והרכבה האם יש לנו דרך לפתור איתו את התשבץ ש –

שרון דינור:

זה מה שהצגתי, אני אמרתי את זה, אני חושבת שהוא לקח את ההצעה.

רועי לביא:

אני חושב,

שרון דינור:

ההצעה להריסה, אני חושבת שצריך לדחות, אבל צריך להגיד, ככל ויוגש גם במסגרת הקלות, זאת אומרת אנחנו נתמוך בזה, שזה מה שהוא רוצה, תוספת של קומות, ככה לא יחרוג ממדיניות תוכנית האב, לגבי קומות, וקווי בניין ושימור כמובן,

רועי לביא:

ושימור.

שרון דינור:

אז אנחנו נתמוך בו, אנחנו נתמוך בו, נראה את זה בחיוב, ואז הוא יגיש לנו,

יצחק רוטנברג:

שיהיה החלטת הוועדה,

שרון דינור:

מה זה?

יצחק רוטנברג:

ושזה יגיע אחרי החלטת הוועדה אני אחזור אליך, ככה יש לי גושפנקה, (לא ברור) שיכולת לקבל,

יוחנן וייצמן:

עוד פעם תסביר מה אמרת, לא הבנתי,

חיים כהן:

הוא אומר שקודם הוא רוצה שידונו בוועדה מקומית, ואז יגיע לפה לוועדה,

יוחנן וייצמן:

יש פה תוכנית שפורסמה? זה לא (לא ברור),

יצחק רוטנברג:

זה לא צריך פרסום,

יוחנן וייצמן:

יש לך מספר היתר?

יצחק רוטנברג:

כן,

יוחנן וייצמן:

יש מספק תיק רישוי?

יצחק רוטנברג:

בוודאי, שזה בהיתרי בנייה,

יוחנן וייצמן:

אתה הרגע מחר יכול לבקש מהצוות, איזה צוות פה ו'?

יצחק רוטנברג:

זה לא מעניין,

יוחנן וייצמן:

שיעלו את זה לוועדה המקומית?

חיים כהן:

מה שהוא אומר הוא רוצה להביא את זה לוועדה המקומית,

יוחנן וייצמן:

לדחייה,

חיים כהן:

ואחר כך,

יצחק רוטנברג:

לדחייה, שאם כתוב שמה, הזכויות בסדר, בגלל השימור, רוצים (לא ברור),

חיים כהן:

ואז זה מגיע לשימור, ואנחנו מצמידים ל - ,

יוחנן וייצמן:

ואז אתה לא צריך אחרי זה להוציא היתר אפילו.

צפי שלף:

רגע, אבל הבנת שהריסה ופירוק והרכבה, זה לא שימור?

חיים כהן:

לא, א',

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא הבנתי, לא, לא,

חיים כהן:

לא, לא, אני לא הבנתי את זה, לא, לא הבנתי,

יצחק רוטנברג:

עוד לא, זה החלטה שלכם.

חיים כהן:

כן, מה פתאום, מה הוא צריך להביא לא הבנתי, מה? הוא חלק מהשולחן שהוא צריך להבין את זה? זה אנחנו נחליט. זהו.

יוחנן וייצמן:

אני חושב שבאמת, שככל ניתן יותר פירוק והרכבה,

חיים כהן:

רגע,

יוחנן וייצמן:

אז יותר לעשות שימור בעיר הזאת,

חיים כהן:

סיכמנו שאנחנו דנים בדיון הפנימי,

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

בסדר? זהו, הבנת פחות או יותר את ה - ,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אדריכל קופרשטוק, עכשיו (לא ברור).

ירון קופרשטוק:

אוקי, אז אנחנו חוזרים בעצם לבקשה, להגיש פה תב"ע תראו,

יוחנן וייצמן:

שזה באמת מה שאתם רוצים לראות,

ירון קופרשטוק:

רק, רק,

יוחנן וייצמן:

כעת הגענו (לא ברור).

ירון קופרשטוק:

מהמבט הקצר על ה - GIS, כולנו מבינים, וכולנו חווים את זה בעיר, וכולנו חווים את זה בכל העבודה שלנו, שירושלים הולכת להיות בשתי רמות, כמו ששרון אמרה, לצד הפיתוח המואץ, צריך לשמור על זכויות החמדה שיש לי, כרגע פה יש הצעה, עולה מעל, עזבו כרגע פינוי בינוי, שאפתני עם 30 קומות וזה, אני מדבר כל תמ"א/38 פשוט שחלק גדול מהבניינים בשכונה הולכים לעלות אליו, וזה 7.5 קומות, אז אנחנו בגלל שימור, בגלל המרחק, בגלל העלויות, בגלל זה, עולים ליותר גבוה, זה נכון, אבל נדמה לי שכאן יש הצעה שגם לא מדברת על הפירוק, וגם מדברת על נוכחות מאוד מאוד משמעותית של הווילה, שבאותה ירושלים שמדברת על שני, שני הרמות, נדמה לי שזה אפשרי, ואת (לא ברור) ואומר לי לוקח את ה - 6 קומות שהיה קודם ואישרנו את השימור של המבנה וה - 6 קומות וזה, מוסיף עליו

עוד 3 קומות, אני לוקח את ה – 6 קומות, שלוקח את כל מבנה הווילה ומעלה אותו באקסטרוזיה למעלה, זאת אומרת לא נותן לה בעצם שום מרחב, אני בולע אותה זה, על זה מדובר, באותם 6 קומות של, לקחת את הזכויות בנייה, אני אומר לו, אני לוקח צעד קטן אחד אחורה, נותן מקום לוילה,

רועי לביא:

שנייה, לא הבנתי את זה, למה, הדיון ה – 6 קומות הקודמים, שקיימים היום, זה הסיבה דרך אגב ששרון אמרה שהיא צריכה לראות תוכנית, היא, אנחנו לא ראינו אותה, אבל אני משער שהם יהיו בנייה סבירה, שמייצרת שומרת את המבנה, איך בדיוק שומרים את המבנה, עכשיו אתה בא ואומר, אני מעבר למה שיש לי היום, שכבר המבנה שומר, כאילו שומר בשביל שיהיו אתה - 6 קומות ולא 4, אני רוצה את התוספת של עוד 2 או 3 קומות,

ירון קופרשטוק:

שוב,

רועי לביא:

זה הבקשה.

ירון קופרשטוק:

כן, בדיוק,

חיים כהן:

מה שהוא אומר הוא, הוא לא עושה את זה בשלכיות כמו שאתה אומר, הוא אומר הוא רוצה את זה בפעם אחת,

רועי לביא:

ברור, בכל מקרה זה צריך להיות פעם אחת,

חיים כהן:

זה מה שהוא רוצה,

יוחנן וייצמן:

הוא רוצה קח את המגרש הזה, היית נותן לי במדיניות 6 קומות, לפי קווי בניין של זה, תן לי את זה לגובה. זה לא דבר מופרך.

יצחק רוטנברג:

ואני נמצא בקווי בניין של 6, 6, 4, 4, ותב"ע שלו יהיה ב – 3, 3, 3,

רועי לביא:

אבל אין קווי בניין של 6, 4, 4, יש לך את זה ב – 4 קומות, לא ב – 6 קומות, ה – 5 קומות שאנחנו נותנים זה בגלל שאתה לא בקווי בניין האלה, ואתה שומר על הבינוי,

יוחנן וייצמן:

ברור, ברור אתה צודק,

רועי לביא:

אתה לא יכול להפוך אותו אחרי זה ל - ,

יצחק רוטנברג:

הבינוי היום הוא 6, אני לא אנוגע בחלק הפנימי.

שרון דינור:

כן,

יצחק רוטנברג:

לכיוון רחוב גת זה 6 מטר בכל מקרה. גם מאחורה משני קו אחורי, זה 4, 4, בתב"ע כפי שאתה רוצה, הוא בעצם יוצא לכיוון גת ל – 3 מטר, ולכן יש לו את האפשרות לשחק לקחת את המטרים, (לא ברור).

שרון דינור:

לא, כאילו אני גם, הוא כמעט אפס, מה זאת אומרת? גם לצד הזה,

ציפי רון:

אני מבקשת לראות חתך רוחב, לראות את הבתים שעל יד,

שרון דינור:

רגע, אני אחפש.

ירון קופרשטוק:

לדעתי עם התיק תיעוד, לא, לא, זה הגיע משפירא.

שרון דינור:

חתך רוחב צריך להיות לא של המצב הקיים, אני רוצה לראות את זה עם המצב הזה,

ירון קופרשטוק:

זה,

שרון דינור:

זה מאוד מצער אבל, הנה יש לך את זה, זה הכי הרבה שיש,

יצחק רוטנברג:

וגם הרחוב שם מתעקל, רחוב מתעקל שם,

שרון דינור:

חוק התכנון והבנייה אומר שצריך להוסיף לפחות,

יוחנן וייצמן:

חתכים,

יצחק רוטנברג:

הרחוב מתעקל שמה לגמרי.

שרון דינור:

טוב.

ירון קופרשטוק:

לך יש את המבנה עם התוספת? אתה יכול להציג פה?

יצחק רוטנברג:

שאני תכננתי עם התוספת.

ירון קופרשטוק:

עם השימור?

יצחק רוטנברג:

כן, יש לי איזה שהוא סכמה.

שרון דינור:

איפה זה?

יצחק רוטנברג:

תמשיכי,

שרון דינור:

זה?

יצחק רוטנברג:

כן, מעליו.

שרון דינור:

אני לא יודעת מה להגיד לכם, זה לא רואים את הפרטים, זה נראה לא טוב כאילו, זה אי-אפשר כאילו,

יצחק רוטנברג:

(לא ברור) אתכם, זאת אומרת,

שרון דינור:

בסדר, בגלל זה אנחנו נצטרך לבחון את זה, להגיד שברמה העקרונית, אנחנו,

יצחק רוטנברג:

זה חשוב לראות, איך, מה התכוונתי.

שרון דינור:

זה לא אומר שאני מתחתנת איתו, זה מה שאני אומרת,

יצחק רוטנברג:

כלום, זה רק להזמין, שאם אני הולך על 6 קומות, אני בונה על כל הווילה כלפי מעלה. רוצים שזה,

ציפי רון:

יש לי עוד, יש לי עוד הערה, גם לגבי העניין הסכמתי זה, שהגדרות לרחוב, אני מבינה שיש שמה חצרות שמוצמדות לבית. יש שם חצרות שמוצמדות לקומת קרקע, אם הבנתי נכון,

שרון דינור:

היום זה וילה.

יוחנן וייצמן:

זה וילה אחת.

ירון קופרשטוק:

זה וילה.

ציפי רון:

בבנייה החדשה.

שרון דינור:

בבנייה החדשה, אני ראיתי, אני גם ראיתי שיש שם,

יצחק רוטנברג:

כן,

ציפי רון:

אנחנו רואים כאן, אז יש גדרות,

שרון דינור:

הנה יש,

ציפי רון:

שמתחמות חצרות פרטיות, אני לא יודעת מה הגובה שלהם, אני לא יודעת מה את זה עושה לרחוב, זאת אומרת זה לא נראה לי מתאים לכללים של הליכתיות ברחוב, שרוצים גדרות,

שרון דינור:

אנחנו,

רועי לביא:

זה הגדרות הקיימות, זה השימור,

ציפי רון:

בסדר, אני לא יודעת,

שרון דינור:

אני רוצה להגיד לך כשחשבנו שלהכין איזה, הורדנו את זה מהזה, חשבנו שאם תאושר, ככל שתאושר פה תב"ע, בהתאמה התכנונית, זה אני חושבת, אנחנו חושבים שהחלק הזה צריך להיות ציבורי, ולא ווילה פרטית.

לורה ורטון:

כן, זה ה - , מה שאת אמרת, כן,

יצחק רוטנברג:

אני יכול לקבל דירה ציבורית?

יוחנן וייצמן:

לא, אבל תצטרכו הרי בשלב לתת פה, תראה,

יצחק רוטנברג:

(לא ברור) 5, 6 מיליון שקל בן אדם מה?

יוחנן וייצמן:

כן, אבל אתם בונים פה 10 קומות אתם בסוף תצטרכו לתת,

יצחק רוטנברג:

החישוב הכלכליות זה,

יוחנן וייצמן:

מה?

ירון קופרשטוק:

גם ככה לקחת ממני 6 מיליון שקל.

חיים כהן:

אני יכול שנייה,

יוחנן וייצמן:

אבל זה יהיה המצב שלא תתנו עכשיו.

חיים כהן:

יוחנן, יוחנן, אני חושב שזה מיותר, מי שאמור לקבוע, אם תהיה הפרשה ציבורית או לא, זה לא אנחנו,

יוחנן וייצמן:

זה וועדה מקומית,

חיים כהן:

זה הוועדה מחוזית,

יוחנן וייצמן:

מחוזית.

חיים כהן:

המחוזית, זה לא רלוונטי, מה זה משנה? אבל הם צריכים לקחת בחשבון,

ציפי רון:

זה רלוונטי, אם אנחנו שומרים על הליכתיות, אם לא מצמידים חצרות לדירות החדשות.

חיים כהן:

אנחנו נעשה את זה בדיון פנימי.

ציפי רון:

ולכן זה חשוב שאנחנו נגיד את זה, כי אנחנו מנסים להקפיד על זה,

חיים כהן:

בסדר, אבל גם הנושא, הנושא של ההפרשות.

ציפי רון:

שהיא טובה להולכי רגל גם,

חיים כהן:

ציפי,

ציפי רון:

זה הכול.

חיים כהן:

הנושא של ההפרשות זה לא השולחן הזה.

ציפי רון:

לא, לא,

חיים כהן:

זה מה שאני מתכוון להגיד,

ציפי רון:

זה כן,

חיים כהן:

ואם הם לא לוקחים את זה בחשבון, זה בעיה שלהם לא שלנו. אנחנו צריכים,

ציפי רון:

בוודאי שלא שלהם. בוודאי זה לא שלנו.

חיים כהן:

הבעיה שלהם.

ציפי רון:

בעיה שלהם, אבל אנחנו צריכים לשמור על זה שתהיה הליכתיות, ושזה יהיה סביר להולכי רגל שהם יראו גדרות כאלה,

חיים כהן:

כן, אבל זה מה שקיים היום,

ציפי רון:

החצר ל - ,

חיים כהן:

הם מסבירים לך, זה מה שאתה רואה את זה היום, אבל כיום יש את זה,

ציפי רון:

אנחנו מונעים את זה, זה בדיוק על זה אני מדברת.

חיים כהן:

זה חלק מהשימור שיש היום.

ציפי רון:

אני לא יודעת,

חיים כהן:

מה זה? אני הייתי שמה, זה חלק ממה שיש היום.

ציפי רון:

הזיזו את זה, אם יזיזו (לא ברור).

חיים כהן:

לא, הם יזיזו או לא, זה אנחנו נחליט.

ציפי רון:

אני מבקשת שזה יהיה (לא ברור) זה הכול.

חיים כהן:

עוד משהו? עוד משהו? טוב, תודה רבה.

יצחק רוטנברג:

תודה רבה.

ציפי רון:

תמ"א/38,

שרון דינור:

צריך להתחיל עם ה - ,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שנתחיל עם השני, זה פשוט יותר, בעצם הוא הציע פה,

ציפי רון:

שאת הולכת בתוך חומה,

יוחנן וייצמן:

אני רק, באמת שוב, את אמרת למה אנחנו עובדים נגד היטל השבחה, זה לא עובדים נגד היטל השבחה,
אנחנו לא בהולילנד, אנחנו ב - ,

שרון דינור:

זה לא מה שניסיתי להגיד, כי אני לא גורם מוסמך לנושא השבחה, אני רק אומרת שזה לא משהו, טיעון ששיקול שאני, אני לא יכולה לאשר הריסה של משהו לשימור, כאילו זה נשמע לי מוזר לעשות כזה, כדי שהוא כן ישמור עליו, אבל יקבל את הפטור מהיטל השבחה, ואחר כך, זה נשמע לי מוזר, מה שיש לי על הנייר מבחינתי זה,

יוחנן וייצמן:

לא, תכנוני (לא ברור) הם מקובלים בוועדות, וגם העובדים בקומה 3 גם יגידו לך, אם הוא רוצה את הפטור שייעשה קח, אם הוא רוצה את הפטור שייעשה קח,

שרון דינור:

מאשר,

יוחנן וייצמן:

זה לגיטימי, אנחנו לא נמצאים פה באיזה,

שרון דינור:

אם עכשיו אני מאשרת לו הריסה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

ועכשיו הוא הולך, הוא אומר לי - אני לא הורס,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

תאשרי רק היטל השבחה. עכשיו הוא מוכר את הפרויקט הזה, ההוא אומר לו,

יוחנן וייצמן:

יש לו את הריסה (לא ברור),

שרון דינור:

סיכומים קודמים של זה, לא, זה לא עובד ככה,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

שרון דינור:

עמדה מקצועית, השבחה, לא השבחה, תסתדר, בגלל זה הצעתי לו איזה שהוא פתרון שנראה לי שהוא לקח אותו, אז שתואם, שגם תואם את השאיפה שלי, וגם את השאיפה שלו, זה,

יוחנן וייצמן:

אז בוא ננסח לעצמנו את הפתרון,

עו"ד דני ליבמן:

אתה מוכן להסביר מה זה היטל השבחה בקומה 3,

יוחנן וייצמן:

אז אני, לא, קומה 3 זה היטל השבחה פה,

עו"ד דני ליבמן:

כן, כן, אתה יודע, מה? מה?

יוחנן וייצמן:

כשבא לוועדה המקומית דבר, ואנחנו רואים על זה לא צריך לפרסם הקלה, בשביל שבסוף הוא לא יגיע להיטל השבחה, או שאתה להיטל השבחה עצמה ואומר להם, איך אני עושה, איך אני מגיע בשביל לא לשלם לכם, הם נותנים את הייעוץ הזה, זה לא שאנחנו פה,

עו"ד דני ליבמן:

לא,

חיים כהן:

הרבה פעמים אנחנו,

יוחנן וייצמן:

לא שיושבים פה עובדי עירייה, ונבחר ציבור, וחופרים מנהרות,

עו"ד דני ליבמן:

יכול להיות שבא מישהו ואומר, אני חושב שפה אני צריך הקלה, ואומרים לו - לא. הפרשנות, המדיניות שלנו, הפרשנות שלנו, שלנו, הוא אומר שאת זה, אתה יכול לקבל בלי הקלה, זה אני יכול להבין,

יוחנן וייצמן:

לא, יותר מזה.

עו"ד דני ליבמן:

מה יותר מזה?

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אז אני אגיד מה יותר מזה, תציעו לי איך לעשות את זה בשביל שלא יצטרכו הקלה.

חיים כהן:

למשל, אנחנו אומרים,

יוחנן וייצמן:

זה אותו,

חיים כהן:

אנחנו הרבה פעמים אומרים, תפריש לי את את זה, ואז זה ניתן לך יותר זכויות,

יוחנן וייצמן:

זה עוד לא,

חיים כהן:

זה אותו דבר. בעצם מה אנחנו אומרים?

עו"ד דני ליבמן:

לא, אבל,

חיים כהן:

אנחנו נתחשב בהיטלי השבחה, כי (לא ברור) לשימור. זה פחות או יותר הנושא.

עו"ד דני ליבמן:

אם נניח הוא אומר, אני מבקש הקלה שתי קומות, אוקי, ואומרים לו יופי, אבל אתה צריך לשמר משהו, בא השמאי שלו, אומרים לו, אדוני יש לך היטל השבחה, על ההקלה, אז יש (לא ברור) שמאים, ואומר, אני רוצה שמההשבחה תפחיתו לי עלויות שימור, נזקי שימור, ענייני שימור, זה אני יכול להבין,

יוחנן וייצמן:

אז הוא בא ואומר, אבל תעשו לי טובה, ותביאו לי החלטת וועדה מקומית שדורשת ממני את זה,

עו"ד דני ליבמן:

לשמר,

שרון דינור:

אני רק,

יוחנן וייצמן:

זה דרישה לגיטימית של יזם.

עו"ד דני ליבמן:

בסדר, לא,

יוחנן וייצמן:

זה מה שהיה פה, אנחנו לא בהולילנד, אנחנו המקום הכי טהור.

עו"ד דני ליבמן:

בסדר, הוא אומר,

לורה ורטון:

טהור, אני לא הייתי אומרת.

יוחנן וייצמן:

מה?

לורה ורטון:

לא, לא,

עו"ד דני ליבמן:

לא, לא, אני אומר,

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא איזה חדר שבמחשכים יושבים וחושבים איך פוטרים אדם מהיטל השבחה, לא,

עו"ד דני ליבמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

בן אדם בא, כל אחד מנסה לעשות את התכנון המס הלגיטימי שלו, וזה, מה לעשות, ככה אנחנו עובדים היום בארץ,

ציפי רון:

אני רוצה להראות משהו,

עו"ד דני ליבמן:

בסדר, אבל,

לורה ורטון:

אם הוא רוצה ליווי מאיתנו לקבל ויתור על, על,

שרון דינור:

אני כותבת את ההצעה שלי,

לורה ורטון:

שהוא ישמור,

יוחנן וייצמן:

זה מה שהוא אמר,

לורה ורטון:

לא שיפרק,

חיים כהן:

זה מה שהוא אמר,

לורה ורטון:

ולא שיהרוס, ולא (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

זה מה שהוא אמר,

לורה ורטון:

אז,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

בדיוק, זה, זה מה שנאמר פה,

לורה ורטון:

אבל הוא צריך באמת,

יוחנן וייצמן:

הבניין הזה הוא בניין לשימור,

ציפי רון:

(לא ברור),

לורה ורטון:

והוא גם לא צריך לקבל את גם את ההקלה הזאת, וגם 6, 8, 9 קומות, זה מופרז.

יוחנן וייצמן:

תנסי אחרת, הוועדה, בסדר, כן,

שרון דינור:

תיכף נתקן, נתקן,

יוחנן וייצמן:

הכיוון הוא נכון,

ציפי רון:

שנייה, אפשר רגע שנייה הפסקה?

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

אני רוצה להראות כאן משהו שצילמתי, יש סמטה שמובילה בין רחוב רמב"ן, לבין רחוב עזה, להולכי רגל,

חיים כהן:

כן,

ציפי רון:

בנו כאן תמ"א על בניין היסטורי תמ"א, הסמטה הפכה להיות סמטה שהיא בין החומותיים, אי-אפשר ללכת, וכל המיזוג והחנייה יוצאים על הולכי רגל,

יוחנן וייצמן:

זה (לא ברור),

ציפי רון:

והנה זאת הכניסה החומות, רמב"ן 11 חומות, וככה נראה הבניין לשימור, עם הזכויות עם הקומה, אנחנו לא אישרנו דבר כזה. לא אישרנו דבר כזה, זה נגד העיר, זה נגד הולכי רגל, זה נגד הכול, זה לא יכול להיות דבר כזה,

עו"ד דני ליבמן:

זה מעבר ציבורי?

ציפי רון:

תסתכל זה מעבר ציבורי, המעבר ציבורי הפך להיות, הביוב של הבניין, אתה הולך לתוך,

עו"ד דני ליבמן:

הבנתי,

ציפי רון:

אתה הולך בתוך מיזוג, הנה תסתכל. בתוך מיזוג, המיזוג והחנייה, כלום, עד האפס פה. אין עצים, אין ירק, אין כלום, רק ריח של גזים. זה מה שקורה, זאת הסמטה, ומה שיותר גרוע, זה מה שבנו חומות וזכוכיות. משהו פה לא מסתדר, חברים.

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

אם אני אשלח את זה למזכירות,

יוחנן וייצמן:

אני מציע ככה, תורידו רק האינה חורגת מההוראות,

ציפי רון:

שרון,

יוחנן וייצמן:

תוכנית האב,

שרון דינור:

מה זאת אומרת?

יוחנן וייצמן:

כי אם היא חורגת, אז שיהיה הריסה, זאת אומרת,

שרון דינור:

לא הבנתי,

יוחנן וייצמן:

גם אם היא חורגת, אין לי בעיה, אם בשביל השימור, הוא חורג,

שרון דינור:

אני לא חושבת שהוא יכול לבקשה הקלה בכל מקרה מ - , ממה שתוכנית האב נותנת. תוכנית האב,

יוחנן וייצמן:

אין לי מושג, אבל בוא נעזוב את הפרט הזה, עכשיו באמת השאלה, (לא ברור) כתוב בשום אופן,

שרון דינור:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

במקום מה שאין להציע הריסתו בשום אופן, לא, לא, באדום, לא, סליחה, איפה שאת סימנת, כן. אשר
הוועדה עדיין לא בחנה את אופן שימורו.

רועי לביא:

למה שלא נגיד את זה, למה שלא,

יוחנן וייצמן:

לא, לא נכנסנו לנושא, נשב עליו ונדון.

רועי לביא:

אבל זה מה שאנחנו עושים עכשיו,

יוחנן וייצמן:

לא, כשהוא יציע הצעה נדון, למעט אם אתה רוצה לדון עכשיו,

חיים כהן:

שיבוא עכשיו עם ההצעה, שהמסגרת שהיא נתנה, אז נקיים דיון, האם,

שרון דינור:

בסדר, הנה זה בסדר, כי כתבתי שהיא, זה בסדר. זה בסדר?

חיים כהן:

להיפך, הרי אנחנו שולחים אותו (לא ברור).

שרון דינור:

זה בסדר?

חיים כהן:

כשהוא יביא הצעה אנחנו צריכים (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אופן שימור, יכול להיות, אולי כן נחשוב פה כבר דבר, אולי לא, לא דיברנו עוד על זה,

שרון דינור:

זה בסדר אבל?

יוחנן וייצמן:

כן, מצוין, כן, פתוח,

שרון דינור:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

השומרת על חזיתות המבנה, הבניין קיים,

רועי לביא:

זה כבר אמרה,

שרון דינור:

הפנים שלו הוא,

רועי לביא:

זה כבר אמירה.

שרון דינור:

הערכה שלנו זה,

חיים כהן:

לא דנו בזה,

רועי לביא:

לא דנו,

יוחנן וייצמן:

אז לא דנו עדיין, בסדר,

חיים כהן:

לא דנו בזה, אז גם את הנושא של,

יוחנן וייצמן:

נכון, גם על זה לא דנו, בסדר, מקובל, הרעיון שלך צודק.

שרון דינור:

טוב, קדימה, הבא.

חיים כהן:

אז בעצם דנו על שני התיקים, נכון? זה בעצם,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, זה החלטה רק,

חיים כהן:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

החלטה כעת רק (לא ברור) סליחה. אבל בוא, עצם התב"ע, איך אנחנו כן מאשרים.

שרון דינור:

קודם כל אגב אני, סליחה, שאני אומרת את זה, עושים את הקיצור, לא, המצגת הזאת היא לא הגרסה שאנחנו בחנו אותה,

יוחנן וייצמן:

מה התב"ע המופקדת?

שרון דינור:

אוקי, ואני לא יודעת להגיד אז,

יוחנן וייצמן:

מה התב"ע שעמדה בתנאי סף, תגידי אותה.

שרון דינור:

אז אני לא אפתח אותה, כי באמת זה, התב"ע שעמדה,

יוחנן וייצמן:

בתנאי סף,

שרון דינור:

זאתי, אתם רואים שיש בה את העמודים האלה פה,

רועי לביא:

כן,

יוחנן וייצמן:

שאנחנו נסיר את העמודים, הלאה, מה עוד?

שרון דינור:

אבל הוא גם עשה איזה שהוא בינוי פה שלא,

רועי לביא:

הוא שם בינוי במקום העמודים.

שרון דינור:

הוא שם פה איזה גוש בינוי, שאני לא יודעת אם הוא, איפה הוא פוגש את השימור, מאוד קשה, אז אני מתייחסת רק לזה. גם, גם, זה התוכנית שעמדה בתנאי סף, זאת אומרת אין לי משהו אחר. אנחנו דחינו, כן? זה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, בוא נחשוב על איך, איך אנחנו, מכניסים את ההחלטה לכן.

צפי שלף:

לכן? לכן? אתה רוצה לאשר את זה?

שרון דינור:

לכן?

יוחנן וייצמן:

כן, למה לא? בתנאים המתבקשים, בואי,

שרון דינור:

אגב בבקשה שלו פה אין,

יוחנן וייצמן:

רגע, הכן והלא לא רחוקים,

שרון דינור:

תראה,

יוחנן וייצמן:

בסדר?

שרון דינור:

אני חושבת שאפשר, אני גם התלבטנו אם לעשות,

יוחנן וייצמן:

זה נכון,

שרון דינור:

שנייה רגע,

יוחנן וייצמן:

השאלה אם אתה מציג את זה בדרך החיובי, או דרך השלילה.

שרון דינור:

אני אומרת רגע שאנחנו גם התלבטנו, באמת, אני ואסנת הכנו את החוות דעת הזאתי, והכנו אותה גם בהתחלה, בתור חיובית, אבל פשוט היו לו יותר מידי הערות, שיש יותר מידי הערות של עומק, אז אחד מהם, אני חושבת שדברים שצריכים להיות זה באמת לבטל את העמודים, את הבנייה בזיז מעליו, ו – ב', הקווי בניין פה, הם קווי בניין, סליחה שאני אומרת זה לא מע"ר צפון פה, ברמת הקרבה בין הבניינים, אנחנו בתוואי אחר של מבנים, זה אפילו שהוא מציג את זה, זה לא סביר מבחיננתי,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה להציע הצעה טיפשה, הצעה טיפשה כמו שאמרתי לו את זה קודם, מה הוא היה מקבל ב – 6 קומות מהמדיניות, ואנחנו נצמצם, לגבי הגובה.

שרון דינור:

מה שהוא היה מקבל 6, סבבה, סבבה.

חיים כהן:

זה בעצם מה שהוא,

שרון דינור:

בוא ננסה לבדוק את זה,

חיים כהן:

זה בעצם מה שהוא גם כן ניסה להגיד,

שרון דינור:

הוא מציע 10 קומות,

חיים כהן:

לא, הוא מתכוון (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

כן, כי הוא לוקח פה, הוא לוקח פה מגרש שלם, ולא מנצל אותו.

שרון דינור:

הוא מנצל,

יוחנן וייצמן:

אם הוא היה לוקח 6 קומות, עם קווי בניין, הוא יגיד לי, אין פה בניין לשימור, מגרש ריק,

שרון דינור:

אז איך, אז תגיד לי רגע, אז איך זה שהוא הגיע, גם 10 קומות וגם קווי בניין כאלה?

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

כאילו,

יוחנן וייצמן:

בחזית,

שרון דינור:

גם וגם,

יוחנן וייצמן:

בחזית לרחוב הראשי, איך ברחוב הראשי, אני לא זוכר,

שרון דינור:

קריית משה.

יוחנן וייצמן:

בחזית לקריית משה,

שרון דינור:

אם הוא היה,

יוחנן וייצמן:

הוא נסוג 10 מטר,

שרון דינור:

בוא נגיד שהוא היה לוקח, 4 מטר בקדמי,

יוחנן וייצמן:

הוא נסוג 10 מטר מחזית ראשית,

שרון דינור:

מה ש - , בוא ניקח את מה שאתה אומר, אוקי, אין בניין,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

יש רק מגרש,

רועי לביא:

(לא ברור) שנייה,

שרון דינור:

תודה. אוקי, אנחנו לוקחים, מפה, 4 מטר, כי מה שאנחנו לוקחים במבנים שמגיעים גם פה בזה.

יוחנן וייצמן:

ברור.

שרון דינור:

רגע, רגע, משהו כזה,

חיים כהן:

ההצעה שהתחלת להגיד, הצעה מעניינת,

יוחנן וייצמן:

לא, היא הגיונית,

חיים כהן:

(לא ברור) 6,

יוחנן וייצמן:

את ה – 6 למתוח ל – 10, מה שעשינו ברמב"ן ונפל בסוף,

חיים כהן:

ואז אנחנו לא נכנסים לנושא של ה - ,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אז עוד אחד פה צריך, אני אומרת אתם כבר, בוועדות מאשרים 3 מטר, נכון?

חיים כהן:

כן,

שרון דינור:

ואז עוד אחד, אני עושה את זה גס כמובן, כי אני לא יודעת לעשות את זה, מה? אני לוקחת 3, אני הולכת ל - ,

לורה ורטון:

את עושה, את מכניסה מכל הכיוון.

שרון דינור:

ועוד אחד מאחורה אמרנו שפה, גם 3 מטר לצורך העניין.

יוחנן וייצמן:

בוא נעשה דבר פשוט, מגרש של 1000 מטר, בוא נגיד, זה 1000, אז זה לא משנה, 1000 זה 10 על 1000, תוריד,

רועי לביא:

זה לא 10 על 10.

יוחנן וייצמן:

זה,

רועי לביא:

פרופורציה מאוד משנה.

יוחנן וייצמן:

נכון, משנה, כן ברור, כן, בסדר, אני מבין, זה לא (לא ברור),

רועי לביא:

זה מגרש של בערך 15 על,

שרון דינור:

תשמעו זה לא מדעים מדויקים שאני עושה פה, כן?

יוחנן וייצמן:

ברור.

שרון דינור:

אני לקחתי פה,

רועי לביא:

בסדר, זה בערך,

שרון דינור:

כן, בערך. אז יש לו 500 מטר, כפול 6,

יוחנן וייצמן:

יש לו יותר מ- 5 מטר.

שרון דינור:

אני, אז תסתכל מה עשיתי, וייצמן, עשיתי, זה מה שעשיתי, בסדר, בוא נגיד 510,

יוחנן וייצמן:

עוד פעם מה אורך ורוחב של המגרש? תגידי לי, זה די פשוט.

רועי לביא:

המגרש שם זה 20 מטר, 19,

יוחנן וייצמן:

19 על?

רועי לביא:

19 על,

יוחנן וייצמן:

הוא אומר 13 על? כן, אז כבר אגיד לך כבר, אם זה 1000 לחלק 19,

רועי לביא:

בוא נשאיר כמה, כי הוא לא ישב,

יוחנן וייצמן:

זה 51,

רועי לביא:

כן,

יוחנן וייצמן:

אז זה 13 כפול 45. נכון?

רועי לביא:

למה? הורדת 6,

יוחנן וייצמן:

כן, זה 6,

רועי לביא:

7

שרון דינור:

א' באחוזי בנייה פה אגב,

יוחנן וייצמן:

זה כמעט 570, 580,

שרון דינור:

ב – 6, ב – 6, נכון, ב – 6 אנחנו בדרך כלל מגיעים ל – 240, זה הסטנדרט, בוא נגיד 200 אפילו 80, הוא מגיע פה ל – 332,

יוחנן וייצמן:

נכון,

שרון דינור:

נגיד,

יוחנן וייצמן:

נכון,

שרון דינור:

אז זה, הוא חורג גם בשיטה שלו הוא חורג, למה הוא חורג? זה מה שאני שואלת, כאילו, למה אתה חורג? אז אל תחרוג, תגיע ל – 300, עזבו את כל החישובים שעשינו, תגיעו לאחוזי בנייה שזה, (לא ברור).

רועי לביא:

לעלות לגובה, כדי לייצר קווי בניין,

שרון דינור:

אין בעיה,

רועי לביא:

יותר טובים, לגמרי לגיטימי.

שרון דינור:

תראו, הסיפור הוא,

רועי לביא:

אני חושב שגם נצטרך קצת להתגמש איתו בקווי בניין הצידיים, כי תכנונית,

שרון דינור:

נכון,

רועי לביא:

זה פרויקט בלתי אפשרי, זה מייצר לך בניין של 11 מטר רוחב, אתה לא יכול לחיות,

יוחנן וייצמן:

לא, הבעיה שיש פה חלקות שכנות.

רועי לביא:

בסדר, לכיוון הרחוב, אתה יכול,

יוחנן וייצמן:

מכיוון הרחוב מצד שני, תגידו שרוצים להרחיב את גת או יבוא מישהו ויגיד אני רוצה הפקעה,

רועי לביא:

אתה צודק,

יוחנן וייצמן:

ובוא ניתן לו קו אפס, וארקאדה, וחזית מסחרית,

רועי לביא:

צודק, אבל כמה הוא מציע,

שרון דינור:

בתוכנית ב - ,

רועי לביא:

אז זהו, זה לא שימור עכשיו, זה תכנוני גרידא. יש פה אתגר, תקשיב, זה מגרש מאתגר בלי קשר.

יוחנן וייצמן:

כן,

רועי לביא:

הוא פשוט צר וארוך, אז הוא קשה,

יוחנן וייצמן:

לכן אין לי בעיה עם ה - 500 שיגיע פה ל - 3500 מטר, זה בסדר.

רועי לביא:

צריך להראות שזה עובד,

יוחנן וייצמן:

מה? איך עובד, אנחנו עושים סתם תרגיל מחשבתי כעת, לכן אני אומר ה - 9 קומות פה, נותנים פה 30, ו - , בעוד רגע נותנים שמה באנג'ל 40.

שרון דינור:

רק שנייה רגע, אבל, טוב,

ציפי רון:

שיקולים.

שרון דינור:

מדיניות חדשה פה, נכון?

ציפי רון:

את ה – 40,

שרון דינור :

רגע, זה תיק שהולך לוועדה המחוזית,

יוחנן וייצמן :

כן,

שרון דינור :

אז היום המדיניות שם היא 6 קומות 240%, תן לו עוד קומה, 280% 7 קומות, כאילו מה? לאן אנחנו, הוא כבר עכשיו נמצא על 330%,

רועי לביא :

ואת ה – 270% האלה, לשימור, שהוא לא יהיה,

שרון דינור :

אז תיקח את האחוזי בנייה האלה, תשמור אותם, תעשה אותם לגובה, אין בעיה.

יוחנן וייצמן :

כן, אבל אחוזי בנייה, שיוצאים,

חיים כהן :

יוחנן, אם אני מבין נכון, אם אנחנו עובדים על מה שההיתר קיים, אז יכול להיות שהוא רוצה עם הקלה, אנחנו רוצים להוסיף לו מה שיש, על בסיס כל ההבנות שעשינו, שווה לנו להתאמץ לתת לו את מה שהוא רוצה, ממה שהולך לתב"ע, ואז אנחנו פותחים שוב את כל הנושא של (לא ברור).

שרון דינור :

בכל מקרה הולך בתב"ע,

חיים כהן :

הוא הולך על היתר,

שרון דינור :

לא,

יוחנן וייצמן :

לא, כרגע אנחנו בתב"ע.

שרון דינור:

אנחנו בתב"ע.

חיים כהן:

כן,

יוחנן וייצמן:

קופרשטוק זה תב"ע.

שרון דינור:

אני לא יודעת כמה, להיפך לקחתי את ההצעה שלכם, שאומרת קח יותר קומות, קח את האחוזה בנייה, אתה לא תיפגע, חשוב לנו שלא תיפגע.

יוחנן וייצמן:

אחוזה בנייה לפי הקווי בניין,

רועי לביא:

בגלל שאנחנו מדברים פה (לא ברור), בוא נגיד אנחנו מבחינה שימורית מה הדרישה שלנו?

יוחנן וייצמן:

אז אם אתה שואל, אז,

רועי לביא:

על זה נתווכח קצת.

יוחנן וייצמן:

עכשיו אני מפחיד אותך, 9 קומות שמה או לא, התשובה שלי היא – לא.

רועי לביא:

לפני, לפני הגובה של הקומות, מה הדרישה שלנו ביחס למבנה הזה, האם כולנו מסכימים שהווילה הזאת צריכה להיות וילה לשימור,

שרון דינור:

הם בחוץ אבל,

רועי לביא:

השימור משמעותי,

יוחנן וייצמן:

זה ההצעה, זה בסדר, אני זורם איתה.

רועי לביא:

אין בעיה, עכשיו מה המשמעויות לפי זה,

יוחנן וייצמן:

השניים אני לא יודע אבל בסדר, יכול להיות שבפנים, אם אתה בסוף הוועדה המקומית תבקש את ההפרשה ותרצה שמה גן ילדים אז שימור פנים, לא שווה לי, עזוב את הפנים, לא מעניין אותי שמה,

חיים כהן:

לורה, הנושא של,

לורה ורטון:

הם רוצים לעשות, זה לא צריך להיות בתוך (לא ברור).

חיים כהן:

מה שרועי אומר, הוא,

יוחנן וייצמן:

לפעמים נושא, ההצעה פה דרך אגב שההפרשה בוילה.

חיים כהן:

רגע,

לורה ורטון:

מה?

יוחנן וייצמן:

ההצעה של המחלקה שההפרשה תהיה בוילה.

לורה ורטון:

בתוך הווילה?

יוחנן וייצמן:

זה הצעה של המחלקה,

שרון דינור:

(לא ברור),

חיים כהן:

מה שרועי אומר,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע מה תגיד הוועדה המקומית על זה, אבל זה הצעה.

חיים כהן:

מה שרועי, מה שרועי אומר,

שרון דינור:

אז צריך להגיד את זה,

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

הוא אומר ההצעה שימור, השימור, עכשיו אנחנו לא נכנסים עכשיו לפרטים, סיכמנו שהנושא של הפנים (לא ברור) לא יהיה דיון מחדש, עזוב את זה עכשיו, זה לא,

רועי לביא:

אז מה שאני מנסה להגיד זה, לא, המבנה לשימור, אנחנו חושבים שהמבנה ראוי לשימור, אנחנו גם חושבים שהפנים שלו ראוי לשימור,

יוחנן וייצמן:

זה נדון.

רועי לביא:

אפשר, צריך לדון,

יוחנן וייצמן:

רגע, שנייה,

רועי לביא:

צריכים לדון עכשיו להתווכח, שנייה, והדבר השני שמבחינתנו קריטי, אם אני מבין נכון, תקנו אולי אם אני טועה, זה שהבנייה לא יכולה לבנות מעליו, צריכה להיות בנסיגה של X מטרים שהגדרתם,

יוחנן וייצמן:

בוא נגדיר,

רועי לביא:

ביחס למבנה לשימור.

יוחנן וייצמן:

תפתחי שוב את ה - ,

רועי לביא:

את שני ההנחיות העקרוניות האלה, כל השאר בתכנון יגדירו אם יש לו קו בניין כזה, קו בניין אחורה, וזה,

יוחנן וייצמן:

תעלי שוב את ההצעה שלו, את ההצעה שלו, את ההצעה של תנאי סף.

שרון דינור:

מה רציתם לראותם?

יוחנן וייצמן:

את התנאי סף שהוא עבר.

שרון דינור:

הנה.

רועי לביא:

הנה החתך הזה מסביר.

לורה ורטון:

תורה.

רועי לביא:

הוא בלתי סביר,

יוחנן וייצמן:

מרפסות לא נורא, אולי בקומה מעל המבנה לשימור, בחמאם נתנו את זה, אולי בקומה אחת מעל מבנה לשימור לא,

שרון דינור:

אני לא ראיתי שנתנו בחיים,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

אני לא מכירה בשום מקום שנתנו מרפסת,

רועי לביא:

אין לי בעיה מה זה אומר, זה אומר שהדבר, יש שם זיז בגודל של 5 מטר?

אסנת יעקובוב:

5 מטר.

רועי לביא:

כאילו לא,

שרון דינור:

5 מטר זיז,

רועי לביא:

לא,

שרון דינור:

הנה תראו,

רועי לביא:

מעבר,

שרון דינור:

הנה זה זה,

ציפי רון:

יש פה מרפסות,

רועי לביא:

איזה מרפסות? זה אם את מורידה את העמודים, איך זה עומד? זה חתיכת זיז בעצמו, על מה הוא יושב, הוא יורד בתוך הבניין?

יוחנן וייצמן:

אין לי מושג, אם הוא עשה את זה, זה בסדר.

שרון דינור:

אז לא, הוא לא עשה את זה, בגלל זה הוא הראה לנו במצגת שהוא כאילו עבר לעשות במקום,

רועי לביא:

הוא יכול לעשות זיז,

יוחנן וייצמן:

בוא, מה עבר תנאי סף, עזבי אותי, עמודים אפשר לאשר לו, זה לא סוף העולם,

חיים כהן:

כן,

שרון דינור:

נורא בעיינינו, סוף העולם, (לא ברור) להגיד לכם, לא, יש פה חזית נורא יפה לשימור, מה פתאום,

יוחנן וייצמן:

זה יהיה עמוד.

שרון דינור:

לא, למה?

ציפי רון:

אני רוצה להסב את תשומת ליבכם, שהחזית מעל הווילה היא כולה זכוכית,

רועי לביא:

למה? הוא מקבל זכויות, הוא לא חייב לבנות את כל הזכויות האלה, כאילו באמת זה לא,

יוחנן וייצמן:

למה לא לצופף את ירושלים?

רועי לביא:

כי כבר ההיתר, תקשיב, כי כבר בהיתר,

שרון דינור:

הוא (לא ברור) בעוד קומה.

רועי לביא:

כבר בהיתר, וייצמן, כבר בהיתר, הגענו עכשיו להסכמה, אוקי, שיש לו מספיק זכויות, הוא קיבל הקלה, בבינוי, המלצה שלנו כרגע לשמר את המבנה. אז כרגע הוא כבר משמר את המבנה בהיתר, אז מבחינתנו,

יוחנן וייצמן:

לא (לא ברור) איך הוא יישמר, אני רואה שאנחנו, אני חשבתי שלא נקבע היום, למרות שאני כן חייב לקבוע היום, אז נקבע היום, אבל,

שרון דינור:

מה? מה קרה?

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

עו"ד דני ליבמן:

יוחנן, התב"ע הזו יש לה מספר, עברה תנאי סף,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

עו"ד דני ליבמן:

(לא ברור),

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אנחנו (לא ברור) הרגע.

עו"ד דני ליבמן:

יכול להיות שכרגע, התב"ע הזאת הוא לא יתקדם,

יוחנן וייצמן:

אז בוא ננסה,

עו"ד דני ליבמן:

בהנחה והוא יחליט שהוא כן מקדם אותה, אז עכשיו צריך לתת לה לגופו של עניין המלצה.

יוחנן וייצמן:

התוכנית שם עמדה בתנאי סף, זה בלי עמודים, בלי עמודים. זה בסדר, הבנייה בסדר. את העצים אני רוצה לראות איך הוא שומר, לפחות.

שרון דינור:

אבל סליחה, אני לא מבינה מה לתקן, לתקן את זה, לאשר את בקשה בתנאים?

יוחנן וייצמן:

כן, בוא נתחיל לעבוד,

שרון דינור:

מה?

רועי לביא:

נצביע על זה שנייה,

יוחנן וייצמן:

יוחנן וייצמן:

אז נצביע, בסדר, בוא נצביע קודם.

רועי לביא:

בוא נגיד על מה.

יוחנן וייצמן:

אז ההצעה שלי, אני רוצה להגיד את ההצעה שלי, שימור חוץ, שימור של בחוץ בלבד בשלב זה, לאשר את הקומות,

רועי לביא:

מה זה בשלב זה?

ציפי רון:

כמה קומות?

שרון דינור:

אם הוועדת שימור אומרת שזה רק חוץ,

ציפי רון:

כמה קומות אתה מציע?

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, לא אכפת לי.

ציפי רון:

מאוד.

יוחנן וייצמן:

אין לי בעיה עם הקומות.

שרון דינור:

12 זה בסדר?

ציפי רון:

למה?

שרון דינור:

אני לא מבינה אם לא אכפת לך מהקומות, זה הזמן לדרוש מה השימור כמה שיותר,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל מה יש לי שימור שמה.

שרון דינור:

אבל יש,

רועי לביא:

אתה מוכן לתת את הגובה, בוא נרוויח את השימור,

שרון דינור:

הפנים שלו הוא מהמם, תעשה שם, לא יודעת משהו כמו,

יוחנן וייצמן:

ראיתי את הפנים שמה, יש לי את התיק תיעוד.

שרון דינור:

יש שם משהו צבעוני.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) את התיק תיעוד,

שרון דינור:

א', א', אתה אוהב לסייר, אני מציעה תמיד לסייר, ו – ב',

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אני אומרת אתה כבר נותן את המקסימום,

יוחנן וייצמן:

לא, לא הייתי בסיור.

שרון דינור:

אז בוא נעשה קומה ציבורית מה אומרת שמה, למה צריך,

יוחנן וייצמן:

אז בוא, אני בעד,

שרון דינור:

אבל למה צריך להרוס אותה?

יוחנן וייצמן:

אני לא בעד זה (לא ברור) פה, אתם לוקחים לי 6 מיליון שקל, ממש לא, כי הוא קיבל פה, אם הוא יקבל זכויות בתב"ע, שייתן את ההפרשות המקובלות, אני,

שרון דינור:

אבל צריך לבקש,

יוחנן וייצמן:

לא מתחבר,

שרון דינור:

במקום של השימור,

יוחנן וייצמן:

לפניות שלו אפילו שכעת תשעה באב. אבל באמת, זה,

שרון דינור:

אז אני אומרת אין סיבה, במיוחד שאתם רוצים להקל איתו בבחינת הקומות, למה לוותר על הנשוא של השימור, זה המקום שציבור יכול ליהנות ממנו, הרצפות שם משיש, יפיפיות, חבל לוותר עליהם עליהם, החללים נורא יפים שמה. זה לא המון שימור, זה לא איזה משהו בקנה מידה של, זה משהו בדרך,

ציפי רון:

מה את רוצה שיהיה שם? שיהיה שם מועדון עירוני?

שרון דינור:

מצידי שיהיה שמה כאילו,

ציפי רון:

שיהיה שמה אולם אירועים,

שרון דינור:

ספריה קטנה, מתנ"ס,

יוחנן וייצמן:

זה לא עונה לפונקציה,

ציפי רון:

מה?

שרון דינור:

לגיל השלישי משהו, לא יודעת, כאילו,

לורה ורטון:

יש, היה מועדון גמלאים,

ציפי רון:

מועדון גמלאים,

שרון דינור:

תראו, אני לא יודעת להגיד לכם לגבי נגישות שמה, אבל פשוט יש לי הרגשה שזה לא צריך להיות, משהו שהוא סגור, ויילה של בן אדם פרטי, זה פשוט אני חושבת שזה פספוס לעשות את כל המאמץ הזה. אגב אם זה כבר וילה של בן אדם פרטי, אז מחר הוא שם את זה פרקט, כי זה שימור אתרים האופנה לא משנה מה,

לורה ורטון:

הוא עושה מה?

שרון דינור:

שם על זה פרקט על הרצפת שיש, חבל דווקא אם זה ציבורי, יש סיכוי,

רועי לביא:

מצד שני אני אגיד,

ציפי רון:

מצד שני זו מטלה עירייה, כי אם נותנת ל - , נותנת (לא ברור) אם אפשר או לא, ומי יתחזק את זה ומי יתקצב את זה.

רועי לביא:

זה חד ערכי אם זה חייב להיות ציבורי או לא, יש לזה יתרונות לכאן ולכאן, גם אני אומר בסוף הוא פה איתנו על הקשקשיות של הכלכליות, אין לו מספיק, כן מספיק, כל הדבר הזה כאילו לדעתי אנחנו ניכנס לתחום שאין דרך לצאת ממנו.

ציפי רון:

יכול להיות שזאת מתנה שהעירייה לא רוצה.

רועי לביא:

כן. (לא ברור) היכולת שלנו. אני לא חושב שכל (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

עכשיו אני רוצה נושא החניות אני באמת רוצה לראות שהוא לא פוגע ב - , אם החלטנו על שימור, ולא על פירוק והרכבה,

שרון דינור:

אני חושבת שהוא יכול לדחוף (לא ברור), תקשיב, אני ישבתי איתו כבר על זה, הוא יכול לדחוף את החנייה שלו, את הרמפה טיפה פינה, להתחיל אותה טיפה יותר בפנים, ואולי,

רועי לביא:

ולחקטין את הזיז גם קצת, אין מה לעשות,

שרון דינור:

לא, זיז אמרנו שלא,

יוחנן וייצמן:

הזיז נדבר עליהם,

ציפי רון:

הצריף לא, הצריף לא,

יוחנן וייצמן:

הזיז אני רוצה לראות איך יהיה סוכות לכל הקומות, ולצמצם את זה בהתאם, אבל בוא עוד שנייה נגיע לזה.

שרון דינור:

היה, היה לי חלופה איתו, אני לא יודעת, אתם רואים החנייה לא מתחילה פה, החלק התחתון של ה - , שפונה לרחוב, כאן לא יהיה חנייה גם בגלל שיש פה, לא רק בגלל השימור של הבניין,

רועי לביא:

כל העצים ילכו,

שרון דינור:

רק בגלל ה - , גם בגלל העצים, אז אמרנו לו, תתחיל את החפירה, תרד פה בחנייה, אישרתי לו את הרמפה הזאתי, ותתחיל כאן את הסיפור של החנייה, ואם הוא צריך להסתובב פה לעוד קומה, בסדר, כאילו שישתובב.

ציפי רון:

איפה? תראי עוד פעם,

יוחנן וייצמן:

בצד ימין של המגרש.

שרון דינור:

כאן, את זה את אלה הוא יכול אם כבר זה, אז בוא,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) נותנת כניסות לחנייה במקום הזה? סתם אני שואל,

שרון דינור:

נראה לי שכן, זה לא,

יוחנן וייצמן:

כמה מטרים מהצומת,

שרון דינור:

אין בעיה,

יוחנן וייצמן:

יש איזה כמה מטרים מהצומת, יש לנו (לא ברור).

שרון דינור:

לא, זה לא משהו שבדקתי את זה,

יוחנן וייצמן:

הולך להיות רחוב הראשי אז בכלל הם יעשו לו בעיות,

צפי שלף:

מה המרחק מהרכבת,

דוברת לא מזוהה:

הולך להיות (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא, לא התכוונתי לו שהוא הולך להחליף את כביש ירושלים תל – אביב,

ציפי רון:

לא,

יוחנן וייצמן:

אבל,

ציפי רון:

הוא מאוד מאוד צר.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל אם הולכים לבנות בתוכו, בסדר, מצדי בסדר.

רועי לביא:

אני לא רואה שלא יעשו שם מחלף, אתה יודע תיאורטית הוא יכל להיכנס מגת. בעומק המגרש.

יוחנן וייצמן:

כן.

רועי לביא:

אבל לא יהיה לו, לא יהיה לו איך לרדת, אבל הוא משתמש,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) שלו עוד יותר גרוע,

רועי לביא:

לא רק זה, גם משתמש באורך של המגרש, כדי לתפוס גובה, אתה מבין? אם הוא נכנס מזה,

יוחנן וייצמן:

כן,

רועי לביא:

הסיבוב, כאילו יהיה לו, יהיה לו קשה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז אנחנו, חנייה, את הצעת, זה הצעה שלו או זה הצעה שלך?

שרון דינור:

מה?

יוחנן וייצמן:

מה שאנחנו רואים כרגע על הקיר,

שרון דינור:

זה שלו,

צפי שלף:

ההצעה שלו,

יוחנן וייצמן:

זה שלו, והיא מקובלת.

צפי שלף:

כן,

שרון דינור:

לא, היא לא מקובלת,

יוחנן וייצמן:

היא לא מקובלת?

שרון דינור:

הוא חופר, הוא צריך את החנייה הזאתי לבטל הקדמי, גם בגלל ש - ,

יוחנן וייצמן:

מקובל כן, אני חושב שזה צודק.

שרון דינור:

החלק האחורי,

יוחנן וייצמן:

שתי החניות בוודאי, הוא מתקרב לעצים זה לא בא על חשבון. אבל יותר מזה זה בסדר.

שרון דינור:

אני חושבת,

צפי שלף:

לא, גם כל השלושה,

שרון דינור:

גם יש את חמש החניות האלה חייבות ללכת.

יוחנן וייצמן:

5 חייבים ללכת?

שרון דינור:

אסור לחפור, כן, והוא יכול להוסיף אותם פה למטה, אין שום בעיה.

יוחנן וייצמן:

שירד עוד קומה,

שרון דינור:

הוא לא צריך לרדת עוד קומה, יש לו פה חפירה שהוא מראה אותה במקווקו, הוא יכול לממש אותה, וגם להגדיל אותה.

ציפי רון:

(לא ברור) בהמשך.

יוחנן וייצמן:

בסדר, זה אני, זה את צודקת.

שרון דינור:

אבל כן, לא הבנתי, סליחה שאני אומרת לא הבנתי מה, מה אני אמורה לעשות פה?

יוחנן וייצמן:

בואי ננסה לנסח החלטה.

עו"ד דני ליבמן:

נגיע להחלטה (לא ברור).

שרון דינור:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

גם אם היא לא מוסכמת, אבל ננסה להיות, את ההצעה שאני מציע מה, לא, אני בעד 9 קומות, אז זה, אני בעד לאשר את התוכנית, לשמור על העצים,

שרון דינור:

לא, בתנאים הבאים,

יוחנן וייצמן:

לשמור על העצים,

שרון דינור:

אני מורידה קומות,

יוחנן וייצמן:

את הקומות להוריד, עצים להשאיר, לא, את סעיף הקומות, סליחה, לא להוריד אותם, גובה הקומות להוריד את הסעיף, את הסעיף לעצים להשאיר, את הסעיף של החניות להשאיר,

שרון דינור:

רגע, רגע,

חיים כהן:

אחרי התיקונים,

לורה ורטון:

רגע, למה מחקת את ה - ? אוקי,

ציפי רון:

אתה מתכוון לעצים גם ערכיות גבוה וגם בינונית?

יוחנן וייצמן:

צריכים לא, כל העורף של החצר, בכל העורף העצים הולכים לכל העורף, (לא ברור).

רועי לביא:

שיראו מה שיש בעורף, (לא ברור) ייבנה.

יוחנן וייצמן:

זה (לא ברור).

ציפי רון:

מה שבחלק הקדמי?

עו"ד דני ליבמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

מה שבחלק הקדמי, מה שראינו קודם בתמונות.

רועי לביא:

בסדר,

ציפי רון:

רחוב גת הוא רחוב ירוק מאוד, חבל,

רועי לביא:

אבל זה לא,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל בונים שמה.

ציפי רון:

גם כשבונים שם, יכולים לעשות את זה יותר בעדינות, זה לא אומר שהכול צריך להימחק.

צפי שלף:

והמועצה לשימור אתרים,

יוחנן וייצמן:

מה?

צפי שלף:

שומר סף תצטרך לעבוד קשה בהמשך המהלך,

שרון דינור:

רגע, הנה זה אני אעשה, פה סליחה רגע, זה זאת,

יוחנן וייצמן:

אם אתם חלק מהוועדה, אז תתנהגו כמו חלק מהוועדה.

ציפי רון:

מותר להם לחרוג.

יוחנן וייצמן:

מותר לכולם, אבל בסדר, אז, גם הוועדה מסתכלת על מי שחורג אחרת.

שרון דינור:

אוקי, רגע, את זה אתם רציתם להגיד שאתם רוצים את המרפסות של ה – 5 מטר? בקיר שכולו זכוכית? כן? יוחנן,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

הנושא של המרפסות,

יוחנן וייצמן:

המרפסות, לא, אני רוצה כן תיאום שלהם, לראות איך מרפסת זיז לסוכה, להשאיר 12 מטר מרפסת,

שרון דינור:

לא הבנתי מה?

יוחנן וייצמן:

אני רוצה שכן יהיה מרפסת, מרפסות סוכה, בקומה התחתונה אני מסכים איתך, בקומה הכי נכונה, לא תהיה מרפסת,

ציפי רון:

לדלג על מרפסת, אבל ויש פה התייחסות גם לזכוכית, שאני מבקשת שהיא תישאר.

שרון דינור:

אפשר להגיד את זה או שזה לא בסדר?

יוחנן וייצמן:

ניתן לציין,

שרון דינור:

או יש להציע, אתה רוצה להגיד, יש להציע.

צפי שלף:

כן.

יוחנן וייצמן:

עיצוב אדריכלי מתון, כתבת?

צפי שלף:

כו,

יוחנן וייצמן:

אני לא רואה את המילה הזאתי. את ברחוב קריית משה.

רועי לביא:

לא, אם אתה רוצה שיהיה מרפסות סוכה לכולם, והוא עושה 8 קומות, אז הוא יכול גם לעשות, את זה,

יוחנן וייצמן:

הוא חלק פה, וחלק פה,

רועי לביא:

נכון, יש לו בעיה של קווי בניין שמה, אני משער, לכן הוא לא הוציא לשם,

יוחנן וייצמן:

לא, פה הוא יכול בקריית משה יש לו קווי בניין מכאן להודעה חדשה.

רועי לביא:

רצינו להוציא לרחוב גת.

יוחנן וייצמן:

לא, במרפסות הוא יכול להוציא, נותנים לו את זה,

רועי לביא:

זה בדיוק השאלה, אם הבנתי נכון, הוא לא הוציא בכלל, במקום זה הוא יצא עם מרפסות כאלה של 5 מטר,

שרון דינור:

זה בסדר? לציין,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, גם כלפי קריית משה,

שרון דינור:

לא הבנתי, מה? אתה רוצה רק כלפי קריית משה?

יוחנן וייצמן:

גם וגם.

חיים כהן:

גם וגם,

שרון דינור:

לא אמרתי שזה,

יוחנן וייצמן:

לא, (לא ברור).

עו"ד דני ליבמן:

אם הסוכה תהיה כלפי הרחוב, יהיה לה יותר פרטיות.

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

זה רחוב צדדי, זה לא רחוב ראשי.

רועי לביא:

בסדר?

יוחנן וייצמן:

אם את חושבת שהקומה התחתונה, מעל המבנה לשימור, לא לתת למרפסת, להתחיל את הגובה בקומה גבוה יותר,

רועי לביא:

אני חושב שהוא כן עשה שם מהלך שהוא טוב, ושבקומה הראשונה מעל (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

תביא שוב אותם,

רועי לביא:

הוא עשה קומה שהיא מין קומה מפרידה כזאת, אוקי, הוא עשה אותה יותר שקופה,

יוחנן וייצמן:

הוא שיחק עם זכוכיות שמה.

רועי לביא:

כן, אני חושב שזה, שזה טוב, וזה חשוב שיהיה איזה שהוא אלמנט מפריד, משמעותי (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

כן,

רועי לביא:

לבניין שגודל מעליו, זה משמעותי, הוא ניסה לעשות את זה אולי לא מספיק מורגש, אבל כן רואים שהוא, לפחות בהצהרת כוונות,

לורה ורטון:

(לא ברור) על זה,

רועי לביא:

הוא עשה, את זה, זה חשו בעיני.

יוחנן וייצמן:

אנחנו רוצים,

רועי לביא:

שהבניין (לא ברור).

ציפי רון:

והמרפסות בקומה ראשונה,

רועי לביא:

אני אומר שוב, אני קונסטרוקטיבית, אני לא (לא ברור) פרויקט שלא עומד בלי העמודים האלה.

יוחנן וייצמן:

אני גם,

ציפי רון:

ואת המרפסות,

חיים כהן:

להתחילה?

ציפי רון:

מעל הווילה?

שרון דינור:

בטקסט או ב - ?

חיים כהן:

בטקסט,

יוחנן וייצמן:

בטקסט.

ציפי רון:

וגם הזכוכית זה בסדר.

חיים כהן:

עוד, עוד,

לורה ורטון:

רגע, אבל לגבי הקומות, לא הבנתי,

שרון דינור:

ביטלתי את הזה,

רועי לביא:

לא התייחסנו לקומות, פשוט אמרנוט, הוועדה לא אמרה אמירה על הקומות,

לורה ורטון:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

הוועדה אישרה תוכנית כעת תוכנית.

חיים כהן:

הרי זה תלוי מה הם יכולים,

רועי לביא:

שהיא תציע שימור למבנה, בסדר? שכרגע עוד לא רואים,

יוחנן וייצמן:

שימור חיצוני,

רועי לביא:

למה חיצוני? לא אמרנו ששומרים את המבנה? בשביל זה אנחנו (לא ברור) את כל הקומות מעל?

דובר לא מזוהה:

כן,

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו שומרים את האלמנט העגול,

ציפי רון:

את המבנה,

שרון דינור:

האלמנט העגול, מבנה, אבל תראו, א', אני עוד פעם חוזרת על הדבר הזה שהפנים פה הוא מיוחד, אבל תראו חזית צד, הדבר הזה הוא מהמם, אתם תנקו אותו, זה פשוט פנומנאלי.

יוחנן וייצמן:

כן, אין בעיה, את יודעת מי יראה את זה, רק מי שנכנס לחנייה,

שרון דינור:

לא, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא, האגף הזה,

שרון דינור:

גם רואים את זה, מה זה?

יוחנן וייצמן:

אף אחד לא רואה את זה,

אסנת יעקובוב:

אני הייתי שם, הייתי,

יוחנן וייצמן:

נכנסים לחצר, אז רואים,

שרון דינור:

לא, לא, לא צריך להיכנס, זה הצד של רחוב גת, אתה רואה את זה,

יוחנן וייצמן:

זה לגת, זה לא לעורף?

שרון דינור:

זה מה שאני אומרת זה ממש מדהים, למה, מה פתאום רק האלמנט המעוגל, כל החלק הזה הוא יפה.
לכל הפחת,

חיים כהן:

שנייה אני רוצה לשאול שאלה,

יוחנן וייצמן:

תראי שוב את החזית, את החזית לגת, לא לקריית משה.

שרון דינור:

זה החזית לגת.

יוחנן וייצמן:

לא, זה קריית משה.

שרון דינור:

זה קריית משה, סליחה זה לגת.

צפי שלף:

כן,

חיים כהן:

אני רוצה לשאול שאלה,

יוחנן וייצמן:

אפשר לראות את הכול?

חיים כהן:

שאלה אחת שנייה, שנייה,

שרון דינור:

מה זה?

רועי לביא:

בתלת, ב – STREET VIEW,

עו"ד דני ליבמן:

יותר רחוקות של הבינוי,

רועי לביא:

רואים את זה,

אסנת יעקובוב:

רואים את זה גם ב – STREET VIEW, אני אראה לך עכשיו מה - , רשימת שימור, אני צילמתי את זה כשהיינו שמה.

(מדברים ביחד ברקע)

רועי לביא:

זה STREET VIEW,

שרון דינור:

כן, לא, לא רואים.

אסנת יעקובוב:

הנה עכשיו אני אנמצא.

רועי לביא:

נוסע בקרית משה, נוסע כל הימינה.

אסנת יעקובוב:

הנה, תראו, זה,

שרון דינור:

הנה כאן הזה. לא הולך להישאר.

אסנת יעקובוב:

יוחנן, זה מהרחוב.

עו"ד דני ליבמן:

תחשוב שאין (לא ברור).

אסנת יעקובוב:

הבעיה פה ב - , כשעשינו את רשימות השימור,

חיים כהן:

אני רוצה לשאול,

יוחנן וייצמן:

איפה המדרגות נמצאות? מאחורי הדלת?

שרון דינור:

מאחורי, המדרגות שראינו,

יוחנן וייצמן:

איפה נגמר האגף הזה, האגפון הזה.

חיים כהן:

הכניסה הזאת.

שרון דינור:

פה נגמר. רגע, פה, אתם רואים פה יש את ה - ,

חיים כהן:

בדיוק, שמה,

שרון דינור:

פה, כאן, כאן,

יוחנן וייצמן:

בוא נעשה, את יודעת מה? עד אחרי הכניסה אני הולך, בסדר?

שרון דינור:

שימור?

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

זה מה שהוא מציע, זה לא אמרת משהו חדש.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לשמר,

שרון דינור:

הוא משמר את כל זה,

יוחנן וייצמן:

לשמר מקריית משה,

שרון דינור:

הוא משמר את הכול, תסתכל רגע, זה, הוא משמר את כל הבניין,

רועי לביא:

תראי לו את המדרגות פה,

שרון דינור:

את הכול, הכול, הכול,

רועי לביא:

תראי לו את הכניסה פה, בתוכנית.

יוחנן וייצמן:

אנחנו רצינו שהוא לא יחפור כאן למטה, בשביל לשמור על ה - , על החזית, אני לא, זאת אומרת בסוף הם צריכים לחפור מתחת.

שרון דינור:

הם יצטרכו לחפור מתחת לחלק, אבל, רגע,

יוחנן וייצמן:

את יודעת מה? אני הולך את כל הפנים,

שרון דינור:

הנה רגע, זה הבניין לשימור, לא, לא רואים פה את הפרט של הכניסה. אבל הוא כאילו שתי מרפסות על הכול, סליחה,

רועי לביא:

יש לנו פה הזדמנות בסופו של דבר, כי באמת אנחנו יודעים, שהרחוב הזה יודע לספוג קצת יותר בינוי מהמדיניות,

יוחנן וייצמן:

את יודעת מה? בוא נעשה,

רועי לביא:

מנצלים את זה,

יוחנן וייצמן:

אתה יודע מה? אני קונה דבר פשוט, הוא עושה חנייה, אי-אפשר לשדל אותו לשמור, בוא הנה, בוא נבקש ממנו שימור פנים, שחזור פנים, לא שימור פנים, שחזור פנים.

ציפי רון:

למה? למה? מה ההבדל?

יוחנן וייצמן:

כי הוא עושה חנייה מתחת זה,

שרון דינור:

אני בסדר עם זה.

חיים כהן:

את צודקת,

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

צודקת, אם אתה עושה גם חנייה, שחזור, זה בסדר.

יוחנן וייצמן:

חוץ שימור, פנים שחזור,

חיים כהן:

ואז זה יקל עליו, של החנייה, אני מסכים. אני מסכים.

לורה ורטון:

למה?

ציפי רון:

יש היום טכנולוגיות, יש היום טכנולוגיות,

לורה ורטון:

מה היתרון של את זה?

ציפי רון:

(לא ברור) שכבר רצה בעיר הזאת,

יוחנן וייצמן:

בשביל לשמור על שלוש בלאטות כמה בן אדם צריך להשקיע לדעתך?

ציפי רון:

זה לא שלוש בלאטות, זה כל הבניין,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא שומר את הבניין,

חיים כהן:

אם הוא יחפור למטה,

יוחנן וייצמן:

הוא שומר,

חיים כהן:

אבל אם הוא יחפור למטה מתחת לזה,

ציפי רון:

אני לא מכירה את הבניין מבפנים,

חיים כהן:

(לא ברור) הוא ישחזור.

ציפי רון:

אוקי, אני לא מכירה את הבניין מבפנים, אני לא יכולה,

חיים כהן:

אני גם לא הייתי בפנים,

יוחנן וייצמן:

לא, עד לפה בקירות החיצוניים, כמובן עד איזה נקודה מסוימת, לא?

רועי לביא:

אני הייתי בתור ילד בתוך הבניין הזה.

שרון דינור:

הוא סימן את הכול לשימור, ולא עשה את זה בתיאום איתי, הוא עשה את זה לבד, כי זה הכול גם לשימור.

חיים כהן:

לפי התוכנית,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז,

שרון דינור:

מה?

רועי לביא:

משפחת (לא ברור).

חיים כהן:

שרון לפי מה שהוא סימן.

לורה ורטון:

(לא ברור) לבקר.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז בוא נלך.

שרון דינור:

לפי המוצע.

חיים כהן:

לפי המוצע בדיוק, שימור כפי המוצע.

יוחנן וייצמן:

לפי המוצע.

שרון דינור:

יש לשחזר את הפנים בתיאום,

יוחנן וייצמן:

בתיאום עם המחלקה, מצוין.

חיים כהן:

מצוין.

יוחנן וייצמן:

חומרי גמר, בסדר. שנייה אחת, בוא נחסום להם מרפסות, (לא ברור) בסוף, יש להציג מרפסות סוכה בעיצוב אדריכלי מתון,

שרון דינור:

קונסרבטיבי או,

יוחנן וייצמן:

לא, שני הכיוונים, גם כלפי גת, גם כלפי (לא ברור).

חיים כהן:

היא תיקנה את זה,

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא נמצא, גם וגם,

חיים כהן:

גם, שהיא כתבה גם,

רועי לביא:

היא כתבה גם, הוסיפה את הגם.

חיים כהן:

גם לגבי גת, זה אומר איפה שכן,

יוחנן וייצמן:

בסדר, זאת אומרת המרפסות, המרפסות המוצגות בתוכנית, מאושרות או לא?

רועי לביא:

יש לציין מרפסות סוכה,

יוחנן וייצמן:

לא, אז התשובה שלי היא כן. זה הסוגיה.

שרון דינור:

אמרנו שלא, שיציע מרפסות סוכה, אמרת שמה שחשוב לך זה מרפסות סוכה,

יוחנן וייצמן:

מרפסות סוכה גם לקריית משה,

חיים כהן:

כן,

שרון דינור:

איך מרפסות סוכה?

רועי לביא:

יש או אין?

יוחנן וייצמן:

מוצע.

שרון דינור:

אבל אכפת לך, סליחה, לא הבנתי, אתה מאוהב בעיצוב, או שאתה רוצה מרפסות סוכה? בדרך כלל,

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

אז אמרנו יש להציע מרפסות סוכה, ועיצוב אדריכלי מתון, ניתן, נקודה, ניתן להציע גם כלפי רחוב גת.

יוחנן וייצמן:

נכון, נקודה, הבנתי.

חיים כהן:

כן,

יוחנן וייצמן:

מתון בקריית משה, שיהיה ברור רק, בסדר.

חיים כהן:

כתוב, ניתן להציע מרפסת גם כלפי רחוב גת וגם בקרית משה.

יוחנן וייצמן:

בסדר, מאה אחוז, בסדר.

חיים כהן:

כן,

יוחנן וייצמן:

חומרי גמר, בסדר. גדר היקפית למעט חנייה, מאה אחוז. יש כל (לא ברור) בסדר גמור. יש עוד תיקים או סיימנו?

ציפי רון:

רגע, את הקטע את הזכויות אנחנו מאשרים,

אסנת יעקובוב:

לא,

יוחנן וייצמן:

הזכויות, כן, כן,

אסנת יעקובוב:

זה לא, (לא ברור).

ציפי רון:

שלא יהיה.

יוחנן וייצמן:

שלא יהיה מידי הרבה, למעט הקומת הפרדה, שלום הרב.

ציפי רון:

שיציע פרט הפרדה. לאו דווקא,

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא, הוא עשה, ההפרדה שהוא עשה היא מוצלחת.

ציפי רון:

אבל הקיר שהוא כולו מזכוכית, מעל הווילה, זה לא בסדר, הקיר הוא כולו מזכוכית,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא כן בסדר.

ציפי רון:

לא, הפרט ניתוק, את כל היום צועקת פרט ניתוק, פרט ניתוק, זה המדיניות שלך.

ציפי רון:

מה?

רועי לביא:

למה זה לא טוב לדעתך?

ציפי רון:

למה? אנחנו מתי אישרנו בנייה בזכוכית של קירות שלמים בירושלים? בית של 8, 9 קומות בזכוכית?

רועי לביא:

ברור שהוא יצטרך בסופו של דבר לעשות בנייה באבן, בהתאם לזה,

ציפי רון:

אוקי, אז למה שלא, שלא נגיד את זה כאן? הבן אדם בא ומגיש קיר שלם, גדול מזכוכית, אנחנו, לא אוהבים את זה, בינתיים לא היה שינוי מהגדרה של בנייה באבן בירושלים, לא מה שידוע לי, כבר אישרנו היום (לא ברור) וכל מיני, כל מיני חומרים, אותם כבר לא ירושלים באבן,

חיים כהן:

דיברנו על זה בתוכנית הראשונה.

ציפי רון:

התחדשות עירונית ברחוב הרצוג.

חיים כהן:

כבר אמרת את זה בתוכנית הראשונה, בתוכנית השנייה.

ציפי רון:

אני יודעת ואני חוזרת על זה הוא שאל איפה אישרנו לא מזכוכית, או כן מזכוכית, אז אני אומרת על זה,

שרון דינור:

נראי אמרנו פה בזה, ביקשנו הבנייה בזכוכית פה כתבנו שהיא מוגזמת, ושצריך לתאם אותה,

ציפי רון:

שצריך מה?

שרון דינור:

אני חושבת,

ציפי רון:

שצריך?

שרון דינור:

אנחנו בתב"ע עכשיו. כתבנו שהתוכנית מציעה שימוש רב בזכוכית, והשימוש בחומרים בחזית היא על כן הנחיות מרחביות לפי הנחיות אדריכל העיר, ובתיאום,

ציפי רון:

אני לא חושבת, אני לא חושבת שהסיכום הזה הוא בסדר, אני לא רוצה להשאיר את זה לתיאום עם אדריכל העיר,

שרון דינור:

את לא יכולה, את לא יכולה בתב"ע,

ציפי רון:

אמירה של וועדת השימור, בינתיים לא היה שינוי שעמד במבחן ציבורי, של שינוי המדיניות לבנייה באבן בירושלים, כל מה שאנחנו רואים זה אושר, אני לא יודעת איך, עם כל החומרים, ואני לא רוצה לראות יותר בתים שחורים,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) בהתחלת הקדנציה מספר,

ציפי רון:

זה הכול.

יוחנן וייצמן:

מספר הערה לכל דבר, אז בוא נקרא לזה 33.

ציפי רון:

39.

חיים כהן:

טוב, נו יללה.

ציפי רון:

אני, אני מרגישה, אני מרגישה כמו (לא ברור), אני מרגישה כמו (לא ברור) הזקן.ץ

יוחנן וייצמן:

את צודקת, אני חושב שאת צודקת,

לורה ורטון:

את צודקת ההערכה שזה יהיה באבן,

יוחנן וייצמן:

לדעתי את צודקת,

ציפי רון:

אנחנו וועדת שימור, אנחנו העיר היחידה בעולם שהיא בנויה באבן, ושזאת ההגדרה של הבנייה. למה שנפסיד את זה? עד היום זה היה רק בירושלים.

חיים כהן:

ציפי, אני אספר לך משהו שקרה בשבת, פנו אלי שני אנשים, ש - , הם שכנים בשכונה, סתם מעניין, הם מטפלים, הם, איך זה נקרא? הביזנס שלהם זה חומרי בניין, ואמרו להם שיש הרבה בניינים בירושלים, שהם הפסיקו בעבודה, שאלתי אותם, טוב, בטח,

רועי לביא:

כי אין אבן.

חיים כהן:

אין אבן, אתה ידעת מזה? אני הייתי בהלם, אומר לי, ההודים והאלה שמגיעים לפה לא יודעים,

רועי לביא:

(לא ברור) שלנו כיום,

חיים כהן:

לא יודעים לעשות את האבן הירושלמית.

רועי לביא:

עושים אבן מתועשת, במקום האבן,

חיים כהן:

אז את רואה מה שקורה בעיר? זה הייתי בהלם, אני לא שמעתי,

שרון דינור:

התוכנית מציעה שימוש רק (לא ברור).

חיים כהן:

הפועלים, העובדים זרים לא יודעים לעבוד הם ה - , לייצר,

רועי לביא:

מתחיל להיגמר.

שרון דינור:

5, תסתכלי רגע,

רועי לביא:

אתה מוציא אותו מהקרקע, זה לא,

חיים כהן:

אבל גם אין לך את העובדים שיודעים לעשות את זה,

שרון דינור:

תיקנתי עכשיו, לא מולך, על הלוח.

רועי לביא:

תראו,

חיים כהן:

בגלל שהיה לך עובדים.

שרון דינור:

חומרי גמר, התוכנית מציעה שימוש בזכוכית בהיקף חריג ביחס לשכונה, לקבוע כי נושא זה יתואם במחלקה לשימור לעת מתן היתר.

ציפי רון:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

אוקי, אותם,

שרון דינור:

כי אני רוצה רגע להגיד ששכונת קריית משה היא, היא לא בתוך העיר ההיסטורית של ירושלים, שבה אנחנו באמת, אני מסכימה איתך שאנחנו יותר מהדקים, מצד שני, באמת,

רועי לביא:

והאופי שלה עדיין אבן.

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

יש שמה הרבה מבני, הבלוקים מבטון, שנבנו בשנות ה – 50, בתקופה שהעיר הייתה במצור, וכל מיני דברים אחרים, מכל מיני סיבות, ולא הייתה אבן, ויש גם בטון שהוא חיקוי לאבן, משלהי, מתקופת

מלחמת השחרור, וקצת לפני זה, הכול נכון, אבל עדיין אנחנו משתדלים לשמור על האופי של העיר הזאת, שזה אופי ייחודי מעולם, אז בואו, תמיד יש מגמות, תמיד נובעים,

שרון דינור:

הסכמנו איתך, הכול בסדר,

חיים כהן:

טוב.

שרון דינור:

בואו,

חיים כהן:

הלאה בואו נעבור לתוכנית הבא.

ציפי רון:

בסך הכול אני רואה הרבה יותר חומרים,

חיים כהן:

אז א' אני אשמח שהעברנו לזה בהסכמה, מה שרועי הציע, הצעה.

לורה ורטון:

המסקנה שרועי תמיד תבוא לכאן.

חיים כהן:

הבעיה שהוא החליט לעזוב אותנו.

שרון דינור:

אתם יודעים שרועי עוזב.

חיים כהן:

מתי אתה עוזב? מתי אתה עוזב?

רועי לביא:

אחרי החגים,

חיים כהן:

אחרי החגים,

יוחנן וייצמן:

ל - ?

שרון דינור:

איזה חגים רגע מדובר?

רועי לביא:

מה?

חיים כהן:

מרפסות סוכה,

רועי לביא:

זה,

ציפי רון:

מה נעשה עכשיו.

חיים כהן:

(לא ברור) יש לך תוכנית לאן?

ציפי רון:

אני אשמור (לא ברור).

חיים כהן:

למה?

ציפי רון:

שהגענו להסכמות,

צפי שלף:

אני אמרתי שהמועצה לשימור אתרים לא מסכימה.

חיים כהן:

בסדר, בסדר,

ציפי רון:

יש דברים שלא מסכימים.

חיים כהן:

בסדר, טוב.

לורה ורטון:

אני מאוד מתבלטת, אני צריכה כמו שאמרתי, אני צריכה לצאת, (לא ברור) תבוא עוד מעט.

יוחנן וייצמן:

אין בעיה,

חיים כהן:

טוב.

שרון דינור:

תראו, אנחנו מדברים עכשיו על עתניאל 8, זה היתר בנייה,

משה גורא:

זה (לא ברור).

שרון דינור:

אני אגיד לכם שגם פה התלבטנו, אם לדחות את הבקשה על הסף, או לאשר אותה בתנאים, והחלטנו לאשר אותה בתנאים, יש פה בניין שהוא של קומה אחת, הוא בניין שבתוכנית האב הוא מסומן לשימור,

רועי לביא:

מה שאנחנו רואים כאילו?

שרון דינור:

כן, בניין שהוא לשימור שימורי, הכי הכי שיכול להיות ברחוב עתניאל, שהוא רחוב מאוד יוקרתי, קרוב לפארק המסילה, בבקעה. זהו, אני מרגישה שאני מדברת לעצמי, אז אני, כאילו וזה,

ציפי רון:

מקשיבים, מקשיבים.

שרון דינור:

אז הם הציעו בעצם בהיתר בנייה רגיל, הם הציעו פה תוכנית שהיא חורגת מהתוכנית אין בעיה. עכשיו המדיניות שלנו, של ה - , של הוועדות, הם לא בתמ"א/38 הם במבנה רגיל, היתר רגיל,

רועי לביא:

בהיתר.

שרון דינור:

אבל המדיניות שלנו כעיקרון שיש יחידה אחת בבניין של קומה אחת, במקום שהוא הכי מוקפד לשימור, שימור ללא תוספות מעבר לתוכנית המאושרת, שימור מחמיר.

ציפי רון:

איפה הוא כאן?

רועי לביא:

מה התב"ע אומרת?

שרון דינור:

אני אומרת התב"ע אומרת, שימור מחמיר, לא, התב"ע אומרת, 75% ב – 3 אוקי וגג רעפים.

ציפי רון:

איפה הבניין הזה? תראי אותו רגע,

שרון דינור:

התב"ע אומרת שהוא לשימור,

רועי לביא:

אוקי,

ציפי רון:

תראי אותו, תראי אותו פה על הזה.

רועי לביא:

והיא הגדירה עוד משהו חוץ מזה?

שרון דינור:

חבר'ה, אתם שואלים אותי יותר מידי שאלות, רגע, הוא מסומן לשימור כבר בתוכנית התב"ע, אוקי, זה והוא מסומן שוב פעם לשימור ללא תוספות בתוכנית האב,

רועי לביא:

אב.

שרון דינור:

והם מבקשים בהקלה תוספות בהיתר בנייה רגיל, כשאנחנו חושבים שזה לא ראוי לעשות אותם, למה? כי הוא בניין של קומה אחת, יחידה אחת, משפחה אחת, אין לי סיבה לחרוג מתוכנית האב בהקלה, אין לי כאן, הם רוצים לעשות פה 4 קומות, כאילו קומה מעבר לתוכנית האב, וחוף מזה יש להם עוד כמה דברים שאנחנו חושבים, שהם לא מספיק טובים,

חיים כהן:

מה זה?

שרון דינור:

בנייה בזיז,

חיים כהן:

מצד שמאל ראיתי, מה זה?

שרון דינור:

מה זה מה?

חיים כהן:

מה זה המבנה על יד? זה מבנה 3 קומות?

שרון דינור:

הוא 2.5, זה לשימור, וזה לשימור, כולם לשימור בכל מיני רמות של שימור,

ציפי רון:

זה רחוב נהדר.

שרון דינור:

רחוב קטנצ'יק והוא מאוד מאוד יפה, אוקי, ואז רגע, אני רציתי לפתוח את ה - , למה זה, למה זה הלך לי, רגע.

רועי לביא:

מהות הבקשה היא תוספת קומה והקלה?

שרון דינור:

רגע, כן, (לא ברור) בבקשה, ואני אפתח רגע את ההרמוניקה.

חיים כהן:

בקיצור, אני מבין, הוועדה פה,

שרון דינור:

הבקשה שלנו היא, רצינו לאשר להם את ה - , יש להם כל מיני דברים, עשו איתנו חצי תיאום, אוקי, זה לא תיאום מלא, עשינו איתנו כאן דברים של תיאומים, אבל היו כמה דברים ש - , חוץ מהקומה שגם עכשיו שהם מאוד משמעותיים לשימור, שצריך לשמור עליהם,

יוחנן וייצמן:

מה קורה בניינים ליד?

שרון דינור:

זה 4,

חיים כהן:

זה מה ששאלתי, כולם לשימור בניינים ליד.

שרון דינור:

כולם לשימור, אני לא זוכרת את ההיררכיה שלהם.

יוחנן וייצמן:

לא, השאלה אם הם בנו 4 ולא 3.

חיים כהן:

לא בנו, הכול ישן עדיין,

שרון דינור:

לא, לא בנו בשום מקום.

חיים כהן:

זה מה שאני אומר, שאלתי, נאמר לי שמה יש שמה זה 3 קומות.

שרון דינור:

אתם רוצים לקרוא לו רגע, שהוא? הנה זה הבניין מי שרצה לראות, תראו את זה, איזה בניין מיוחד.
זה מישהו שעובדת בעירייה היא שעבדה במחלקת השימור זה הבית של ההורים שלה.

עו"ד דני ליבמן:

יש החלטה ברחוב יאיר 7, של וועדת ערר שהגיעה, אושרה גם בבית משפט,

רועי לביא:

שמה?

עו"ד דני ליבמן:

שאושרה גם בבית משפט, שבית עם נקודה אדומה, זה בית לשימור, ואי-אפשר לעשות עליו
תמ"א/38/2,

שרון דינור:

הוא לא בתמ"א.

רועי לביא:

הם לא מבקשים תמ"א, הם מבקשים,

עו"ד דני ליבמן:

אני יודע, אני יודע, אי-אפשר לעשות תמ"א/38/2 ואי-אפשר להרוס אותו, מה שצריך היתר, אי-אפשר
להרוס אותו.

עו"ד דני ליבמן:

אם אתם רוצים את ה - ,

רועי לביא:

יש איזה שהיא אמירה, ברמה הזאת?

עו"ד דני ליבמן:

יש אמירה, כל הבניין לשימור,

רועי לביא:

לא, בסדר, אבל הויכוח פה על הקלה (לא ברור),

שרון דינור:

לאא,

עו"ד דני ליבמן:

כן, אבל הם רוצים להרוס דברים בפנים,

רועי לביא:

זה שני דיונים שונים.

עו"ד דני ליבמן:

לא, אני אומר על הדיון, על הדיון השני, שאי-אפשר להרוס מה שטעון היתר,

רועי לביא:

בפנים נהרס, שהוגדר לשימור.

עו"ד דני ליבמן:

כן, זה מוגדר לשימור.

רועי לביא:

מוגדר לשימור גם בפנים?

שרון דינור:

אגב פה, במקרה הזה, הפנים הוא לא לשימור, אנחנו, ראינו.

עו"ד דני ליבמן:

אתם ראייתם, אני יודע, אני אומר מבחינת ה - , מבחינת התב"ע והחלטה של וועדת ערר, זה בית נקודה אדומה, הוא מבנה לשימור, כל הבית לשימור,

רועי לביא:

כולל הפנים.

עו"ד דני ליבמן:

כן,

רועי לביא:

מבחינת וועדת ערר גם אם מחלקת,

עו"ד דני ליבמן:

מה שלא צריך היתר לא,

רועי לביא:

בסדר,

עו"ד דני ליבמן:

אבל מה שלא צריך היתר אי-אפשר,

יוחנן וייצמן:

איפה? ב – 3770?

עו"ד דני ליבמן:

כן, נקודה אדומה ב – 3770 זה בניין לשימור.

יוחנן וייצמן:

איפה ההחלטה? ביאיר?

עו"ד דני ליבמן:

יאיר 7. טוב, צריך לקחת את זה בחשבון,

רועי לביא:

תסביר אחרי זה מה, איך זה פוגש את התוכנית, את ההיתר הזה.

חיים כהן:

מי מציג?

יאיר ברסלר:

אני אציג.

חיים כהן:

תגיד שם לפרוטוקול, ככה,

יאיר ברסלר:

יאיר ברסלר. טוב אנחנו מדברים על רחוב עתניאל 8, אנחנו מבנה אופייני, שבעצם הוא חד – קומתי היום, רוצים להרחיב אותו עד כמה שאפשר להרחיב אותו. הייתה לנו פגישה, גילוי נאות הייתה לנו פגישה עם שרון בשטח, ועם חיה, היה, התוכנית בהתחלה הייתה יותר בומבסטית וניסינו לצמצם אותה, עד כמה ש - , תוכנית בקשה להיתר,

רועי לביא:

תוכנית להיתר.

יאיר ברסלר:

הייתה יותר בומבסטית עם חריגות אחורה, ניסינו לצמצם אותה, הכנסנו את הממ"ד לפנימה לבקשתה של שרון, הוזזנו את המעלית יותר אחורה בצורה שתהיה פחות נצפית, וביקשנו להישאר בגובה, גם את הגובה עצמו צמצמנו ל – 1.80 מטר בסך הכול מהבקשה המקורית לתיקון שהגשנו במחלקת שימור, וגם זה מבחינת מחלקת שימור לא עובד. אנחנו פה בעיקרי כי אנחנו רוצים לראות איך כן אנחנו יכולים לקבל נפחים שמתאימים לזה, גם אם נצטרך, אני יושב פה ליד המבקשים ולידכם, גם נצטרך לעשות גגות קצת יותר מסודרים, ולהוריד את הגג, שייכנס כחלק מהתקרה העליונה כמו יששכר 9, שמשון 2, שמשון הוא לפתחה של יעל, שכן מקבלים 4 קומות, אבל כאילו ה – 4 הקומות האלה,

שרון דינור:

א', סליחה שזה לא, אני לא זוכרת את כל ה - , מה שאתה חיה, אם זה לא במצגת שלך, נצטרך לבדוק את זה אחד אחד.

יאיר ברסלר:

בסדר.

שרון דינור:

אני אני נמצאת בסיטואציה, א', אתם מקסימים, תודה רבה, באמת אני מבינה ש - , אנחנו נמצאים בנקודת מחלוקת שהיא לא, היא קריטית, אני לא מוצאת את הדרך, למה אני צריכה לחרוג ממדיניות שלי, מה הטיעון שלי. למה כאילו, את זה אני לא מצליחה להבין, כי טיעון תכנוני אין לי פה, יש לי רק את הטיעון, טיעון היזמי, שזה לא משהו שוועדת שימור יכולה, כאילו במקרה הזה לקחת בחשבון, זה לא. יש לך,

רועי לביא:

בוא תציג,

שרון דינור:

אז תציגו את הבקשה, ותגיש, תסבירו לנו מה,

יאיר ברסלר:

רוב (לא ברור) שאושרו, כן בניינים מאוד דומים,

שרון דינור:

אבל הם היו יחידה אחת, קומה אחת? זאת אומרת יש,

יאיר ברסלר:

כן, כן, אפילו כאלה שאני עשיתי בעצמי ואני מכיר,

שרון דינור:

אבל אני לא מכירה כי לא הראית לנו,

יאיר ברסלר:

אני מוכן להראות לך אותה,

שרון דינור:

אם אתה רוצה אז אפשר להוריד את זה מדיון, ולהעלות את זה לפעם הבאה ולעשות מחקר,

רועי לביא:

בוא תציג שנייה מה הבקשה.

יאיר ברסלר:

הבקשה בעצם, רגע, הבקשה בעצם מבקשת לנצל את השטחים המותרים, לפי תב"ע 3770 פלוס הקלות כמויות, ביניהם גם תוספת מעלית, 6%, 2.5% מבחינה רישואית. שטחי שירות כנדרש כמו שאפשר לבקש, שום דבר לא מעבר למה שמותר לבקש, או אפשר לבקש, בעצם זו הבקשה המקורית, אם תוכלו לראות, הממ"ד בולט אחורה, חדר, המעלית הייתה יותר קרובה, לרחוב שנמצא פה, בעצם שיפרנו אותה, הכנסנו את הממ"ד פנימה, שבעצם, כביכול ביקשנו את השטחים של הממ"דים מעבר לשטחים שקיימים, כמו שאפשר לבקש בבקשה להיתר, מה שעשינו פה, זה הכנסנו את הממ"ד פנימה, וויתרנו

על השטח הזה, לקחנו את המעלית, הזזנו אותה אחורה. בגדול זה המצג לפני השינוי, זה המצג אחרי השינוי מהצד.

יוחנן וייצמן:

תחזור שוב לפני אחרי.

יאיר ברסלר:

זה אחרי, זה לפני, כשבצד ימין פה, זה בעצם, שבצד ימין זה בעצם רחוב, רחוב עתניאל, שלחנו את המעלית אחורה, המצב המוצע הוא בעצם עכשיו יש לנו בתים מימין ומשמאל, שלא מיצו את הזכויות שלהם, בשביל את זה אנחנו רואים את המבנה שלנו, כגדול משמעותית מהמבנים האחרים, ושוב גם אותו אנחנו מוכנים לשפר, בכדי ש - ,

שרון דינור:

מה אנחנו יכולים לשפר? סליחה,

יאיר ברסלר:

אני יכול להראות לך תמונה, בסדר? יש לי פשוט, צילמתי מה – GIS, הזה רגע לפני שבאתי לפה.

שרון דינור:

על מה, על מה דיברת על הגג?

יאיר ברסלר:

על הגג, כן,

רועי לביא:

אתה יכול להראות שנייה חתך מול הבינוי ההיסטורי המקורי, את ההצעה שלכם.

יאיר ברסלר:

כן,

שרון דינור:

הרמוניקה פתוחה לדעתי,

יאיר ברסלר:

זה למשל, יששכר 9, בסדר? את רואה את הגג פה?

שרון דינור:

כן,

יאיר ברסלר:

אז אם צריך לעשות משהו בסגנון, אנחנו נעשה בשמחה, בשביל, איך אומרים? בשביל לא להתעכב ולהתקדם הלאה,

שרון דינור:

איך זה ישרת את רחוב (לא ברור) כזה, לא הבנתי. מה? מה?

יאיר ברסלר:

כי הגג שלי הוא מעל (לא ברור).

שרון דינור:

שהוא יהיה מובלע, זה מה שאתה אומר?

יאיר ברסלר:

זה יהיה מובלע פנימה.

רועי לביא:

אתה יכול, את יכולה לעשות את החתך?

שרון דינור:

אני לא יכולה, (לא ברור) צריך,

יאיר ברסלר:

אפשר לתת לי את העכבר בבקשה.

שרון דינור:

כן, רגע. רק שנייה. מה רצית?

רועי לביא:

לראות את הזה.

שרון דינור:

זה ה - ,

רועי לביא:

מתחת לזה?

שרון דינור:

כן. אני רוצה להגיד לכם באמת התלבטנו, אם בינינו במחלקה, אם לדחות את התוכנית או לאשר בתנאים, אנחנו נאשר לכם בתנאים, אני מקווה שתצליחו לעשות את השינויים. השינויים שאנחנו מבקשים, הם לא רק בנושא של הקומה, הם גם לדחוף את הדבר הזה טיפה פנימה, הוא מעפיל על החזית המקורית לשימור, זאת אומרת רצינו שהדברים האלה יהיו טיפה יותר בפנים, ולא בתוך העמודים. עכשיו זה לא דיברתם עכשיו,

יוחנן וייצמן:

זה בנייה או מרפסות?

שרון דינור:

זה,

יאיר ברסלר:

מרפסות.

חיים כהן:

איזה מרפסות? איפה בדיוק?

שרון דינור:

הקדמיות שלכם,

יאיר ברסלר:

המרפסות הקדמיות.

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

לא לתת מרפסות מעל מבנה לשימור.

שרון דינור:

לא אמרתי לא לתת מרפסות, וייצמן, אני אף פעם, אף פעם, אף פעם לא אומרת את זה, אני אומרת צריך, יש פה בניין לשימור שיכניסו את הכול טיפה פנימה.

יאיר ברסלר:

נעשה פיון – טיונינג מולד? עס,

שרון דינור:

מה זה?

יאיר ברסלר:

נעשה מולכם פיון – טיונינג כאילו? מבחינת?

שרון דינור:

אז עשיתם כאילו, פה הסכמתם לעשות, זה לא משהו חדש, אז תכניס את זה פנימה.

יאיר ברסלר:

אוקי,

שרון דינור:

כאילו, אז אני אומרת זה גם היה, זה אני חושבת שזה שני הדברים העיקריים שהיו לנו בעניין הזה.

חיים כהן:

בשביל מה להכניס אותם? המרפסות זה היה אפילו הצצה, זה לא היה מרפסות?

רועי לביא:

מצד הגובה?

שרון דינור:

אני אומרת מצד הגובה, אני לא מצאתי את הטיעון להיאחז בו, למה במקום הזה צריך, למה לכם מותר לחרוג. מה עושה אתכם סיפור כל כך מיוחד, מבחינה שימורית, שכל, כל העיר אני מתעקשת, בכל העיר, אני מתעקשת שאיפה שיש שימור הכי מחמיר, שזה האזור שלכם, לא חורגים ממדיניות, אז למה פה אני אאשר את זה? זאת אומרת,

יאיר ברסלר:

יש מלא שאושרו.

שרון דינור:

אני לא זוכרת כזה דבר,

יאיר ברסלר:

זה מה (לא ברור).

שרון דינור:

אתם לא הבאתם, לא הבאתם,

יוחנן וייצמן:

אתה יכול להציג לנו משהו שאושר?

חיים כהן:

בדיוק, זה מה ששאלתי,

רועי לביא:

אפשר להיכנס ל – GIS או לתלת – מימד של ה – GIS?

שרון דינור:

כן, אבל זה לא יספיק להסתכל על זה, אני צריכה לעשות חקירה בשביל להבין, בגלל זה אני אמרתי לא הבאתם לי את זה פה, אז אני לא יודעת לעשות את זה.

יאיר ברסלר:

לא, לא, ברור לי שאת לא יכולה לבדוק את זה כרגע בשלב זה,

חיים כהן:

אני רוצה, תראה, על מה אנחנו מדברים.

יאיר ברסלר:

יששכר 9 לצורך העניין. אגב באותו רחוב יש את יפתח 8, שהוא גם גבוה בקומה,

שרון דינור:

סליחה, תעזור לי, זה זה?

דובר לא מזוהה:

נכון זה הרחוב, אבל הוא נבנה עליו.

שרון דינור:

זה הוא היה בתמ"א/38, נכון?

דובר לא מזוהה:

לא,

שרון דינור:

אז בוא לא נדבר עליו.

ציפי רון:

מה? למה?

שרון דינור:

למה? קודם כי תמ"א/38 המדינה קבעה לה איזה שהוא עדיפויות מסוימות, ו – ב', הוא היה לפני הוועדה, אני מכירה את הבניין הזה ממש טוב, הוא היה לפני הוועדות ערר שהיו לנו בנושא הזה. היום היינו מחמירים איתו כנראה פי 1000 יותר, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

בתמ"א הוא אמור לקבל פחות, ממה שיכול בהיתר, כאילו,

יאיר ברסלר:

יפתח 8 יש תב"ע מאושרת לקומה נוספת גם,

יוחנן וייצמן:

זה תב"ע, עזוב,

יאיר ברסלר:

הוא יושב חצי על, יושב חצי על רחוב עתניאל, חצי על רחוב יפתח, כאילו,

דובר לא מזוהה:

בשמשון 25,

שרון דינור:

רגע, רגע יפתח 8 זה זה הארוך?

יאיר ברסלר:

כן,

שרון דינור:

זה זה? אני לא יודעת, זה זה?

יאיר ברסלר:

כן,

שרון דינור:

שהוא יחידה אחת, היתר כשהוא התחיל?

יאיר ברסלר:

הוא לא יחידה אחת, הוא בניין,

שרון דינור:

אני אומרת, אני עוד פעם מסבירה, אנחנו לא מחפשים חריגה, אני שואלת בניין של ווילה, אין לי פה, של בניין אחת, למה אני צריכה,

צפי שלף:

שמשון 25.

שרון דינור:

בוא נראה שמשון 24.

יאיר ברסלר:

אני מנסה להבין אם מפריע היחידה, פרסום או מפריע הגובה?

שרון דינור:

גם, למה אני צריכה לחרוג, אם יש לי בניין של 74 דיירים, בסוציו – אקונומי נמוך, בקריית יובל, וואלה אין קווים אדומים, אבל למה פה באזור ליבה הכי לשימור, אין את העניין הכלכלי שאני אומרת אותו, אין, אין, כאילו אתם יכולים גם ב – 3 קומות,

דוברת לא מזוהה:

שמשון זה דוגמא קלאסית, שמשון 25, בניין יחיד חד – קומתי שזו, הרחיב לצדדים למעלה, לכל כיוון אפשרי.

שרון דינור:

בסדר, עד שאני, שמשון 25 זה הבניין שהוא גם בתמ"א/38, גם היה בפני וועדת ערר.

חיים כהן:

וועדות ערר?

שרון דינור:

בפני וועדות ערר שיחליטו פה, זה באמת,

חיים כהן:

למה? פה היא (לא ברור)?

שרון דינור:

ואגב הוא המדיניות לרחוב הרכבת יותר גבוה, מאשר אצלכם, המדיניות של רחוב הרכבת היא 4 קומות, הוא לא עבר את הזה,

דובר לא מזוהה:

אבל זה לא משנה מה אני אגיד,

שרון דינור:

זה כן משנה מה תגידו, פשוט לא אמרתם את הדבר שאני יכולה, אתם לא עוזרים לי לעזור לכם, אין, לא אמרתם שום דבר, אין סיטואציות כאלה,

יאיר ברסלר:

זאת אומרת אפשר,

שרון דינור:

כמו שלכם, אין לי סיטואציה שאני יכולה להיאחז בה.

יאיר ברסלר:

אם היינו (לא ברור).

שרון דינור:

המדיניות של הרחוב, הרכבת היא היום 4 קומות, אני יודעת יש לי פה פרויקט, ובצד השני שלה היא 5, 6 קומות בכלל, זה לא דומה לסיטואציה שלכם, אתם רחוב פנימי, של יחידה אחת, קומה אחת, אין לי סיטואציות כאלה וזהו.

יאיר ברסלר:

אם אנחנו מביאים את הקומה העליונה בתוך גג הרעפים בצורה שהיא פחות נצפית, ופחות.

שרון דינור:

זה הוועדה עכשיו תשקול את זה, בסדר.

יאיר ברסלר:

אנחנו מוכנים להבליע אתה קומה הרביעית, בתוך גג רעפים בצורה, בצורה שהיא הרבה יותר, הרבה פחות נצפית החוצה, והרבה, הרבה פחות רואים את זה, שיש פה עוד קומה רביעית, כי השטחים האלה כן חשובים, וכן רוצים, מאוד רוצים אותם.

שרון דינור:

גם את זה עכשיו אמרת, את הסיבה שאני מבינה שזה חשוב לכם, אבל מבחינה תכנונית אני לא, לא שמה. טוב. אז אנחנו,

ציפי רון:

השכונה הזאת בגלל האופי שלה, והאופי שלה, (לא ברור) .

שרון דינור:

אתם הבאתם אולי במצגת שלכם, את החלופה הזאתי?

יוחנן וייצמן:

כן, אבל נקבע ש – 3770 אפשר לקבל ממה הקלות,

ציפי רון:

בסדר, במסגרת מה שאפשר, אבל לא במסגרת מה שאי-אפשר.

דובר לא מזוהה:

זו השאלה מה אפשר?

שרון דינור:

למה לא הבאתם לנו את ההצעה הזאתי? שנוכל לבחון אותה, זה היה עוזר אולי.

ציפי רון:

היה לפני לא הרבה שנים, אישרנו תוכנית (לא ברור).

יאיר ברסלר:

האמת שקיבלנו זימון לוועדה לפני פחות משבוע, אז אנחנו,

ציפי רון:

ישבנו עליה הרבה שעות,

שרון דינור:

נכון, שבוע מראש, אני יודעת,

ציפי רון:

יש, אבל לא, לא בצורה הזאת, לא, לא,

שרון דינור:

אתם רוצים לנסות?

ציפי רון:

לכל דבר, אפשר גם לגרוס כל דבר, לאופי של השכונה, הערך של הדירות, נקבע גם (לא ברור). כל אחד
ישפוך את התינוק עם המים, אז זה יצא,

חיים כהן:

אני רוצה להציע הצעה, שנייה,

ציפי רון:

ותמיד יש (לא ברור).

חיים כהן:

אתם מדברים עכשיו הרבה על, הרבה על תיאורטיות, תיאורטי. אני מציע, אני, אם היושב ראש
מסכים, אני מוריד את הנושא הזה מסדר היום, תביאו תוכנית מתוקנת, מול המחלקה,

שרון דינור:

תתקנו את שני הנושאים האלה,

חיים כהן:

אז תתקנו את שני הנושאים, שהמחלקה תראה את זה, ואחר כך נקיים שוב,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) את בוא ננחה אותם,

חיים כהן:

אני אגיד לך מה,

שרון דינור:

הדבר היחיד שנתווכח,

חיים כהן:

ואז נעבור, ואחר כך נקיים אפילו דיון,

יוחנן וייצמן:

ההצעה כעת, בואו נעשה ככה, אנחנו מקטינים, מורידים את הקו המאסף רעפים בקומה העליונה, זה מה שאתה הצעת? 1.20 מטר,

ציפי רון:

הוא הציע (לא ברור) הקומה העליונה,

חיים כהן:

אני רוצה לראות את זה,

יוחנן וייצמן:

לתת מדלפות,

חיים כהן:

המחלקה גם רוצה,

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

ונראה אחר כך נחליט מה נכון,

יוחנן וייצמן:

זה אחד. ומה ההצעה השנייה שהצעת?

שרון דינור:

זה ההצעה,

חיים כהן:

זהו, זה הצעה.

שרון דינור:

הוא יתקן את החזית, ההערות האחרות שם, שיהיה לנו רק לדבר על זה, בסדר?

חיים כהן:

בדיוק.

יוחנן וייצמן:

איזה הערות הוא מתקן? אני רוצה לדעת,

שרון דינור:

את הזיז מעל ה - ,

יוחנן וייצמן:

איזה זיז? תראי, תצביעי לי,

שרון דינור:

אתה רואה כאן, כאן החזית המקורית, וכאן, אני רוצה שכל זה יידחף פנימה, הוא יודע על מה אני מדברת,

יאיר ברסלר:

יש לי שאלה,

ציפי רון:

שישמר,

יאיר ברסלר:

בסדר,

ציפי רון:

שתישמר החזית, כולל הגג, שיישמר,

יוחנן וייצמן:

פה נסיגה זה מקובל עליכם,

ציפי רון:

שיראו הבדל בין הישן והחדש,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור),

חיים כהן:

תגידו תוכנית מתוקנת, עם ההצעה שאתם מציעים מול המחלקה, אנחנו נקיים דיון,

יוחנן וייצמן:

וזה יעלה לוועדה, אבל תגישו את זה כמה שיותר מהר, יש לנו וועדה ב – 10 לספטמבר.

חיים כהן:

זה יכול להיות שאפילו נקבל החלטה לדיון פנימי, אנחנו נחליט,

יוחנן וייצמן:

כן, אתם לא צריכים להגיע,

חיים כהן:

אתם לא צריכים להגיע,

יאיר ברסלר:

בסדר גמור, תודה רבה.

שרון דינור:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

אני מציע גם ללכת לראות את המקום,

ציפי רון:

שרון, שרון, שבאמת יהיה הבדל וגם לכם, שבאמת יהיה הבדל בין הקומה השנייה של הגג, שהגג לכיוון החזית יישמר, שיראו אותו.

יאיר ברסלר:

בסדר, תודה.

רועי לביא:

עוד פעם של הגג?

ציפי רון:

שיראו את הגג, שיראו שפה נגמר הבניין המקורי, ויש לו גג, ואנחנו מוסיפים מעליו, זה עניין תכנוני, עיצובי, זה אפשרי.

שרון דינור:

למה נראה לך שזה יתאים, אם הקומה תהיה מובלעת, בכמה זה ירד לדעתכם? להראות לי אחר כך,

יאיר ברסלר:

אנחנו נבדוק את זה, כן, אנחנו נבדוק, אנחנו,

ציפי רון:

יש דרכים לעשות את זה, אחרים כבר עושים את זה,

יאיר ברסלר:

כן, בסדר. תודה רבה.

עו"ד דני ליבמן:

תודה רבה.

חיים כהן:

אוקי, בהצלחה.

ציפי רון:

מה לעשות, אי-אפשר לשמר (לא ברור).

חיים כהן:

הלאה נו,

שרון דינור:

רגע, נתקע לי.

ציפי רון:

אני לא זוכרת, היו בבקעה כמה בתים שמשמרים אותם אז איז כמו שהם?

שרון דינור:

כן, אבל הזכויות מאושרות, אף פעם לא, עד עכשיו לא נגעו בזכויות המאושרות, זה העניין, שהתוכנית של בקעה עשו אותה, מה קרה פה? הנה, כן,

ציפי רון:

כן, זה אזור.

חיים כהן:

אז החלטה היא,

עו"ד דני ליבמן:

שרון, לפי וועדת ערר חקירות קונסטרוקטיבי, הם לא אמורים להרוס פנימיים,

שרון דינור:

אין, תקשיב, הייתי בפנים,

עו"ד דני ליבמן:

המחלקה המשפטית.

שרון דינור:

לא נשארו פה,

עו"ד דני ליבמן:

בסדר.

ציפי רון:

יכול להיות שיש, אתה לא יודעת,

עו"ד דני ליבמן:

לא,

שרון דינור:

אין שמה, לא לדעת.

עו"ד דני ליבמן:

זה המשמעות,

ציפי רון:

זאת אומרת שלא להרוס קירות קונסטרוקטיביים בתוך (לא ברור).

חיים כהן:

מה נוסח ההחלטה? שרון.

עו"ד דני ליבמן:

זה המשמעות של ההחלטה,

ציפי רון:

נכון,

חיים כהן:

יורד מסדר היום לתיאום, לשוב,

עו"ד דני ליבמן:

היא אומרת שהם מפרקים אותו,

ציפי רון:

לא בטוח,

חיים כהן:

להוריד מסדר היום,

ציפי רון:

את היית בבניין? שרון, שרון, היית בתוך הבניין ולא נשאר שום קיר מהקירות? כי כבר בהסבר כתוב שזה בניין מסורתי.

עו"ד דני ליבמן:

אני אומר קונסטרוקטיבי,

יוחנן וייצמן:

שני הדברים, שהוא צריך לתקן, קבענו הנסיגה ההיא וה - ,

חיים כהן:

אני חושב תיאום עם המחלקה עזוב, תיאום מול המחלקה.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

הגענו ללוריא.

עו"ד דני ליבמן:

נוצר מפלצת.

שרון דינור:

אוקי, לוריא, הייתי שם בסיוור, אני לא יודעת אם גם אתם,

יוחנן וייצמן:

אני גם הייתי,

שרון דינור:

הספקתם ללכת. רגע, אני סוגרת את מה שלא, היה חשוב לי להבין מה לשימור, ומה לא לשימור, פעם הקודמת, לוריא, לוריא נמצא פה, אתם רואים את הבניין הזה שהוא בניין, חלק משכונת בעלי מלאכה שהייתה בתוכנית של ארנונה, יש,

עו"ד דני ליבמן:

זה לא ארנונה.

אסנת יעקובוב:

כן,

שרון דינור:

יש פה,

אסנת יעקובוב:

ארנונה.

שרון דינור:

ארנונה,

יוחנן וייצמן:

יותר קרוב לשגרירות,

שרון דינור:

שכאן, יש לנו את החורשה הזאתי שהיא חורשה שאנחנו הבאנו אותה היום בסדר היום בנפרד להעלות אותה לשימור,

יוחנן וייצמן:

לשימור,

שרון דינור:

זה חורשה מקורית. עכשיו המבנים פה שיש פה, אתם רואים יש פה כמה נקודות שהם הזכירו, ויש לנו גם פיתוח שהוא יחסית, יש בושיץ כמה מקומות שבהם הלכתי וספרתי את הקומות, וושיץ אגב גם הייתי איתם בוועדות ערר וכל הדברים האלה. שהם נתנו קצת יותר מהמדיניות, והם הגיעו ל – 4.5 קומות. אוקי, אז אנחנו, זה המבנים לשימור שיש שם היום. ומבנים מקוריים, מקוריים נשאר אולי רק את 37 ראיתי, והקצה של זה פה, הוא וואו זה ממש בניין יפיפייה הפיצי הזה 39 הוא גם מקורי לחלוטין,

חיים כהן:

תראי לי אותו, תראי לי אותו בזה,

שרון דינור:

רגע, אנסה לראות אם הרכב של הזה נכנס לפה. כן, אני לא חושבת שמצליחים לראות פה לגמרי, זה, כאילו אתה באיזה (לא ברור) או עגול כזה, עם איזה בית על העץ פה, לא רואים את זה בצילום פה, פינה עגולה כזאתי, מנדטורי מציפוי אבן, בצד הזה יש לנו את המבנה טיח היסטורי, וכאן אני חייבת להגיד לכם ש - , הם עשו עבודה, רגע, נאבדתי פה רגע שנייה, אני יוצאת מהחורשה. הם,

ציפי רון:

(לא ברור).

שרון דינור:

רגע, סליחה, אני חזרה, אוקי, זה האתר, מה שרציתי להגיד לכם, אני לא יודעת כמה, כמה אפשר לראות, החלק, הקדמי של המגרש פה, החלק הזה הוא חלק משוחזר, אבל הוא משוחזר באופי של ה-

חיים כהן:

אולי זה יכול להיות תקדים.

יוחנן וייצמן:

ברור,

צפי שלף:

לא, זה מבנה טיח,

שרון דינור:

זה מבנה טיח זה לא מבנה,

ציפי רון:

לא, (לא ברור),

שרון דינור:

תקשיבו זה פה,

צפי שלף:

זה טכנולוגיית בנייה. שמאפשרת (לא ברור).

שרון דינור:

אני רוצה, אני לא מתנגדת לכל מקום שזה,

חיים כהן:

לא, מותר להעיר הערות מידי פעם,

שרון דינור:

מה זה?

חיים כהן:

סתם,

שרון דינור:

לא יודעת הוועדה החוש הומור כבר נאבד לי לפני כמה דיונים, אבל האזור, האזור הזה הוא אזור שהוא שוחזר באהבה, יש פה עבודה של טייח יפה ופרופיל בלגים, ורואים שיש פה המון השקעה, החלק האחורי, אני אנסה להראות לכם אולי, בתמונות, הוא חלק מקורי, הוא לא, הוזנח במהלך השנים, וגם הוספו לו תוספות, והוא חלק, אבל החלק הזה הוא כרגע, מוצע להריסה, החלק הזה בעצם, הוא יכול להיות משוחזר או משומר באהבה באותו אופן שהחלק הקדמי, וזה בעצם משהו שהיינו רוצים לראות אותו, זה דבר אחד, יש פה חדר מדרגות שהוא מאוד קטן,

חיים כהן:

לא (לא ברור).

שרון דינור:

מה?

חיים כהן:

אין נוסף.

יוחנן וייצמן:

חדר מדרגות לא, לא,

שרון דינור:

החדר מדרגות רק אני חושבת רק הקיר החיצוני עם החלון ה - ,

יוחנן וייצמן:

הכניסה.

שרון דינור:

זהו, אין שם איזה משהו יוצא דופן והצמחייה, מי שהולך פה מאחורה, בשביל הזה, רואה שיש פה עץ לשימור מאוד משמעותי ענק, מאוד יפה, ובכלל אני חייבת להגיד שבתוכנית אני לא הבנתי שני דברים, אחד זה למה מגיעים למספר מאוד מאוד גבוה של קומות, זה קצת דומה לדיון קודם שאמרנו יש פה רק שתי יחידות או שלוש יחידות במצב הקיים, משהו מאוד קטן, למה צריך לחרוג מהמדיניות פה, חרגנו במדיניות בשיץ הצדקנו את החריגה, אמרנו שזה בגלל שזה תמ"א/38, פה אין את הסיפור הזה,

זה לא, לא מייצר איזה שהיא חזית מסחרית, או ציבורית ללייב יפה, והחורשה הזאת אף אחד לא מתכנן, להוריד אותה, הרחוב הזה הוא רחוב ללא יציאה, היא הייתה צריכה לעשות את הכול ברוורס, אני חניתי פה, כשבאתי לסיור שם, הייתי צריכה לצאת הכול ברוורס, כאילו אז לא ברור לי ממתי הוא נהיה פתאום כזה, משמעותי, זה נראה לי מאוד זר. וחוף מזה שאני לא מבינה למה הקווי בניין פה שמגיע אליהם הם קווי בניין כל כך, רגע בוא אני אראה לכם, קרובים, לא, לא אופייניים, וקרובים, והורסים את כל הזה, לא, ממש לא הצלחנו להבין את זה. אז הנה, וגם מוצעת פה חנייה, כתוב בתקנון שיש חנייה תת קרקעית,

ציפי רון:

מה זה?

שרון דינור:

אבל בנספח הבינוי אין חנייה תת קרקעית בכלל, יש לי שתי החניות האלה, זה אולי ההיתר בנייה, כן,

ציפי רון:

זה 6 קומות?

דוברת לא מזוהה:

כן,

שרון דינור:

אז אני אומרת זה גם הרבה, זה גם אגב לא בהסכמה, גם עושים ציפוי חיצוני ל - , למי שעשה את הטיח באהבה, לא, אז לא ברור פה, ויש פה חוסר הסכמה עם השכנים שאמרו, לא יודעת פגשתי אותם ברחוב, שהם רצו גם לבוא לדיון, ואמרתי להם שהם יכולים להגיע, שזה לא וועדת התנגדויות, אבל הם אמרו כאילו, שהם הולכים עם זה עד הסוף, כאילו מבחינתם, אבל בקיצור יש פה רב הנסתר על הגולל, העץ הזה עץ 19 עץ מאוד יפה, דווקא אנחנו מצאנו שיש פה חלק שהוא חלק היסטורי שמציעים אותו להריסה, שיכלו לשמור עליו להשתמש באחוזי בנייה שלו, אז אני לא יודעת,

ציפי רון:

אבל הוא מבקש הרבה יותר אחוזי בנייה ממה שמגיע לו בעצם.

שרון דינור:

הם שאלו אותי אם הם יכולים לבוא, אמרתי להם שזה לא וועדת התנגדויות, שבדרך כלל הוועדה,

חיים כהן:

אבל המבקש.

יוחנן וייצמן:

הבעיה שהמבקש לא פה, אני, יש איזה מין,

עו"ד דני ליבמן:

דיון נוסף בלי המבקש,

שרון דינור:

אז טוב, סליחה, אז.

חיים כהן:

אז (לא ברור) ונביא זה עם המבקש ביחד וזהו.

שרון דינור:

אבל לא, אנחנו בתב"ע, לא יחכו לנו,

חיים כהן:

מה?

שרון דינור:

לא יחכו לנו,

חיים כהן:

מתי זה משובץ?

שרון דינור:

אתה צריך להחליט החלטה.

יוחנן וייצמן:

לא, זה כבר היה פה, זה פעם שנייה.

חיים כהן:

שאלה, אז או שנחליט,

שרון דינור:

אז אפשר להעלות אותו רגע לזום, מי זה המבקש פה? זה משה שפירא היה ב - , מי האדריכל? רגע,

יוחנן וייצמן:

אני זוכר שפרבר היה עם התאונת דרכים,

שרון דינור:

פרבר.

חיים כהן:

אמיר פרבר.

יוחנן וייצמן:

אם אמיר פה, אז בוודאי טוב. אם אמיר פה, אז מעולה, אז אפשר להכניס את המתנגדים נשמע.

עו"ד דני ליבמן:

זה אמיר.

שרון דינור:

הנה כולם פה, הכול בסדר.

לורה ורטון:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

הכול בסדר.

אמיר פרבר:

אני רוצה לדעת ממתי באים (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

זה קרה,

שרון דינור:

קרה שמבקשים,

עו"ד דני ליבמן:

לפעמים.

שרון דינור:

כן,

מר אלטרץ:

למה אתה לא רוצה שנהיה?

אמיר פרבר:

לא, לא, אני שואל רק,

עו"ד דני ליבמן:

כשמבקשים אנחנו נותנים,

שרון דינור:

אנחנו לא וועדת התנגדויות לצורך העניין שתבינו,

יוחנן וייצמן:

זה לא הליך סטטוטורי, בא בן אדם רוצה לומר את דעתו.

עו"ד דני ליבמן:

אתה רוצה להציג את הבקשה?

אמיר פרבר:

אני חושב ש - ,

יוחנן וייצמן:

הציגו את זה בזמנו כשאתה היית בזמנו.

אמיר פרבר:

הציגו את זה בזמנו, אני קיבלתי, אני ישבתי אחרי זה עם השימור, ואני קיבלתי בנושא, (לא ברור) מהותי, גם בנוגע ל - , גם בנוגע לחיזוקים, גם בנוגע לחיפוי, גם בנוגע לשמר את מה שאפשר, אבל אני מקבל את זה, (לא ברור) שלא דנה בזה.

צפי שלף:

ומה עם קווי הבניין? ומה עם העצים המפוארים לשימור שאתה מסמן בצהוב? והחריגה מקווי הבניין? שהמשמעות שלה היא בעצם כריתה של העצים.

שרון דינור:

לא, רגע,

צפי שלף:

עצים היסטוריים,

שרון דינור:

לא הבנו גם את הנושא של חנייה בתקנון כתוב שמוצע חנייה תת קרקעית, אבל בנספח הבינוי יש חנייה עילית,

צפי שלף:

כן,

שרון דינור:

אם אתה יכול להסביר.

צפי שלף:

(לא ברור) של החנייה היא שוב, גם, פגיעה בעצים ההיסטוריים,

אמיר פרבר:

קודם כל, אנחנו, (לא ברור),

צפי שלף:

תביא, לא מביא, תביא יום אחד. כרגע אנחנו לא (לא ברור).

אמיר פרבר:

גם מחוסר הזמן, (לא ברור) יש כבר אצל הרפרנטית שהיא מעודכנת.

צפי שלף:

אז אנחנו לא רואים רגע, אנחנו דנים פה בתוכנית לא, לא, לא התוכנית.

שרון דינור:

אבל חיה? סליחה,

יוחנן וייצמן:

מצומצמת?

יוחנן וייצמן:

לא, הוא אומר שיש לו תוכנית אחרת.

אמיר פרבר:

מה תוכנית אחרת, בסך הכול את, את החיזוקים אני עושה, אין דרמות, אין דרמות.

צפי שלף:

האגף,

שרון דינור:

רגע, תסביר, תסביר מה,

יוחנן וייצמן:

תסביר מה (לא ברור) בקודמת.

אמיר פרבר:

ביקשו ממני שני דברים לעשות, ביקשו ממני את החיזוקים להוציא מהחוץ, הוצאתי, כאן סליחה, ביקשו בחלק האחורי לשמר עוד כמה קירות גם עשיתי,

יוחנן וייצמן:

הטמעת את ההערות של המחלקה,

צפי שלף:

האגף הזה מבוטל?

אמיר פרבר:

אני לא אמרתי את זה, אני לא אמרתי דבר כזה,

צפי שלף:

ביקשו ממני, אמרת שביקשו ממך לשמר,

אמיר פרבר:

אני בדיוק, אני נורא נורא אהיה ברור, ואני אומר, אני הוצאתי את החיזוקים החיצוניים, וחלק מהקירות, אני משנה, סך הכול, לא אמרתי,

צפי שלף:

אז רוצים לדעת איזה,

אמיר פרבר:

אז אני הגשתי להם תוכנית מתוקנת,

שרון דינור:

רגע, אני שואלת אותו רגע, מה זה?

אמיר פרבר:

אני (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

בוא נשמע שנייה אותם. כן, בבקשה. שם שיצא לתמליל.

מר אלטרץ:

הלטרץ גיא (לא ברור), אלטרץ.

שרון דינור:

אין לה, היא אומרת שאין לה.

יוחנן וייצמן:

אנחנו איתך.

מר אלטרץ:

אנחנו גרים בבית הזה משנת 2003,

שרון דינור:

לא הספקנו לראות את זה, כי, אין לנו את זה,

אמיר פרבר:

לפני כמה ימים.

שרון דינור:

היא אמרה שרק עכשיו היא הורידה את זה.

לורה ורטון:

בדיוק מציגים.

שרון דינור:

כן, מי עכשיו מדבר?

יוחנן וייצמן:

משפחת אלטרץ.

מר אלטרץ:

אנחנו גרים בבניין משנת 2003, הבניין הזה זה בניין שדי,

יוחנן וייצמן:

גרים בבניין הזה?

מר אלטרץ:

כן,

שרון דינור:

בחלק שלא מוצע להריסה?

מר אלטרץ:

אנחנו בעלים,

שרון דינור:

השם שלהם סליחה,

מר אלטרץ:

38% שייך לנו, אנחנו בעלים של הקומת קרקע בצד המזרחי, לתדהמתנו פתאום מדברים משהו שבחיים לא, שאנחנו בדקנו לפני שנתיים, אומרים לנו שאי-אפשר להוסיף יחידת דיור לשם, פתאום מדברים פה על להוסיף יחידות דיור, לצופף, להגדיל את ה - , לחזק את הבניין בשטח של הגינה שלנו, דברים שמשחיטים את הזמן שלכם, שלנו, של הוועדות האחרות שיתכנסו, יש פה פינת חמד בתוך ירושלים, ששומרים עליה, האזור הזה הוא כולו אזור נמוך, מכירים בתוכנית האב, יש פה עצים, עצים לשימור, יש פה המון דברים, שאתה בכלל נדהם להבין שמישהו טען דן בזה ברצינות, לעשות בניין של

6 קומות בתוך מקום כזה. לצופף, להוסיף עוד 8 יחידות דיור. מתקן חנייה ברחוב צר, אני רוצה לציין שהבניין כולו, הוא לאורך כל רחוב יוסף לוריא, אין חלק מרחוב יוסף לוריא, שהבניין הוא פונה אליו,

ציפי רון:

רגע, אני פותחת את הנספח. כן, עכשיו החיזוקים פה הם בתוך הדירה שלך עכשיו.

צפי שלף:

אבל האגף המערבי עדיין בצהוב,

שרון דינור:

לא, תראי, זה בסגול, אתם צריכים להבין, החלק הזה,

אמיר פרבר:

הראתה לי, מה שהראתה לי,

שרון דינור:

שנייה, רגע,

אמיר פרבר:

זה מה שעשיתי אחד לאחד,

שרון דינור:

אני אסביר, אמיר, החלק הזה, הוא חלק חדש, כאילו לא חדש בן יומיים, אבל הוא לא החלק ההיסטורי כל מה שבולט פה. החלק הזה הוא חלק היסטורי איפה שהצהוב פה, אבל כאן הסגול זה חלק מקורי, עכשיו אני חושבת שיש פה עוד חלק, שלא סימנתם אותו, אני לא יודעת אם זה, שכאן שהוא חלק היסטורי פה, שהוא דווקא נתן לכם עוד זכויות,

אמיר פרבר:

אני יכול להבטיח לך, שאנחנו נגיע לעמק השווה בכל מה שקשור לשימור, אחד לאחד,

שרון דינור:

רגע, ולגבי החנייה לא הסברת.

אמיר פרבר:

מה שאתם רואים פה את החנייה, זה החנייה, יש כאן את המתקן רכב, יש פה החתך שלו,

שרון דינור:

3 חניות מוצעות?

אמיר פרבר:

כן,

צפי שלף:

ראית את 19 בפועל איך הוא,

שרון דינור:

19 כן, זה עץ,

יוחנן וייצמן:

בפינה.

שרון דינור:

משמעותי, לא,

צפי שלף:

המרכזי. זה בן 80 שנה.

יוחנן וייצמן:

הוא פוגע בו?

צפי שלף:

כן, שלושת העצים,

אמיר פרבר:

איזה?

יוחנן וייצמן:

19.

שרון דינור:

19.

לורה ורטון:

הם לכריתה. צהוב זה לכריתה.

שרון דינור:

כן, אבל 19 הוא הכי משמעותי מכולם, כאילו הוא ענק עץ.

יוחנן וייצמן:

למה אתה חייב לכרות אותו?

אמיר פרבר:

נראה, יש איזה שהוא בינוי, אז צריכים לשמור,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא רחוק מהבינוי,

אמיר פרבר:

רחוק, כמעט זה?

שרון דינור:

הוא לא רחוק, הוא ממש צמוד אליו,

יוחנן וייצמן:

זה זה, 19 לא רואה כל כך רחוק,

אמיר פרבר:

19 זה,

יוחנן וייצמן:

19 זה באמצע, זה לא העליון. הבנתי.

צפי שלף:

גם העליון ייפגע בגלל החנייה שלו,

אמיר פרבר:

שמה?

צפי שלף:

העליון,

אמיר פרבר:

לא, לא, העליון אין סיכוי,

צפי שלף:

לא, 18,

אמיר פרבר:

צפי,

צפי שלף:

יש שם חנייה, אתה חופר.

אמיר פרבר:

מה שלא, מה שלא זו, אל תגידי סתם,

צפי שלף:

למה סתם? הוא מסומן בצהוב.

שרון דינור:

למה?

אמיר פרבר:

הצהוב זה על הפח זבל אפשר, אפשר היה לסמן, זה לא היה, זה לא מה שזה,

שרון דינור:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

עוד דבר אמיר, של וועדה מקומית,

ציפי רון:

אז רגע, עץ מספר,

יוחנן וייצמן:

שנייה, שלו, של וועדה מקומית לא של וועדת שימור, 38%, זאת אומרת

שרון דינור:

מה?

יוחנן וייצמן:

איך אתה חושב להתקדם?

צפי שלף:

מה?

יוחנן וייצמן:

משפחת אלטרץ מחזיקה ב – 38% מהזכויות, אז איך?

אמיר פרבר:

תראה, אני חושב שבשורה התחתונה, אני חושב שזה, באמת או בהסכם בין הצדדים,

יוחנן וייצמן:

זה המטרה, איך אתה חושב, בוא, אתה יצאת מפה, לך מחר לוועדה, תגיע לוועדת התנגדויות אתה,

אמיר פרבר:

אני אגיד לך שהייתי בכמה פגישות שהיה כל הזמן כאילו נושא כספי זה מה שהיה כאן,

מר אלטרץ:

זה לא נכון, זה לא נכון,

אמיר פרבר:

הדברים.

יוחנן וייצמן:

נושא כספי זה לא ניבול פה, זה בסדר.

מר אלטרץ:

זה לא היה נכון, הוא רצה שאני אשתתף איתו לבנות, ואותי זה לא מעניין לבנות. לנו אנחנו רוצים, לנו,

יוחנן וייצמן:

הוא יכול להיות שותף שלך אולי?

אמיר פרבר:

לא, אי-אפשר, קנייה ומכירה.

מר אלטרץ:

אנחנו רוצים להישאר שם, ולגור שם טוב לנו, ואוהבים את הבית, ואת האזור, ואת השכונה, לא היה בכלל מחשבה כזאת.

אמיר פרבר:

היה פה דיבור על, על המכירה, אני הייתי לא פעם, ולא פעמיים, זאת אומרת לא, היה פה דיבור מכירה, לא הסכימו על הסכום.

מר אלטרץ:

זה לא נכון.

צפי שלף:

אנחנו שומרים על האינטרסים, אנחנו מייצגים את האינטרס הציבורי, מבחינתנו הבנייה בשלושת העצים האלה, 18, 19, ו-20, והפירוק של האגף שמסומן כרגע בצהוב, היא פגיעה,

אמיר פרבר:

קצת הייתי (לא ברור) אז יצא פה היתר, יש היתר בפועל, שמאפשר את זה, ואישור שימור לכל הדברים האלה.

צפי שלף:

אין לך בשום תוכנית, אישור לעקור את זה.

אמיר פרבר:

שלא אמרתי, דיברתי על הריסה, לא דיברתי על עקירה, צפי.

שרון דינור:

דני,

אמיר פרבר:

דיברתי על עקירה.

שרון דינור:
יש פה שאלה,

צפי שלף:
אני,

שרון דינור:
אם בכלל אפשר,

אמיר פרבר:
דיברתי על הריסה, לא דיברתי על עקירה, עקירה, אני לא מתווכח. שרון, יש היתר בנייה שמאפשר את ההריסה זה אישור שלכם.

שרון דינור:
נכון,

צפי שלף:
הריסה אבל מדברת (לא ברור). אבל הבנייה שלו,

שרון דינור:
רגע,

צפי שלף:
המשמעות של הבנייה שהוא מבקש,

שרון דינור:
נכון,

צפי שלף:
היא עקירה של עץ 2,

מר אלטרץ:
בואו תסתכלו בהיתר, אין היתר כמו (לא ברור).

שרון דינור:

ההיתר, ההיתר הוא פה אצלי, אנחנו,

ציפי רון:

איזה סוג עץ זה של?

שרון דינור:

אורן.

צפי שלף:

אורן בן 80 שנה,

ציפי רון:

18 מה זה? לא זה. עורך התוכנית שהוא רוצה לשים, ברוש?

שרון דינור:

היה לנו וועדה (לא ברור).

ציפי רון:

לא, כי זה מגיעים,

עו"ד דני ליבמן:

אני לא יודע,

ציפי רון:

זה (לא ברור) שהולכים לכרות עץ וותיק, (לא ברור) זבל.

אמיר פרבר:

בחיד, אנחנו, את יודעת מה?

צפי שלף:

לא, הוא כבר אומר שאין בעיה, הוא ישנה, אז תשנה, תבוא עם תוכנית ששינית.

אמיר פרבר:

לא, לא, צפי, אני אבוא עם משהו אחר, יש לך אובר מוטיבציה (לא ברור) אני לא יודע למה, אין לי מושג למה,

מר אלטרץ:

אתה מדבר על (לא ברור) מה קורה? אובר מוטיבציה של מישהו? תסתכל מה קורה,

יוחנן וייצמן:

חברים, באמת, בוא נכבד אחד את השני.

לורה ורטון:

לא, שיכבד גם את צפי, זה התפקיד שלה, לשמור את הערים.

אסנת יעקובוב:

זה התפקיד של כל הוועדה לשמר את ירושלים.

שרון דינור:

אמיר, מתי הדיון במחוזית?

דוברת לא מזוהה:

מי שאין לה עבר, אין לה עתיד.

אמיר פרבר:

רגע, אבל יש לי שאלה אליכם, יש, אינסטנציה של התנגדויות, למה צריך לענות עכשיו לדבר הזה? למה?

שרון דינור:

לא חייב, אבל,

אמיר פרבר:

אני שואל שרון, למה? את אמרת לי לבוא, למה אני צריך לעמוד בזה בכלל?

שרון דינור:

מי שמבקש ממני לבוא לוועדה, המדיניות שלה היא להגיד לאנשים, כן, כן,

אמיר פרבר:

אני לא באתי מוכן לזה, אני לא באתי,

שרון דינור:

בסדר.

אמיר פרבר:

אני לא באתי ערוך לזה,

שרון דינור:

אנחנו גם לא מחליטים פה בהתנגדויות,

אמיר פרבר:

אבל מה זה משנה? אבל הכניסו אותי לפה, (לא ברור) מה? למה? אני לא באתי ערוך לזה, אני לא באתי מוכן לזה שישבו פה, אני ב – 25, 26 שנותיי, בחיים לא קרה לי דבר כזה, אני לא מצליח להבין כאילו,

גברת אלטרץ:

זה הבית שלנו, זה לא התוכנית,

מר אלטרץ:

אתה כנראה לא עושה את זה הרבה פעמים,

גברת אלטרץ:

זה לא תוכניות על נייר,

אמיר פרבר:

אין לי שום בעיה.

גברת אלטרץ:

זה החיים שלנו, אנחנו חיים שם 20 שנה.

אמיר פרבר:

אין לי שום בעיה, הכול טוב ויפה.

גברת אלטרץ:

אז מה זה מה אתם עושים פה? אנחנו היינו נלחמים עלה חיים שלנו.

שרון דינור:

רגע, הוא היה בהיתר בנייה הקודם, כל העצים האלה, רק העץ הפינתי הזה, אז,

אמיר פרבר:

לא דיברנו עכשיו על העץ.

צפי שלף:

לא, דיברת על ההיתר הקיים,

אמיר פרבר:

אני דיברתי בסך הכול שאמרת, שהיה כאן (לא ברור), זה כל מה שאמרתי.

שרון דינור:

אתה לא יכול, בסדר. טוב.

חיים כהן:

טוב, אני חושב שהבנו, אפשר, מיצינו.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אתה תציג אנחנו לא נקבל היום החלטה, ותנסה להביא תוכנית מתוקנת, אנחנו לא נקבל היום החלטה.

לורה ורטון:

יש תוכנית מתוקנת,

יוחנן וייצמן:

ותביא תוכנית מתוקנת ונדבר. אתה לא צריך להציג אותה, שלח אותה.

שרון דינור:

אם אתה כבר מתקן לא, אם אתה מתקן אותה, אז שני דברים, א' החלק הזה, רגע, שנייה רגע, אני מסבירה לך,

אמיר פרבר:

אני רוצה להבין, שרון פתחה פה עכשיו דיון, ונשלחה למחלקה לפני כמה ימים, מה לא בסדר בזה?

שרון דינור:

שלא ראינו אותה, לא הגבנו עליה, נגיד שלחת אותה ביום רביעי וחיה בחמישי בחופש, מי יכל לראות את זה?

אמיר פרבר:

אבל שרון, אני,

שרון דינור:

תן לנו לפחות שבוע, כאילו,

אמיר פרבר:

אני לא, להחלטה למה, כי בא ואומר, שאני אלך עם שרון יד ביד, יד ביד, בשביל שיהיה, תוכנית מקובלת ושימורית כמה שיותר, אין שום בעיה, אני לא אומר שלא, אני עושה את זה, בחיים בוועדות שימור, אתה לא בא (לא ברור) שכולה פרפקט,

עו"ד דני ליבמן:

פחות אפשר, תלוי,

אמיר פרבר:

אני איתה יד ביד, לא אומר לא, אני לא מתנגד לשום דבר שהם אומרים לי,

לורה ורטון:

אין, אם הכול היה סוכס והיו כמה פרטים קטנים,

אמיר פרבר:

לא, אני שוב פעם, אני לא יודע, שוב פעם,

לורה ורטון:

רגע, שנייה, אני,

אמיר פרבר:

בסדר,

לורה ורטון:

אני חברת וועדה,

אמיר פרבר:

אתם עושים פה,

לורה ורטון:

מותר לי לדבר?

אמיר פרבר:

לא סתם,

לורה ורטון:

מותר לי לדבר?

אמיר פרבר:

סבבה,

יוחנן וייצמן:

לא עושים, אל תרגיש רע.

לורה ורטון:

מותר לי לדבר? שאלת שאלה, למה אתה צריך לחזור, ואמרת, אני אמרתי שאני אעשה בתיאום מלא איתה, אז אמרתי, א', מילא אם היו כמה דברים קטנים, אבל זה לא, זה דברים גדולים,

אמיר פרבר:

ממש לא,

לורה ורטון:

זה על תוספת קומות, זה על חנייה,

אמיר פרבר:

הקומות סליחה, לא נכון,

לורה ורטון:

סליחה,

אמיר פרבר:

הוועדה החליטה,

לורה ורטון:

מותר לי לדבר?

אמיר פרבר:

שלא מדברים על הקומות, אז אם,

לורה ורטון:

מותר לי לדבר.

יוחנן וייצמן:

מה זה הוועדה החליטה? כבר דיברנו אז בוועדה,

לורה ורטון:

לא, סליחה, א', אני יכולה לדבר?

אמיר פרבר:

כן,

לורה ורטון:

תודה רבה, אז זה א'.

יוחנן וייצמן:

33.

לורה ורטון:

ו – ב', אם הכול היה עניין של בואו נסכם עם שרון, אז לא הייתה וועדה, אז כל אחד, כל יום היה בא ומסכם בפשרה, אז לא, אנחנו רוצים לדון בדברים, וגם,

יוחנן וייצמן:

עכשיו בוא, גמרנו, תעבור ל - , תעבור נושא, אני שואל אותך שאלה,

אמיר פרבר:

לא נוגעים בכלל, כי זה, זה כבר תכנון עיר, אז מה עכשיו? אז למה (לא ברור)?

לורה ורטון:

א', זה לא נכון.

ציפי רון:

זה לא,

יוחנן וייצמן:

החלטה של הוועדה הקודמת,

ציפי רון:

זה לא (לא ברור).

שרון דינור:

היה, עלה בדיון,

יוחנן וייצמן:

אז זה היה הדיבור, (לא ברור).

שרון דינור:

היה דיבור, כן.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) נקבל על זה החלטה,

לורה ורטון:

לא היה סיכום,

יוחנן וייצמן:

אז אתה יודע מה? בוא, (לא ברור) וזה כן, אולי לצורך העניין תשכנע אותנו למה לעשות פה 6 קומות
שהבניינים ליד לא?

אמיר פרבר:

אני אסביר לך בדיוק למה, קודם כל לפני ש - , היזם בא וקנה, הוא לא קנה סתם ככה, ואמר, עכשיו
אני אהיה פה 6 קומות, לא, אנחנו באנו לתיאומים מול תכנון עיר, ואם יש תצ"א,

שרון דינור:

אני,

אמיר פרבר:

אנחנו לא, זה לא מהאוויר, הכול, את יודעת, ואם כאילו, אני מרגיש, הרי,

יוחנן וייצמן:

לא תוקפים אותך, אתה מרגיש בעמדת התגוננות.

אמיר פרבר:

מי זאת המחלקה, מי זאת המחלקה שאתה בא ואתה עושה איתה תיאום על הגובה, ועל ה - , נפחים, תכנון עיר, מה שעשינו. אז מה לא בסדר פה? מה לא בסדר? בא אמי ארבל, אמי אמר - תשמעו, כאן מדובר על הצפיפות וכל זה, יש כאן היגיון בתוכנית של ארנונה, קבעו, (לא ברור).

שרון דינור:

הנה זה הבית, זה הבית.

אמיר פרבר:

קבעו שעל הרחוב הזה, יהיה 6 קומות, אדוני היו"ר,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמיר פרבר:

אמי ארבל ראה שיש פה שצ"פים, הוא אומר אני יכול להחשיב את זה, כי זה יושב על הרחוב הראשי על לייב יפה, ואז הכול משתנה, גם הציפוף, גם הקומות גם הדברים כאלה, אני כרגע לא נוגע, כן? בקטע שלהם הספציפי זה הבית שלהם, אני מכבד אותם, וכמובן שאי-אפשר לפגוע בהם, אי-אפשר להרוס להם, אי-אפשר, שום דבר,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור),

אמיר פרבר:

עזבו את זה רגע, מה,

מר אלטרץ:

אז מה זה? אתה מקדם פה משהו,

אמיר פרבר:

אני להתנגדויות, אז תגידו לי,

צפי שלף:

אז הם על רחוב,

אמיר פרבר:

למה באתי לפה? בשביל להציג?

צפי שלף:

האחורי,

יוחנן וייצמן:

בסדר, בסדר תמשיך, בסדר. אל תקטע אותו, בסדר.

אמיר פרבר:

זה מתאים זה,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמיר פרבר:

יש לי וועדה אחרי זה לעבור.

מר אלטרץ:

אני מתנצל, אני לא אקטע אותך.

אמיר פרבר:

לא, אבל יש לי לעבור וועדת התנגדויות, שם אין שום בעיה. אבל מה פה אני צריך גם?

שרון דינור:

כי הם רצו,

לורה ורטון:

זה עניין של שימור,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

אמיר פרבר:

אבל אני מסביר עוד פעם,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אנחנו איתך,

אמיר פרבר:

אני בשימור לא נוגע אבל, יותר מזה להגיד?

צפי שלף:

אתה נוגע,

לורה ורטון:

אתה נוגע בהחלט.

שרון דינור:

נכון, זה נכון אתה נוגע,

צפי שלף:

אתה נוגע.

לורה ורטון:

אתה, אתה,

אמיר פרבר:

טוב.

לורה ורטון:

זאת אומרת הקירות לשימור בפנים,

אמיר פרבר:

לפני שבאתי, לפני שהתחלנו את כל הההליך, חשבנו, עם ה - ,

יוחנן וייצמן:

אפשר לראות את התוכנית שתואמה עם אדריכלית חיה?

אמיר פרבר:

עם?

יוחנן וייצמן:

עם המחלקה. התוכנית האחרונה שאתה אומר שהיא תואמה.

אמיר פרבר:

שרון מכירה אותה, בטח, הנה,

שרון דינור:

לא, לא, זאתי, זאתי,

אמיר פרבר:

זאתי.

שרון דינור:

מה שהשתנה זה שהוסיפו,

אמיר פרבר:

ביטלנו את ה - ,

שרון דינור:

חיה לא אמרה שזה תואם למדיניות,

אמיר פרבר:

(לא ברור) ה - ,

שרון דינור:

כי תראו, החיזוק.

יוחנן וייצמן:

מה שינית מהקודם מהקודמת.

שרון דינור:

רגע, הוא הכניס את החיזוק פנימה לתוך הבניין,

אמיר פרבר:

נכון,

מר אלטרץ:

לתוך הבניין, זה לתוך הדירה שלנו.

שרון דינור:

נכון, סימן את זה בסגול, אוקי, אבל כאן לא, לא התווסף החלק, ראינו שהוא היסטורי וב - , בהיתר, בהרמוניקה הקודמת שלך פה, הוא מסומן לא להריסה, פה יש איזה חלק עם מדרגות היסטוריות, והדבר השני, זה שהעצים האלה, הם סומנו לשימור, בהרמוניקה הקודמת, ורצינו לשמור עליהם גם הפעם, כאילו,

אמיר פרבר:

שרון, אני לא אמרתי שלא,

צפי שלף:

אתה לא יכול,

שרון דינור:

לא, אתה אמרת זה תואם עם חיה, זה עוד לא תואם,

אמיר פרבר:

לא, לא,

שרון דינור:

זה רק נשלח.

אמיר פרבר:

לא, בוא נעשה, לא דיברנו איתה על העצים. מה שכן, אם יש פה בעיה ספציפית של העצים, בואו נדון בזה, אני שומע,

צפי שלף:

אתה בונה עליהם.

אמיר פרבר:

מה?

צפי שלף:

עליהם,

יוחנן וייצמן:

תראה את עץ 19, שהוא די מרשים, יש דרך לפתור את הבעיה שלו?

צפי שלף:

(לא ברור) מרשים, הוא חד – פעמי בקנה מידה,

שרון דינור:

הוא יכול לעשות יותר בולט לכיוון הזה,

יוחנן וייצמן:

יש לך דרך לשמור אותו?

אמיר פרבר:

אני, הצעתי (לא ברור), נגיד והייתי משמר ומתרחק, זהו? התוכנית מאושרת מבחינתך?

צפי שלף:

לא,

אמיר פרבר:

אה לא, נכון, כי לא,

צפי שלף:

(לא ברור) פחות גבוה.

אמיר פרבר:

אני מבין פה רק משהו אחד, בואי אני איתך הרבה שנים, אני מכיר אותך, (לא ברור) אקטיבית ככה, ונגד התוכנית, למה? כי הוא הגיע יום, אז הוא חרדי, בוא נגיד את זה,

צפי שלף:

מה הקשר ליזם? אני לא יודעת מי היזם,

מר אלטרץ:

חברי הוועדה (לא ברור),

אמיר פרבר:

יש (לא ברור), חרדי,

מר אלטרץ:

זה ממש,

צפי שלף:

אני לא מכירה את היזם, (לא ברור),

גברת אלטרץ:

מניפולציה זולה.

צפי שלף:

אני לא, אני לא מכירה את היזם, אין לי מושג מי היזם, אני שוקלת תוכנית לגופה, יש פה פגיעה שימורית, יש פה,

אמיר פרבר:

אז אני מסביר לך ש - , אני מסביר לך, כי אני זורם איתך, משמרים את העצים הכול, האם זה בתוך הקווי בניין,

צפי שלף:

תוריד גובה קומות זה מבקש,

מר אלטרץ:

זה לא תכנוני, זה לא שימורי סליחה,

צפי שלף:

זה מרפסת מקורה היסטורי, שגובה הקומות,

אמיר פרבר:

אבל אם וועדת,

חיים כהן:

אני מבקש בבקשה להפסיק את הדיון שנייה. הבנו.

מר אלטרץ:

אפשר?

חיים כהן:

לא, אי-אפשר. כן, עכשיו אמיר, שנייה, אני מתחיל להרגיש שהדיון הולך למקומות אחרים לגמרי,

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

וזה לא מתאים. אני מבקש בוא נהיה ממוקדים בבקשה בתוכנית, אותי זה לא מעניין מי היזם, אני לא יודע מי היזם, אני לא יודע מי, מה, מה יש לכם, ומה, זה שטויות.

לורה ורטון:

אני לא,

חיים כהן:

אני מבקש מימכם בוא נהיה ממוקדים, תתמקד בבקשה למה ששרון תגיד לך, עכשיו, שרון בבקשה קחי,

אמיר פרבר:

אני (לא ברור) שימור,

יוחנן וייצמן:

אתה אומר כזה דבר,

חיים כהן:

רגע, רגע, שנייה,

אמיר פרבר:

משהו אחד להגיד לכם,

חיים כהן:

שנייה, שנייה אחת, ואני מבקש, ואני מבקש גם מימכם, שמענו אתכם בכבוד רב, על אף שחרגנו מכל הפעמים, שמענו, ראינו, אני מבקש אל תתפרצו לדברים, אתם רוצים לדבר, תבקש מהיושב ראש זכות הדיבור, נשמח לתת לכם,

אמיר פרבר:

אני באתי ליושב ראש,

חיים כהן:

בוא נדבר עכשיו מקצועי, אני מבקש בוא נהיה מקצועיים,

אמיר פרבר:

אני באתי לשרון,

חיים כהן:

אני רוצה שנהיה ממוקדים,

אמיר פרבר:

אין לי שום דבר, רק,

חיים כהן:

שרון בבקשה.

שרון דינור:

טוב,

אמיר פרבר:

אני באתי לשרון, שנייה אחת, בשביל לתאם איתם, ומה כן לשפר בתוכנית, אז זה שרון אמרה, שאנחנו, אנחנו בקומות לא מתעסקים, באמת או לא?

שרון דינור:

שאנחנו לא מתעסקים בקומות? אמרתי,

אמיר פרבר:

בקומות לא, שהוועדה יגיד לה שאנחנו לא מתעסקים בקומות,

שרון דינור:

אמרתי שהוועדה אמרה,

אמיר פרבר:

יפה,

חיים כהן:

בסדר, אוקי,

יוחנן וייצמן:

ולכן?

חיים כהן:

אז בוא תדבר איתה עכשיו,

אמיר פרבר:

ולכן, אנחנו רק דיברנו על ה - , על הקטע שאני מכניס את החיזוקים, ואני משמר פה, ע"י,

חיים כהן:

יש לנו את העץ מספר 19,

אמיר פרבר:

הבנתי,

יוחנן וייצמן:

מה הדרך שלך ל - ,

חיים כהן:

בוא נהיה מפוקסים.

אמיר פרבר:

אני לא יודע.

שרון דינור:

אני אגיד לכם כזה דבר, א', אני לא ראיתי את התיקונים, אבל אני חושבת שסך הכול מבחינתי תוכנית אידיאלית, הייתה כזאתי שיוורדת ל - 4 קומות, 4.5 קומות, הפערים הם לא היסטריים, אוקי, כי אני לא חושבת שהוא חזית רחוב, זה קורה לפעמים שאני חולקת על אמי, כן, זה קורה. אם זה לא היה מרקם לשימור, עם המון בתים נמוכים ליד, לא הייתי אומרת. דבר שני הייתי מתרחקת מהעץ הזה, אני חושבת שהוא מספיק חשוב בשביל, נותנת אם צריך את תוספת פה, לכיוון הזה, העץ הזה 20, הוא היה גם בהרמוניקה הקודמת מיועד להריסה, אז זה מה שאני אומרת, סך הכול התוכנית פשוטה,

החנייה ברגע שהבנתי שהיא לא תת-קרקעית, היא לא הורסת לי את כל העצים, היא רק פה נקדותית, אז ניחא, היא בסדר, זה מכפיל לנו,

חיים כהן:

לא הבנתי את הקטע של עץ 19, מה?

שרון דינור:

עץ 19 חייב להישמר, בעיני חייב, חייב, חייב.

חיים כהן:

אז מה הפתרון שיש לך בתוכנית?

שרון דינור:

הוא צריך לסגת, ושייקח את התוספת, יש לו קווי בניין,

חיים כהן:

מה אפשר לסגת?

שרון דינור:

הוא יכול לסגת,

אמיר פרבר:

האם זה משהו שהוא באמת,

שרון דינור:

הוא יכול לסגת,

חיים כהן:

מבחינת הוועדה,

אמיר פרבר:

אם זה דרמטי,

יוחנן וייצמן:

זה דרמטי, כן,

חיים כהן:

זה דרמטי,

אמיר פרבר:

אין שום בעיה. אני מקבל את זה, בסדר גמור.

חיים כהן:

גמרנו יופי.

אמיר פרבר:

מקבל את זה,

חיים כהן:

התקדמנו, מה עוד?

שרון דינור:

עכשיו 18, אני אפילו לא אומרת, כי הוא פשוט נראה לי שזה ממש (לא ברור).

חיים כהן:

הוא לבד אמר שזה לא בעיה. הוא אמר שאין בעיה.

אמיר פרבר:

גם (לא ברור).

חיים כהן:

בסדר, הלאה.

אמיר פרבר:

אם אני את הדבר הזה,

חיים כהן:

בסדר, עזוב הבנו. מה עוד? שרון.

שרון דינור:

אנחנו זהו.

יוחנן וייצמן:

שלום, סיימנו.

חיים כהן:

רגע, רגע, לא, לא, נתתי לך את הזכות, יש לך,

מר אלטרץ:

אני רוצה לשאול אתכם, האם לא משחיתים את זמנכם, כאשר הוא אומר שהוא עושה חיזוק דרך הדירה שלי, אני לא מעוניין,

יוחנן וייצמן:

אז הוא לא יבנה.

מר אלטרץ:

אז למה בכלל להתנגד? למה (לא ברור)?

חיים כהן:

זכותך,

יוחנן וייצמן:

הוא לא בהיתר כעת.

חיים כהן:

זכותך להתנגד, ואם אתה לא רוצה, אנחנו בסופו של דבר, וועדה שימורית, לא וועדה,

מר אלטרץ:

ברור.

חיים כהן:

אז אם אתם לא רוצים (לא ברור) להגיש ערר, אתם יכולים להגיש צו (לא ברור).

מר אלטרץ:

רשם אורי לומברוזו כבר מכתב לוועדה,

חיים כהן:

אנחנו,

מר אלטרץ:

נראה לי מבזבזים את הזמן של כולם.

חיים כהן:

אבל אנחנו יש לנו נוהל, אנחנו לא יכולים לעכב דיון, שהוא תיאורטי,

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

אנחנו גם דנים, זאת אומרת זה לא משהו קנייני,

יוחנן וייצמן:

לא רוצים להסתכל בנסח טאבו שאתה אומר 38% (לא ברור), זה לא בסמכויות.

גברת אלטרץ:

כן, אבל,

יוחנן וייצמן:

בשביל זה יש וועדה מקומית,

חיים כהן:

אנחנו, אנחנו מדברים זה,

יוחנן וייצמן:

הוועדה מחוזית,

חיים כהן:

הדיון עכשיו הוא תיאורטי, זה יגיע לוועדה המקומית, זה יגיע לוועדה המחוזית, שמה אתם צריכים, שמה, שמה אתם קובעים,

עו"ד דני ליבמן:

כמה דירות יש בבניין?

מר אלטרץ:

3.

עו"ד דני ליבמן:

3 דירות.

יוחנן וייצמן:

ואתם שליש.

מר אלטרץ:

אנחנו יותר משליש.

יוחנן וייצמן:

זה ברור, בשטח, מה?

חיים כהן:

בסדר.

גברת אלטרץ:

אבל אם העניין של הקומות, והציפוף של התוכנית אב שקבעה את רחוב לוריא, היא לא רלוונטית לשימור?

חיים כהן:

לא, לא, אז לכן, זה בהתנגדויות, כשמגיע לוועדה המקומית,

גברת, כן, אבל ברגע, ברגע שוועדה,

שרון דינור:

זה וועדת שימור, (לא ברור),

גברת אלטרץ:

אני רוצה להגיד, שנייה, אבל אני חיכיתי.

חיים כהן:

כן, כן, אני אומר, אני אומר שאנחנו עוד לא החלטנו,

גברת אלטרץ:

זאת אומרת אם, אם העניין של הגובה ושל הציפוף הוא כן עקרוני, אז צריך לשמור על, נותרו זכויות חמדה אחרונות בירושלים, עיר שאין לא עבר, אין לה גם עתיד, למרות הרצון להרים מגדלים, למרות הרצון, זה מדובר ברחוב צר קטן, מדובר פה על פיל בחנות חרסינה, כל ההצעה הזאתי, פיל בחנות חרסינה, וזה כן רלוונטי לדעתי לשימור, ולכן אתם רוצים גם כן לשקול את זה, בתוך השיקולים שלכם,

מר אלטרץ:

אולי במקום לקבל החלטה, תבואו לבקר באתר,

גברת אלטרץ:

גם לבקר.

מר אלטרץ:

תראו בעצמכם, כי הכול נראה אחרת במראה עיניים,

גברת אלטרץ:

וגם להוריד, כאילו יש, המנדט של וועדת השימור זה שהיזם יתאים את עצמו אל השימור, ולא שהוועדת השימור תתאים את עצמה אל היזם, וזה לא משנה כרגע, זהותו של היזם, יש פה מקרה ספציפי, ייחודי, לא מדובר פה ברחוב לייב יפה, מדובר פה ברחוב יוסף לוריא, וצריך להתייחס לכל דבר לגופו, ולכן אנחנו מאוד מבקשים שתבואו לבקר ברחוב, אולי אין טוב כמראה עיניים.

חיים כהן:

בסדר גמור. טוב.

יוחנן וייצמן:

טוב, סיימנו.

חיים כהן:

סיימנו. נתכנס לדיון פנימי.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

חיים כהן:

ציפי, ציפי.

אמיר פרבר:

סיימנו?

יוחנן וייצמן:

כן, סיימנו, מה?

אמיר פרבר:

תודה.

יוחנן וייצמן:

תראה, הייתי יורד מהקומות, זה מנסה לאשר את התוכנית, לא, להשאיר את הקומות,

חיים כהן:

נאמר,

יוחנן וייצמן:

לשלוח את זה לאמי ארבל.

חיים כהן:

שנייה, אני אגיד לך בדיוק,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור),

חיים כהן:

לא, אני אגיד לך מה אני, מפריע לי בדיון כאן, הוא בא ואמר, היזם לפני שעשה את מה שהוא עשה, הוא התייעץ תיאום מלא, זה לשיטתו, אני הייתי בודק את זה מול אמי ארבל, על בסיס מה שאמי ארבל,

שרון דינור:

אני לא יודעת מה להגיד מתי הוא קנה, אני יודעת,

חיים כהן:

לא, לא, בסדר.

שרון דינור:

שאמי ארבל הוא תומך ב – 6 קומות,

חיים כהן:

בסדר,

שרון דינור:

מתי (לא ברור).

חיים כהן:

אז אם זה הנושא הוא תכנוני פה מצד אחד, מצד שני, יש לנו כאן, יש כאן איזה שהוא בעיה, זה לא סטנדרטי שמגיע מישהו ודופק 8 קומות, אנחנו צריכים, יש כאן איזה שהוא תיאום עם,

יוחנן וייצמן:

מדיניות תכנון,

חיים כהן:

מדיניות תכנון,

שרון דינור:

בסדר, אבל זה השלב שאנחנו, הוא ראוי להגיב פה, זה השלב שהחוק נותן לך כדי להגיב לדבר הזה,

חיים כהן:

בסדר,

שרון דינור:

באזור שימור,

יוחנן וייצמן:

אם הוא,

שרון דינור:

ואז זה ההזדמנות שלך,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שאם אנחנו חותכים אותו בעץ, אם אנחנו חותכים אותו בחזית,

חיים כהן:

זה החלטנו,

יוחנן וייצמן:

זה גם כן, לך, זה גם נימוק כן לתת לו אתה סוג אוקי הזה.

ציפי רון:

אני רק רוצה לשאול שאלה, אני רוצה לשאול שאלה בעניין התוכנית הזאתי, שרון, יש לי שאלה אליך,

חיים כהן:

עץ 18, זה גם,

ציפי רון:

שרון, עץ מספר 18 הקו בניין שלו,

שרון דינור:

הוחלט לשמור עליו,

חיים כהן:

ב – 19,

ציפי רון:

שנייה, שנייה,

חיים כהן:

כן,

ציפי רון:

הקו בניין שהוא מציג, זה לא משהו שנתון לו, זה קו בניין שהוא מציע.

חיים כהן:

לא, בסדר, לכן קיצצנו,

ציפי רון:

אז ייסוג,

חיים כהן:

גם על 18, וגם 19,

ציפי רון:

אז הוא ייסוג, אחד מהם זה בשביל, מתקן אשפה,

חיים כהן:

גם 19,

יוחנן וייצמן:

זה בטוח נו,

חיים כהן:

וגם 19,

יוחנן וייצמן:

הפוך, אנחנו חותכים לו כעת כמה יותר, 50 או 100 מטר מהבנייה.

ציפי רון:

להזיז לו, אבל,

יוחנן וייצמן:

אם אנחנו מחליטים לשמר את 19, והחלטנו לשמר את 19,

ציפי רון:

תחזירי רגע את התשריט בבקשה, על אחד מהם הוא רוצה לבנות פח אשפה, בגלל זה הוא את העץ לכריתה.

יוחנן וייצמן:

בסדר, ירד.

ציפי רון:

השני, הוא הציע,

שרון דינור:

רגע,

ציפי רון:

להגדיל את קו הבניין, על העץ. אז אני שואלת, איזה קווי בניין פה מאושרים, או משהו שמחויבים אליו.

יוחנן וייצמן:

אני חושב כך, בסדר, אני מציע גם לנמק את זה, גם,

ציפי רון:

19 לא מחויבים פה, לשום דבר, אין קווי בנייה שמחויבים אליו, ו – 18,

שרון דינור:

הוא אמר לשמור את 19, אבל,

ציפי רון:

אני חושבת שצריך להיות מאוד,

יוחנן וייצמן:

אבל זה נאמר, באמת מה יש לך לחזור.

משה גורא:

19 הוא אמר שהוא שומר.

ציפי רון:

לא, אני חושבת שאנחנו צריכים,

משה גורא:

הוא אמר שהוא שומר, עכשיו,

ציפי רון:

רגע,

יוחנן וייצמן:

לא כולל דבר אחד, אני זוכר את הדיון, בפעם קודמת, אושר, קיבלת את מה שרצית, ואת חוזרת על זה,

ציפי רון:

לא, לא, אני, אני רוצה רק להגיד משהו אחר,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

סליחה שאני חוזרת על הדברים,

יוחנן וייצמן:

ברור.

ציפי רון:

אני חושבת שהגיע הזמן שיזמים, ובעלי עניין ילמדו, שבשביל לשים פחי זבל, לא כותרים עצים וותיקים,

חיים כהן:

בסדר, זה נאמר עכשיו, ציפי, יותר מזה, גם הכנסנו לו את הבניין פנימה, בשביל העץ 19, זה יותר, אמירה יותר חזקה.

ציפי רון:

אני מתפלאת, שאנחנו צריכים לעשות דבר כזה,

חיים כהן:

טוב, נו.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אני מציע ל - ,

ציפי רון:

סליחה, סליחה,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

סליחה אם אני מרגיזה מישהו,

חיים כהן:

הכנסנו, הכנסנו.

יוחנן וייצמן:

הכנסנו.

חיים כהן:

הכנסנו.

משה גורא:

חושבים אותו דבר.

ציפי רון:

צריך לעשות סיכום,

משה גורא:

בסדר.

חיים כהן:

טוב, נו.

יוחנן וייצמן:

ככה, אני חושב שבנימוקים לאישור הגובה, להכניס את הנושא של השימור העץ,

ציפי רון:

כן,

יוחנן וייצמן:

הוא באמת עושה נסיגה שמה, הוא יכל לקבל בתוכנית רגילה.

ציפי רון:

ומספר הקומות, ומספר הקומות?

יוחנן וייצמן:

היתר רגיל,

ציפי רון:

שהוא חרג מהסביבה?

יוחנן וייצמן:

הוא לא חורג, זה תואם לייב יפה, צריך לנסח את ההחלטה רק נכון,

חיים כהן:

אמי אישר להם.

צפי שלף:

עוד מעט משיטים על המועצה לשימור אתרים מגבלות.

ציפי רון:

אמי אישר לו,

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

אז מה אם אמי אישר לו?

חיים כהן:

אבל הוא התכנון, הוא התכנון,

ציפי רון:

אמי אישר, אמי אישר הרבה דברים, שאנחנו לא קיבלנו אותם.

יוחנן וייצמן:

אני מציע,

שרון דינור:

למה זה לא עולה לי?

ציפי רון:

אין פה מספר קומות כזה, זה לא, זה לא לייב יפה.

יוחנן וייצמן:

זה על לייב יפה.

ציפי רון:

זה לא לייב יפה, זה בצד, זה באזור של חורשה, זה באזור שולי, זה לא לייב יפה.

צפי שלף:

הוא גם לא בלייב יפה.

ציפי רון:

הוא לא בלייב יפה,

יוחנן וייצמן:

נו באמת, אני חייב לומר לך, קצת מוסר, הגברת אדריכלית צפי שלף, אני חושב שאת לוקחת את המועצה לשימור למקום לא נכון,

צפי שלף:

למה לא?

יוחנן וייצמן:

אתם צריכים באמת להתרכז יותר באתרים לשימור והזה, ולא להתחיל, לא לריב על חצאי קומות בקריית משה, או על,

צפי שלף:

זה אופי של שכונה.

ציפי רון:

זה חלק מהשימור.

יוחנן וייצמן:

יללה באמת. אני לא אומר בימין משה, אם נאשר עוד קומה, לדעתי את צריכה להרים דגל, ולהתאבד על זה, אבל,

שרון דינור:

אל תתאבדי יש לנו (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

סליחה,

ציפי רון:

שרון, מה את אומרת על?

יוחנן וייצמן:

לקחתי בחזרה.

ציפי רון:

שרון, מה את אומרת על מספר הקומות?

חיים כהן:

בשביל זה יש הסכמה מקיר לקיר.

יוחנן וייצמן:

כן, יש הסכמה.

ציפי רון:

מה את חושבת?

יוחנן וייצמן:

יש הסכמה שהניסוח לא היה נכון,

שרון דינור:

מבחינת ההיתר,

ציפי רון:

זה מוגזם,

שרון דינור:

הרי כתבנו את זה בחוות דעת,

יוחנן וייצמן:

זה נכתב בחוות דעת, בסדר. אנחנו,

שרון דינור:

מערבית (לא ברור) חלק, זהו.

יוחנן וייצמן:

עכשיו את הנושא של הבעלויות, ברור שהם יצטרכו להסתדר עם, אני לא יודע,

חיים כהן:

זה בוועדה מקומית, וועדה מחוזית צריך לבדוק, לא?

עו"ד דני ליבמן:

זה 60% מספיק להם,

חיים כהן:

63% מספיק.

יוחנן וייצמן:

33% מספיק בטוח.

עו"ד דני ליבמן:

33% מספיק,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

אבל לא בבקשה הזאת.

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

פה אתה מוסיף יחידות דיור, היא שלחה לי את התקנון, אבל 60%, שיש לו 60% מספיק.

חיים כהן:

מספיק.

עו"ד דני ליבמן:

לגבי הכניסה לדירה שלו, וזה זה,

יוחנן וייצמן:

לא, אין כזה דבר,

עו"ד דני ליבמן:

אני אומר, זה יש לו בעיה.

יוחנן וייצמן:

אין כזה דבר, מה?

עו"ד דני ליבמן:

יש לו בעיה, אבל מבחינת לדון או לא לדון, צריך לדון,

יוחנן וייצמן:

כן. אנחנו ננמק את (לא ברור). מה? יש הרבה, אני לא יודע לפתור בעיות של בעלויות. מה ניתן בהיתר
ההוא?

צפי שלף:

בקונטור הקיים,

שרון דינור:

אני מראה לכם,

יוחנן וייצמן:

בקונטור הקיים?

צפי שלף:

כן,

שרון דינור:

לא, לא, יש שמה,

צפי שלף:

יש סטייה קטנה, מאוד מינורית.

יוחנן וייצמן:

התקרבות לעץ לא הייתה בהיתר ההוא,

שרון דינור:

לא, הוא היה,

צפי שלף:

הוא היה אדום, הוא סומן לשימור,

יוחנן וייצמן:

הוא היה אדום, אני מדבר על 19, דיברנו על העץ.

ציפי רון:

אני לא רואה פה שום דבר לגבי הקומות.

יוחנן וייצמן:

כי (לא ברור).

עו"ד דני ליבמן:

הרוב בוועדה מקבלת את התוכנית הזאת, להמליץ את התוכנית הזאת.

חיים כהן:

מה זה?

עו"ד דני ליבמן:

היא שמעה שלא אמרו כלום, אז אמרתי, מה שעכשיו שרון עושה זה לבטא את מה שרוב הוועדה אומרת, לגבי הקומות,

ציפי רון:

באיזה סעיף אתם?

עו"ד דני ליבמן:

ומשנים (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

למה הורדת את זה?

ציפי רון:

באיזה סעיף את הבאת את זה?

יוחנן וייצמן:

את שמה במקום אחר?

ציפי רון:

איזה סעיף את כותבת את העניין של הקומות?

עו"ד דני ליבמן:

היא מורידה את ה - ,

ציפי רון:

לא, מורידה איפה זה? איזה סעיף זה?

יוחנן וייצמן:

סעיף 1,

ציפי רון:

אני חושבת שזאת טעות, משום שזה ישליך על כל השאר, וזה יקבע את האופי של שימור של כל השכונה. יש עוד בתים עם עוד חורשת וכן הלאה, ברגע שהם ירצו עוד קומות כמו שפה, זה המינימום להמשך, הלאה, והלאה וזאת טעות, זה לא המקום.

חיים כהן:

של מי הטלפון?

יוחנן וייצמן:

שלי.

דוברת לא מזוהה:

תשתיק אותו, סתם תיתן לו איזה מכה קצת, הם מבינים רק באלימות הטלפונים האלה,

יוחנן וייצמן:

לא, בן אדם שלא מבין,

דוברת לא מזוהה:

הטלפונים שלכם זה לא מגע, זה מכות. אתה לוחץ על האדום, אתה יכול אפילו, אין לו.

עו"ד דני ליבמן:

זה לא סמארטפון.

דוברת לא מזוהה:

לא, אין לו הודעות.

עו"ד דני ליבמן:

אין לו הודעות, אין לו. אבל הכי טוב שומעים את הקול שלו, זה הכי טוב. היום אנשים הפסיקו לדבר בטלפון. רק מתכתבים.

ציפי רון:

וואטסאפ,

עו"ד דני ליבמן:

כן.

שרון דינור:

איפה?

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

טוב, אני חושבת שסיימתי, אתם רוצים לראות? או ש - ,

חיים כהן:

כן תראי את זה, את הסעיף הראשון.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

מחקתי את כל ההתחלה, מה (לא ברור),

חיים כהן:

לא רואים,

שרון דינור:

קירות היסטוריים יסומנו לשימור ושיקום, חזית אחורית מירבית,

יוחנן וייצמן:

זה לא המסך שמה, זה לא,

שרון דינור:

הנה, הנה קירות היסטוריים יסומנו לשימור ושיקום, חזית אחורית מערבית, ניתן להרוס ולהרחיב (לא ברור) ההיסטורית, וזאת בתנאים שעצים 18 בעיקר 19, שהינו בן כ – 80 שנה,

חיים כהן:

יישמרו.

שרון דינור:

יישמרו לא הוגש סקר עצים. (לא ברור) שרוצה בדיון לדירה קדמית מזרחית מקובל, בתקנון נרשם כי מוצעות מקומות חנייה תת-קרקעיות, אך בנספח הבינוי מוצעות שתי חניות בלבד, במעמד הדיון הובהר כי לא תהיה חנייה תת קרקעית במגרש, אלא מתקן עבור (לא ברור) בלבד, טעות אלו אינן (לא ברור), ולכן מקובל.

אסנת יעקובוב:

חזק מאוד.

שרון דינור:

אחרון, לסמן את חזיתות המבנה היסטורי לשימור, לקבוע הוראות מתאימות לשלב ההיתר,

חיים כהן:

מה עם הקומות מה כתבת בשביל זה?

שרון דינור:

לא כתבתי,

חיים כהן:

מה כתבת? השארת את זה?

יוחנן וייצמן:

אני חושב שאפשר לאשר את הקומות, אחרי שחתכנו לו את ה - ,

שרון דינור:

אני לא חושבת שזה טעות מספיק טוב, כי אפשר אולי,

חיים כהן:

אנחנו לא מתייחסים לזה, מה הבעיה?

יוחנן וייצמן:

לא מתייחסים, בסדר, יללה שלום.

חיים כהן:

תשאירי את זה פתוח.

יוחנן וייצמן:

שלום.

חיים כהן:

לא מגבילים לא מתייחסים, טוב, יללה (לא ברור), הוא מסדר את ה - ,

יוחנן וייצמן:

בסדר, בוא (לא ברור) סופר.

שרון דינור:

טוב, קדימה.

יוחנן וייצמן:

תשובה.

אסנת יעקובוב:

הוא שנייה מתנתק וחוזר. עכשיו זה עובד, אבל כרגע זה מתנתק.

שרון דינור:

חתם סופר.

צפי שלף:

בשביל להחזיק אותנו ערניים.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

חתם סופר זה דיון פנימי, נכון?

אסנת יעקובוב:

לא, לא, משה שפירא בא.

שרון דינור:

למה?

אסנת יעקובוב:

אמרתם לי להגיד לו לבוא.

ציפי רון:

זה יגיע לוועדת התנגדויות,

יוחנן וייצמן:

ברור.

ציפי רון:

חבל,

יוחנן וייצמן:

זה לא חבל, זה חלק, התנגדויות.

חיים כהן:

בוא נעבור שנייה,

יוחנן וייצמן:

יגיע יבחנו, יכול להיות שהם צודקים גם, אני לא יודע. כן, רק תיק אחד ואנחנו,

ציפי רון:

הייתם שם בסיוור?

שרון דינור:

יש לנו גם, יש לנו עוד דברים חוץ מהתיק תיעוד.

יוחנן וייצמן:

הרשימות, רשימות?

שרון דינור:

זה ממש בקטנה, אבל,

יוחנן וייצמן:

בוא נעשה, בוא נתחיל לרוץ על הרשימות. אז בוא נעבוד על הרשימו, עמק רפאים 23, תעלי אותו.

ציפי רון:

לא הרחוב הזה, עם החורשות וכן הלאה.

שרון דינור:

אנחנו במהלך העבודות על ה - , ההיתרים של הרכבת הקלה שמה, 23 זה, שמנו לב שיש את המבנה הזה שמסומן בנקודה אדומה, זה מבנה נורא פשוט, פשוט יכול להיות שבעתיד גם יוסיפו עליו קומות, אבל הוא עצמו,

יוחנן וייצמן:

זה לא סותר, בוא נזכור, רשימת שימור לא סותרת שום דבר,

שרון דינור:

זה נראה, אני אומרת את זה, כי תמיד אני מרגישה שחוששים פה, איזה משהו דרמטי, המבנים האלה, זה מבנים היסטוריים,

צפי שלף:

עוד פעם,

שרון דינור:

שהם, עוד פעם? הנה רואים את זה,

צפי שלף:

זה אצלך.

חיים כהן:

איפה זה?

ציפי רון:

תראי,

שרון דינור:

אז אתם רואים שיש פה פתחים מקוריים, מבנה טובזה מקורי, חלק, התחנת קפה שמה אנחנו מוסיפים לרשימת שימור, אני לא חושבת שיהרסו יהיה פה משהו חדש. הדבר השני,

יוחנן וייצמן:

ירצו להרוס, נבחן את זה שוב.

שרון דינור:

הדבר השני,

יוחנן וייצמן:

מה?

עו"ד דני ליבמן:

(לא ברור).

שרון דינור:

הבא הוא מאוד יפה, בוא נראה, או שאני אעשה,

יוחנן וייצמן:

יש לנו את התמונות בזה,

שרון דינור:

אסא 2, זה מבנה, יש בו היום, למה, למה, למה זה לא עובד?

צפי שלף:

במהירות שאני מסתובבת מהמסך שלך,

שרון דינור:

זה בניין, בניין מנדטורי, שאנחנו מוסיפים עליו שיש לו גם את החצר שאופיינית לו, וגם האמת היא חזית מאוד יפה, הנה תסתכלו, אתם רואים אותו?

צפי שלף:

כן,

שרון דינור:

הוא מאוד מיוחד, הפרטים של הפנים,

יוחנן וייצמן:

כנס, אתה רוצה להיכנס? אז בוא נעצור, בואי.

צפי שלף:

נשארו עוד שתיים,

שרון דינור:

אפשר להשלים את המשפט?

יוחנן וייצמן:

שתיים, בסדר, בוא, אז תשב איתנו, זה מעניין.

עו"ד דני ליבמן:

זה מעניין בו, משהו חיובי.

יוחנן וייצמן:

כן.

יוחנן וייצמן:

גם עזרה, זה בכלל טוב.

שרון דינור:

תסתכלו רגע את ה - , יש פה, גם את הגדר, אתם רואים עם העמודונים,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

גם את החזית המנדטורית שיש לה, את כל הפרטי בנייה המקוריים שלנו, מאוד יפה, בבניין השני שאנחנו ממש בצד השני של הכביש הוא בניין שכבר הוא, מה שנקרא מופר, אבל הקומת קרקע שלו, זה (לא ברור). היא קומת קרקע מאוד יפה, והיסטורית, גם כן אתם רואים כל הזו, אז זה הסיבה (לא ברור), זהו. לא זהו, סליחה, זהו. אז זה, אתם איתי?

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אוקי, השניים האחרונים, זה אחד ש - , אין, אין עליו שום, דרך חברון 126,

אסנת יעקובוב:

רגע, זה אומר שאנחנו לא נראה עכשיו?

יוחנן וייצמן:

יש לנו את זה בדף 29, זה בסדר.

אסנת יעקובוב:

אז לא צריך.

צפי שלף:

איפה אנחנו באסא 2?

שרון דינור:

תראו זה בניין ש - ,

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

לא, רגע, אסא עברנו,

יוחנן וייצמן:

דרך חברון 126.

שרון דינור:

דרך חברון 126, זה אני לא חושבת שצריך להכביר במילים, שנבין שמדובר, זה מבנה פנומנאלי,

צפי שלף:

זה המרפאה שלי יש שם,

שרון דינור:

זה המרפאה שלך, וזה בכלל לשימור,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

יש לה גם פרטי אבן ייחודיים, וגם את המעלה מדרגות פה, פשוט הנגישות, לא רע.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

מאוד,

משה שפירא:

המדרגות זה לא המקוריות שהיו,

שרון דינור:

כן, האמת היא שהם גם לא,

עו"ד דני ליבמן:

איפה הוא היה עד היום, למה לא?

שרון דינור:

הוא, אני לא יודעת למה הוא לא סומן לשימור,

משה שפירא:

דרך חברון, דרך חברון לא סימנו,

עו"ד דני ליבמן:

לא, מי שהכין את בקעה לא רשם?

משה שפירא:

זה לא בקעה, זה אזור תעשייה תלפיות.

עו"ד דני ליבמן:

קרוב לבקעה.

משה שפירא:

אזור תעשייה תלפיות, יש הרבה (לא ברור), זה הכי יפה מכולם.

שרון דינור:

הדבר, האחרון, זה משהו כבר אתם מכירים זה החורשה ההיסטורית שבלוריא,

ציפי רון:

רגע, עכשיו אנחנו בלוריא? על מה אנחנו?

עו"ד דני ליבמן:

עכשיו אנחנו עכשיו,

שרון דינור:

לייב יפה, לייב יפה לוריא,

משה שפירא:

החורשה.

ציפי רון:

החורשה,

משה שפירא:

אני יכול להגיד שהחורשה שם זה רק בתור תושב השכונה,

ציפי רון:

כן,

משה שפירא:

זה פשוט מזעזע מה שקרה שמה.

שרון דינור:

למה?

משה שפירא:

זה עשו שמה, ולדעתי והדבר העצב זה, שהמינהל הקהילתי שיתף עם זה פעולה.

שרון דינור:

מה עשו?

משה שפירא:

יש, אחת התופעות הגדולות בארנונה, שאנשים, ארנונה זה שתי קומות וגג רעפים, אנשים בעצם בונים 3 קומות, שקומת המסד היא קומת חנייה, הופכים את זה לדירות ולסלונים, וזה, ומוציאים את החניות החוצה, מה שקרה,

שרון דינור:

מה שאתה רואה שיש פה,

משה שפירא:

מה שקרה, מה שקרה,

ציפי רון:

החורשה הופכת לחניון,

משה שפירא:

הופך לחניון. מה שקרה פה, העירייה כרתה, לפי בקשה, זה כרתו פה עצים,

חיים כהן:

תקשיב, סליחה שאני קוטע אותך,

יוחנן וייצמן:

עוברים,

חיים כהן:

אני צריך ללכת,

יוחנן וייצמן:

חתם סופר יללה, תציג אותו.

חיים כהן:

כל ההיסטוריה של,

משה שפירא:

אבל יש כאן, זה פשוט, זה הליבה של שכונת בנייה ומלאכה,

יוחנן וייצמן:

ספר לנו על הליבה שלך, של שערי חסד.

חיים כהן:

יללה נו.

שרון דינור:

טוב, אנחנו עוברים ל - , אני שמחה לבשר לכם,

יוחנן וייצמן:

תציג לנו את הבניין בחתם סופר,

שרון דינור:

שאנחנו, הגענו כאילו, אני חושבת לנקודה יחסית טובה, רגע, אני רוצה לראות שזה אחרון, רגע, שנייה,
זה הנה בסדר. בוא נסתכל, חתם סופר, אתם מכירים, אתם זוכרים,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

היה אצלנו בדיון הקודם, יש לנו פה את כל החזית הקדמית למעט הגדלת פתחים שהיא מאושרת מבחינתנו, היא לשימור, החדר, הכניסה לחדר המדרגות הוא לשימור, החלק האחורי הוא להריסה, מה שמסומן בצהוב, יש פה הגדלה של הבניין לפי קווי בניין של תמ"א/38, המרפסת ההיסטורית נשמרת, חוזרת, אני לא רואה פה, איפה המצחייה, אבל הבנתי שאת המצחייה אתם, אין לכם בעיה לשמור העיגול.

משה שפירא:

אין לנו בעיה, רואים את זה,

שרון דינור:

לא, כי לא רואים את זה פה, בגלל זה אני אומרת.

משה שפירא:

גרסה המתוקנת זה לפי, זה, הנה זה המצחייה פה.

שרון דינור:

אני ביקשתי משחר, שגם המרפסת שמגדילה לפה, אם היא יכולה לחזור לפה, כחדשה, לא, לא שחזור. פשוט לעשות עוד מרפסת כזאתי כמו שיש היום, פה בחלק הזה,

צפי שלף:

(לא ברור),

שרון דינור:

זה יהיה, זה יהיה מקסים לדעתי. הנקודת מחלוקת היחידה שנשארה, זה שרוצים הריסה ובנייה מחדש. עכשיו תבינו, כאילו,

דובר לא מזוהה:

זה ממש בקטנה.

משה שפירא:

אני אסביר,

שרון דינור:

אני רק אסביר ברשותך,

משה שפירא:

סליחה, סליחה,

שרון דינור:

במקרה הזה בניגוד למקרים הקודמים שראינו, אין פה טענה לניצול קווי בניין, מחזירים את זה לאותו מקום בדיוק, אתם יכולים להגיד סבבה וזה, למה הורסים, רק מטעמים כלכליים, שזה לא טעמים שימוריים, אני חייבת לציין, ולכן אנחנו לא רוצים לשאר את ההריסה הזאת.

יוחנן וייצמן:

נכון, לדעתי אני חושב, שכמה שנלך יותר להריסה, ובנייה, לשחזור, יהיה יותר קל לעשות שימור בעיר הזאת.

משה שפירא:

יש, יש,

שרון דינור:

זה וועדה לשימור עדיין, לא וועדה לשחזור.

משה שפירא:

נכון, אני מסכים איתך, אבל אני, אם המבנה הזה,

שרון דינור:

הוא מבנה גדול, זה לא אלמנט קטן, הוא,

משה שפירא:

אבל אם,

יוחנן וייצמן:

אתה היית שם, מבנה ליד,

משה שפירא:

המבנה המוגדר לשימור, אז הייתי מסכים איתך לחלוטין, אבל המבנה הזה לא מוגדר לשימור,

שרון דינור:

למה זה משנה? אם אין תוכן,

משה שפירא:

אבל זה לא משנה,

שרון דינור:

על המהות,

משה שפירא:

אני מדבר על המהות, מדבר על המהות, המבנה הזה מדובר באבן, גם בטון, זה בנייה מודרנית, זה לא, יש קירות שאנחנו לא יכולים לשחזר אותם, כן?

שרון דינור:

הנה עכשיו (לא ברור), אתה רוצה (לא ברור).

משה שפירא:

רגע, אני אומר לא, אני אומר יש קירות שהשחזור שלהם, הוא סיפור, הכול אפשר, יש דברים שהם הרבה יותר מורכבים, קירות שהם דבש, וזה עבודה של קלימים, שזה אבן שיש שם כל מיני משחקים של זה, זה לא חוזר להיראות אותו דבר, כי אין מה לעשות, זה ייראה דומה, לא ייראה אותו דבר, פה אני ממספר את זה, זה אבן שיושבת על אבן, זה בנייה מודרנית, גם בטון, עשינו את זה בעבר, עושים את זה היום, זה מאוד מאוד פשוט, יש, לעירייה עצמה,

שרון דינור:

איפה עשיתם את זה? תזכיר לי רק, איפה עשיתם את זה?

משה שפירא:

בהרבה מקומות,

עו"ד דני ליבמן:

בסולל בונה?

ציפי רון:

לא, תגיד לי מקום, שאני יכולה ללכת,

משה שפירא:

סולל בונה, סולל בונה.

עו"ד דני ליבמן:

סולל בונה,

משה שפירא:

נו מה?

שרון דינור:

על סולל בונה, הוא נחשב (לא ברור), הוא לא חיובי.

משה שפירא:

לא, הריסה, אבל הביצוע של ההרכבה, יהיה ביצוע יפה מאוד, כשהאבן יהיה, אין, זה לא כזאת, זה לא כזאת חוכמה, כשמדובר פה באבן, שזה, אבן גב בטון, אני יכול לפרק אותה, מקסימום להחזיר אותה, עכשיו לעירייה יש את האמצעי לפקח, יש דו"ח ליווי, יש ערבות שאדם מפקיד, זאת אומרת אדם, הם יכולים לחלט את הערבות, יש, יש הרבה אמצעי הגשה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) את זה מעשים שבכל יום.

משה שפירא:

אז בסדר, אז ולכן אני אומר זה לא צריך לחשוש, האינטרס, יהיה לו אינטרס, גם הוא עצמו, הוא רוצה לגור בבית הזה, יהיה לו אינטרס הדבר הזה יחזור לצורה הכי טובה, הדבר הזה אפשר לבצע אותו, אפשר להגיד ש - , אני אגיד לדוגמא, פתרונות שיכול מאוד טוב, שיהיה, אסור לחפות אבן, יש, יהיה אסור לחפות את המשך האבן, עד ש - , שהקומת המסד לא תהיה בהסכמה, ובאישור, באישור מחלקת רישוי, שזה הנדסה כמו שצריך,

חיים כהן:

זה (לא ברור) מדי.

יוחנן וייצמן:

לילה, בסדר, סיימנו, הביתה.

ציפי רון:

ושיהיה קו מפריד בין הישן לחדש.

שרון דינור:

רגע, נשאל אותו לגבי,

ציפי רון:

רגע, שרון שיהיה קו מפריד בין הישן לחדש.

שרון דינור:

יש פה עוד הערות חוץ מהדבר הזה,

עו"ד דני ליבמן:

הרבה הערות.

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

לא משנה, אז אני אומרת את ההערה הזאת,

משה שפירא:

הסיפור של בור המים אין בעיה, בור המים הוא רחוק מאוד, אין שום בעיה, חוות דעת שלא תהיה,

יוחנן וייצמן:

אתה מוכן חנייה פטור, שימוש חוזר באבן בקומת הקרקע בקומה שמעליה זה בסדר, אתה אומר,

משה שפירא:

כן,

יוחנן וייצמן:

אישור מחלקת שימור למיקום המערכות.

דובר לא מזוהה:

זה לא קשור, אישור אדריכל שימור צריך, אני בכלל חושב,

יוחנן וייצמן:

יש מערכות, השאלה איפה אתה רוצה לשים אותם.

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) מערכות יש אדריכל שימור,

משה שפירא:

אני חושב שאפשר, יש סיכומים, וזה.

יוחנן וייצמן:

לכתוב לתאם, בסדר,

משה שפירא:

תיאומים זה בסדר, זה,

יוחנן וייצמן:

לתאם. תכתבי בשימור לתאם.

משה שפירא:

אני חייב להגיד ש - , לזכות המחלקה, וגם כן עכשיו שראובן גם נכנס, שלבי התכנון התיאומים לגבי, לגבי כל הסיפור של מערכות, זה דבר שהוא, (לא ברור) יותר טוב, אנחנו בהחלט מסתמכים בסופו של דבר כי יש איזה, זה בסופו של דבר הרבה פעמים זה גם היזם לא רוצה,

יוחנן וייצמן:

תנאי לתחילת עבודות בקומה שנייה, זה אישור מחלקת שימור.

שרון דינור:

מה? רגע שנייה,

יוחנן וייצמן:

יסומן ע"י מחלקת, את ההצעה שלו. תנאי למחלקת, בסדר?

חיים כהן:

בסדר.

ציפי רון:

כי זה לא קיים כבר.

יוחנן וייצמן:

הוא הציע שתנאי לתחילת עבודות לקומות החדשות יהיה, החזרת האבן למקומה.

ציפי רון:

ואני מבקשת להוסיף, בלי כעס, קו מפריד בין הישן לחדש.

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

טוב.

יוחנן וייצמן:

זה הכול.

ציפי רון:

מה?

חיים כהן:

אוקי, עוד משהו?

ציפי רון:

לא, אין את זה,

יוחנן וייצמן:

עוד משהו? אתה רוצה לחזור לחורשה, אתה לך הביתה, אתה יכול ללכת,

חיים כהן:

יללה, תודה רבה, להתראות. תראי, כשהוא הגיע, הוא לא אמר לי שהוא מגיע, נכון?

משה שפירא:

החורשה זה ממש גזל כבשת הרש, בשכונה.

יוחנן וייצמן:

עוד פעם, איפה אנחנו?

משה שפירא:

מה שקורה בחורשה,

יוחנן וייצמן:

חוזרים כעת לארנונה?

משה שפירא:

מה שקורה שמה זה פשוט זה שערורייה, יש אנשים הם לא רצו חניות בבתם, בבית שלהם, רצו להפוך את זה לדירות לא חוקיות, או לעשות שם סלונים, הם מחליטים שרוצים להחנות, אין מה לעשות יש גינה שהיא מ – 1930,

ציפי רון:

חורשה, חורשה.

משה שפירא:

חורשה.

יוחנן וייצמן:

כן,

משה שפירא:

זה השטח הירוק, תבין בעיר גנים תמיד יש את זה, בכל שכונת גנים יש ריאה ירוקה, אז זה כמו, כמו שדרות הכוזרין, וגן הצפרדע של רחביה, אז בשכונת (לא ברור) זה החורשה הקטנה הזאת, באים, באו וכרתו את העצים, מכניסים לשמה מכוניות, זה פשוט,

עו"ד דני ליבמן:

מישהו ממנהל תפעול אישר דבר כזה?

משה שפירא:

זה עבר, לצערי זה עבר אפילו אישור של העירייה, היו שמה,

עו"ד דני ליבמן:

מה זה העירייה? מי?

משה שפירא:

העירייה הגיעו, משפ"ע, הגיעו משפ"ע לשמה וזה, ואישרו את הדברים, וכרתו שם עצים, ונתנו שמה, ואנשים כרתו עוד עצים מעבר,

ציפי רון:

רגע, לא הגישו בקשות ואישורי כריתה, לא פרסמו את זה?

משה שפירא:

לא,

ציפי רון:

כי היינו מתנגדים אם היו מפרסמים את זה,

משה שפירא:

לא הגישו, ולא ביקשו.

שרון דינור:

מותר לי,

ציפי רון:

לא, צריך לעבור בהליך, יש הליך.

דוברת לא מזוהה:

אין גיל מינימום?

ציפי רון:

יש פקיד היערות,

משה שפירא:

כל העצים, כל העצים,

דוברת לא מזוהה:

אני שואלת, אני שואלת,

משה שפירא:

כל העצים שכתרו שמה, זה עצים היסטוריים, עצים מ – 1930,

ציפי רון:

אני לא מאמינה.

משה שפירא:

נשארו שמה חרובים, עוד לא כרתו אותם, כל הברושים שיש שמה, אפשר, אם תיכנס, אם תיכנסו ל – GIS, שחר, את יכולה להיכנס ל – GIS?

עו"ד דני ליבמן:

אני אבדוק את זה,

משה שפירא:

אפשר לראות בתצ"אות,

ציפי רון:

שרון, שרון, תיכנסי ל – GIS, הוא מבקש,

משה שפירא:

תראו תצ"אות, תראו איך לאט לאט אוכלים את היער, את החורשה פה.

שרון דינור:

אבל עכשיו קבענו אותה לשימור,

משה שפירא:

היא הייתה גם לפני כן, היא הופיעה בכרטסת, בכרטסת היא הופיעה.

עו"ד דני ליבמן:

כרטסת, עכשיו היא בוועדה,

משה שפירא:

כרטסת של,

שרון דינור:

היא לא מופיעה ברשימה מאושרת,

משה שפירא:

בסדר,

שרון דינור:

אין לזה כבר מעמד.

משה שפירא:

אבל, באותו נדרשו להחזיר את המצב לקדמותו,

עו"ד דני ליבמן:

אני, רק שנייה, אני אנסה לעשות משהו,

משה שפירא:

זה לא יכול להיות, רק, תחזרי אותה לתצ"א, אני רק אני אראה לך את זה, השכנים מסמנים שמה הכביש על חנייה, ופשוט זה שערורייה שמה, אנשים שסימנו כבישים, כביש לחנייה, על כביש, הם עושים ריבוע לבן, הוציאו חנייה פרטית,

ציפי רון:

"רכב זר ייגרר".

משה שפירא:

רכב ייגרר, זה לא ייפול לרמת החוצפה שיש לאנשים,

שרון דינור:

לא,

עו"ד דני ליבמן:

בעירוב של שצ"פ וגן, אוקי, אסור להחנות, יש סעיף כזה בחוק, (לא ברור) חנייה.

שרון דינור:

משה, זה,

עו"ד דני ליבמן:

אני אנסה לטפל, אתה לא יכול להחנות בגן, אסור. לך לגן העצמאות, תחנה את זה על (לא ברור).

דובר לא מזוהה:

זה לא לפי פקודת החנייה, לא לפי חוק החנייה,

משה שפירא:

יש החלטה (לא ברור). לאט לאט את כל הדבר הזה,

דובר לא מזוהה:

הם החליטו הגינה,

עו"ד דני ליבמן:

נכון,

דובר לא מזוהה:

אין שום אמירה על זה.

עו"ד דני ליבמן:

כן, כתוב, אני אגיד לך למה,

צפי שלף:

כרתו איזה שמונה עצים,

עו"ד דני ליבמן:

יש חוק עזר חנייה, חוק חנייה לנכים, אוקי.

(מדברים ביחד ברקע)

אסנת יעקובוב:

יוחנן, יוחנן, הוועדה נגמרה?

יוחנן וייצמן:

נגמרה.

אסנת יעקובוב:

רפאל, אתה יכול לכבות את ההקלטה?

עו"ד דני ליבמן:

זה לא קשור בגן, יש חוק אחר לגמרי. זה משהו אחר, זה משהו אחר. בגן שהוא ממש גן.

סיום הדיון